

მოწაფეობის განვითარების
გაკვეთილები
ლიდერის გამოცემა

Shepherds Global Classroom არსებობის მიზანია ქრისტეს სხეულის აღჭურვა, სასწავლო გეგმის (კურიკულუმების) მიწოდების გზით, რათა მთელს მსოფლიოში გამოიზარდონ ქრისტიანი ლიდერები. ჩვენ მიზნად ვისახავთ გავამდიდროთ ადგილობრივი სასწავლო პროგრამები 20-კურსიანი კურიკულუმის ინსტრუმენტის გადაცემით სულიერი მასწავლებლების ხელში მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში.

ამ წიგნის უფასოდ ჩამოტვირთვა შესაძლებელია ელ მისამართზე: <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

წამყვანი ავტორი: დოქტორი სტივენ გიბსონი (Dr. Stephen Gibson)

საავტორო უფლებები © 2022 Shepherds Global Classroom
პირველი გამოცემა, ნათარგმნია ინგლისურიდან ქართულ ენაზე

ყველა უფლება დაცულია.

მესამე მხარის მასალებზე დაცულია მფლობელების საავტორო უფლებები და მათი გავრცელება ხდება შესაბამისი ლიცენზიით.

გამოყენებული ბიბლიები: ახალი გადამუშავებული გამოცემა 2015, სბს-სტოკჰოლმი 2013, სბს-სტოკჰოლმი 2001, სსგ-საქართველოს საპატრიარქო გამოცემა

ნებართვის შეტყობინება:

ეს წიგნი შეიძლება დაიბეჭდოს და გავრცელდეს უფასოდ ბეჭდურ და ციფრულ ფორმატში შემდეგი მითითებების შესაბამისად: (1) წიგნის შინაარსის რაიმე სახით შეცვლა დაუშვებელია; (2) არ შეიძლება წიგნების ასლების გაყიდვა მოგების მიზნით; (3) საგანმანათლებლო დაწესებულებებს შეუძლიათ თავისუფლად და უფასოდ გამოიყენონ/დააკოპირონ ეს წიგნი, მაშინაც კი, თუ ისინი იღებენ სწავლის საფასურს; და (4) წიგნის თარგმნა დაუშვებელია Shepherds Global Classroom-ის ნებართვისა და ზედამხედველობის გარეშე.

სარჩევი

სახელმძღვანელო მოწაფეობისთვის

(1) მოწაფეობა ეკლესიაში	7
(2) მოწაფეობა მცირე ჯგუფში	17
(3) ახალი მოწაფეების საჭიროებების დაკმაყოფილება	29
(4) გაკვეთილების სერიის შესავალი	33

გაკვეთილები

(1) ცხოვრება, რომლითაც ღირს რომ იცხოვრო	37
(2) გადამრჩენელი შეხვედრა	43
(3) დარწმუნებულობა ღვთის მიერ მიღებაში	49
(4) ურთიერთობა ღმერთთან	53
(5) იმის წაკითხვა, რაც ღმერთმა დაწერა	59
(6) მოსაწვევების გავრცელება	65
(7) ჩემი მორჩილების გაფართოება	75
(8) ბიბლიის შესწავლა ერთგულებით	79
(9) დავითის მსგავსად ლოცვა	85
(10) რწმენის დახვეწა	91
(11) სულიერი დისციპლინების დამკვიდრება	97
(12) სულიერი ანგარიშვალდებულების მიღება	103
(13) ლოცვის სარგებელი	109
(14) იესოს მსგავსად ლოცვა	113
(15) ცოდვაზე გამარჯვების უპირატესობა	119
(16) მისიისადმი მგზნებარება	125
(17) რწმენა, რომელიც გადარჩება	129
(18) ჩვენ გვჭირდება ეკლესია	135
(19) ცდუნებაზე გამარჯვება	139
(20) ღვთის წინამძღოლობა	145
(21) ბარიერები ლოცვაში	149
(22) ურთიერთობები	155
(23) გულმოდგინე ქრისტიანული ცხოვრების წესი	161
(24) ქრისტიანის მეტყველება	167
(25) შრომის ქრისტიანული ეთიკა	173
(26) სწორი გადაწყვეტილებების მიღება	179

სახელმძღვანელო მოწაფეობისთვის

1. მოწაფეობა ეკლესიაში

ეკლესიის სწავლებითი მსახურება

მოქცევის დროს ხდება გარდაქმნა. მოქცეულს აქვს ახალი სურვილები და ახალი პრიორიტეტები - ცვლილება იმდენად დიდია, რომ ბიბლია მას აღწერს, როგორც "ახალი ქმნილება."¹

მაგრამ ზოგიერთ რამეს დრო სჭირდება. მოქცეული ადამიანი მაშინვე ვერ ხედავს, როგორ გამოიყენოს ქრისტიანული პრინციპები თავისი ცხოვრების ყველა სფეროში. მან უნდა ისწავლოს პრინციპები, შემდეგ დაინახოს მათი გამოყენების გზები.

ასევე ხდება პიროვნული სულიერი მომწიფების პროცესი. ახალმოქცეული არის „ჩვილი ქრისტიანი“.

► წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 3:1-2. ამ მუხლების მიხედვით, რა არის დამახასიათებელი ახალმოქცეულისთვის?

► წაიკითხეთ ებრაელთა 5:13-14. რა რძეზეა საუბარი ამ მუხლებში? რა არის ხორცი? რა არის სულიერი სიმწიფის დამახასიათებელი?

► წაიკითხეთ მათეს 28:18-20. ამ მონაკვეთში რა პასუხისმგებლობა დააკისრა იესომ ეკლესიას მახარებლობის გარდა?

დიადი დავალების მიცემამდე იესომ თქვა, რომ მას აქვს მთელი ძალაუფლება ზეცაში და დედამიწაზე. შემდეგ მან ეკლესიას დააკისრა პასუხისმგებლობა, დაემორჩილებინა ხალხი მის ძალაუფლებას.

იესომ უთხრა მოწაფეებს არა მხოლოდ ექადაგათ სახარება, არამედ ესწავლებინათ ყველაფერი, რაც მან უბრძანა. მახარებლობა ამოცანის მხოლოდ პირველი ნაწილია. ახალმოქცეულთათვის იესოს ყველა მცნების, მორჩილების სწავლება, მოწაფეობის პროცესია. მოწაფეობაში წარუმატებლობა ისეთივე სერიოზულია, როგორც წარუმატებლობა მახარებლობაში.

ეკლესიის სწავლებითი მსახურება არის მოქცეულთა სულიერ მომწიფებამდე მიყვანა.

¹ 2 კორინთელთა 5:17

ეფესელების წერილში ნათქვამია, რომ ღმერთი ხალხს განსაკუთრებული მსახურებისთვის, მორწმუნეების აღზრდისთვის მოუწოდებს, რათა ისინი აღარ იყვნენ ბავშვები.² მათ მიერ სულიერ ზრდასრულობამდე მიღწევის შედეგია დოქტრინალური სტაბილურობა.

მოწაფეობაზე განსაკუთრებით პასუხისმგებელია პასტორი. პავლემ უთხრა ტიმოთეს: „ყურადღება გაამახვილე კითხვაზე, შეგონებასა და მოძღვრებაზე.“³ პირველ რიგში ის არ გულისხმობდა ტიმოთეს პირად სწავლებას; ის მსახურებაზე საუბრობდა. ტიმოთეს მსახურება ფოკუსირებული იყო წმიდა წერილის კითხვასა და ახსნაზე, სულიერი მმართველობის მიცემაზე და ქრისტიანული მოძღვრების სწავლებაზე. პასტორის ერთ-ერთი თვისებაა, რომ მან შეძლოს სწავლება.⁴

რადგან სწავლება სულიერი ფორმირების და მომოწაფეების სამუშაოს ნაწილია. მასწავლებლები მნიშვნელოვანია ეკლესიაში და ეკლესია ყოველთვის უნდა მუშაობდეს მასწავლებლების განვითარებაზე.

„და რაც მრავალი მოწმის თანდასწრებით მოისმინე ჩემგან, ის გადაეცი ერთგულ ადამიანებს, რომელთაც სხვათა განსწავლის უნარიც ექნებათ.“⁵ ეს მითითება პავლემ მისცა ტიმოთეს, როგორც გამოცდილი მახარებლისა და მოძღვრისგან უმცროს მსახურს. პავლე არ იყო დარწმუნებული, რომ რწმენა გადაეცემოდა მხოლოდ ქადაგებით. ცალკეული პიროვნებები უნდა იყვნენ მომზადებულები განსაკუთრებული ძალისხმევით და მზად იყვნენ ასწავლონ სხვებს. თუ ასეთი სწავლება ვერ განხორციელდება შეკრებაზე ქადაგებით, ეს „ერთგული ადამიანები“ ინდივიდუალურად ან მცირე ჯგუფებში უნდა იქნან მომზადებულნი.

ბევრი სწავლებაა განსახორციელებელი. რომელ პასტორს აქვს დრო, რომ ეს ყველაფერი გააკეთოს, მით უმეტეს, რომ ყველა არ არის მზად ერთდროულად, ერთი და იგივე ინსტრუქციისთვის? მაგრამ ეფესელთა 4:11 არ ამბობს: „მან მოგვცა მწყემსი“ (მხოლოდ ერთი ადამიანი და მხოლოდ ერთი როლი). ნაცვლად ამისა, არსებობს სხვადასხვა როლები და მრავალი ადამიანი, რომლებიც ასრულებენ მათ. ღმერთი მოუწოდებს მასწავლებლებს, აძლევს მათ სწავლების უნარს და აღჭურავს მათ ეკლესიის მემკვიდრეობით, სწავლებითი მსახურებისთვის.

„იესოს გეგმის თავდაპირველი მიზანი იყო შეეკრიბა ისეთი ადამიანები, რომლებსაც შეეძლოთ დაემოწმებინათ მისი ცხოვრების შესახებ და გაეგრძელებინათ მისი საქმე, მისი მამასთან დაბრუნების შემდეგ.“
- რობერტ კოულმენი „მოძღვრის გეგმა“

² ეფესელთა 4:11-14

³ 1 ტიმოთეს 4:13

⁴ 1 ტიმოთეს 3:2

⁵ 2 ტიმოთეს 2:2

ქრისტიანული საზოგადოება და სულიერი ანგარიშვალდებულება

ქვეყნის მოწაფეობა უფრო მეტია, ვიდრე ინფორმაციის სწავლება; იგი მოიცავს ღირებულებების, პრიორიტეტების, დამოკიდებულებებისა და ცხოვრების წესის ჩამოყალიბებას. ეს პროცესი შეიძლება მოხდეს მხოლოდ სულიერი პასუხისმგებლობის მქონე ქრისტიანულ საზოგადოებაში.

მთელს წმიდა წერილში ჩვენ ვხედავთ, რომ ღმერთს განზრახული ჰქონდა, რომ ადამიანებს ეცხოვრათ საზოგადოებაში, დაწყებული ღვთის განცხადებით, რომ ადამი არ უნდა ყოფილიყო მარტო.⁶

საზოგადოების ზოგიერთი უპირატესობა აღწერილია ეკლესიასტეს 4:9-10-ში: „ორნი სჯობიან ერთს, რადგან კარგი საზღაური აქვთ თავის შრომაში. თუ ერთი დაეცემა, მეორე წამოაყენებს თავის მეგობარს, მაგრამ ვაი მარტოხელას, დაეცემა და არავინა ჰყავს წამომყენებელი.“

ღმერთმა უთხრა მოსეს, რომ მისი გეგმა ისრაელთან დაკავშირებით იყო, რომ ისინი უნდა ყოფილიყვნენ მღვდელთა სამეფო და წმინდა ერი.⁷ მემკვიდრეობა უნდა გადაცემულიყო ოჯახებში, რომელიც აღწერილია ეგრეთ წოდებულ „დიდ მცნებაში.“⁸

სულიწმიდამ შთააგონა ახალი აღთქმის დამწერები, რომ გამოეყენებინათ ეს ტერმინები ახალ აღთქმაში ეკლესიის მიმართ.⁹

ღმერთს ყოველთვის ჰქონდა განზრახული, რომ მასთან ურთიერთობაში მყოფი ადამიანები ასევე იყვნენ ერთმანეთთან ურთიერთობაში. ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა გვაყალიბებს რწმენის საზოგადოებად. როგორც ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა მოითხოვს ვალდებულებას, ასევე ღვთის ხალხთან ჩვენი ურთიერთობაც მოითხოვს ვალდებულებას. ადამიანი ცდება, თუ ფიქრობს, რომ შეუძლია იქონიოს ღმერთთან სწორი ურთიერთობა, მაგრამ ამ დროს არ აქვს სურვილი ჰქონდეს ურთიერთობა ღვთის ხალხთან.

პავლემ გამოიყენა სხეულის მეტაფორა ეკლესიის წევრებს შორის ურთიერთობის აღსაწერად.¹⁰ ვერცერთი წევრი ვერ იმოქმედებს გამართულად, თუ ის ეცდება იყოს სხეულისგან დამოუკიდებელი. წევრებმა უნდა ითანამშრომლონ და იზრუნონ ერთმანეთზე, წინააღმდეგ შემთხვევაში არ იქნება სხეული. თუ ერთი წევრი დაზარალდება, ეს ყველას შეეხება. წევრის მოქმედება გავლენას ახდენს მთელ სხეულზე. პავლემ ამის შესახებ ისაუბრა, როცა უზნეო ურთიერთობაში მყოფი მამაკაცის მდგომარეობას შეეხო, თუმცა ამის

⁶ დაბადების 2:18

⁷ გამოსვლის 19:6

⁸ მეორე რჯულის 6:4-9

⁹ 1 პეტრეს 2:9

¹⁰ 1 კორინთელთა 12

გადმოსაცემად მან პურის მეტაფორა გამოიყენა. მან თქვა: „ნუთუ არ იცით, რომ მცირეოდენი საფუარი მთელ ცომს აფუებს?“¹¹ ჩვენ უნდა დავინახოთ თავი ქრისტიანული საზოგადოების სასიცოცხლო ნაწილებად.

ახალი აღთქმის ბევრ მცნებას შეუძლებელია დაემორჩილო საზოგადოებრივი გრძნობის გარეშე. ღვთის მცნებების შესასრულებლად ქრისტიანებმა ერთმანეთის მიმართ ანგარიშვალდებულებით უნდა იცხოვრონ. ეს ნიშნავს, რომ ქრისტიანული საზოგადოება იწვევს სულიერ პასუხისმგებლობას.

ბიბლიაში შეგვიძლია ვიპოვოთ ბევრი ადგილი, სადაც ქრისტიანული საზოგადოება დაკავშირებულია სულიერ პასუხისმგებლობასთან.

მოუსმინეთ თქვენს წინამძღოლებს და დაემორჩილეთ მათ, ვინაიდან ისინი ფხიზლობენ თქვენს სულებზე, როგორც პასუხისმგებელნი, რათა ამას სიხარულით აკეთებდნენ და არა კვნესით; რადგან ეს სასარგებლო აღარ იქნება თქვენთვის.¹²

ეს მუხლი ეუბნება მორწმუნეებს, დაემორჩილონ მათ, ვისაც სულიერი ძალაუფლება აქვს. ეს მოწოდება ასევე დიდ პასუხისმგებლობას აკისრებს სულიერ ლიდერებს. მათი პასუხისმგებლობა არ არის მხოლოდ ძალაუფლების გამოყენება, არამედ მათი მზრუნველობის ქვეშ მყოფ პიროვნებებზე დაკვირვება. ამისთვის ისინი საკმარისად კარგად უნდა იცნობდნენ თავიანთ ხალხს, რომ მისცენ ინდივიდუალურად სულიერი მიმართულებები და მათ უნდა ჰქონდეთ ურთიერთობა ხალხთან, რომელიც შესაძლებელს გახდის ასეთ მიმართულებებს.

ქრისტიანული საზოგადოება და სულიერი პასუხისმგებლობა ასევე აღწერილია ამ მონაკვეთში:

► წაიკითხეთ ებრაელთა 10:24-26. რა არის ნაბრძანები ამ მონაკვეთში?

ჩვენ გვაქვს ნაბრძანები, რომ ვიცოდეთ სხვა ქრისტიანების საჭიროებები და წავახალისოთ ისინი აკეთონ ის, რაც სწორია.

► აღწერეთ ურთიერთობა, რომელიც საჭირო იქნებოდა მორწმუნეებს შორის ამ პასუხისმგებლობის შესასრულებლად.

¹¹ 1 კორინთელთა 5:6

¹² ებრაელთა 13:17

ჩვენი გამხმევება ვერ იქნება ეფექტური, თუ არ გვაქვს სწორი ურთიერთობა სხვებთან. ჩვენ კარგად უნდა ვიცნობდეთ მათ და გამოვავლინოთ სიყვარული და ზრუნვა. წინააღმდეგ შემთხვევაში, მათთვის საწყენი იქნება პირადული რჩევა.

თვალი გეჭიროთ, ძმებო, რომ ვინმე თქვენგანს არ ჰქონდეს ბოროტი და ურწმუნო გული, რათა არ განუდგეს ცოცხალ ღმერთს. არამედ შეაგონებდეთ ერთმანეთს ყოველდღე, ვიდრეღა ითქმის "დღესო", რათა რომელიმე თქვენგანს გული არ გაუქვავდეს ცოდვის საცდურით.¹³

ჩვენ მოწოდებულნი ვართ ვიყოთ ერთმანეთის მიმართ ანგარიშვალდებულნი. შეგონება უნდა სცდებოდეს მთელი ეკლესიური სხეულის დაგეგმილ შეხვედრებს, რადგან ჩვენ ნაბრძანები გვაქვს, რომ შევაგონოდ „ყოველდღიურად.“ ეს მოითხოვს ურთიერთობას ინდივიდუალურად ან მცირე ჯგუფში. ასეთი ურთიერთობა არ იქნება მხოლოდ ერთად ჭამა ან სტუმრობა, არამედ ექნება სულიერი დანიშნულება ამ მიზნის მისაღწევად. ჩვენ მიზანმიმართულად უნდა დავგვემოთ საუბრები და მცირე ჯგუფების შეხვედრები ამ პრიორიტეტით.

თუ როგორ შეგვიძლია ერთმანეთისთვის სარგებლის მოტანა, ნაჩვენებია იგავების 27:17-ში:

რკინა რკინას ლესავს, კაცი კი - თავისი მოყვასის სახეს.

ერთი ადამიანი მეორეზე მაღლა არ უნდა იდგეს, რათა მას სულიერი მმართველობითა და გამხმევებით სარგებელი მოუტანოს. სინამდვილეში, თავმდაბლად მიცემული სულიერი ხელმძღვანელობა უფრო მისაღები იქნება.

აღიარეთ ცოდვები ერთმანეთის წინაშე და ილოცეთ ერთმანეთისთვის, რათა განიკურნოთ, რადგან ბევრი რამ შეუძლია მართლის გაძლიერებულ ლოცვას.¹⁴

პიროვნული შეცდომის აღიარება ჩვეულებრივ არ ხდება დიდ ჯგუფებში; ამიტომ ეს მცნება საეკლესიო მსახურებებში ადვილად ვერ სრულდება. კონტექსტში ნაჩვენებია მცნების მიზეზი: ის, ვინც შეცდა, შეიძლება აღდგეს.

ზიდეთ ერთმანეთის ტვირთი და ასე აღასრულებთ ქრისტეს რჯულს.¹⁵

ხშირად ქრისტიანს უჩნდება გრძნობა, რომ არავის აინტერესებს, თუ რას განიცდის ის. თანაქრისტიანებისთვის არ იქნებოდა სულერთი სინამდვილეში გაეგოთ თუ როგორ

¹³ ებრაელთა 3:12-13

¹⁴ იაკობის 5:16

¹⁵ გალატელთა 6:2

იტანჯება ის, მაგრამ, როგორც წესი, ისინი საკმარისად არ იცნობენ მას, რომ გაუგონ. როგორ შევძლებთ სხვისი ტვირთის ზიდვას, თუ სინამდვილეში არ ვიცით რას წარმოადგენს ის?

ეკლესიის დაბადებიდან პირველ ხანებში მორწმუნეებს შორის ახლო ურთიერთობა ნორმა იყო.

ყოველდღე ერთსულოვნად იყვნენ ტაძარში, სახლებში პურს ტეხდნენ და მხიარულებითა და გულუბრალოებით ღებულობდნენ საზრდოს.¹⁶

ჯონ უესლიმ თქვა, რომ არ არსებობს ინდივიდუალური ქრისტიანობა.

► როგორ ფიქრობთ, რას გულისხმობდა უესლი თავის განცხადებაში?

სულიერი პასუხისმგებლობა ხდება ჯანსაღ ქრისტიანულ საზოგადოებაში.

სულიერი პასუხისმგებლობის ქონა ნიშნავს ურთიერთობის დამყარებას იმ ადამიანთან ან ჯგუფთან, რომელსაც ვაცნობთ ჩვენს სულიერ მდგომარეობას, ჩვენს წარმატებას ან წარუმატებლობას სულიერ დისციპლინებში და ჩვენს ვალდებულებებს განვითარებისთვის.

სულიერი პასუხისმგებლობის გარეშე ჩვენ ვერ შევასრულებთ წმიდა წერილის ყველა მცნებას და ვუგულებელყოფთ საშუალებებს, რომლებიც ღმერთმა შექმნა ჩვენთვის მაღლის მოსანიჭებლად.

სულიერი სიმწიფის მახასიათებლები

რას ნიშნავს იყო სულიერად მოწიფული? როგორ დაახასიათებდით მოწიფულ ქრისტიანს?

იმის გამო, რომ მოწიფულობას დრო სჭირდება, ის ასაკთან ერთად მოდის.¹⁷ აშკარაა, რომ ზოგიერთი ადამიანი სულიერად მომწიფების გარეშე ბერდება და არიან ახალგაზრდები, რომლებიც არაჩვეულებრივ სიმწიფეს ავლენენ.

სიმწიფის მახასიათებლების უმეტესობა არ არის სრულად მიღწეული გარკვეულ მომენტში, მაგრამ თანდათან იზრდება. ზოგჯერ ისინი შეიძლება მოულოდნელად გაიზარდოს სულიერი, ან ცხოვრებისეული გამოცდილების გამო. მიუხედავად იმისა, რომ ადამიანმა უნდა განაგრძოს განვითარება მთელი ცხოვრების მანძილზე, არის დონე, რომელსაც შეუძლია მიაღწიოს, რასაც შეიძლება ეწოდოს სულიერი სიმწიფე.

სულიერი სიმწიფის მახასიათებლები აღწერილია წმიდა წერილის რამდენიმე მონაკვეთში.

¹⁶ საქმეების 2:46

¹⁷ ტიტუს 2:1-5

► წაიკითხეთ ეფესელთა 4:11-14, ებრაელთა 5:12-6:1, 1 კორინთელთა 3:1-2, 1 იოანეს 2:12-14.

ქვემოთ მოცემულია იმ მახასიათებლების ჩამონათვალი, რომლებიც სულიერი სიმწიფის ნიშნებია. ეს არ არის სრული სია და ჩამონათვალში ზოგიერთი პუნქტი მთლიანად არ განსხვავდება სხვა პუნქტებისგან.

მოწიფულმა ქრისტიანმა შეიძლება სრულად არ გამოხატოს ყველა ეს თვისება, მაგრამ ის განაგრძობს ზრდას. მან შეიძლება ვერ გააცნობიეროს თავისი ზოგიერთი ნაკლი, მაგრამ უპასუხებს სულიწმიდის უწყვეტ მუშაობას მის გულში.

სულიერი სიმწიფის ათი მახასიათებელი

(1) ქრისტეს მსგავსება მოტივებში, დამოკიდებულებებსა და ქმედებებში

ქრისტეს მსგავსება მოდის ქრისტეს მის ბუნებაში შეცნობის მონდომებიდან, მისი სიკვდილისა და აღდგომის სულიერი განცდის მეშვეობით.¹⁸ ეს შეიძლება მოიცავდეს დევნის დროს მისი ტანჯვის გაზიარებას. ადამიანი, რომელსაც ასე უყვარს ქრისტე, გარდაიქმნება მის მსგავსებაში.

იყო ქრისტეს მსგავსი ნიშნავს, იყო მოტივირებული სიყვარულით და არა ეგოიზმით ან სიამაყით. ქრისტიანს სურს დაემსგავსოს ქრისტეს და ნაღვლიანდება, როცა აცნობიერებს, რომ არ იყო ქრისტეს მსგავსი, როდესაც რაღაც თქვა ან მოიმოქმედა.

(2) ღმერთთან მჭიდრო ურთიერთობა

ადამიანი ღმერთთან მჭიდრო ურთიერთობაში უნდა იზრდებოდეს. ღმერთთან კარგი ურთიერთობის ნიშნებია: ღვთის თანდასწრებით ტკბობა, ღვთის სიტყვის სიყვარული და ლოცვაში გატარებული დრო.

(3) სულის ნაყოფების გამოვლინება

სულიწმიდას მოაქვს ნაყოფები მორწმუნის ცხოვრებაში, როგორებიცაა: სიყვარული, სიხარული, მოთმინება და თვითკონტროლი. მორწმუნე უფრო თანმიმდევრულად კეთილი და რბილი ხდება, როდესაც სულიწმიდას ნებას აძლევს იმუშაოს მის ხასიათში.

(4) გამარჯვება გარეგნულ და შინაგან ცოდვაზე

მორწმუნე სწავლობს, თუ როგორ უნდა იყოს დამოკიდებული ღმერთზე, ცდუნებაზე გასამარჯვებლად. ის ემორჩილება ღვთის განწყობას, რათა ჰქონდეს წმიდა გული. ის

¹⁸ ფილიპელთა 3:10

ავითარებს ჩვევებს და დისციპლინებს, რომლებიც ეხმარება მას მუდმივად გამარჯვებაში იცხოვროს.

თუ ის დაჰყვება ცდუნებას, ის აღიარებს ღმერთის წინაშე, ღოცულობს პატიებასა და ძალას ითხოვს. მან თავისი წარუმატებლობა უნდა გაუზიაროს ახლო ქრისტიან მეგობრებს, რომლებიც მისთვის ღოცულობენ.¹⁹

(5) სულიერი დისციპლინების დამკვიდრება

სულიერი დისციპლინები არის პრაქტიკაში გატარების გზა, რათა ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა უმთავრეს პრიორიტეტად ვაქციოთ. ადამიანი, რომელიც რეგულარულად არ ღოცულობს, არ კითხულობს ბიბლიას და არ დადის ეკლესიაში, არ არის მოწიფული ქრისტიანი.

(6) განვითარებული ქრისტიანული ხასიათი

ქრისტიანი სწავლობს დააფუძნოს თავისი ცხოვრება პატიოსნების, საიმედოობისა და ერთგული შრომის პრინციპებზე.

(7) თანმიმდევრული ქრისტიანული ცხოვრება

მორწმუნე სწავლობს ქრისტიანული პრინციპების თავის ცხოვრებაში გამოყენებას. მოწიფულ ქრისტიანს უნდა სურდეს, რომ თავისი ქცევითა და დამოკიდებულებით ყოველთვის ჰგავდეს ქრისტიანს. როდესაც ის აცნობიერებს, რომ ის, რასაც ამბობს ან აკეთებს, არ ემთხვევა მის გულში არსებულ სიყვარულს, ის დამოკიდებულია ღვთის ძალაზე, რომ მოახდინოს ცვლილებები.

(8) ჯანსაღი ურთიერთობები

ზრდასრული ქრისტიანი ღრმა მეგობრულ ურთიერთობებს ამყარებს სხვა ქრისტიანებთან. ის პატიოსნების, მოთმინების და პატიების გამოვლენით ინარჩუნებს ურთიერთობებს. თავმდაბალია და აღიარებს შეცდომებს. იმის გამო, რომ მან შეიძლება არასწორად შეაფასოს სიტუაცია, შეიძლება არ იყოს ისეთი მომთმენი, როგორც უნდა იყოს, სწრაფად აღიაროს შეცდომა ან ჰქონდეს სწორი აზრი სხვა ადამიანზე.

¹⁹ იაკობის 5:16

(9) პირადი მსახურება

მორწმუნემ უნდა ამოიცნოს თავისი სულიერი ნიჭები. მან უნდა იპოვოს თავისი ადგილი ეკლესიაში, რათა იყოს კურთხევა სხვებისთვის. მორწმუნეს შეუძლია იმსახუროს ეკლესიაში იმით, რომ დაეხმაროს მახარებლობაში და სხვების ქრისტიანულად ცხოვრების სწავლებაში.

(10) გამძლეობა რთულ პირობებში

მორწმუნემ უნდა ისწავლოს ღმერთის ნდობა, როცა ცუდი რამ ხდება. ის ღმერთზე უნდა იყოს დანდობილი, როცა რთულ სიტუაციებშია. მოწიფული მორწმუნე არ კარგავს რწმენას მაშინაც კი, როდესაც არ ესმის, რატომ ხდება ეს რაღაც.

დასკვნა

სულიერი სიმწიფის მახასიათებლები არ არის დამოკიდებული ბუნებრივ ნიჭზე.

ისინი არ არის იგივე, რაც მსახურების უნარები.

ისინი სულაც არ ახლავს ლიდერობის უნარს. კარგია, თუ ლიდერი სულიერად მომწიფებულია, მაგრამ ზოგჯერ ადამიანი ხდება ლიდერი თავისი შესაძლებლობების გამო, მაშინ როდესაც სულიერად ჯერ კიდევ არ არის მომწიფებული. ზოგჯერ ადამიანი სულიერად მომწიფებულია, მაგრამ არ გააჩნია ლიდერობის უნარი.

პიროვნების გარკვეული ტიპები ბუნებრივად უფრო მომთმენნი და კეთილები ჩანან. პიროვნების ბუნებრივი თვისებები არ არის იგივე, რაც სულიერი სიმწიფე. ღმერთი მუშაობს ჩვენს პიროვნებაში და ეხმარება ჩვენს მიდრეკილებებს წონასწორობის მოპოვებაში. თუ კონკრეტულ ადამიანს გავაანალიზებთ, ვერ შევძლებთ ზუსტად განვასხვაოთ მისი ბუნებრივი პიროვნული თვისებები და სულიერი განვითარების თავისებურებები.

ჯანმრთელობის პრობლემებმა შესაძლოა გავლენა მოახდინოს ადამიანის გამჭრიახობასა და რეაქციებზე. ჩვენ არ უნდა ვიჩქაროთ სხვების განსჯა.

დანართის სავარჯიშოები

(1) გამოიკვლიეთ საკუთარი თავი სულიერი სიმწიფის ათი მახასიათებლით. ლოცვაში დაფიქრდით, რომელი გაკლიათ ყველაზე მეტად. დაგეგმეთ, როგორ განვითარდეთ მიზანმიმართულად მათში, ლოცვით, შესწავლით, სხვების რჩევით და ღვთის დახმარებაზე დამოკიდებულებით.

(2) როგორ შეუძლია ეკლესიამ მიზანმიმართულად შეასრულოს სწავლებისა და სულიერი ანგარიშვალდებულების პასუხისმგებლობა? დაწერეთ ორი გვერდი, სადაც აღწერს ეკლესიის სამოქმედო გეგმას.

2. მოწაფეობა მცირე ჯგუფში

მცირე ჯგუფების მნიშვნელოვნება მოწაფეობისთვის

მცირე ჯგუფების მსახურება მთელ მსოფლიოში მრავალ ფორმას იღებს. არსებობს მრავალი სახის მცირე ჯგუფები, რომლებიც განკუთვნილია სხვადასხვა მიზნებისთვის. მცირე ჯგუფები შეიძლება შეიკრიბონ შესწავლის, სულიერი ანგარიშვალდებულების, მსახურების, ლოცვის ან სპეციალური პროექტებისთვის.

ზოგიერთი ეკლესია იყოფა ჯგუფებად, რომლებიც იკრიბებიან სახლებში. ჯგუფები ფუნქციონირებენ როგორც პატარა ეკლესიები. ახალი აღთქმის ეკლესიები, როგორც ჩანს, ასე ფუნქციონირებდნენ.

მზარდ, ეფექტურ ეკლესიებს, როგორც წესი, აქვთ მცირე ჯგუფების სისტემა.

ამ განყოფილებაში ვისაუბრებთ მცირე ჯგუფებში მოწაფეობის ეფექტურობაზე.

უესლისეული მოდელი

ჯონ უესლი (დიდი ბრიტანეთი, მე-18 საუკუნე) არ იყო პირველი, ვინც მოაწყო მცირე ჯგუფები, მაგრამ მან შექმნა სისტემა, რომელიც ძალიან ეფექტური იყო.

უესლიმ შეიმუშავა მოწაფეობის სისტემა სხვადასხვა ზომის ჯგუფებთან, რომელსაც ეწოდება საზოგადოებები, კლასები და ჯგუფები.²⁰ უესლის მეთოდები თავიდან არ იყო სრულყოფილი სისტემა, მაგრამ თანდათან განვითარდა საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად. უესლის მიერ მოქცეული მრავალი ადამიანი ითხოვდა გამხსნევას, რჩევას და ლოცვას და რადგანაც ისინი ძალიან ბევრნი იყვნენ, ის ყოველ ხუთშაბათს აწყობდა მათთან შეხვედრას.

ყველა ადგილას, სადაც უესლი და მისი მქადაგებლები ქადაგებდნენ სახარებას, ისინი აერთიანებდნენ ახალმოქცეულებს ჯგუფებში, რომლებიც რეგულარულად იკრიბებოდნენ. იმის გამო, რომ მრევლი დიდი იყო, ბევრს არ შეეძლო ეთქვა პირადი სულიერი საჭიროებების შესახებ და ვერ იღებდნენ საჭირო ყურადღებას. ჩამოყალიბდა მცირე ჯგუფები სახელწოდებით კლასები, სადაც ლიდერები მსახურობდნენ როგორც პასტორები, რომლებიც ამხნევებდნენ და არიგებდნენ წევრებს. ნებისმიერ წევრს, რომელიც აგრძელებდა ღიად ცოდვას და არ იცვლებოდა, რიცხავდნენ წევრობიდან და არ აძლევდნენ შეკრებაზე მისვლის უფლებას.

²⁰ იხილეთ „მეთოდისტებად წოდებული ადამიანების უბრალო ცნობა“, ჯონ უესლის შრომებში, ტომი VIII (გრანდ რაპიდსი: ზონდერვანი), 249-258.

ჩამოყალიბდა კლასებზე მცირე ჯგუფები, რათა წევრებს შეძლებოდათ გაეზიარებინათ თავიანთი სულიერი ბრძოლები და ერთმანეთის მიმართ სულიერი ანგარიშვალდებულება. ამ პატარა ჯგუფებს ეწოდებოდა ბენდები. ამ შეხვედრებზე ლიდერი აღწერს საკუთარ სულიერ მდგომარეობას, შემდეგ კი სხვებს უსვამს კითხვებს მათი მდგომარეობის, ცოდვებისა და ცდუნების შესახებ. ამ ჯგუფებში ყველა წევრი ერთი სქესის იყო.

უესლის წარმატებამ განაპირობა ცნობილი ჯორჯ უაიტფილდის შემდეგი განცხადება: "ჩემი ძმა უესლი ბრძნულად მოიქცა - სულები, რომლებმაც გამოიღვიძეს მისი მსახურების დროს, მან გააერთიანა კლასებში და ამით შეინარჩუნა თავისი შრომის ნაყოფი. ეს მე უგულუბელუკავი და ჩემი ხალხი ქვიშის თოკივითაა." უესლის მეთოდებს აგრძელებდა ამერიკული მეთოდისტური ეკლესია ადრეულ წლებში, მაგრამ მისი მოწაფეობის პრინციპები და მისი დოქტრინებიც უგულუბელყოფილია თანამედროვე მეთოდიზმის მიერ.

ძირითადი ეკლესიის გაგება

ყველაზე ადრეული ეკლესიის ნაგებობა, რომელიც აღმოჩენილია, აშენდა დაახლოებით 250 წელს. პირველი ორი საუკუნის განმავლობაში ეკლესია საკუთარ თავს ადამიანებად განიხილავდა და არა როგორც შენობას ან ორგანიზაციას. ეკლესია შედგება ქრისტიანთა ჯგუფებისგან, რომლებიც ერთად თავყვანს სცემენ, ახარებენ და ემორჩილებიან ბიბლიას.

ადამიანთა მცირე ჯგუფები ყველა, ეფექტური ეკლესიის სტრუქტურის ძირითადი შემადგენელი ნაწილია. მცირე ჯგუფებში მოწაფეების პროგრამა არ არის ახალი ინსტიტუტი, რომელიც ოდესმე მოძველდება. ეს არ არის ახალი მეთოდი, რომელმაც შეიძლება ზოგან იმუშაოს და ზოგან არა. პირიქით, მცირე ჯგუფები ეკლესიის ძირითადი შემადგენელი ნაწილია. მცირე ჯგუფებში მსახურება შეიძლება განხორციელდეს სხვადასხვა გზით, იმ გამოწვევების დასაძლევად, რომლებსაც აწყდება ნებისმიერი ადგილობრივი ეკლესია.

ეკლესია ვერ მიაღწევს თავის მიზანს, თუ მისი წევრები არ მიიღებენ რეგულარულად დარიგებას და სწავლებას უფრო ინდივიდუალურ გარემოში, ვიდრე მთელი ეკლესიაა, ან საკვირაო სკოლების უმეტესობა.

გაფრთხილება

მცირე ჯგუფები იმდენად არიან სულიერები, რამდენადაც მათში ჩართული ადამიანები. თუ ისინი არ არიან ერთგული მოწაფეები და მათი პრიორიტეტი არ არის ის, რომ აამონ ღმერთს, იცხოვრონ ერთგულად და შეასრულონ ეკლესიის მისია, არსებობს მრავალი მცდარი გზა, რომლითაც შეიძლება ჯგუფი წავიდეს.

სულიერი ანგარიშვალდებულების საჭიროება

სულიერი ანგარიშვალდებულება ნიშნავს ურთიერთობის დამყარებას ადამიანთან ან ჯგუფთან, რომელსაც აცნობებთ თქვენს სულიერ მდგომარეობას, თქვენს წარმატებას ან წარუმატებლობას სულიერ დისციპლინებში და თქვენს ვალდებულებებს განვითარებისთვის. ისინი გეუბნებიან, როდესაც ფიქრობენ, რომ არასწორად მოქმედებთ. თქვენ ეუბნებით მათ თქვენი ვალდებულებების შესახებ და ისინი მოგვიანებით გეკითხებიან, ასრულებთ თუ არა მათ.

ჯანსაღ ქრისტიანულ საზოგადოებაში სულიერი ანგარიშვალდებულების ბიბლიური საფუძველი, უფრო დეტალურად არის ახსნილი წინა ნაწილში. სულიერი ანგარიშვალდებულების გარეშე, ჩვენ ვერ შევასრულებთ წმიდა წერილის ყველა მცნებას; და, ჩვენ ვუგულებელვყოფთ საშუალებას, რომელიც ღმერთმა შექმნა ჩვენთვის მადლის მოსანიჭებლად.

აღიარეთ ცოდვები ერთმანეთის წინაშე და ილოცეთ ერთმანეთისთვის, რათა განიკურნოთ.²¹

ადამიანი არ აღიარებს პირად შეცდომებს, გარდა იმ ურთიერთობებისა, რომელიც ამის გაკეთებას ამარტივებს. თუკი ის არ აღიარებს ცოდვებს იმის წინაშე, ვინც ლოცულობს მისთვის, რომ შეცდომები არ დაუშვას, ის უგულებელყოფს საშუალებებს, რომლებიც ღმერთმა შექმნა ამ საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად.

ზიდეთ ერთმანეთის ტვირთი და ასე აღასრულებთ ქრისტეს რჯულს.²²

თუ ვინმეს კარგად არ ვიცნობთ, არ ვიცით რა არის მისი ყველაზე სერიოზული ტვირთი. ჩვენ არ შეგვიძლია შევასრულოთ ეს ბიბლიური მცნება ისეთი ურთიერთობის გარეშე, რომელიც ამას შესაძლებელს გახდის.

ყურადღებით მოვეკიდოთ ერთმანეთს, წავახალისოთ სიყვარულისა და კეთილი საქმეებისთვის.²³

სიყვარულის მოტივით გულდასმით უნდა გამოვიკვლიოთ ერთმანეთი, რათა გავიგოთ, როგორი გამხნევება თუ მხილებაა საჭირო. გამხნევებები ზედაპირული იქნება და მხილებები უარყოფილი, თუ ადამიანთან განსაკუთრებული ურთიერთობა არ გვაქვს.

²¹ იაკობის 5:16

²² გალატელთა 6:2

²³ ებრაელთა 10:24

შემდეგი კითხვები შეიძლება დაეხმაროს ადამიანს განსაზღვროს არის თუ არა სულიერი ანგარიშვალდებულება მის ცხოვრებაში.

რა ურთიერთობები მაქვს, რაც შესაძლებელს ხდის, რომ ვიღაც დამეხმაროს ჩემი უმძიმესი ტვირთის ტარებაში, ვაღიარებ ჩემს შეცდომებს ვინმესთან, ვეხმარები ვინმეს ტვირთის ტარებაში და პასუხობს ვინმე ჩემს ამჟამინდელ სულიერ მდგომარეობას?

არის მომენტები, როდესაც არავინ მყავს დასაყრდენი, მომენტები, როდესაც მიხარია, რომ არავინ იცის ჩემი მდგომარეობის შესახებ, და მომენტები, როცა მრცხვენია ვინმეს გავანდოლოცვაში ან ბიბლიის შესწავლაში გატარებული დროის შესახებ?

ეკლესიების უმეტესობა არ ასრულებს თავის პასუხისმგებლობას სულიერი ანგარიშვალდებულების შესახებ, თუ არ მოაწყობს ამის სისტემას. ბევრისთვის ეს არის მცირე ჯგუფების სისტემა.

მცირე ჯგუფის ლიდერის თვისებები

იესომ წარმოაჩინა მოწაფეობის პრიორიტეტი. მან თავისი მსახურების დასაწყისშივე აირჩია რამდენიმე მამაკაცი, რომლებსაც ეკლესიის მართვაზე უნდა აეღოთ პასუხისმგებლობა. მას მთელი თავისი დრო არ დაუთმია ათასობით მისი მიმდევრის მიმართ ქადაგებისთვის; ამის ნაცვლად, ის დიდ დროს უთმობდა თორმეტის მომზადებას. მან თავისი მსახურება განაგრძო მათი მეშვეობით, ვინც მოამზადა.

„მიუხედავად იმისა, რომ მან გააკეთა ის, რაც შეეძლო მრავალთა გადასარჩენად, მას უნდა მიემდვნა თავი, პირველ რიგში, რამდენიმე ადამიანისთვის და არა მასებისთვის, რათა საბოლოოდ მასები გადარჩენილიყვნენ. ეს იყო მისი სტრატეგიის გენიალურობა.“
- რობერტ კოულმენი „მოდვრის გეგმა“

ადამიანს, რომელიც მოწაფეობას მიყვება, უნდა ჰქონდეს შემდეგი მახასიათებლები. ის შეიძლება არ გამოირჩეოდეს ყველა თვისებით, მაგრამ უნდა ეცადოს გააუმჯობესოს ისინი. თუ რომელიმე მათგანი აკლია, გაცილებით ნაკლებად ეფექტური იქნება.

1. **სულიერად მოწიფული.** მას უნდა ჰქონდეს წინა ნაწილში აღწერილი სულიერი სიმწიფის განმსაზღვრელი თვისებები. თუ ის სულიერად არ არის მოწიფული, ვერ გახდება კარგი მაგალითი და ვერ ექნება საჭირო გამოცდილება.
2. **ხელმისაწვდომი თუ.** მისი განრიგი უკვე ძალიან დატვირთული და ცუდად ორგანიზებულია, ის არ არის ხელმისაწვდომი მცირე ჯგუფის მსახურებისთვის. მან ეს პრიორიტეტად უნდა აქციოს.

3. **სანდო** ის უნდა იყოს ადამიანი, რომელიც ასრულებს თავის ვალდებულებებს. მას უნდა შეეძლოს დანიშნულ დროზე შეხვედრა. მას უნდა შეეძლოს დაიმახსოვროს საჭიროება, მოითხოვოს სხვებისგან პასუხისმგებლობა მათ ვალდებულებებზე.
4. **თავდაჯერებული** მას უნდა სჯეროდეს, რომ შეუძლია ისწავლოს ჯგუფის ლიდერობა. თუ მას აქვს უნარი, მაგრამ არ სჯერა ამის, მას ჯერ ესაჭიროება გარკვეული ხელმძღვანელობითი გამოცდილება, რომელიც აამაღლებს მის თავდაჯერებულობას.
5. **შეუძლია კონფლიქტის მოგვარება** მას უნდა შეეძლოს სწორი დამოკიდებულების შენარჩუნება, როდესაც ადამიანები არ ეთანხმებიან და პრობლემებს უქმნიან. მას უნდა შეეძლოს ადამიანებს შორის კონფლიქტის მოგვარებაში დახმარება.
6. **შეუძლია ასწავლოს** ესმით ხალხს მისი განმარტებები? ლიდერი უნდა იყოს ისეთი, ვინც არ დააბნევს ხალხს.
7. **ღვთის სიტყვას დაწაფებული** მას უნდა სიამოვნებდეს ღვთის სიტყვა, რათა შეეძლოს მოუწოდოს სხვებსაც, რომ მათაც ისევე ისიამოვნონ მისით. მან ბიბლია მნიშვნელოვანი უნდა გახადოს ღმერთთან ურთიერთობაში.
8. **ღმერთზე დამოკიდებული** მან უნდა გააცნობიეროს, რომ სულიერი შედეგები შეიძლება მიღწეულ იქნას მხოლოდ სულიწმიდის მოქმედებით. ის მზად უნდა იყოს სულიწმიდასთან თანამშრომლობისთვის. დამოკიდებული უნდა იყოს ღვთისგან ცხებულებაზე. ის არ უნდა იყოს დარწმუნებული, რომ მისი ახსნა მხოლოდ მისი შესაძლებლობების გამო იქნება წარმატებული.
9. **მზადაა ემსახუროს** ის უნდა იყოს ადამიანი, რომელიც გრძნობს, რომ რაღაც ღირებულს აკეთებს, როცა სხვებს ემსახურება. ის არ უნდა იყოს ადამიანი, რომელსაც უნდა მოემსახურონ. ის არ უნდა ეძებდეს მსახურებას თავისი ნიჭის გამოვლენის მიზნით. ის უნდა იყოს მოპასუხე საჭიროებებზე და მზადყოფნაში იყოს მოხალისე.
10. **სულიერი ძალაუფლების ქვეშ** ის ვიღაცის წინაშე უნდა იყოს სულიერად ანგარიშვალდებული. მან უნდა დაიცვას სულიერი ლიდერების მითითებები.
11. **ეკლესიის ერთგული** ჯგუფის ლიდერი უნდა იყოს ადგილობრივი ეკლესიის ერთგული წევრი. მოწაფეობის მსახურებამ უნდა მისცეს საფუძველი ხალხს, დააფასონ ეკლესია და გახდნენ უფრო ერთგული მის მიმართ.
12. **წარმატებისკენ მსწრაფი** თუ მას აქვს წარმატებისკენ სწრაფვა, ის მალევე არ დანებდება. ის მოერგება გარემოებებს. მოძებნის ინფორმაციას, რომელიც დაეხმარება მას უფრო

ეფექტური იყოს. ის გამოიჩენს ინიციატივას, როდესაც იქნება პრობლემები, ან შესაძლებლობები. მას ექნება ენერგია და ენთუზიაზმი.

13. **მოდერების მხრივ ყურადღებიანი** მას უნდა ჰქონდეს ბიბლიური და სახარებისეული მოძღვრების კარგი საფუძველი.
14. **მომზადებული მსახურებისთვის** არ არის აუცილებელი, რომ მსახურებისთვის სწავლება აკადემიურ დაწესებულებაში ჩატარდეს. მომზადება იწყება დაკვირვებით, რადგან მორწმუნე ხედავს, თუ როგორ ხდება მსახურება. სწავლება იზრდება მონაწილეობით, რადგან მას ეკისრება პასუხისმგებლობა მეთვალყურეობის ქვეშ. ძალიან მნიშვნელოვანია კარგი მასალის კითხვა და შესწავლა.

მოწაფეობის პროგრამის შემუშავება

მოწაფეობის განსახორციელებლად საუკეთესო გზაა ადგილობრივი ეკლესია, რომელსაც ესმის მოწაფეობის პასუხისმგებლობა და პრიორიტეტი და მუშაობს ერთობლივად.

ამიტომ, ეს ინსტრუქციები მიმართულია ეკლესიის ლიდერებისა და ერთგული წევრებისადმი.

თუ ეკლესიას ესმის, რომ მოწაფეობა უნდა გაუმჯობესდეს, მან ჯერ უნდა შეისწავლოს წმიდა წერილები და ამ კურსის პუნქტები მოწაფეობის შესახებ. ლიდერებს შეუძლიათ წარმოადგინონ მასალა. ეკლესიის ყველა ერთგული წევრი უნდა იყოს ჩართული, თუ ეს შესაძლებელია, რათა მათ გაუზიარონ ხედვა.

განვითარების მეორე ნაწილი არის იმის დანახვა, რასაც ეკლესია უკვე აკეთებს. ეკლესიების უმეტესობას უკვე აქვს რამდენიმე მოქმედი ჯგუფი, მაშინაც კი, თუ მათ მიზანმიმართულად არ აქვთ დაწყებული მცირე ჯგუფის პროგრამა. მაგალითად, ეკლესიაში შეიძლება იყოს მუსიკოსების ჯგუფი, რომელიც ხშირად იკრიბება. ეს შეიძლება იყოს გუნდი, რომელიც მეცადინეობს. შეიძლება იყოს დიაკვნების ჯგუფი. ასევე, შეიძლება იყოს საკვირაო სკოლის გაკვეთილები და საკვირაო სკოლის მასწავლებლებმაც შეიძლება შექმნან ჯგუფი. ეკლესიის ახალგაზრდები შეიძლება დროდადრო შეიკრიბონ. შეიძლება არსებობდეს ჯგუფები სხვადასხვა პასუხისმგებლობების შესასრულებლად. ჯგუფი შეიძლება ჩამოყალიბდეს არაფორმალურად იმ ადამიანებისგან, რომლებიც ერთად მუშაობენ პროექტზე. შეიძლება არსებობდეს ეკლესიის ოჯახები, რომლებიც ხანდახან იკრიბებიან მოზიარეობისთვის. შეიძლება იყოს ბიბლიის საშინაო შესწავლა და ლოცვითი შეხვედრები.

ეს ჯგუფები შეიძლება არ იყოს შექმნილი მოწაფეობის ან სულიერი ანგარიშვალდებულების მიზნებისთვის, მაგრამ ისინი შეიძლება დაეხმარონ ამ მიზნების შესრულებას. ნებისმიერ ეკლესიას, რომელსაც აქვს სულიერი ცხოვრება, უკვე ჰყავს გარკვეული ჯგუფები, რომლებიც

მოქმედებენ ამ ცხოვრების მხარდასაჭერად. როდესაც ეკლესია გადაწყვეტს გააუმჯობესოს მოწაფეობის პროგრამა, მან უნდა გამოიკვლიოს არსებული ჯგუფები და გაარკვიოს რა ხდება მათში, შემდეგ იფიქროს იმაზე, თუ როგორ შეიძლება უკეთ მიაღწიოს მიზნებს.

შეიძლება საჭირო გახდეს ახალი ჯგუფები. შეიძლება საჭირო გახდეს სხვადასხვა ტიპის ჯგუფები. შეიძლება არსებობდეს ჯგუფები, რომლებიც ატარებენ პრაქტიკულ სწავლებას მსახურებისთვის. შეიძლება იყოს ჯგუფები, რომლებიც ძირითადად სწავლობენ ბიბლიას და ლოცულობენ. შეიძლება არსებობდეს მცირე ჯგუფები სერიოზული სულიერი ანგარიშვალდებულებისთვის.

ჯგუფის მიზანი განსაზღვრავს ვინ უნდა იყოს იქ და როგორ უნდა ფუნქციონირებდეს ჯგუფი. მაგალითად, სერიოზული სულიერი ანგარიშვალდებულების ჯგუფში უნდა იყოს ათზე ნაკლები ადამიანი. თუ ჯგუფი ძალიან დიდია, კონფიდენციალურობა მცირდება, გაზიარება ზედაპირულია, საჭირო ხდება მეტი კონტროლი, მცირდება ჩართულობა და, როგორც წესი, დასწრება უარესდება. თუ შეხვედრას ესწრებიან ქალებიც და მამაკაცებიც, პირადი გაზიარების სიღრმე შეზღუდული იქნება.

ჯგუფის მიზანი განსაზღვრავს, უნდა იყოს თუ არა ის ღია ახალი წევრებისთვის. თუ მიზანი სულიერი ანგარიშვალდებულებაა, ადარ უნდა მოხდეს ახალი წევრების დამატება, ჯგუფის რამდენჯერმე შეხვედრის შემდეგ. ადამიანების უმეტესობა არ გაუზიარებს თავის სულიერ მდგომარეობას სხვებს, სანამ ჯგუფში მათთან თავს დაცულად არ იგრძნობს. თუ ჯგუფის მიზანია გაკვეთილების სერიის შესწავლა, შეხვედრების სერიის განმავლობაში ხალხის დამატება არ არის პრაქტიკული.

შესაძლოა არსებობდეს ჯგუფი ახალმოქცეულთათვის. მნიშვნელოვანია, რომ ახალმოქცეულს არ მოუწიოს რამდენიმე კვირიანი ლოდინი ჯგუფში გაწევრიანებისთვის. ამიტომ, ამ ჯგუფს სჭირდება გაკვეთილების განახლებადი სერია, რათა ახალი წევრები შეუერთდნენ მას ნებისმიერ დროს. ლიდერებმა უნდა გააცნობიერონ, რომ ზოგიერთი ახალმოქცეული მიატოვებს ჯგუფს და გამოეთიშება. ის ფაქტი, რომ ზოგიერთი ადამიანი ტოვებს ჯგუფს, არ ნიშნავს რომ ჯგუფი კარგად არ მუშაობს. მიუხედავად იმისა, რომ ზოგიერთი გამოეთიშება, ახალმოქცეულთა ჯგუფი ღია უნდა იყოს ახალი ხალხისთვის.

თუ ჯგუფი მსახურების მომზადებისთვის ან უფრო ღრმა სულიერი განვითარებისთვისაა, მისი წევრები უნდა იყვნენ ადამიანები, რომლებსაც სურთ სულიერი ზრდა და მზად არიან ჯგუფის მიზნების შესასრულებლად. თუ რომელიმე წევრი არ იქნება ერთგული, ჯგუფი ვერ მიაღწევს თავის მიზნებს.

წევრების უმრავლესობა უნდა დაკომპლექტდეს პირადი მოწვევით. ნუ დაელოდებით, რომ ხალხი მოგთხოვთ გაწევრიანებას.

ეკლესიაში ყველა არ ჩაერთვება მცირე ჯგუფების პროგრამაში. თუ ეკლესიაში ლიდერი ხართ, ნუ კრავთ ხელს ხალხს კრიტიკით იმის გამო, რომ ისინი მცირე ჯგუფებში არ არიან მონაწილენი. ხელი შეუწყეთ ჯგუფების მსახურებას მის უპირატესობებზე საუბრით.

პირველ შეხვედრაზე დარწმუნდით, რომ ყველას ესმის ჯგუფის მნიშვნელობა. გაუზიარეთ წმიდა წერილი და ინფორმაცია, რომელიც აჩვენებს მოწაფეობის მნიშვნელობას.

დასწრების გაზრდის მიზნით ჯგუფის შეკრება შეიძლება დაიგეგმოს გარკვეული ოდენობის კვირის განმავლობაში. აუხსენით, რომ ჯგუფი შეისწავლის გაკვეთილების კონკრეტულ სერიას და უთხარით, როდის დასრულდება ის. ამ გზით თითოეულმა მონაწილემ ზუსტად იცის რას აკეთებს. ხაზი გაუსვით სრულყოფილი დასწრების აუცილებლობას. ამ დროის დასასრულს, ჯგუფს შეუძლია თავიდან დაიწყოს მათთან, ვისაც სურს გაგრძელება.

განხილვის სცენარი

ანდრე რამდენიმე წელია ქრისტიანია. ის ეკლესიის წევრია და ეხმარება თავის ეკლესიას. ის შემფოთებულია, რომ მის ეკლესიას არ აქვს მოწაფეობის გეგმა. მისი აზრით, ეკლესიამ მცირე ჯგუფები უნდა შექმნას, მაგრამ ლიდერები არ არიან დაინტერესებულნი.

► რა უნდა გააკეთოს ანდრემ?

ანდრე უნდა ესაუბროს ეკლესიის ლიდერებს და სთხოვოს მათ თანხმობა რომ მან მცირე ჯგუფს უხელმძღვანელოს. მან არ უნდა გააკრიტიკოს ეკლესიის მსახურება, არამედ უნდა დაანახოს ის სარგებელი, რომელსაც ჯგუფი მოიტანს. თუ ჯგუფი წარმატებას მიაღწევს, ეკლესია დაიწყებს ამგვარი მსახურების სარგებელის გააზრებას.

ეფექტური ჯგუფის ხელმძღვანელობა

ჯგუფის დასაწყისში არის მღელვარება და მოლოდინი. ბევრმა წევრმა ზუსტად არ იცის რა მოლოდინი უნდა ჰქონდეს, მაგრამ იმედოვნებენ, რომ ჯგუფისგან დახმარებას მიიღებენ.

შემდეგი მიმართულებები დაეხმარება ჯგუფს იყოს ეფექტური და შეასრულოს თავისი მიზანი. არსებობს მცირე ჯგუფების ფუნქციონირების მნიშვნელოვანი პრინციპები. თუ ლიდერი ეხმარება ჯგუფს დაიცვას ეს პრინციპები, ის შეძლებს თავიდან აიცილოს მარცხი და იმედგაცრუება.

პირველი შეხვედრა შეიძლება განსხვავდებოდეს სხვებისგან, რადგან ჯგუფი სწავლობს, როგორ წარიმართება შეხვედრები. თუმცა, პირველი შეხვედრა განსაზღვრავს მომავალი შეხვედრების სტილს. თუ ადამიანი პირველ შეხვედრაზე არ საუბრობს, მას მოლოდინი ექნება, რომ შემდგომშიც დუმდეს გააგრძელებს. თუ ვინმე აქტიურობს დისკუსიაში, ჯგუფს

ექნება მოლოდინი, რომ მომავალ შეხვედრებზეც იგივე ადამიანი იაქტიურებს. თუ შეხვედრა მოუწესრიგებელია, მათ მომავალშიც იგივეს მოლოდინი ექნებათ. თუ შეხვედრა კლასს ჰგავს, მცირე მონაწილეობით, მათ იგივე მოდელის მოლოდინი ექნებათ.

ზოგიერთმა წევრმა შესაძლოა, რამდენიმე შეხვედრის შემდეგ, მიატოვოს შეკრებები, რადგან ჯგუფი არ არის ისეთი, როგორის მოლოდინიც ჰქონდა. მნიშვნელოვანია შეხვედრის სწორად წარმართვა, რათა წევრები, რომლებიც სწორ რამეს ელოდნენ, იმედგაცრუებული არ დარჩნენ.

სახელმძღვანელო ეფექტურობისთვის

(1) დანიშნეთ ჯგუფის შეხვედრები ყოველკვირეულად, თუ ეს შესაძლებელია. ზოგიერთს შეიძლება დასჭირდეს დახმარება ბავშვის მოვლის ორგანიზებაში.

(2) შეხვედრების ფორმატი უნდა იყოს (1) სწავლის დრო, შემდეგ (2) პირადი საჭიროებების გაზიარება ლოცვისთვის, შემდეგ (3) ლოცვა.

თუ ჯგუფის უპირველესი მიზანი სწავლაა, სწავლის დრო შეიძლება იყოს ხანგრძლივი და სხვა ნაწილები მოკლე; მაგრამ სამი ნაწილი მაინც უნდა იყოს ჩართული. თუ ჯგუფის მიზანია სულიერი ანგარიშვალდებულება, სწავლის დრო შეიძლება იყოს მოკლე, მაგრამ მათ უნდა ჰქონდეთ გარკვეული მასალა, რომელსაც შეისწავლიან.

თუ ჯგუფში ხდება პირადი გაზიარება და დისკუსია, მაგრამ არ აქვთ გაკვეთილის მასალა შესასწავლად, ის შეხვედრები გახდება ქაოტური. იქ ზოგიერთი წევრის პიროვნული დომინირება იქნება. გაკვეთილის მასალა აიძულებს ყველა მათგანს რეაგირება მოახდინონ ჭეშმარიტებაზე, იმის მიღმა, რაც მათ გონებაშია.

(3) დროულად დაიწყეთ და დაასრულეთ შეხვედრები.

თუ გვიან დაიწყებთ და დაასრულებთ, ისინი, ვინც უფრო ხილდებიან საკუთარ დროს, დაგვიანებით მოსვლას დაიწყებენ ან გამოტოვებენ ზოგიერთ შეხვედრას.

(4) მონიშნეთ ჯგუფის დასრულების თარიღი.

წევრებმა უნდა იცოდნენ, რამდენ ხანს გაგრძელდება მათი ვალდებულება. ჩვეულებრივ, ახალ წევრებს არ უნდა მიეცეთ ჯგუფში გაწევრიანების უფლება, როდესაც რამდენიმე შეხვედრა უკვე შედგა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ჯგუფი ანახლებს გაკვეთილებს ახალმოქცეულთათვის. თუ ჯგუფი სწავლობს გაკვეთილების სერიას, გაკვეთილების რაოდენობამ შეიძლება განსაზღვროს იმ კვირების რაოდენობა, რამდენჯერაც ისინი შეხვდებიან. თუ ისინი იკრიბებიან სულიერი ანგარიშვალდებულებისთვის, მათ შეუძლიათ დააწესონ ექვსთვიანი ვადა. დასასრულს მათ შეუძლიათ ხელახლა ორგანიზება. ამ

დროისთვის შესაძლოა ზოგიერთმა წევრმა მიატოვოს ჯგუფი და მათ შეუძლიათ განიხილონ, დაუშვან თუ არა ახალი წევრების გაწევრიანება.

(5) სწავლის დროს ხაზი გაუსვით ცხოვრების შემცვლელ მიზანს და არა ცოდნის მიღებას, უბრალოდ ცოდნისთვის.

წევრი იგრძნობს, რომ ჯგუფი ღირებულია, თუ მას შეეძლება გამოიტანოს პერსონალური, ზუსტი გამოყენება ნასწავლიდან.

(6) დაიცავით ვალდებულებები.

თუ ვინმემ გაუზიარა პრობლემა და შემდეგ დათანხმდა, რომ გარკვეული ქმედებები უნდა განახორციელოს, შემდეგ შეხვედრაზე ჰკითხეთ, შეასრულა თუ არა ის, რასაც დაპირდა, რომ გააკეთებდა.

(7) ლიდერი მზადყოფნაში უნდა იყოს, რომ ინდივიდუალურად შეხვდეს წევრს, სულიერი ხელმძღვანელობის მისაცემად.

სხვა წევრებსაც შეუძლიათ შეიკრიბონ სხვა დროს ერთმანეთის გასამხნეებლად.

(8) აირჩიეთ შეხვედრის კარგი ადგილი.

ეს უნდა იყოს არაფორმალური შეხვედრის ადგილი სახლის ატმოსფეროთი. დასაჯდომი უნდა იყოს რაც შეიძლება წრიული, ისე, რომ თითოეულმა წევრმა დაინახოს ყველა სხვა წევრის სახე. ეს ხელს შეუწყობს მონაწილეობას. შეხვედრით ისეთ ადგილას, სადაც არ იქნება შეფერხებები ან ყურადღების გაფანტვა.

(9) გამოიმუშავე მოსმენის კარგი ჩვევები.

კარგი მოსმენის ნიშნებია თვალის კონტაქტი, კონცენტრირებული გამომეტყველება, ყურადღების გაფანტვის იგნორირება და მოსაუბრეს იუმორის ან სხვა ემოციებისადმი რეაგირება.

(10) დარწმუნდით, რომ არცერთი წევრი არ არის ყოველთვის ჩუმად.

დაუსვით შეკითხვა წევრს, რომელიც ბევრს არ ლაპარაკობს („რას ფიქრობ ამის შესახებ, ჩარლზ?“).

(11) ნუ აიძულებთ წევრს გაუზიაროს რაიმე პირადი.

ამის ნაცვლად, შეეცადეთ შექმნათ ატმოსფერო, სადაც ის თავისუფლად იგრძნობს თავს, რომ ისაუბროს. წევრის თქვენდამი ნდობა გაამყარეთ მასთან ვიზუალური კონტაქტის დამყარებით და მისი ნათქვამის შექებით.

(12) შეეცადეთ დაუსვათ კითხვები, რომლებზეც მათ შეუძლიათ პასუხის გაცემა, რათა გამყარდეს მათი თავდაჯერებულობა.

თუ ვინმე არასწორ პასუხს გასცემს, შეეცადეთ დაადასტუროთ რაიმე კარგი პასუხის გაკრიტიკებამდე.

(13) შეეცადეთ დაადასტუროთ თითოეული კომენტარი რაიმე ფორმით, სანამ გააკრიტიკებთ მას.

(14) თუ ვინმეს აქვს ძალიან ბევრი ლაპარაკის და ყველა კითხვაზე პასუხის გაცემის ტენდენცია, იზოვნეთ მისი შეზღუდვის გზა.

ერთ-ერთი გზაა კითხვების მიმართვა კონკრეტული წევრებისადმი ან შეგიძლიათ ჰკითხოთ: „რას ფიქრობთ დანარჩენები?“ დისკუსიის დროს შეგიძლიათ თქვათ: „მოდით პასუხი მოვისმინოთ ვინმესგან, ვისაც ჯერ არ უსაუბრია ამაზე.“

თუ წევრი კვლავ ბევრს ლაპარაკობს, ლიდერს შეუძლია მასთან შეხვედრის შემდეგ, განცალკევებით საუბარი. მას შეუძლია უთხრას მსგავსი რამ: „ჩარლზ, შენ ხარ სწრაფი მოაზროვნე და შეგიძლია სწრაფად უპასუხო დისკუსიებში, მაგრამ მე ვწუხვარ, რომ ზოგიერთი სხვა ვერ მიიღებს მონაწილეობას თუ ყველაფერს სწრაფად ვუპასუხებთ. შეგიძლია დამეხმარო ყველას ჩართულობაში?“

(15) არ მისცეთ უფლება ორ ან სამ წევრს ჰქონდეთ საკუთარი დისკუსია ჯგუფის უგულებელყოფით.

თუ ვინმეს სურს რაიმეზე დიდი ხნის განმავლობაში გააგრძელოს კამათი, უთხარით მას, რომ დისკუსია შეხვედრის მიღმა, მოგვიანებით შეუძლია დაასრულოს.

(16) არავის მისცეთ უფლება, შეაწყვეტინოს სხვებს.

ხელის აწევით, დაჟინებით გააჩერეთ შეწყვეტაში დამნაშავე და მიეცით საშუალება პირველ გამომსვლელს დაასრულოს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, დისკუსიაში ყოველთვის დომინირებენ ნაკლებად ზრდილობიანი წევრები. ნაკლებად თავდაჯერებული ადამიანები იმედგაცრუებულნი იქნებიან იმის გამო, რომ ვერ დაასრულებენ წინადადებას.

(17) მოუსმინეთ საჩივრებს.

ნებისმიერმა საჩივარმა შეიძლება გამოავლინოს პრობლემა, რომლის გამოსწორებაც შესაძლებელია. ნუ უგულებელყოფთ უკმაყოფილების ნიშნებს. თუ ვინმე უკმაყოფილოა ჯგუფის შეხვედრით, მან შეიძლება ვერ გაიგოს მიზეზი, ან შეიძლება ჰქონდეს საფუძვლიანი საჩივარი.

(18) თუ წევრი გამუდმებით იქცევა მტრულად, მავნებლურად, კამათობს ან მოწყენილია, მან შეიძლება არ გაიზიაროს ჯგუფის მიზნები.

ჯგუფი შეიძლება არ იყოს ისეთი, რასაც ის ელოდა. ესაუბრეთ მას განცალკევებით, რათა დაეხმაროთ ჯგუფის მიზნების დანახვაში.

(19) ლიდერი არ არის ვალდებული იცოდეს პასუხი ყველა კითხვაზე.

მისი როლი არ არის ყველაფერზე პასუხის გაცემა, არამედ ჯგუფის წარმართვა ტვირთის ლოცვაში მიტანისკენ.

(20) იყავით მოქნილი და მომთმენი გრაფიკის შეფერხებისას.

გახსოვდეთ, რომ მოვლენები ჩვენს ცხოვრებაში არის ღმერთის მიერ ჩვენი განვითარების ნაწილი. პრობლემა შესაძლებლობაა.

(21) თუ წევრი ხშირად იყენებს შეხვედრის მთელ დროს საკუთარ საჭიროებებზე სასაუბროდ, შესთავაზეთ მას რჩევების მისაღებად სხვა დრო.

წინააღმდეგ შემთხვევაში, დანარჩენ წევრებს დაეუფლებათ გრძნობა, რომ მათ შეხვედრა უბრალოდ მოჰარეს. არ დაუშვათ, ჯგუფმა დაკარგოს თავისი მიზანი, თუკი წევრები ერთად არ შეთანხმდებიან, რომ მიზანი უნდა შეიცვალოს.

(22) არ დაუშვათ, რომ დისკუსიები ძირგამომთხრელი გახდეს.

ნუ მისცემთ უფლებას ჯგუფი იქცეს ადგილობრივი ეკლესიისა და სხვა ლიდერების კრიტიკის ფორუმად.

(23) გახსოვდეთ, რომ ჯგუფის ეფექტურობა დამოკიდებულია ღმერთის ძალაზე, რომელიც მუშაობს მასზე.

ჯგუფი მხოლოდ ბიბლიური სტრუქტურაა, რომელსაც ღმერთი იყენებს.

3. ახალი მოწაფეების საჭიროებების დაკმაყოფილება

სწრაფი პასუხი ახალმოქცეულს

მოწაფეობა მოქცევით იწყება. ახალმოქცეულს რამდენიმე გადაუდებელი საჭიროება აქვს. ღმერთთან ურთიერთობის გასაგრძელებლად, რომელიც ეს ესაა დაიწყოს, მან უნდა იცოდეს როგორ ილოცოს და წაიკითხოს ბიბლია. მას ასევე სჭირდება ახალი მეგობრების საზოგადოება, რადგან ის თავის ძველ მეგობრებს ჩამოშორდება. მას სჭირდება ხელმძღვანელობა ცხოვრების სტილის ბევრ საკითხში.

ეკლესიამ დაუყოვნებლივ უნდა დაიწყოს ახალმოქცეულის მომწაფება. დაუყოვნებლივ არ ნიშნავს მომდევნო კვირას. ეს ნიშნავს, როდესაც ის თავს ასწევს გადარჩენისთვის ლოცვის შემდეგ. ვილაცამ პასუხისმგებლობა უნდა აიღოს მოქცეულთან ყოველდღიურ კონტაქტზე, მინიმუმ პირველი კვირის განმავლობაში. ის ადგილობრივ ეკლესიაში ასევე, კიდევ რამდენიმე ქრისტიანს უნდა შეხვდეს. მას უნდა ჰქონდეს შესაძლებლობა განიხილოს ის ცვლილებები, რაც მასში ხდება და დაუსვას კითხვები.

მოქცეული უნდა იყოს მიწვეული, შეუერთდეს მცირე ჯგუფს, სადაც მას შეეძლება კითხვების დასმა და გამხნევების მიღება. თუ ეს შესაძლებელია, ის უნდა გააცნო ჯგუფის რამდენიმე სხვა წევრს, პირველ შეხვედრამდე რამდენიმე დღით ადრე. რამდენიმე მონაწილეს შეუძლია წინასწარ დაურეკონ, რომ გაიცნონ და მიესალმონ ჯგუფში. ეს იწყებს მასში საზოგადოებისადმი მიკუთვნებულობის გრძნობის ჩამოყალიბებას.

ახალმოქცეული ადამიანი უნდა შეუერთდეს ჯგუფს მის შემდეგ შეხვედრაზე. გაკვეთილები უნდა ჩატარდეს რიგრიგობით, რათა წევრი ნებისმიერ დროს დაემატოს. ამ გზით ახალმოქცეული დაუყოვნებლივ იძენს მხარდამჭერ ჯგუფს. წევრები კურსს ინდივიდუალურად ამთავრებენ, როდესაც ყველა გაკვეთილს დაასრულებენ.

პავლეს ლოცვების ლოცვა მორწმუნეებისთვის

პავლეს ლოცვები ახალმოქცეულთათვის ცხადყოფს, რა უნდა მოუვიდეს ახალ ქრისტიანს. ეს ლოცვები გვიხელმძღვანელებს ახალგაზრდა ქრისტიანებისთვის ლოცვაში, რადგან მათთვისაც იგივე უნდა ვილოცოთ, რასაც პავლე ლოცულობდა. ეს ლოცვები ასევე წარმართავს ჩვენს მსახურებას, რადგან ჩვენ უნდა ვითანამშრომლოთ იმასთან, რასაც ღმერთი აკეთებს მათთვის.

მოდით შევხედოთ პავლეს ლოცვებს სამი განსხვავებული ჯგუფისთვის.

თესალონიკელები

► წაიკითხეთ 1 თესალონიკელთა 5:23-24.

თესალონიკელთა მიმართ პირველი წერილი სიწმიდისკენ მოგვიწოდებს. ყოველი მორწმუნე მოწოდებულია იცხოვროს გამარჯვებით და სიწმიდით და ღმერთი გვპირდება, რომ ეს შესაძლებელია რწმენით. ჩვენ უნდა ვილოცოთ და ვასწავლოთ, რათა ყოველი მორწმუნე გამარჯვებამდე და სიწმინდემდე მივიყვანოთ.

ფილიპელების

► წაიკითხეთ ფილიპელთა 1:9-11.

ეს მუხლები მოგვითხრობს მორწმუნის ცხოვრებაში მიმდინარე პროცესებზე. მისი სიყვარული მუდმივად უნდა გაიზარდოს. როდესაც ეს მოხდება, უნდა გაიზარდოს მისი უნარი გააჩიოს რა არის საუკეთესო. რამდენადაც გაითვალისწინებს, ის მიუსადაგებს თავის ცხოვრებას, რათა კონცენტრირდეს იმაზე, რაც საუკეთესოა. ეს უნდა მოხდეს იმისათვის, რომ ის იყოს სუფთა (გულწრფელი) და უდანაშაულო.

ადამიანები, რომლებსაც პავლე წერდა ამ მუხლებში, უკვე გარკვეული პერიოდის განმავლობაში იყვნენ ქრისტიანები. მიუხედავად ამისა, პავლე ლოცულობდა, რომ მათ გაეძლიერებინათ ღმერთის სიყვარული და ამ სიყვარულით უკეთ გაეგოთ ღვთის ნება მათთვის.

აქ არის რამოდენიმე კითხვა, რომელიც ახალგაზრდა მორწმუნემ უნდა გაითვალისწინოს:

- რა არის იმ ცვლილების მაგალითი, რომელიც შევიტანე ჩემს ცხოვრებაში, როდესაც ღმერთმა მაჩვენა, რომ დამოკიდებულება, ჩვევა ან მოქმედება არ იყო საუკეთესო?
- არის რამე ჩემს ცხოვრებაში, რაშიც ეჭვი მეპარება?
- ვარ მზად ღმერთმა ლოცვაში მაჩვენოს ნებისმიერი ცვლილება, რაც უნდა განვახორციელო?

კოლასელები

► წაიკითხეთ კოლასელთა 1:9-12.

ის ლოცულობდა, რომ მათ მიეღოთ ღვთის ნების შემეცნება, მთელი სიბრძნითა და სულიერი განსჯის უნარით. ახალმოქცეულს ჯერ კიდევ არ ესმის ყველაფერი ღვთის ნების შესახებ, რაც შეეხება მისი ცხოვრების წესს. ის თანდათან დაინახავს, რომ გარკვეული ჩვევები, სიტყვები და დამოკიდებულებები მის ცხოვრებაში უნდა შეიცვალოს. ვინაიდან მას ღმერთი უყვარს, ის

უფრო და უფრო დაუმორჩილებს თავის ცხოვრებას ღვთის ნებას. მენტორმა უნდა ილოცოს და გულდასმით ასწავლოს ახალგაზრდა ქრისტიანს ღვთის ნების ამოცნობა.

მან თქვა, რომ ღვთის ნების უკეთ გაცნობიერების შედეგად ისინი „უფლის ღირსად ივლიან.“ ისინი გახდებოდნენ ღმერთის უფრო შესაფერისი წარმომადგენლები. მათი ცხოვრება უკეთესად შეესაბამება მათ მოწოდებას, გარდაიქმნან მადლით. მენტორს უნდა ახსოვდეს, რომ სანამ ეს პროცესი გარკვეული დროით გაგრძელდება, ახალგაზრდა ქრისტიანის ცხოვრებაში რაღაც შეუსაბამობები იქნება.

„ღირსეულად სიარულის“ ნაწილი მოიცავდა „ყოველ კარგ საქმეში ნაყოფიერებას.“ არ უნდა გაგვიკვირდეს, თუკი ახალგაზრდა ქრისტიანი ჯერ კიდევ არ არის ნაყოფიერი ყველა კარგ საქმეში. ის შეიძლება ჯერ არ იყოს ისეთი პასუხისმგებელი და შეგნებული მოვალეობის შესრულებაში, როგორც უნდა იყოს.

მუხლები ასევე გვამცნობენ, რომ ჩვენ შეგვიძლია ვიყოთ ძლიერები „ყოველგვარ მოთმინებასა და სულგრძელობაში, სიხარულით.“ ადამიანმა, რომელსაც შეუძლია ქრისტიანული სიხარული შეინარჩუნოს მსახურებისა და მოთმინების დროს, გარკვეული სულიერი სიმწიფე მოიპოვა.

დასკვნები პავლეს ლოცვების შესახებ

პავლეს ლოცვები ახალგაზრდა ქრისტიანებისთვის ბევრს გვეუბნება მოწაფეობის საქმის შესახებ. ჩვენ უნდა გვქონდეს სწორი მიზნები მორწმუნეების განვითარებისთვის. ჩვენ უნდა შევძლოთ პროგრესის აღიარება. არ უნდა გაგვიკვირდეს ახალგაზრდა ქრისტიანში შეუსაბამობების, გაუგებრობებისა და უპასუხისმგებლობის დანახვა. არ უნდა ველოდოთ, რომ ყველა ქრისტიანული თვისება მოულოდნელად გამოჩნდება.

უნდა აღვნიშნოთ, რომ პავლეს უპირველესად არ აინტერესებდა მათი მსახურებისთვის მომზადება ან მსახურების უნარების განვითარება. ის ყველაფერზე მეტად ზრუნავდა მათი რწმენისა და ქრისტიანული ხასიათის განვითარებაზე. ჩვენ არ უნდა დავკმაყოფილდეთ ადამიანებით, რომლებსაც შეუძლიათ მსახურების შესრულება, მაგრამ არ აქვთ ქრისტიანული ხასიათი.

მასწავლებელი მნიშვნელოვანია მისი მაგალითის და ინფორმაციის ღირებულების გამო. სწავლება ხაზგასმულია ზემოთ ჩამოთვლილ ორ ლოცვაში. ცოდნა ჩართულია სულიერ პროცესში. მასწავლებელი დიდ გავლენას ახდენს ჭეშმარიტების გამოყენებით.

ჩვენ უნდა ვილოცოთ პავლეს ლოცვით ახალგაზრდა ქრისტიანებისთვის, რომლებზეც გავლენას ვახდენთ. ჩვენ უნდა ვითანამშრომლოთ სულიწმიდასთან, რათა ხელი შევუწყოთ ამ პროცესებს განხორციელდნენ მათ ცხოვრებაში.

შემდეგი ლოცვა ეფუძნება პავლეს ლოცვებს ახალმოქცეული ქრისტიანებისთვის.

ლოცვა ახალგაზრდა ქრისტიანისთვის

ზეციერო მამა,

მე ვლოცულობ _____-სთვის, რათა განწყვიდო ის მთლიანად. მე ვლოცულობ, რომ ის იყოს წმინდა თავის ქმედებებში, დამოკიდებულებებსა და მოტივებში.

დაეხმარე მისი სიყვარული შენდამი იზრდებოდეს, რათა სულ უფრო უკეთ გაიგოს, რა არის შენი სრულყოფილი ნება მისთვის. დაეხმარე მას გაარკვიოს რა არის საუკეთესო და ყოველთვის აირჩიოს ის, რათა მისმა ცხოვრებამ ნაყოფი გამოიღოს შენს სადიდებლად.

დაეხმარე მას ყოველდღიურად იცხოვროს ისე, როგორც ქრისტიანს შეეფერება, გაამოს ყველაფერში და გაიგოს მეტი შენი გზების შესახებ. დაეხმარე მას შენში ჰპოვოს ძალა, რათა გამარჯვებით იცხოვროს და სიხარულით გაუძლოს განსაცდელებს. დაე, ის ყოველთვის იყოს მაღლიერი იმ მაღლისთვის, რომელსაც შენ აძლევ.

ამინ

4. გაკვეთილების სერიის შესავალი

გაკვეთილების სერიის შესავალი

გაკვეთილები შექმნილია ახალმოქცეულთა ან მორწმუნეთა ჯგუფში გამოსაყენებლად, რომლებიც დაინტერესებულნი არიან სულიერი ზრდით. გაკვეთილები მარტივია სასწავლებლად, თან ახლავს დისკუსიის კითხვები. გაკვეთილის განმავლობაში უნდა იყოს ბევრი დისკუსია, შემდეგ ბოლოსკენ კი პირადი გაზიარება.

ყოველი შეხვედრისთვის მომზადებისას ლიდერმა უნდა წაიკითხოს გაკვეთილი და დარწმუნდეს, რომ ესმის ცნებები და მათი მნიშვნელობა. ის მზად უნდა იყოს გაზიარებისთვის განკუთვნილი დრო გახსნას საკუთარი გამოცდილების გაზიარებით. მან უნდა განსაზღვროს, თუ როგორ უპასუხებს ზოგად კითხვებს ყოველი გაკვეთილის ბოლოს. ის სიღრმე, რომლითაც ის უზიარებს, განსაზღვრავს იმ სიღრმეს, რომლითაც სხვები გაუზიარებენ.

გაკვეთილის მოდელი

ლიდერის ტექსტი აჩვენებს სრულ გაკვეთილებს, მათ შორის სასწავლო მასალას, დისკუსიის საკითხებს და წმინდა წერილის მონაკვეთებს. სტუდენტის ტექსტი შეიცავს მხოლოდ ყველაზე მნიშვნელოვან პუნქტებს თითოეული გაკვეთილიდან.

ლიდერის მასალებში სიმბოლო ► მიუთითებს სადისკუსიო კითხვაზე ან მონაკვეთზე წმინდა წერილიდან წასაკითხად. სადისკუსიო კითხვების შემთხვევაში, ლიდერი უნდა დაელოდოს პასუხებს კითხვების დასმის შემდეგ და დაუყოვნებლივ თვითონვე არ უნდა გასცეს პასუხები. ხშირად პასუხები ხელს შეუწყობს შემდგომი მასალის მომზადებას.

თითოეულმა მონაწილემ უნდა გამოიყენოს თავისი ბიბლია გაკვეთილების დროს. გაკვეთილებისთვის წმინდა წერილებიდან მუხლების უმეტესობა იბეჭდება ლიდერის მასალაში და არა სტუდენტის გვერდებზე. ლიდერმა უნდა სთხოვოს ვინმეს მოძებნოს მუხლი და წაიკითხოს ის ხმამაღლა. ხანდახან, მას შეუძლია დროის დაზოგვის მიზნით, თვითონ წაიკითხოს მისი ჩანაწერებიდან, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ბევრი მუხლია გამოყენებული, მაგრამ ეს თავად ხშირად არ უნდა გააკეთოს. სტუდენტების მიერ მუხლების მოძიება აძლევს მათ ჩართულობის კიდევ ერთ საშუალებას, ასევე აძლევს შესწავლისა და თავისი ბიბლიების ახლოს გაცნობის საშუალებას და ასწავლის მუხლების კონტექსტში დანახვას. ის მუდმივად აძლიერებს განცდას, რომ ბიბლია არის ჩვენი საბოლოო ავტორიტეტი.

ნაწილში სახელწოდებით „ჯგუფში გაზიარებისთვის“ მოცემულია კითხვები გაკვეთილის ბოლოს დისკუსიის დასაწყებად. ბევრი თემისთვის დისკუსია შეიძლება მარტივად დაიწყოს და კითხვები არ იყოს საჭირო. არ არის აუცილებელი ყველა კითხვა იქნას გამოყენებული.

ლოცვა ყოველი გაკვეთილის ბოლოს, ეხმარება წევრებს ილოცონ ჭეშმარიტების აღსრულებისთვის მათ ცხოვრებაში. ვიღაცამ უნდა წაიკითხოს ბოლოში მოყვანილი ლოცვა და უნდა მოხდეს წევრების წახალისება, რომ მთელი კვირის განმავლობაში მიუბრუნდნენ მას და მართლაც გულიდან გამოსულ ლოცვად აქციონ.

ყოველი გაკვეთილი მთავრდება სასწავლო დავალებით. ჯგუფს შეუძლია პერიოდულად გამონახოს დრო ინდივიდუალური კვლევის შედეგების განსახილველად.

ბევრი გაკვეთილი მოუწოდებს წევრებს აიღონ კონკრეტული ვალდებულებები ნასწავლი ჭეშმარიტების გამოსაყენებლად. ლიდერმა უნდა გაითვალისწინოს აღებული ვალდებულებები და მოგვიანებით მოკითხოს წევრებს, შეასრულეს თუ არა ის.

მოწაფეობის განვითარების
გაკვეთილები
ლიდერის ტექსტი

გაკვეთილი 1

ცხოვრება, რომლითაც ღირს რომ იცხოვრო

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ჩემი პიროვნების მნიშვნელობას მხოლოდ ჩემს შემოქმედთან ურთიერთობაში ვპოულობ.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის დანახვა, თუ როგორ ანადგურებს ცოდვა ცხოვრების მთლიანობასა და მიზანს, და როგორ იწყებს ღმერთისკენ მოქცევა აღდგინებას.

შესავალი

► რამ შეიძლება აჩვენოს ადამიანის სიცოცხლე ღირებულად?

როგორც ჩანს, ბევრი ადამიანი არასოდეს სვამს კითხვას, რა არის ცხოვრების მიზანი. ისინი ყოველდღიურად ერთსა და იმავე რუტინას გადიან - სახლი, სამსახური, გართობა და ცხოვრობენ ისე, თითქოს ეს ცხოვრება არასოდეს დასრულდება.

სხვა ადამიანებს ძალიან აწუხებთ მათი ცხოვრების მიზანი და აზრი. ზოგი სასოწარკვეთილების გრძნობით ცხოვრობს. მათ აინტერესებთ, აქვთ თუ არა სწორი მიზნები და თავს უკმაყოფილოდ გრძნობენ, თუნდაც მიაღწიონ მათ. მათ აქვთ გრძნობა, რომ რაღაც მნიშვნელოვანი და მთავარი აკლიათ ცხოვრებაში.

ზოგი უარყოფს, რომ ცხოვრებას რაიმე მიზანი აქვს.

ჩვენ ვიცით, რომ გვაქვს მიზანი, რადგან ვიცით, რომ ჩვენ ვართ შექმნილნი. თუ ღმერთმა შეგვქმნა, მას ჩვენთვის მიზანი უნდა ჰქონდეს. ეს მიზანი არის რეალიზაციისა და კმაყოფილების გზა. ჩვენი ცხოვრების სხვა რამისთვის გამოყენება, მხოლოდ დროის ფუჭი კარგვა იქნებოდა.

არ მინდა ჩემი ცხოვრება ფუჭად გავხარჯო. ვფიქრობ, არც შენ უნდა გინდოდეს.

► რა მიზანი აქვს ღმერთს ჩვენთვის?

ღვთის გეგმა სრულფასოვანი ცხოვრებისათვის

ჩვენ შეგვიძლია ვიპოვოთ პასუხი ედემის ბაღში, ადგილი, რომელიც ღმერთმა შექმნა პირველი ადამიანებისთვის. სანამ ცოდვა რამეს შეცვლიდა, ყველაფერი ისე იყო, როგორც ღმერთმა შექმნა.

შექმნა ღმერთმა კაცი თავის ხატად, ღვთის ხატად შექმნა იგი. მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა ისინი. აკურთხა ღმერთმა ისინი და უთხრა: „ინაყოფიერეთ და იმრავლეთ, აავსეთ ქვეყანა და იუფლეთ მასზე; იბატონეთ... (დაბადების 1:27-28).

თქვა უფალმა ღმერთმა: „არ არის კარგი კაცის მარტოობა! შევუქმნათ მას შესაფერისი შემწე“ (დაბადების 2:18).

ეს მუხლები გვაჩვენებს რაღაცას ღვთის განზრახვის შესახებ ადამიანთა ცხოვრებაში. პირველი ადამიანი ღვთის ხატად შეიქმნა და ჰქონდა ურთიერთობა ღმერთთან. მას ცოლი მიეცა, რათა ჰყვარებოდა და ურთიერთობაში ყოფილიყო მასთან. ეს პირველი ქორწინება იყო, ოჯახის დასაწყისი და ადამიანთა შორის შემდგომი ურთიერთობები. მას ევალებოდა ეზრუნა ბაღზე და ემართა დანარჩენი ქმნილებები, ასე რომ, ის ასევე იყო კავშირში ღვთის შექმნილ სამყაროსთან.

ასე რომ, ჩვენ ვხედავთ ურთიერთობებს სამ განზომილებაში:

- ურთიერთობა ადამიანებსა და ღმერთს შორის
- ურთიერთობები ადამიანებს შორის
- ურთიერთობა ადამიანებსა და ღვთის სამყაროს შორის

ღმერთთან ურთიერთობა არის ის, რაც სწორს ხდის დანარჩენს.

შეეცადეთ წარმოიდგინოთ როგორი იქნებოდა დღეს სამყარო, თუ ურთიერთობის სამივე განზომილებაში ჰარმონია იქნებოდა.

► რა სხვაობა იქნებოდა ადამიანებსა და ბუნებას შორის ურთიერთობაში? (ხალხი სწორად გამოიყენებდა დედამიწას. ქმნილებაში არაფერი იქნებოდა საზიანო.)

► რა სხვაობა იქნებოდა ხალხს შორის ურთიერთობაში? (არანაირი დანაშაული, არც ომი, არც ჩაგვრა)

► რა სხვაობა იქნებოდა ადამიანებსა და ღმერთს შორის ურთიერთობაში? (არავითარი ცოდვა, არავითარი დანაშაული, ღვთის მიერ მომართული ხალხი)

არ მინდა ჩემი ცხოვრება ფუჭად გაიხარჯოს, ამიტომ უნდა შევასრულო მიზანი, რისთვისაც ვიყავი შექმნილი. ჩემი და შენი არსებობის მიზანი იმაში მდგომარეობს, რომ ვიყოთ

ურთიერთობაში ღმერთთან, მის ხალხთან და მის სამყაროსთან. თუ ამ მიზანს არ მივყევით, შეიძლება, რომ არც შევძლებთ!

ადვილი მისახვედრია, რომ დღევანდელი სამყარო არ არის ისეთი, როგორც ღმერთმა დაგეგმა და რა მოხდა?

ბიბლიაში არსებული ჩანაწერები ადამიანის დაცემის შესახებ

მსოფლიოს ამჟამინდელი მდგომარეობის ახსნა მოცემულია დაბადების მე-3 თავში. ყურადღება მიაქციეთ ამ ჩანაწერის შემდეგ ასპექტებს. (მოკლედ მოყვებით ადამიანის ცოდვით დაცემის შესახებ.)

1. **გამოსაცდელი ვადა:** ღვთის თავდაპირველი გეგმა შეწყდა ადამიანის ცოდვის გამო.
2. **ცდუნება:** სატანამ აცდუნა ადამი და ევა ღვთისგან დამოუკიდებლად ცხოვრების პერსპექტივით, რომ შეეძლებოდათ საკუთარი ცხოვრების თავად მართვა, როდესაც უთხრა: „ღმერთით კეთილისა და ბოროტის შემცნობელნი შეიქნებით.”
3. **ექვი:** სატანის კითხვები იმისთვის იყო მომართული, რომ მათ ექვი შეეტანათ ღვთის სიბრძნესა და გულწრფელობაში. ცოდვილს ეჭვი ეპარება ღმერთში - რომ მან იცის და განიზრახავს საუკეთესოს. ცოდვის ჩადენის წინ ისინი უპირველესად დაემორჩილნენ ცდუნებას არ დაეჯერებინათ ღმერთისთვის –ანუ ურწმუნობას.
4. **დაუმორჩილებლობა:** ადამმა და ევამ მათი მოქმედებით უარყვეს ღმერთი, როგორც მათი ცხოვრების ავტორიტეტი და მეგზური.
5. **განშორება:** ცოდვამ გაანადგურა ჰარმონია ურთიერთობის სამივე განზომილებაში. ისინი შეეცადნენ დამალვოდნენ ღმერთს. შეიცვალა მათი დამოკიდებულება ერთმანეთის მიმართ და მოგვიანებით მათ ოჯახში მკვლელობა მოხდება. ისინი ებრძვიან ბუნებას, რათა მან წარმოქმნას ის, რაც მათ სჭირდებათ. მთელი მომავალი კაცობრიობა დაიბადება ცოდვისადმი მიდრეკილებით, ჩაიდენს ცოდვას და იცხოვრებს დაზიანებული ურთიერთობებით სამივე განზომილებაში.

უკან დასაბრუნებელი გზის პოვნა

ღმერთმა არ მიატოვა პირველი ხალხი ბედის ანაბარა იმის გამო, რომ მათ შესცოდეს. მივიდა, დაუძახა და კითხა: „სად ხარ?” მას ეს კითხვა არ დაუსვია იმის გამო, რომ ვერ იპოვა ისინი. მან ჰკითხა, რადგან სურდა მათ გაეგოთ და ელიარებინათ, თუ რა დაემართა მათ შორის ურთიერთობებს.

ღმერთი კვლავ ცდილობს დაკარგული ადამიანების თავისთან დაბრუნებას. მას სურს შემორიგება – ჩაფიქრებული ურთიერთობის განახლება.

ახლა ღმერთი გისვამს იგივე კითხვას: „სად ხარ?“

თუ ღმერთთან ურთიერთობა არ გაქვთ, ეს არის თქვენი დაკარგულობისა და უმიზნობის განცდის მიზეზი. განშორება ასევე იწვევს მომავლის, სიკვდილისა და განკითხვის შიშს.

ბიბლია არის ერთი დიდი ტომი წინასწარმეტყველების, წინასწარმეტყველებების, მეფეების, კანონებისა და ისტორიის შესახებ, მაგრამ მას მთლიანად გასდევს ერთი თემა. მთელი ბიბლიის გზავნილი არის ის, რომ ღმერთს სურს ცოდვილები დააბრუნოს მასთან და მის ხალხთან ურთიერთობაში.

თქვენში ყველაზე მნიშვნელოვანი ღმერთთან თქვენი ურთიერთობაა.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ სთხოვეთ ვინმეს გაგიზიაროთ, როგორ შესძინა აზრი მის ცხოვრებას ღმერთთან ურთიერთობამ.
- ▶ ნებაყოფლობითი პასუხებისთვის: როგორ უპასუხებდით კითხვას, „სად ხარ?“ ღმერთთან მიმართებაში? გაქვს მასთან ურთიერთობა, თუ ის ჯერ კიდევ უცხოა შენთვის?
- ▶ ნებაყოფლობითი პასუხებისთვის: „როგორც ჩანს, ოდესღაც იცნობდი ღმერთს, მაგრამ დაარღვიე ურთიერთობა მასთან?“
- ▶ სთხოვეთ მათ დაფიქრდნენ გამონათქვამზე: „შენში ყველაზე მნიშვნელოვანი ღმერთთან შენი ურთიერთობაა.“ მიდრეკილნი ვართ ამის დავიწყებისკენ? ვცხოვრობთ თუ არა ამ ჭეშმარიტების თანახმად?

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა, რომ შენ შემქმენი იმისთვის, რომ გაგიცნო.

მადლობა, რომ დამაბრუნე ჩემი ცოდვილი მდგომარეონიდან შენთან განახლებულ ურთიერთობაში. მადლობა პატიებისთვის.

რადგან მინდა ვიცხოვრო შენთან ურთიერთობის სიხარულში, ვიცხოვრებ შენდამი მორჩილი სიყვარულით. გახადე ჩემი მორჩილება შესაძლებელი შენი სულიწმიდით ჩემში.

მე ვლოცულობ იესოს სახელით, რომელიც მოკვდა ჩემთვის.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ დაბადების 1-3. მოძებნეთ ცნობები ურთიერთობაზე. მე-3 თავში მოძებნეთ ამ გაკვეთილზე აღწერილი ასპექტები ნაწილში „ბიბლიაში არსებული ჩანაწერები ადამიანის დაცემის შესახებ.“ დაწერეთ რამდენიმე აზრადი იმის შესახებ, რასაც ხედავთ.

გაკვეთილი 2

გადამრჩენელი შეხვედრა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღმერთთან დამხსნელი შეხვედრით იწყება ჩემი ურთიერთობა მასთან.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის გაგება, თუ რატომ არის აუცილებელი ცოდვილისთვის მონანიება და პატიება, რათა დაიწყოს ურთიერთობა წმიდა ღმერთთან.

შესავალი

► რა არის ნებისმიერი ურთიერთობის დასაწყისი?

ვიდრე ადამიანები ურთიერთობის დამყარებას შეძლებენ, ისინი უნდა შეხვდნენ. ურთიერთობის დასაწყისი პირისპირ შეხვედრაა.

როგორი იქნება ღმერთისა და ცოდვილის პირველი შეხვედრა? ეს ორი უცნობის შემთხვევით შეხვედრის მსგავსად არ იქნება, ერთმანეთს რომ შეხვდნენ, მიესალმნენ და დაიწყეს ურთიერთობა. ეს უფრო ჰგავს თქვენს პირველ შეხვედრას იმ ადამიანთან, რომელიც უკვე სერიოზულად გაანაწყენეთ.

წარმოიდგინეთ კაცი, სახელად ლორენსი, რომელიც ქირაობს სახლს. იქ ცხოვრებისას, მისაღებ ოთახში მოტოციკლს აკეთებს და ხალიჩას აბინძურებს. ის ისრებს კედელზე დახატულ სამიზნეებს ესვრის. მას თავისი ვირი სახლში ჰყავს და როდესაც ის მოუსვენრდება ან მშვიდია, კედელს წიხლებს ურტყამს და აფუჭებს მას. ლორენსი პირადად არასოდეს შეხვედრია სახლის პატრონს.

შემდეგ, ერთ დღეს, სტომატოლოგის მოსაცდელ ოთახში ჯდომისას, ლორენსი იწყებს საუბარს უცხო ადამიანთან და მოსწონს ის, მაგრამ აღმოაჩენს, რომ ის სახლის მფლობელია, რომელსაც ის ქირაობს.

► რა უნდა მოხდეს მანამდე, ვიდრე ისინი მეგობრები გახდებიან?

რა არის საჭირო შერიგებისთვის, როდესაც ვინმემ სხვას რამე დაუშავა?

1. დამნაშავემ უნდა აღიაროს და მოინანიოს. მონანიება ნიშნავს, რომ ის არ გააგრძელებს სხვის მიმართ ბოროტების კეთებას.

2. დაზარალებული ადამიანი მზად უნდა იყოს აპატიოს, თუნდაც იმ შემთხვევაში, როდესაც დამნაშავე ვერ აუნაზღაურებს ზარალს.

ეს ამბავი ასახავს ჩვენს ბოროტებას ღმერთის წინაშე, თუმცა ჩვენ ბევრად უარესს ჩავდივართ. პირველად რომ ვხვდებით ღმერთს, უკვე პრობლემაა, რადგან მის მიმართ არასწორად მოვიქცით. ეს პრობლემა უნდა მოგვარდეს ურთიერთობის დაწყებამდე.

ახლა გადავხედოთ ღმერთისგან განშორებული ადამიანის მდგომარეობას და ვნახოთ რა არის საჭირო იმისათვის, რომ ის გახდეს ღმერთის მეგობარი.

ღმერთისგან განშორებული ადამიანის მდგომარეობა

ღმერთისგან განშორებული ადამიანის მდგომარეობა აღწერილია ეფესელთა 2:2-3-ში:

რაშიც ოდესღაც დადიოდით ამ წუთისოფლის წესისამებრ, ჰაერის ძალთა მთავრისა და იმ სულის სურვილისამებრ, ამჟამად ურჩ ძეგბში რომ მოქმედებს. რომელშიც ოდესღაც ჩვენც მიმოვდიოდით ყველანი, ჩვენი ხორციელი გულისთქმებით და ვასრულებდით ხორცისა და გულის ზრახვათა ნებას, და ბუნებით რისხვის შვილები ვიყავით, როგორც დანარჩენები.

ამ მუხლის თანახმად, „ჩვენ ყველა“ ოდესღაც ვცხოვრობდით ხორციელი სურვილების კონტროლის ქვეშ, რაც ნიშნავს ცოდვილი ცხოვრების წესს. ჩვენ ვიყავით „ურჩ ძეთა“ შორის, რომლებიც სატანის მიერ არიან მომართულნი. „ჩვენ ისე ვცხოვრობდით, რომ „ბუნებით რისხვის შვილებად“ ვიქცით, ღმერთის მტრებად და მხოლოდ დროის საკითხი იყო, როდის მივიღებდით ღვთის რისხვას, რომელსაც ვიმსახურებდით.

► მაგრამ ყველა დაუხსნელი ადამიანი არ ჩანს ასეთი ცუდი, ხომ ასეა? ოდესმე შეგხვედრიათ ვინმე, ვინც კარგ, პატიოსან, კეთილ და პასუხისმგებლიან ადამიანად მოგეჩვენათ? ალბათ ძნელად წარმოსადგენია ასეთი ადამიანი დამნაშავედ და მონანიების საჭიროების მქონედ?

არსებობენ მოუქცეველი ადამიანები, რომელთა ცხოვრებაც არ ჩანს ბოროტი. ისინი შეიძლება ფიქრობენ, რომ ცოდვილები არ არიან, მაგრამ ღვთისადმი მორჩილების ნაცვლად, საკუთარი გზებით ცხოვრობენ. სერიოზული პრობლემაა კარგი ადამიანისთვის თავისი შეხედულებისამებრ ცხოვრება?

შეხედეთ ესაიას 53:6-ს.

ყველას გზა აგვებნა ცხვრებივით, თითოეული ჩვენგანი თავის გზას დაადგა. უფალმა კი მას დააკისრა ყველა ჩვენგანის ცოდვა.

ადამიანისთვის იმის განცხადება, რომ აქვს უფლება თვითონ აირჩიოს საკუთარი გზა, ნიშნავს უარს თქმას იყოს მომართული მისი შემოქმედის მიერ. ეს არის ცოდვის არსი. ეს არის აჯანყება ღმერთის ძალაუფლების წინააღმდეგ. ეს იყო პირველი ადამიანების, ადამისა და ევას ცოდვა, როდესაც ისინი ცდილობდნენ ყოფილიყვნენ თავიანთი თავის ღმერთები, ყოფილიყვნენ ღვთისგან დამოუკიდებლები.

არის ადამიანთა ტიპი, რომლებიც ფიქრობენ, რომ გადარჩენილები არიან, როდესაც გაიგებენ, რომ ხსნა მიიღწევა რწმენით. მათ სინამდვილეში არ მოუწიებიათ, რადგან ვერ ხედავენ ამის საჭიროებას. ისინი არასოდეს თვლიან თავს ცოდვილებად, რომლებიც იმსახურებენ ღვთის სასჯელს. რადგან ისინი იღებენ ქრისტიანობის ჭეშმარიტებას და თავს კარგ ადამიანებად და ქრისტიანებად თვლიან; მაგრამ მათ არ განუცდიათ განახლება. მათ არასოდეს დაუმორჩილებიათ საკუთარი ნება; ამის ნაცვლად, მათ მხოლოდ ღმერთი მიიღეს, როგორც მათი ცხოვრების ნაწილი და დღემდე ცხოვრობენ ძირითადად საკუთარი ნების მიხედვით. ბიბლიური აღწერილობის თანახმად, ეს არ არის ღმერთთან გადამრჩენელი ურთიერთობის დასაწყისი.

ადამიანი შეიძლება კარგი ჩანდეს; მაგრამ თუ ის არ ემსახურება ღმერთს, არღვევს ღვთის პირველ მცნებას: არ ვიყოლიოთ სხვა ღმერთები მის გარდა. ეს ადამიანი არ ცხოვრობს ყოველ დღე ღვთის მცნებებზე ფიქრით; ამის ნაცვლად, ის ადგენს საკუთარ მიზნებს და ცხოვრობს საკუთარი გზებით. მან იცის ღმერთის შესახებ, მაგრამ არ ადიდებს მას, როგორც ღმერთს [ანუ ის არ უქცევია ჭეშმარიტად მისი ცხოვრების ღმერთად.]; ამიტომ, ის ვერ გამართლდება (რომაელთა 1:20-21).

ბიბლია აღწერს მოუქცეველ ადამიანს, როგორც ბრმას, სიბნელეში და მონობაში მყოფს, გარყვნილი სურვილებით აღძრულს და მკვდარსაც კი. მისი მდგომარეობა უიმედო იქნებოდა, თუ ღმერთი არ გაუწევდა დახმარებას, რომელიც ცოდვილს სჭირდება.

ღვთის შუამავალი მადლი

ღმერთმა გადადგა პირველი ნაბიჯები ჩვენთან შესახვედრად, რათა მოგვარდეს ჩვენი ცოდვის პრობლემა და დაიწყოს ურთიერთობა მასთან. მან გაიღო მსხვერპლი ჩვენი პატიებისთვის და გვაძლევს სურვილს და უნარს ვუპასუხოთ მის შეთავაზებას.

ღმერთი მზადაა გვაპატიოს და გადაიხადოს ამისთვის ფასი. მან აჩვენა თავისი მზადყოფნა ჯვარზე იესოს მსხვერპლშეწირვით.

მსხვერპლშეწირვის შემთხვევაშიც კი, ცოდვილი იქნება უიმედოდ, თუ ღვთის მადლი არ მოქმედებს მის გულში. ღვთის მადლი აღწევს ცოდვილთა გულში, ამხელს მას ცოდვებში და აჩვენებს, რომ ის არის დამნაშავე ღმერთთან განშორებაში. ღვთის მადლი არა მხოლოდ

აჩვენებს მას მის დანაშაულს, არამედ აღძრავს მას პატიების სურვილისკენ და საშუალებას აძლევს მას უპასუხო ღმერთს.

► ვინმეს სურს გააზიაროს, როგორ მიიყვანა ის ღმერთმა თავისთან დამხსნელ შეხვედრამდე?

მადლის გარეშე ცოდვილი ღმერთთან ვერც კი მივიდოდა. მადლი ყველა ადამიანზე მოდის, ღმერთის მიების დაწყებამდე, თუნდაც ამის დასამსახურებლად არაფერი ჰქონდეს გაკეთებული.

გაიხსენეთ ეფესელთა 2:2-3 - რა უიმედო მდგომარეობას აღწერს ის? მაგრამ, შეხედეთ ორ მუხლს, რომლებიც ამ აღწერილობის შემდეგ მოდის.

ხოლო წყალობით მდიდარმა ღმერთმა, თავის დიდ სიყვარულში, რომლითაც შეგვიყვარა, ჩვენ, დანაშაულის გამო მკვდრები, გაგვაცოცხლა ქრისტესთან ერთად - მადლით ხარტ გადარჩენილნი (ეფესელთა 2:4-5).

თუ ადამიანი არ არის გადარჩენილი, ეს იმიტომ კი არა, რომ მას არასოდეს მიუღია მადლი, არამედ იმიტომ, რომ მან არ უპასუხა იმ მადლს, რაც მიიღო.

პირადი შეხვედრა

ქრისტიანი არის ადამიანი, რომელმაც განიცადა ღმერთთან პირადი შეხვედრა. შეიძლება იყოს პროცესი, როდესაც ადამიანი იწყებს სახარების გაგებას და მზად ხდება მონანიებისთვის. მაგრამ ადამიანი ხდება ქრისტიანი ღმერთთან შეხვედრის მომენტში. ამ დროს ის პასუხობს ღვთის მადლს თავისი ცოდვების მონანიებით და ღვთის აღთქმის რწმენით, რომ აპატიებს მას.

მონანიებული, მორწმუნე ცოდვილი იღებს პატიებას და გარდამქმნელ მადლს. ხსნა შედარებულია მხედველობის მოპოვებასთან, ნათელში შესვლასთან, მონობისგან გამოსყიდვასთან, ბოროტი სურვილებისგან განთავისუფლებასთან და სიცოცხლეში აღდგომასთან.

საქმეების 26:18 აღწერს ცვლილებას, რომელსაც სახარება ახდენს ცოდვილში. პავლე იყო მივლენილი: „მათი თვალების ასახელად, წყვდიადიდან სინათლისკენ და სატანის ძალაუფლებიდან ღმერთისკენ მოსაქცევად, რათა ჩემდამი რწმენით, მათაც მიიღონ ცოდვების მიტევება და ადგილი განწმედილთა შორის.“

► იმის საფუძველზე, რაც ამ გაკვეთილზე ვისწავლეთ, ვინ არის ნამდვილი ქრისტიანი?

ნამდვილ ქრისტიანს ღმერთთან შეხვედრა ჰქონდა, როდესაც მოინანია თავისი ცოდვები (ლუკას 13:5), რწმენით მიიღო პატიება (ეფესელთა 2:8) და ღვთის სიტყვის მორჩილებით

ცხოვრება გადაწყვიტა (1 იოანეს 3:6). ამ შეხვედრით იწყება მისი პირადი ურთიერთობა ღმერთთან (1 იოანეს 1:3).

თუ ადამიანი ღმერთთან ამგვარ ურთიერთობაში არ არის, ის ეწინააღმდეგება მადლს, რომელსაც ღმერთი სთავაზობს. მან უნდა მოინანიოს თავისი ცოდვები და ღვთისგან რწმენით მიიღოს პატიება და გარდამქმნელი მადლი.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► ზოგიერთმა შეიძლება მოკლედ გაუზიაროს თავისი დამოწმებები ღმერთთან გადამრჩენელი შეხვედრების შესახებ, გარკვეული კონტრასტების გაკეთება „მანამდე და შემდეგ“.

► თითოეულმა ადამიანმა უნდა კითხვა დაუსვას საკუთარ თავს: „მქონია თუ არა შეხვედრა ღმერთთან, როდესაც მოვინანიე, ვირწმუნე და დავიწყე ურთიერთობა ღმერთთან; თუ არასწორი მიზეზის გამო ვთვლიდი თავს ქრისტიანად?“

► ვინმეს, ვისაც არ აქვს ღმერთთან ურთიერთობა, შეიძლება სურდეს გაუზიაროს თავისი საჭიროება, რათა ჯგუფმა მასთან ერთად ილოცოს.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა, რომ მიპოვე, როდესაც დაკარგული და დაშორებული ვიყავი შენგან. მადლობა, რომ ჩემი პატიებისთვის იესომ ჯვარზე მსხვერპლად გაწირა თავი.

მადლობა, რომ მაჩვენებ ჩემს დანაშაულს, რათა მქონდეს პატიების სურვილი და შემეძლოს გიპასუხო.

მადლობა იმ დიდი ცვლილებებისთვის, რაც მოიტანე ჩემს ცხოვრებაში. მინდა ყოველთვის ვიცხოვრო შენდამი მორჩილი სიყვარულით.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ ეფესელთა მე-2 თავი. დაფიქრდით იმ დიდ ჩარევაზე, რაც ღმერთმა განახორციელა ჩვენს ცხოვრებაში. 1-3 მუხლები აღწერს ჩვენს წინა მდგომარეობას; მე-4 მუხლი იწყებს ღმერთის მიერ განხორციელებული ცვლილების აღწერას. ყურადღება მიაქციეთ ურთიერთობის შესახებ მითითებებს მთელ თავში, განსაკუთრებით 4, 6, 7, 14 და 19 მუხლებში. დაწერეთ რამდენიმე აზრები იმის შესახებ, რასაც ხედავთ.

გაკვეთილი 3

დარწმუნებულობა ღვთის მიერ მიღებაში

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღმერთმა მიმიღო თავის შვილად, როდესაც მოვინანიე და ვირწმუნე მისი აღთქმა.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის დანახვა, რომ ხსნის ჭეშმარიტი გარანტია დამოკიდებულია სახარების მითითებების შესრულებაზე.

დარწმუნებულობა

► როგორ შეიძლება ადამიანმა ზუსტად იცოდეს, რომ გადარჩენილია?

► უსაფრთხოა საკუთარი გრძნობების ნდობა? რატომაც არა?

შეძლებისდაგვარად დაადასტურეთ პასუხების მრავალფეროვნება. თქვენ შეგიძლიათ უფრო დეტალურად აუხსნათ მოგვიანებით, გაკვეთილში.

ზოგიერთი ადამიანი ეყრდნობა საკუთარ შინაგან გრძნობებს, მაგრამ გრძნობები ცვალებადია და შეიძლება შეცდომაში შეგიყვანოთ.

ბიბლია გვეუბნება, რომ ჩვენ შეგვიძლია დარწმუნებით ვიცოდეთ, რომ გადარჩენილები ვართ. შეგვიძლია ვიყოთ დარწმუნებული, რომ ღმერთმა მიგვიღო. ჩვენ არ უნდა ვიცხოვროთ შიშში, რადგან ღვთის სული გვარწმუნებს, რომ ღვთის შვილები ვართ.

სული ემოწმება ჩვენს სულს, რომ ღვთის შვილები ვართ (რომაელთა 8:16).

ეს გარანტია იმდენად სრულყოფილია, რომ ჩვენ შეგვიძლია ვიყოთ გაბედულები განკითხვის დღეს და არ ვიფიქროთ, გავივლით თუ არა ღვთის შეფასებას. ზოგი ამბობს, რომ იმედოვნებს, რომ სამოთხეში მოხვდება, მაგრამ ამაზე უკეთესი დარწმუნებულობა შეგვიძლია გვქონდეს.

ამგვარად, ისეთ სრულყოფას აღწევს სიყვარული ჩვენში, რომ გაბედულება გვაქვს განკითხვის დღეს, რადგან როგორიც ისაა, ჩვენც ისეთივე ვართ ამ ქვეყნიერებაზე (1 იოანეს 4:17).

► შეცვლილი ცხოვრება ხსნის მტკიცებულებაა, მაგრამ ეს არ შეიძლება იყოს ადამიანის უპირვრლესი დარწმუნებულობა. რატომ არა?

შეცვლილი ცხოვრება იმის მტკიცებულებაა, რომ ადამიანი გადარჩენილია, მაგრამ პირველ მომენტში ეს მტკიცებულება არ არსებობს. მოქცევის მომენტში ხსნის შედეგებს არ ჰქონდა დრო გამოჩენილიყო. ამიტომ, მოქცევის დროს, შეცვლილი ცხოვრება არ არის დარწმუნებულობის საფუძველი. მორწმუნე შეიძლება დარწმუნებული იყოს თავის ხსნაში, თუ იცის, რომ ის მიჰყვება ხსნის ბიბლიურ გზას.

ხსნის გზა მონანიებით იწყება. **მონანიება** ნიშნავს, რომ ცოდვილი თავს დამნაშავედ და სასჯელის ღირსად მიიჩნევს (1 იოანეს 1:9) და რომ ის მზადაა მიატოვოს თავისი ცოდვები.

მიატოვოს ბოროტეულმა თავისი გზა და უმართლომ - თავისი ზრახვები, დაუბრუნდეს უფალს, ჩვენს ღმერთს და ის შეიწყალებს, - ვინაიდან მრავალმოწყალეა იგი (ესაიას 55:7).

თუ ადამიანმა სინამდვილეში არ მიიჩნია თავი დამნაშავედ, გამართლების გარეშე და სასჯელის ღირსად, მას არ მოუწიან. თუ ის აღიარებს, რომ ცოდვილია, მაგრამ სურს რელიგია, რომელიც საშუალებას მისცემს მას განაგრძოს ცოდვის ჩადენა, მას არ მოუწიან, რადგან სურს გააგრძელოს იმის კეთება, რაც მას დამნაშავედ ხდის. ის სინამდვილეში არ აღიარებს, რომ ცოდვა ბოროტებაა.

მონანიება არ ნიშნავს იმას, რომ ცოდვილმა უნდა გამოასწოროს თავისი ცხოვრება და გახდეს მართალი, ვიდრე ღმერთი აპატიებდეს მას. ეს შეუძლებელია, რადგან ცოდვილი ცოდვის კონტროლის ქვეშ იმყოფება; მაგრამ ცოდვილს უნდა სურდეს, რომ ღმერთმა იხსნას ის მისი ცოდვებისგან.

მონანიებასთან ერთად ან მის შემდეგ მოდის რწმენა, რომელიც აუცილებელია გადარჩენისთვის. გქონდეს **გადამრჩენელი რწმენა** ნიშნავს, რომ ადამიანს სწამს გარკვეული რამ.

1. ის ხედავს, რომ თავის გასამართლებლად ვერაფერს გააკეთებს.

ვინაიდან მაღლით ხართ გადარჩენილნი, რწმენის მეშვეობით და ეს თქვენგან კი არაა, არამედ ღვთის საჩუქარია. არა საქმეთაგან, რათა არავინ დაიკვეხნოს (ეფესელთა 2:8-9)

ის ხვდება, რომ ვერაფერი, რაც არ უნდა გააკეთოს (საქმეები), გადარჩენას ვერ დაამსახურებინებს, თუნდაც ნაწილობრივ.

2. მას მიაჩნია, რომ ქრისტეს მსხვერპლი საკმარისია მისი მიტევებისთვის.

ის არის ჩვენი და არა მარტო ჩვენი, არამედ მთელი ქვეყნიერების ცოდვების მიმტევებელი (1 იოანეს 2:2).

პატიება ნიშნავს მსხვერპლს, რომელიც შესაძლებელს ხდის ჩვენს პატიებას. არაფერია საჭირო გარდა ქრისტეს მსხვერპლისა ჩვენი მიტევებისთვის.

3. მას სჯერა, რომ ღმერთი ჰპირდება, რომ აპატიებს მას და ამისთვის რწმენაა ერთადერთი მოთხოვნა.

თუ ვაღიარებთ ჩვენს ცოდვებს, მაშინ ის, ერთგული და მართალი, მოგვითმევს ცოდვებს და გაგვწმენდს ყოველგვარი უმართლობისგან (1 იოანეს 1:9).

თუ ის იფიქრებს, რომ არსებობს სხვა მოთხოვნებიც, მოლოდინი ექნება, რომ ნაწილობრივ საქმეებით გადარჩება და არა მთლიანად მადლით.

თუ მან ნამდვილად მოინანია და ირწმუნა, როგორც ამას ბიბლია ბრძანებს, მას აქვს უფლება დაიჯეროს, რომ ღმერთი აპატიებს მას. საკმარისი არ არის მხოლოდ იმის რწმენა, რომ ხსნა არის შეთავაზებული; ადამიანმა უნდა ირწმუნოს, რომ ის თავად არის გადარჩენილი.

არსებობს სპეციალური დადასტურება, რომელსაც ღმერთი აძლევს მონანიებულ მორწმუნეს იმ დროს, როდესაც ის ინანიებს და სწამს.

მიღებული გაქვთ შვილობის სული, რომლითაც ვლაღადებთ: "აბბა, მამაო!" სწორედ ეს სული ემოწმება ჩვენს სულს, რომ ღვთის შვილები ვართ (რომაელთა 8:15-16).

თუ ადამიანი მიჰყვება ხსნის ბიბლიურ გზას და დამოკიდებულია უშუალო დარწმუნების ბიბლიურ მნიშვნელობაზე და არა რაიმე სხვა სახის გარანტიაზე, ის ნაკლებად სავარაუდოა, რომ მოტყუდეს. ეს გარანტია ემყარება ღვთის სიტყვას, რომელიც აბსოლუტურად სანდოა. ღმერთი ყოველთვის ასრულებს თავის დანაპირებს.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► ადამიანის მოქცევის დროს მას შესაძლოა არ სცოდნოდა მონანიების და გადამრჩენი რწმენის განმარტებები. ახლა, როდესაც ის მოქცეულია, მას შეუძლია უკან გაიხედოს და დაინახოს, რომ ეს მოხდა.

► ჰკითხეთ, რომელი წევრები არიან დარწმუნებულნი, რომ წავლენ სამოთხეში, თუ ახლავე მოკვდებიან.

► შეთავაზეთ წევრებს, გაუზიარონ, როგორ განიცადეს მათ მონანიების ან რწმენის ზოგიერთი ელემენტი.

► განიხილეთ ადამიანის აზროვნების პოტენციური ზიანი, რომ ის მოქცეულია, ჩამოთვლილი ელემენტებიდან ერთერთის უარყოფით (მაგალითად, "რა ზიანი მიაღებოდა ადამიანს, თუ ის სინამდვილეში არ იფიქრებდა, რომ მისი ცოდვები ღვთის რისხვას იმსახურებდა?" ან „რა მოხდება, თუ ადამიანი იფიქრებს, რომ ის კეთილი საქმეები, რომელიც მან მიამატა ღვთის მადლს, გადაარჩენს მას?"). თითოეული შეცდომის ზიანი ზემოთ მოცემულ ტექსტშია ნაგულისხმევი.

► ეს გაკვეთილი უნდა დაეხმაროს ზოგიერთს დაინახოს, ჰქონდა თუ არა იმის ფიქრის არასწორი მიზეზი, რომ მოქცეული იყო, და ასევე უნდა დაეხმაროს ნამდვილ მოქცეულს, უფრო ნათლად გაიგოს სახარება, რომელიც მან უკვე მიიღო.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა აღთქმისთვის, რომ აპატიებ ცოდვილს, რომელიც ირწმუნებს და მოინანიებს. მე მოვინანიე ჩემი ცოდვები და ვირწმუნე შენი აღთქმების.

მე ვიცი, რომ იესოს ჯვარზე მოტანილი მსხვერპლი საკმარისია ჩემი პატიებისთვის.

მე ვიცი, რომ არ უნდა მეშინოდეს განკითხვის, რადგან ჩემი ცოდვები მიტევებულია.

მადლობა შენი სულის დამოწმებისთვის, რომ მე შენი შვილი ვარ.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ ებრაელთა 10:11-25. პირადი დარწმუნებულობის რა საფუძველია მოყვანილი ამ მონაკვეთში? რა მითითებები მოგვცა იმის გამო, რომ ჩვენ გვაქვს ეს დარწმუნებულობა? ჩამოთვალეთ ბრძანებები და დაფიქრდით, როგორ შეასრულოთ ისინი პირადად.

გაკვეთილი 4

ურთიერთობა ღმერთთან

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღმერთს უკეთ გავიცნობ, რადგან ლოცვაში ურთიერთობა მაქვს მასთან.“

გაკვეთილის მიზანი

გავიგოთ, რომ ღმერთთან ჩვენი დამოკიდებულება გამოიხატება მასთან ურთიერთობაში.

შესავალი

ლოცვა ქრისტიანის ერთ-ერთი მახასიათებელია. თუმცა, შესაძლებელია, ადამიანს ჰქონდეს ლოცვის ჩვეულება, რომელიც არ არის ჭეშმარიტი ქრისტიანული ლოცვა. ზოგჯერ ადამიანს ლოცვის არასწორი მიზეზი აქვს.

► რა ვითარებამ შეიძლება აიძულოს ადამიანი, ვისაც მანამდე არ ულოცია, რომ ილოცოს?

ადამიანმა შეიძლება პირველად ილოცოს კრიზისის გამო (არარელიგიური ჯარისკაცებიც კი ლოცულობენ ცეცხლის ქვეშ), ან იმიტომ, რომ ფიქრობს, რომ ლოცვა მისცემს მას იმას, რაც სურს. ის, რომ ადამიანს ლოცვა აინტერესებს, შესაძლოა არ ნიშნავდეს, რომ მას აინტერესებს გადარჩენა და ღმერთის შეცნობა. მას შეიძლება აინტერესებდეს მხოლოდ ღმერთისგან რაღაცების მიღება, ლოცვის მეშვეობით.

ბევრ ადამიანს აინტერესებს სულები, ანგელოზები და ექსტრასენსუალი ძალები ბიზნესსა და ჯანმრთელობაში სარგებლისთვის. ხალხი არ არის დარწმუნებული, რომ მეცნიერებას აქვს პასუხი ყველაფერზე და ისინი დახმარებისთვის ზებუნებრივს მიმართავენ. ზებუნებრივიდან სარგებლის მიღების ეს ძიება, ზოგჯერ წარმართული კერპთაყვანისმცემლობის ან ოკულტიზმის ფორმებს იღებს.

ზოგი ფიქრობს, რომ ლოცვას აქვს ძალა, როგორც მაგიურ ფორმულას. ისინი ლოცვას ღირებულად თვლიან მხოლოდ იმდენად, რამდენადაც ის მანიპულირებს ღმერთს, მისცეს მათ ის, რაც სურთ.

► სხვა რელიგიის წარმომადგენლებიც ლოცულობენ. რით განსხვავდება ქრისტიანის ლოცვა წარმართისგან?

ქრისტიანი ღვთის ნებას ეძებს ლოცვაში

ქრისტიანული ლოცვის მნიშვნელოვანი მახასიათებელია ის, რომ ჩვენ ვემორჩილებით ღვთის ნებას და არ ვცდილობთ, ვაიძულოთ ღმერთი გააკეთოს ის, რაც ჩვენ გვსურს.

წარმართი მიდრეკილია იფიქროს, რომ მისი ლოცვა მხოლოდ იმისთვისაა, რომ ზებუნებრივი ძალისგან მიიღოს ის, რაც მას სურს. ბევრი ადამიანი ლოცვისადმი წარმართულ მიდგომას იჩენს, ლოცულობს მხოლოდ მაშინ, როცა რაიმე სჭირდება ან კრიზისი აქვს. ისინი ცდილობენ აიძულონ ღმერთი შეასრულოს მათი ნება, ნაცვლად იმისა, რომ გაარკვიონ, რა არის მისი ნება.

როგორც ქრისტიანებს, ჩვენ გვწამს, რომ ღვთის ნება ჩვენთვის, უკეთესი იქნება, ვიდრე ჩვენი საკუთარი სურვილები. ჩვენ ვიცით, რომ იმის გამო, რომ ღმერთს აქვს სრულყოფილი სიბრძნე და სრულყოფილი სიყვარული, მისი ნება არის საუკეთესო რამ, რაც შეიძლება მოხდეს ჩვენს ცხოვრებაში. ასე რომ, მიუხედავად იმისა, რომ ლოცვაში ჩვენ ვითხოვთ იმას, რაც გვჭირდება, ჩვენ არჩევანს ვუტოვებთ ღმერთს - არა იმიტომ, რომ ასეა საჭირო, არამედ იმიტომ, რომ ვენდობით მას.

ჩვენ უნდა ვილოცოთ კონკრეტულად, რათა ლოცვაზე გვექონდეს პასუხები. თუ ყოველთვის ბუნდოვნად ვლოცულობთ, ხშირად ვერ დავინახავთ ღვთის კონკრეტულ პასუხს ჩვენს ლოცვებზე. ჩვენ ვესაუბრებით ღმერთს ჩვენს საჭიროებებზე და ვაძლევთ საშუალებას გვაჩვენოს, როგორ უნდა შევხედოთ მათ. როდესაც ვლოცულობთ გამოსავლისთვის, ის გვეხმარება იმის გაგებაში, რაზე ვილოცოთ.

ლოცვა არ არის მხოლოდ თხოვნების ჩამონათვალი; ეს არის ღმერთთან ურთიერთობა. როდესაც ჩვენ ვეუბნებით მას ჩვენს საჭიროებებს, ჩვენ ვენდობით მას, რომ ის დააკმაყოფილებს ამ საჭიროებებს თავისი გზით. ზოგჯერ ის გვაჩვენებს, რისი გაკეთებაც სურს.

ქრისტიანი ლოცვაში ღმერთს ეძებს

ქრისტიანი ღმერთთან ურთიერთობას აფასებს უფრო მეტად, ვიდრე იმას, რასაც იღებს მისგან.

ის, რასაც ჩვენ ყველაზე მეტად ვეძებთ ლოცვაში, არის თავად ღმერთი.

ოდესღაც ცხოვრობდა დიდი წმიდანი, რომელსაც ახლა წმიდა ბერნარდის სახელით მოიხსენიებენ. ბერნარდ კლერვოსელმა თქვა: „ჩვენი ღმერთთან გატარებული დრო და პრიორიტეტი, რომელსაც მას ვანიჭებთ, არის მისდამი სიყვარულის ნამდვილი საზომი.“ სიყვარული არსებობს ურთიერთობაში, ურთიერთობა კი კომუნიკაციაში გამოიხატება.

ურთიერთობა ვერ განვითარდება კომუნიკაციის გარეშე და ის კლებულობს, თუ კომუნიკაცია უგულვებელყოფილია.

როგორ იგრძნობდით თავს, მეგობარი რომ გყავდეთ, რომელიც მხოლოდ მაშინ გეკონტაქტებოდა, როდესაც თქვენგან რამე ჭირდებოდა? რა მოხდებოდა, თუ მას არ აინტერესებდა თქვენი უკეთესობა ან თქვენი ინტერესებისა და საზრუნავების შესახებ მოსმენა? ამას კარგ ურთიერთობას ვერ დავარქმევთ, მაგრამ ბევრ ადამიანს ასეთი ურთიერთობა აქვს ღმერთთან.

ჩვენი სიყვარული ღმერთისადმი არ იზომება იმით, თუ რამდენს ვშრომობთ მისთვის (თუმცა მისდამი სიყვარულმა უნდა მოგვცეს სტიმული), ან ჩვენი ცხოვრების წესის სიმკაცრით (თუმცა მისდამი სიყვარულმა უნდა გვაიძულოს გულმოდგინედ დავიცვათ თავი ცოდვისგან). თანამშრომელს, რომელიც ორიენტირებულია სამუშაოზე, მაგრამ არ სურს დამსაქმებლის ნახვა ან მასთან საუბარი, სავარაუდოდ ცუდი ურთიერთობა აქვს მასთან, ვისზეც მუშაობს. ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა ამაზე უკეთესი უნდა იყოს.

კომუნიკაცია შეიძლება იყოს სხვადასხვა დონეზე. არაღრმა ურთიერთობაში ის ძირითადად შედგება კლიშეებისგან, ჩვევით გამეორებული ფრაზებისგან. უფრო ღრმა ურთიერთობაში იქნება აზრებისა და გრძნობების გაზიარება. საუკეთესო ურთიერთობას ახლავს სრული გულწრფელობა.

ასე რომ, როგორც ჩანს, ბერნარდი მართალი იყო. ჩვენი ლოცვითი ცხოვრება ნამდვილად ზომავს ჩვენს სიყვარულს ღმერთის მიმართ, ისევე როგორც ნებისმიერი ურთიერთობა იზომება მასში არსებული კომუნიკაციით.

ლოცვა სულიერი ცხოვრების ნიშანია

ჩვენი სულიერი ცხოვრება ღმერთთან ურთიერთობაში არსებობს, ლოცვა კი სულიერი ცხოვრების ნიშანია.

ერთ-ერთი ნიშანი იმისა, რომ მდევნელი სავლეს შეიცვალა იყო ის, რომ მან დაიწყო ლოცვა (საქმეების 9:11).²⁴

► როდესაც მედიკოსი ადამიანის დასახმარებლად მიდის, რომელიც მძიმედ არის დაზავებული, რას აკეთებს ის პირველ რიგში?

ის ჯერ ამოწმებს „სასიცოცხლო ნიშნებს“, როგორიცაა გულისცემა და სუნთქვა. ის ეძებს ფიზიკური სიცოცხლის ნიშნებს. ასევე არსებობს სულიერი სასიცოცხლო ნიშნები. ლოცვა სულიერი სიცოცხლის ნიშანია.

²⁴ იხილეთ აგრეთვე 1 კორინთელთა 1:2. ლოცვა არის ის, რაც ყველა ქრისტიანს აქვს საერთო.

ლოცვა სულის სუნთქვაა - სულიერი სასიცოცხლო ნიშანი.

ჩვენ ჩავისუნთქავთ სულიერ ცხოვრებას ღვთისგან და ამოვისუნთქავთ ქებასა და თაყვანისცემას, რაც გამოიხატება განსაკუთრებით ჩვენს ლოცვაში. რამდენ ხანს შეუძლია ადამიანმა ფიზიკურად იცოცხლოს სუნთქვის გარეშე? რამდენ ხანს შეუძლია ადამიანმა სულიერად იცოცხლოს ლოცვის გარეშე?

► როდის უნდა ილოცო?

ლოცვის დრო

- ილოცეთ დღის დასაწყისში.
- ილოცეთ ყოველ დღე გამოყოფილ დროს.
- ილოცეთ, როდესაც განსაკუთრებულად იცდებით.
- ილოცეთ, როდესაც წარუმატებლობას განიცდით.
- ილოცეთ, როდესაც რამისთვის ღმერთის მადლიერი ხართ.

შეჯამება

1. ქრისტიანული ლოცვა განსხვავდება წარმართული ლოცვისგან, რადგან ჩვენ გვინდა ღვთის ნება და უფრო მეტად ვაფასებთ ღმერთის შეცნობას, ვიდრე ვაფასებთ იმას, რასაც მისგან ვიღებთ.
2. ლოცვა არის ღმერთისადმი ჩვენი სიყვარულის საზომი.
3. ლოცვა სულიერი „სასიცოცხლო ნიშანია“, რომელიც გვიჩვენებს, რომ სულიერად ცოცხლები ვართ.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► იმსჯელეთ ჭეშმარიტებაზე, რომ ლოცვაში უფრო მეტად ღმერთი უნდა ვეძიოთ, ვიდრე ის, რასაც მისგან მივიღებთ. კითხვა: „მართლა ლოცულობთ ამ პრიორიტეტით? რით გამოიხატება ეს?“

► შესთავაზეთ პასუხი გასცენ იმ აზრზე, რომ ჩვენი ლოცვითი ცხოვრება გამოხატავს ჩვენს სიყვარულს ღმერთის მიმართ. ჰკითხეთ, იწვევს თუ არა ეს არასასიამოვნო თვითშეფასებას, ისეთი კითხვით, როგორიცაა: „გგონიათ, რომ თქვენი სიყვარული ღმერთისადმი ნამდვილად შეიძლება შეფასდეს თქვენი ლოცვითი ცხოვრებით?“ ან: „გგონიათ, რომ თქვენი სიყვარული ღმერთისადმი უფრო დიდია, ვიდრე თქვენი ლოცვითი ცხოვრება წარმოაჩენს?“

► მოითხოვეთ გარკვეული გადაწყვეტილებები: „იმისთვის, რომ ჩემი ლოცვითი ცხოვრება უკეთ გამოვლინდეს და გაიზარდოს ჩემი სიყვარული ღმერთის მიმართ, მე უნდა....“

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა იმ დიდი პრივილეგიისთვის, რომ შემიძლია შენთან საუბარი. მიხარია, რომ შემიძლია გესაუბრო ჩემს საჭიროებებზე. მაგრამ, ყველაზე მეტად, მადლობელი ვარ იმ პრივილეგიისთვის, რომ შემიძლია შენი გაცნობა.

დამეხმარე ხშირი საუბრებით შენდამი სიყვარულის გამოვლენაში. გაზარდე ჩემი სიყვარული შენდამი, რადგან ვიწყებ შენს უკეთ შეცნობას.

დამეხმარე, რომ შენთან გატარებული დრო ჩემს ცხოვრებაში ყველაზე პრიორიტეტულად ვაქციო.

ამინ

სასწავლო დავალება

ნახეთ იესოს მოწმობები ლოცვის შესახებ მათეს 6:5-18-ში. ჩამოთვალეთ მითითებები პირად საჭიროებებზე და მითითებები ღმერთთან ურთიერთობაზე.

გაკვეთილი 5

იმის წაკითხვა, რაც ღმერთმა დაწერა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღვთის სიტყვა უძღვება ჩემს ურთიერთობას მასთან.“

გაკვეთილის მიზანი

დავინახოთ, როგორ გვეხმარება ღვთის სიტყვა ღმერთის შეცნობაში და მისთვის სათნოდ ყოფნაში.

შესავალი

► რომელია ბიბლიაში ყველაზე გრძელი თავი? (ფსალმუნის 118)

► რაზეა ეს თავი? (მინიშნება: მეორდება რამე კვლავ და კვლავ, ყოველ შემთხვევაში სინონიმებში?)

118-ე ფსალმუნი შედგება 176 მუხლისგან. ღვთის სიტყვა ნახსენებია ყველა მუხლში, გარდა შვიდი მათგანისა. ცხადია, ეს არის ამ ფსალმუნის მთავარი თემა.

ღვთის სიტყვისთვის გამოიყენება სხვადასხვა ტერმინები, როგორიცაა მითითებები, წესები, მცნებები და დადგენილებები.

ამ ფსალმუნის შთაგონებულმა დამწერმა აღწერა, რას ნიშნავდა მისთვის ღვთის სიტყვა და რა გავლენა იქონია მასზე. 118-ე ფსალმუნი გვიჩვენებს ბიბლიის მნიშვნელობას ქრისტიანისთვის.

ზოგიერთი ადამიანი იყენებს ბიბლიას, როგორც მოძღვრების წყაროს, როგორც მტკიცებულების წყაროს აზრების დასამტკიცებლად, როგორც მათი განწყობის ამმალღებელს, როდესაც ისინი იმედგაცრუებულნი არიან ან როგორც წიგნს რელიგიური წეს-ჩვეულებისთვის. ბიბლია კარგია ამ მიზნებისთვის, მაგრამ თუ ადამიანი ბიბლიას მხოლოდ ამ გზით იყენებს, შესაძლოა გამოვიდეს, რომ ის განშორებულია ღმერთთან ურთიერთობისგან. ბიბლია გაცილებით მეტს უნდა ნიშნავდეს მორწმუნეებისთვის.

მოდით გადავხედოთ 118-ე ფსალმუნის რამდენიმე მუხლს და ვნახოთ, რა შთაგონებით თქვა მისმა დამწერმა წმინდა წერილის მნიშვნელობაზე მისთვის.

ის ახსენებს ღვთის სიტყვის ბევრ სარგებელს:

- ის იძლევა სიცოცხლეს (50).
- ის იძლევა ნუგეშს (52).
- ის ღამპარია (105).
- ეს მას ღვთის თაყვანისმცემელთა თანაზიარების ნაწილად აქცევს (74, 79).

მეფსალმუნეს მგზნებარება აქვს წმინდა წერილისადმი

(ამ გაკვეთილზე განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციეთ მუქად გამოყოფილ მუხლებს.)

- მას უყვარდა ღვთის სიტყვა და აღფრთოვანებული იყო მისით (16, 24, **47**, 48, 77, **92, 97, 103**).
- მას ისე უხაროდა, თითქოს ეს დიდი სიმდიდრე ყოფილიყო (**14, 72**).
- მან შენიშნა, რომ ვისაც ის აქვს და ინახავს მას, კურთხეულია (ბედნიერია) (**1, 2**).

► რატომ უყვარდა მას წმინდა წერილი ასე ძალიან?

მეფსალმუნეს წმინდა წერილის მიმართ მგზნებარება ღვთისადმი სიყვარულის გამო აქვს.

რატომ უყვარდა მას ასე ძალიან ღვთის სიტყვა? რატომ ჩათვალა ის ასეთ საგანძურად? ეს არ არის უბრალოდ კარგი ინფორმაცია. ის მუდმივად მოიხსენიებდა მას, როგორც „შენს“ (ღვთის) სიტყვას. მას ის უყვარდა იმიტომ, რომ უყვარდა ღმერთი. ღვთის სიტყვა არის ღმერთის ბუნების გამოხატულება.

შეხედეთ 137-ე მუხლს. როდესაც მან შეხედა ღვთის რჯულს და მის მოთხოვნებს, დაინახა ღვთის სამართლიანობა და სიბრძნე. რადგან ღმერთი მართალია, მისი კანონი სამართლიანია.

მისი სიყვარული და ღვთის თაყვანისცემა გამოიხატება მის მიერ წმინდა წერილის გამოყენებაში - წმინდა წერილი არის კავშირი ღმერთსა და მის თაყვანისმცემელს შორის - ავლენს ღმერთს თაყვანისმცემლისთვის და წარმართავს თაყვანისმცემლის პასუხს ღმერთის მიმართ. ის შთაგონებულია სულიწმიდით, განმარტებულია სულიწმიდით და სრულდება თაყვანისმცემლის ცხოვრებაში ღვთის ძალით.

იმის გამო, რომ მან დაინახა, რომ წმინდა წერილი გამოხატავს ღმერთის ბუნებას, ის განრისხდა მათზე, ვინც შეურაცხყოფს ღმერთს მისი რჯულის დარღვევით. ის არ განრისხებულია პირადი უფლებების გამო, არამედ ღვთის სიყვარულის გამო (53, **104, 126, 136**).

ის პატივს მხოლოდ ღვთის სიტყვას კი არ სცემდა, როდესაც სხვებთან ერთად იყო, ვინც ამას აკეთებდა. მან თქვა, რომ არ შერცხვებოდა ღვთის სიტყვის მეფეების წინაშე კი (46).

წმინდა წერილი მიმართავს მეფსალმუნეს პასუხს ღმერთის მიმართ

ღმერთი მოუწოდებს ადამიანებს მასთან ურთიერთობისკენ. წმინდა წერილის მიზანია ღმერთის გამოვლენა, რათა ჩვენ შევძლოთ მასთან ურთიერთობა. ამიტომ, წმინდა წერილი მკითხველისგან პასუხს ითხოვს. ადამიანი სინამდვილეში ვერ მიიღებს სასურველ ეფექტს წმინდა წერილისგან, თუ მასზე სწორად არ რეაგირებს.

ყურადღება მიაქციეთ მეფსალმუნეს პასუხს წმინდა წერილზე:

- ის ლოცულობდა, რომ ღმერთს ესწავლებინა მისთვის თავისი სიტყვა (12, 18, 27, 33, 34).
- ის ლოცულობდა, რომ შეძლებოდა მისი მიხედვით ეცხოვრა (35-37, 5, 10).
- ის ლოცულობდა, რომ მისი გულიც კი შესაბამისობაში ყოფილიყო ღვთის ნებისადმი (32, 80).
- მან იცოდა, რომ განწმედა ღმერთთან მისი ურთიერთქმედებით, ღვთის სიტყვის მეშვეობით მოხდებოდა (9, 11).
- ის ითხოვდა კურთხევებს ღვთისგან იმის საფუძველზე, რომ იცავდა ღვთის რჯულს (22, 121, 153)
- ის დაპირდა მორჩილებას (8). "მე ვიქნები" ან "მე მმართვეს" მუდმივად მეორდება, რაც პასუხის დაპირებაა წმინდა წერილზე.
- ის უთმობდა დროს წმინდა წერილზე ფიქრს მთელი დღის განმავლობაში (15, 97) და დილით ადრე (147-148).

ამ უძველესი ფსალმუნის მწერალს შთაგონებული შეხედულება ჰქონდა ღვთის სიტყვის მნიშვნელობაზე მორწმუნეებისთვის. მისი გამოცდილება არ იყო უნიკალური და მხოლოდ მისთვის. ეს არის გამოცდილება, რომელიც თითოეულ ჩვენგანს უნდა ჰქონდეს, რადგან ღვთის სიტყვა მიმართავს ჩვენს ურთიერთობას მასთან.

ჩვენი პასუხი წმინდა წერილზე

დაიწყეთ ახლა, რომ გქონდეთ სწორი პასუხი წმინდა წერილზე:

- გააცნობიერეთ ღვთის სიტყვის როლი ღმერთთან ურთიერთობაში.
- დაამყარეთ სწორი ურთიერთობა ღმერთთან, თუ თქვენი მონანიება ჯერ კიდევ არასრულია.

- დაუთმეთ დრო ღვთის სიტყვას. დაიწყეთ 118-ე ფსალმუნით და ილოცეთ ეს მუხლები, როდესაც კითხულობთ. წერილები ფილიპელთა, ტიტეს და ეფესელთა მიმართ შეიძლება მოჰყვეს თქვენს საკითხავს.
- მიიღეთ გადაწყვეტილება, რომ გამუდმებით უპასუხოთ ღვთის სულის მუშაობას მისი სიტყვის მეშვეობით.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

როგორც გაკვეთილზე იყო ახსნილი, ზოგიერთი ადამიანი იყენებს ბიბლიას, როგორც მოძღვრების წყაროს, როგორც მუხლების წყაროს აზრების დასამტკიცებლად, როგორც განწყობის ამმალბებელს, როდესაც იმედგაცრუებულნი არიან, ან როგორც წიგნს რელიგიური წეს-ჩვეულებებისთვის.

- ▶ იყო თუ არა თქვენ მიერ ბიბლიის გამოყენება ღმერთთან თქვენი ცოცხალი ურთიერთობისგან განცალკევებული? ეს იმიტომ ხდება, რომ თქვენ არ დაგინახავთ წმინდა წერილი ისეთი, როგორიც ის უნდა იყოს თქვენს ცხოვრებაში?
- ▶ რისი გაკეთება შეგიძლიათ, რათა წმინდა წერილს მისი მართებული ადგილი მიანიჭოთ?
- ▶ რა კონკრეტული ვალდებულების ასაღებათ ხართ მზად, წმინდა წერილის შემდგომი გამოყენებისთვის?

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა, რომ მომეცი წმინდა წერილი, გამიცხადე საკუთარი თავი. მადლობა, რომ მომეცი ამის გაგება შენი სულიწმიდის მეშვეობით, რომელიც მოქმედებს ჩემს გულსა და გონებაში.

დამეხმარე, უფრო მეტად გავიგო, როგორი ხარ და მე როგორი უნდა ვიყო, რომ შენ გაამო. დამეხმარე, რომ ყოველთვის გამოვეხმაურო შენს მუშაობას ჩემს გულში, როდესაც ვკითხულობ. დაე შენმა სიტყვამ გამუდმებით გარდამქმნას შენი ხატების მსგავსებაში.

უფალო, მე ვიღებ ვალდებულებას ყოველდღიურად გავატარო დრო შენს სიტყვასთან ურთიერთობაში. მომეცი სიყვარული შენი სიტყვის მიმართ, რომელიც შენდამი სიყვარულიდან იქნება გამომდინარე.

ამინ

სასწავლო დავალება

ამ კვირაში იფიქრეთ 118-ე ფსალმუნზე. ჩამოთვალეთ რამდენიმე რამ, რაც ავტორის თქმით, ის გააკეთებდა ღვთის სიტყვის გამო. დადეთ პირობა, რომ იგივეს გააკეთებთ და ილოცეთ, რომ ეს თქვენს გულებსა და ცხოვრებაში აღსრულდეს.

გაკვეთილი 6

მოსაწვევების გავრცელება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მე მინდა მოვიყვანო სხვები, რომ შეიცნონ ღმერთი ისევე, როგორც მე.“

გაკვეთილის მიზანი

სახარების გაზიარების მეთოდის შესწავლა.

შესავალი

► რატომ უნდა გავუზიაროთ სახარება?

ბევრი კარგი მიზეზი არსებობს. მოდით შევხედოთ მიზეზს, რომელიც იოანე მოციქულმა მოიყვანა, ხალხის გადასარჩენად მოწვევისთვის.

რაც გვინახავს და მოგვისმენია, გაუწყებთ, რომ თქვენც გქონდეთ მოზიარეობა ჩვენთან, ხოლო ჩვენი მოზიარეობა არის მამასთან და მის ძესთან, იესო ქრისტესთან (1 იოანეს 1:3).

ჩვენ გამოვცადეთ, რას ნიშნავს ღმერთთან შეხვედრა და გადარჩენა, მასთან ურთიერთობის დაწყება. ვინაიდან ღმერთს უყვარს ადამიანები (იოანეს 3:16), ჩვენ უნდა ვიზრუნოთ მათზე და უნდა გვსურდეს, რომ მათაც შეიცნონ ღმერთი. ჩვენ გვაქვს მათთან დიდებული მოსაწვევი გასაზიარებელი.

სახარების წარდგენა

სახარების ეს წარდგენა არის ლაკონური და დასამახსოვრებელი. მასში გამოყენებულია ნახატი, რომელიც დაამახსოვრდება ყველას, ვინც ნახავს მას. ის შეიძლება წარმოდგენილი იყოს ორ წუთში, ან გაფართოვდეს დისკუსიისა და ახსნის ჩათვლით, თუ მსმენელი დაინტერესდება.

არ არის აუცილებელი იყო გამოცდილი მხატვარი. ნახატი მარტივია და მისი სიმარტივე ეხმარება მსმენელს მის დამახსოვრებაში.

ახლა ჩვენ გავივლით დახატვის ეტაპებს, განმარტებითი ფორმულირებით, რომ მივყვეთ დახატულის თითოეულ ნაწილს.

სტუდენტები უნდა დააკვირდნენ ნახატის თითოეულ ეტაპს, როდესაც კლასის ლიდერი დახატავს მას რაიმე საკმარისად დიდზე, რათა კლასმა დაინახოს. კლასის ლიდერი უნდა ეცადოს პრეზენტაციას ზედმეტი ახსნა-განმარტებები არ დაამატოს. ის მოკლე უნდა იყოს, რათა სტუდენტებმა ადვილად აითვისონ. პირველი დემონსტრირების შემდეგ კლასმა უნდა გააგრძელოს შემდეგ ნაწილში მოცემული ახსნა-განმარტებები, შემდეგ კი დაუბრუნდეს პრეზენტაციას.

სათქმელი სიტყვები მოცემულია ნახატის თითოეულ ნაწილთან ერთად, რომელიც უნდა დაემატოს.

ის, რაც უნდა ითქვას ნახატის თითოეული ნაწილის დროს

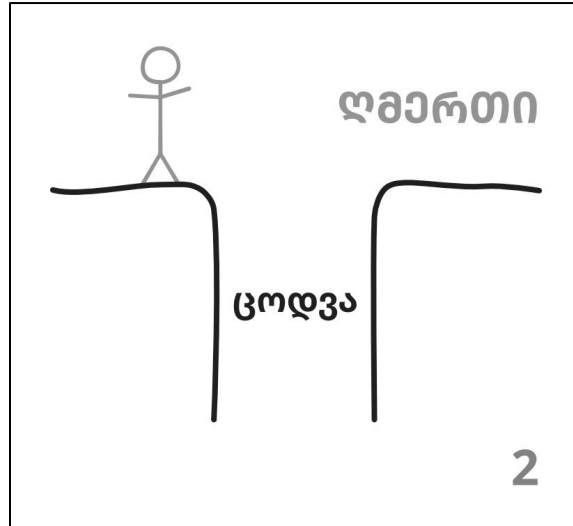
ნაწილი 1

„ღმერთმა შექმნა ყოველი ადამიანი, რათა ყოფილიყო მასთან თანაზიარებაში და ეცხოვრა კურთხეული ცხოვრებით. მას არ დაუგეგმავს, რომ ცხოვრება ყოფილიყო პრობლემებითა და ტანჯვით სავსე.“

ნაწილი 2

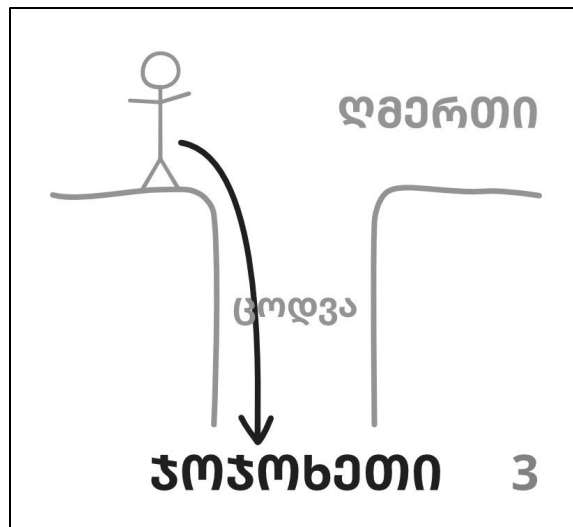
„ადამიანი ცოდვის გამო განშორებულია ღმერთს. პირველმა ადამიანებმა შესცოდეს, აქედან გამომდინარე, მათში ყველამ შესცოდა ღვთის წინაშე.“

ნაწილი 3

„ღმერთი მართალი მსაჯულია და ერთ დღეს ცოდვილებს მისჯილი ექნებათ მარადიულად ჯოჯოხეთში ყოფნა, თუ ისინი არ იპოვიან წყალობას და არ დაუბრუნდებიან ღმერთთან ურთიერთობას.“

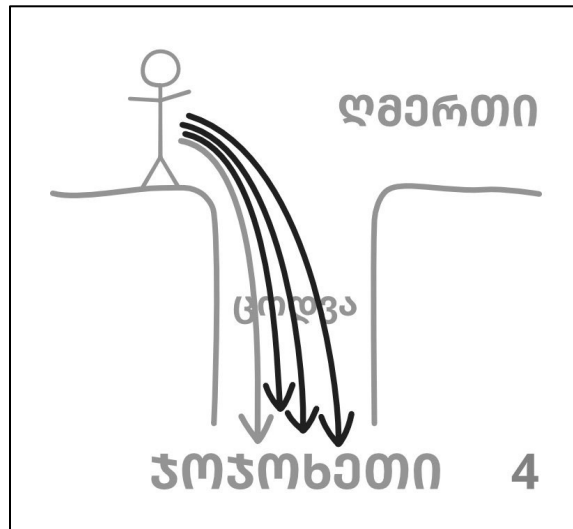
[დახატეთ ისარი და სიტყვა ჯოჯოხეთი.]

ნაწილი 4

„ვერაფერი, რისი გაკეთებაც შეგვიძლია, ვერ დაგვაბრუნებს ღმერთთან და ვერ მოგვაპოვებინებს წყალობას - ვერც კარგი საქმეები, ვერც ეკლესიაში სიარული, ვერც რელიგიური წეს-ჩვეულებები, ვერც ფულის გაცემა....”

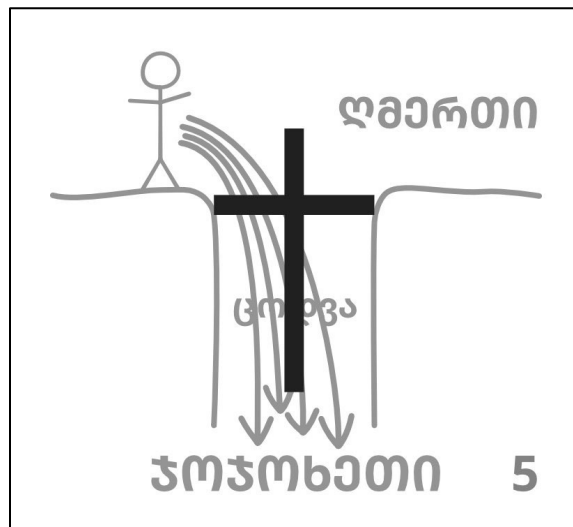
[დახატეთ ისრები ჩამონათვალის თითოეულ ელემენტის შესაბამისად.]

ნაწილი 5

„ჩვენ უიმედო მდგომარეობაში ვიქნებოდით, ღმერთს მასთან დასაბრუნებელი გზა რომ არ შეექმნა. იესო, ღვთის ძე, მოკვდა ჯვარზე მსხვერპლად, რათა ჩვენი ცოდვები მოგვტევებოდა. სამი დღის შემდეგ ის მკვდრეთით აღსდგა.”

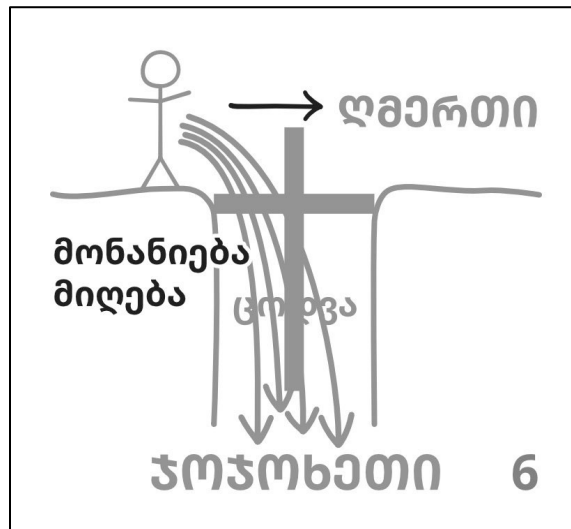
[დახატეთ ჯვარი.]

ნაწილი 6

„მაგრამ საკმარისი არ არის უბრალოდ იცოდეთ ამის შესახებ. თითოეულმა ადამიანმა ინდივიდუალურად უნდა გააკეთოს არჩევანი, მიიღოს გადარჩენა და დაბრუნდეს ღმერთთან. ადამიანმა უნდა მოინანიოს, რაც ნიშნავს საკმარისად სინანულს ცოდვის გამო, რომ მზად იყოს მიატოვოს ის. ადამიანს, რომელიც ინანიებს, შეუძლია მიიღოს პატიება, ღვთისადმი ღოცვაში ამის თხოვნით.“

[დახატეთ ისარი და დაწერეთ სიტყვები მონანიება და მიღება.]

ნაწილი 7

„როგორ ფიქრობთ, სად ხართ ამ დიაგრამაზე? იყო თქვენს ცხოვრებაში განსაკუთრებული პერიოდი, როდესაც მოინანიეთ ცოდვები, მიიღეთ ღვთისგან პატიება და დაიწყეთ ღმერთისთვის ცხოვრება; თუ, კვლავ დაშორებული ხართ მას თქვენი ცოდვების გამო?“

[დაელოდე პასუხს. ბევრი ადამიანი აღიარებს, რომ ჯერ კიდევ განშორებულია ღმერთს.]

„მზად ხართ გადადგათ ეს ნაბიჯი - მოინანიოთ, მიიღოთ პატიება და დაიწყეთ ღმერთისთვის ცხოვრება? სიამოვნებით ვილოცებდი თქვენთან ერთად ახლავე.“

[ილოცეთ დაახლოებით ამის მსგავსად:]

„უფალო, ვიცი, რომ ცოდვილი ვარ და მარადიულ სასჯელს ვიმსახურებ. მე ვწუხვარ ჩემი ცოდვების გამო და მზად ვარ მივატოვო ისინი. გთხოვ, მაპატიო, არა იმიტომ, რომ მე ამას ვიმსახურებ, არამედ იმიტომ, რომ იესო მოკვდა ჩემთვის. მადლობა გადარჩენისთვის. ამიერიდან შენთვის ვიცხოვრებ.“

მას შემდეგ, რაც კლასის ლიდერმა მოახდინა წარდგენის დემონსტრირება, კლასმა უნდა მისცეს პრეზენტაციის ნაწილების შემდეგი განმარტებები.

განმარტებები

ნაწილი 1

წარდგენის დასაწყისი შეიძლება მორგებული იყოს მსმენელისადმი მისამართად. „პრობლემებითა და ტანჯვით სავსე ცხოვრების“ ნაცვლად, მახარებელს შეუძლია ახსენოს რაღაც უფრო კონკრეტული, რაც მსმენელის გამოცდილებას შეესაბამება.

ნაწილი 2

მნიშვნელოვანია, რომ მსმენელმა გააცნობიეროს, რომ ის პირადად არის დამნაშავე ცოდვაში და განშორებულია ღმერთს. ის არ არის უბრალოდ ისეთ სიტუაციაში, რომელიც წარმოიშვა ადამის ცოდვის გამო.

ნაწილი 3

ეს გვიჩვენებს ცოდვილის მდგომარეობის ყველაზე სერიოზულ ასპექტს.

ნაწილი 4

ამ ნაწილის მიზანია აჩვენოს მსმენელს, რომ არ უნდა დაეყრდნოს რაიმე არასწორს, გადარჩენის მისაღებად. ეს ნაწილი შეიძლება მოერგოს მსმენელის საჭიროებებს. მახარებელი უნდა ეცადოს დაასახელოს ის, რასაც მსმენელი სავარაუდოდ ენდობა.

ნაწილი 5

გამოსყიდვის ახსნის უმარტივესი გზაა ვთქვათ, რომ „იესო ჯვარზე მოკვდა მსხვერპლად, რათა ჩვენ ცოდვები მოგვტევებოდა.“ ამ ნაწილის მიზანია დაეხმაროს მსმენელს გააცნობიეროს, რომ ის დამოკიდებული უნდა იყოს ხსნაზე, რომელიც ღმერთმა უზრუნველყო.

ნაწილი 6

მახარებელი ცდილობს მსმენელი გადაწყვეტილების მომენტამდე მიიყვანოს. მსმენელმა უნდა გააცნობიეროს, რომ მან უნდა გააკეთოს ინდივიდუალური არჩევანი. მან უნდა იცოდეს მონანიების სწორი განმარტება, ამიტომ მან იცის, რომ მონანიება სინანულზე მეტია და იმაზე მეტი, ვიდრე უბრალოდ იმის თქმა, რომ წუხს ამის გამო. მისთვის აუცილებელია იცოდეს, რომ უნდა ილოცოს, რომ ღმერთს პატიება სთხოვოს.

ნაწილი 7

ამ დროს მახარებელი ცდილობს მიიყვანოს მსმენელი იმის აღიარებამდე, რომ მას ესაჭიროება გადარჩენა. წარდგენა შექმნილია იმისთვის, რომ დაეხმაროს დაუხსნელ ადამიანს გააცნობიეროს, რომ ის არ არის გადარჩენილი. საკითხი შემუშავებულია დიდი სიფრთხილით. ბევრი ფიქრობს, რომ ყოველდღიურად უნდა ითხოვოს პატიება, სანამ ისინი აგრძელებენ ცოდვაში ცხოვრებას. საკითხი ეხება განსაკუთრებულ დროს, როდესაც ადამიანი გადარჩენას ღებულობს და იწყება ახალი ცხოვრება. მან უნდა გააცნობიეროს, რომ თუ მას არ განუცდია მობრუნება, ის მაინც დაშორებულია ღმერთს, მისი ცოდვების გამო. შემდეგ მახარებელმა უნდა შესთავაზოს, მასთან ერთად გადარჩენისთვის ლოცვა.

თუ მსმენელი ვერ იაზრებს, რომ აქვს საჭიროება ან არ არის მზად მონაწილისთვის, მახარებელმა არ უნდა უბიძგოს მას ლოცვისკენ. თუ ის ლოცულობს ჭეშმარიტი მონაწილისა და მოქცევის გარეშე, მას შეიძლება ჰქონდეს ცრუ გარანტია ხსნის შესახებ ან შეიძლება დაიჯეროს, რომ მოქცევა მისთვის შეუძლებელია. ნებისმიერ შემთხვევაში, მისი გადარჩენა მოგვიანებითაც კი, ნაკლებად სავარაუდოა.

ნახატი შეიძლება სწრაფად იყოს წარმოდგენილი. თუ თქვენ გაქვთ შესაძლებლობა გააზიაროთ სახარება, შეგიძლიათ უბრალოდ იკითხოთ: „შემიძლია თქვენი დროის ორი წუთი დავიკავო, რომ გაჩვენოთ სურათი, რომელიც ასახავს იმას, თუ რას ამბობს ბიბლია იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა გაიგოთ დანამდვილებით, გადარჩენილი ხართ, თუ არა?“ ამით პიროვნება გაიგებს, რომ თქვენ არ აპირებთ მას დიდი დრო წაართვათ. თუ ის დაინტერესდება და ისურვებს ამაზე საუბარს, მაშინ შეგიძლიათ მეტი დრო დაუთმოთ.

ჩვეულებრივ, ადამიანები ინტერესდებიან ნახატით. ხშირად ადამიანი ითხოვს ნახატის დატოვებას, მას შემდეგ, რაც მახარებელი დაასრულებს წარდგენას.

აღნიშნული წარდგენა რამდენჯერმე აჩვენეთ. მოერიდეთ წარდგენაში დამატებითი კომენტარების ან ახსნა-განმარტების ჩასმას, რადგან სტუდენტები უფრო ადვილად ისწავლიან, თუ ის მოკლე იქნება. რამოდენიმეჯერ ჩვენების შემდეგ, სხვადასხვა სტუდენტს შეუძლიათ მორიგეობით წარადგინონ პრეზენტაცია ჯგუფში, ხოლო ჯგუფის წევრები დაეხმარებიან მათ დეტალების გახსენებაში. შემდეგ სტუდენტებს შეუძლიათ წყვილებად დაყოფა და წარდგენის პრაქტიკაში გატარება ერთმანეთთან.

სახარების გაზიარებისთვის შესაძლებლობების შექმნა

თუ ვინმე უკვე გახსნილია თქვენი მხრიდან სახარების გაზიარებისთვის, შეგიძლიათ უბრალოდ ჰკითხოთ: „შემიძლია თქვენი დროის ორი წუთი დავიკავო, რომ გაჩვენოთ

დიაგრამა, რომელიც ასახავს იმას, თუ რას ამბობს ბიბლია იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა გაიგოთ დანამდვილებით, გადარჩენილი ხართ, თუ არა?"

როგორც წესი შესაძლებლობები ჩნდება საუბარში. აქ მოცემულია შესაძლებლობების ამოცნობისა და მათთან ადაპტაციის გზების მაგალითები.

თუ ადამიანი რაიმეზე წუწუნებს, გარკვეული საუბრის შემდეგ ჰკითხეთ: „შეიძლება თქვენი დროის ორი წუთი დავიკავო, რომ გაჩვენოთ დიაგრამა, რომელიც ასახავს იმას, რაც ბიბლიის თანახმად არის მიზეზი, რომ ცხოვრება რთული და პრობლემებით სავსეა?"

თუ ადამიანი რელიგიურად გეჩვენებათ, ჰკითხეთ რა არის მისი ყველაზე მნიშვნელოვანი რწმენა. შემდეგ ჰკითხეთ: „შეიძლება თქვენი დროის ორი წუთი დავიკავო, რათა გაჩვენოთ დიაგრამა, რომელიც ასახავს იმას, რაც ბიბლიის თანახმად არის ყველაზე მნიშვნელოვანი, რაც უნდა იცოდეთ?"

თუ ადამიანი საუბრობს ეროვნულ პრობლემებზე, მსოფლიო შიმშილზე ან სიღარიბეზე ან ომის საშიშროებაზე, ჰკითხეთ: „შეიძლება თქვენი დროის ორი წუთი დავიკავო, რათა გაჩვენოთ დიაგრამა, რომელიც ასახავს იმას, რაც ბიბლიის თანახმად არის იმის მიზეზი, რომ სამყარო ისეთია, როგორც არის?"

დაანახეთ, რომ სამყაროს მდგომარეობა იმიტომ არის ასეთი, რომ ცოდვილები განშორებულნი არიან ღმერთისგან. ნუ იგულისხმებთ, რომ ხსნა ყველა პრობლემას მყისიერად გადაწყვეტს, არამედ აჩვენეთ, რომ პირადი ხსნა არის ღმერთის მიერ ყველაფრის მოგვარების დასაწყისი. ოდესმე იქნება ახალი ცა და დედამიწა და ეს პრობლემები აღარ იარსებებს მათთვის, ვინც ახლა შეურიგდება ღმერთს.

მოწოდება ვალდებულებისკენ

ვალდებულებისკენ მოწოდება შემდეგი კითხვებით:

- ▶ როგორ ფიქრობთ, სახარების გაზიარების ეს მიდგომა პრაქტიკულია?
- ▶ როგორ ფიქრობთ, ეს არის ის, რისი გაკეთებაც შეგიძლიათ?
- ▶ რამდენი შეეცდება ამ კვირაში აჩვენოს ეს დიაგრამა მინიმუმ ერთ მორწმუნეს და ერთ ურწმუნოს?

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მიხარია, რომ არა მხოლოდ ჩემი, არამედ ჩემი ოჯახის, მეგობრების, მეზობლების და მსოფლიოში ყველა ადამიანის გადარჩენა გინდა.

მადლობა მოცემული ხსნისთვის, რათა ყველა ადამიანი გადარჩეს და შევიდეს ამ მშვენიერ მოზიარებაში, რომელიც ჩვენ გვაქვს შენთან და სხვა მორწმუნეებთან.

შენ საკმარისად შეიყვარე მთელი ქვეყნიერება, რომ გაგელო შენი ძე მათთვის.

მამა, დამეხმარე, ერთგული ვიყო შენი მოწვევის გასავრცელებლად.

ამინ

სასწავლო დავალება

1. მოემზადეთ ამ კვირაში დიაგრამის გაზიარების ვალდებულების შესასრულებლად.
2. შეადგინეთ იმ დაუხსნელი ადამიანების სია, რომლებთანაც ამ კვირაში შეძლებთ საუბარს. დაგეგმეთ ისეთი თემის წამოწევა, რომელიც კარს გაუღებს სახარების გაზიარებას.
3. შეადგინეთ რამდენიმე ქრისტიანისგან შემდგარი სია, რომლებსაც შეგიძლიათ აჩვენოთ დიაგრამა, რათა დაეხმარათ მათ ქადაგებისთვის თავი უფრო მომზადებულად იგრძნონ.

გაკვეთილი 7

ჩემი მორჩილების გაფართოება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მე უფრო უკეთ ვხვდები ღვთის ნებას და მიყვები მას, როდესაც ჩემი მისდამი სიყვარული იზრდება.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ ღვთის ნების შესრულება ყოველდღიური ცხოვრების ათ სფეროში.

შესავალი

► რა შედეგი დადგებოდა ადამიანს ღმერთი უფრო მეტად რომ უყვარდეს?

ღმერთის მეტად სიყვარულის ერთ-ერთი შედეგი აღწერილია ფილიპელთა 1:9-11-ში.

და ვლოცულობ, რომ თქვენი სიყვარული სულ უფრო იზრდებოდეს შემეცნებასა და ყოველივეს აღქმაში. რათა გამოსცადოთ უმჯობესი და იყოთ წრფელნი და უმანკონი ქრისტეს დღეს. სიმართლის ნაყოფით აღვსილნი იქნეთ ქრისტეს მიერ, ღვთის საქებრად და სადიდებლად.

ეს მუხლები მოგვითხრობს მორწმუნის ცხოვრებაში მიმდინარე პროცესზე. მისი სიყვარული მუდმივად უნდა იზრდებოდეს. ეს როგორც კი დაიწყებს მოხდენას, უნდა გაიზარდოს მისი უნარი გაარჩიოს რა არის უკეთესი. იმდენად, რამდენადაც გაარჩევს, ის ადაპტირებს თავის ცხოვრებას, რათა ფოკუსირება მოახდინოს იმაზე, რაც საუკეთესოა. ეს უნდა მოხდეს იმისთვის, რომ ის იყოს გულწრფელი და დანაშაულის გარეშე.

ჩვენ არ გვესმის მთელი ჭეშმარიტება, რომლითაც უნდა ვიცხოვროთ იმ მომენტში, როდესაც გადარჩენა მივიღეთ. ადამიანები, რომლებსაც პავლემ ზემოხსენებული მუხლები მისწერა, უკვე გარკვეული პერიოდის მანძილზე ქრისტიანები იყვნენ. მიუხედავად ამისა, პავლე ლოცულობდა, რომ მათ უფრო მეტად შეეყვარებინათ ღმერთი და ამ სიყვარულით, უკეთ გაეგოთ ღვთის ნება.

ჩვენ უნდა ველოდოთ, რომ მუდმივად გავაუმჯობესებთ ჩვენს ცხოვრებას, რადგან ღმერთი გვამღევს გამჭრიახობას. ღმერთს სურს ჩვენი სრული მორჩილება, ჩვენი ცხოვრების ყველა ასპექტში და არა მხოლოდ რელიგიური მსახურების დროს.

არ უნდა ვივარაუდოთ, რომ უკვე ვიცით ყველაფერი, რაც უნდა ვიცოდეთ, თუ როგორ ვიცხოვროთ. ჩვენ არ უნდა ვივარაუდოთ, რომ შევიტანეთ ყველა კორექტირება ჩვენს ცხოვრებაში, რაც საჭირო იყო.

ზოგიერთი სფერო, რაშიც მორწმუნე უნდა განვითარდეს

1. **სიფრთხილე ზემოქმედებისას.** არის ისეთი რამ, რასაც აკეთებ და არ გინდა რომ სხვებმა გააკეთონ?
2. **თვითკონტროლი.** საკმარისად აკონტროლებ შენს გრძნობებსა და სურვილებს, რომ გააკეთო ის, რაც საჭიროა, თუ ზოგჯერ ისე იქცევი, როგორც მოსალოდნელია არაქრისტიანისგან?
3. **ჯანმრთელობაზე ზრუნვა.** ზრუნავთ თქვენს სხეულზე, როგორც შეუცვლელი ინსტრუმენტების ერთობლიობაზე, რათა იმუშაოთ ღმერთისთვის? ვინაიდან თქვენი სხეული ღმერთს ეკუთვნის, ის არ უნდა დაზიანდეს. თქვენ არ უნდა მოექცეთ მას დაუდევრად.
4. **გართობის არჩევანი.** გიბიძგებთ თუ არა თქვენი გართობა ცდუნებებთან ბრძოლაში არასწორი აზრების ან დამოკიდებულების გამოწვევით? უფრთხილდით ყველაფერს, რაც ცოდვას მიმზიდველად ან მხიარულებად წარმოაჩენს.
5. **მანერები.** მოექცით სხვებს პატივისცემით, ისევე როგორც ღვთის ხატების და მარადიული სულის მქონე ადამიანებს. ადამიანებს, რომელთა შორისაც თქვენ ხართ, თავაზიანობის გამოვლენის საკუთარი გზები აქვთ. თქვენ უნდა ისწავლოთ იყოთ თავაზიანები ისე, რომ მათ ეს აღიქვან. იყავით კეთილები, მათ მიმართ თუნდაც ის ვიღაც ამას არ იმსახურებდეს.
6. **ბიზნეს ეთიკა.** ხართ თუ არა გულწრფელი ყველა საქმეში? აღწერთ ყველაფერს ზუსტად ისე, როგორც ის არის, თუ აიძულებთ ვინმეს იფიქროს რაღაც, რაც სიმართლეს არ შეესაბამება?
7. **პუნქტუალობა.** დრო არის ღირებული რესურსი, რომელიც უნდა გამოვავენოთ ღმერთს. აფასებთ თუ არა თქვენს დროს და სხვა ადამიანების დროს განრიგის დაცვით, შეძლებისდაგვარად?
8. **ჩაცმა.** აჩვენებს თუ არა თქვენი ტანსაცმელი იმ ღირებულებებს, როგორებიცაა წესიერება (სხეულის საკმარისად დაფარვა), თავმდაბლობა (არ ცდილობთ ყურადღების მიპყრობას ან აღფრთოვანების გამოწვევას იმით, რაც გაცვიათ) და

ეკონომიურობა (არ ყიდულობთ იმაზე ძვირადღირებულ ტანსაცმელს, ვიდრე გჭირდებათ)?

9. **ენა.** არის თქვენი საუბარი ზრდილობიანი და პატივისცემით გამსჭვალული ღვთისა და სხვების მიმართ? ბევრი სიტყვა, რომელსაც ქვეყნიერება იყენებს გამოთქმებად, მომდინარეობს ღვთის მიმართ უხამსობიდან.
10. **საიმედოობა.** იცავთ თუ არა ვალდებულებებს? შეუძლია ხალხს გენდნონ, რომ გააკეთებთ იმას, რასაც იტყვით? ივიწყებთ თქვენს დაპირებებს, თუ ისინი არახელსაყრელია?

ბევრი ადამიანი სერიოზულად არ აღიქვამს გაუმჯობესების საჭიროებას. ისინი პასუხისმგებლობას გრძნობენ მხოლოდ წმინდა წერილის უბრალო აღთქმებზე, არ ესმით, რომ ამ აღთქმებს ბევრი გამოყენება აქვს.

ჩვენ უნდა გვესმოდეს, რომ გაუმჯობესება დაკავშირებულია ღმერთისადმი ჩვენი სიყვარულის გაზრდასთან. ჩვენ სერიოზულად უნდა დავფიქრდეთ იმ მუხლებზე, რომლებითაც დავიწყეთ ეს გაკვეთილი. თუ ჩვენი სიყვარული იზრდება, ჩვენი გამჭრიახობა და სწორი ქცევის არჩევანი უნდა გაუმჯობესდეს.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

დასვით ეს კითხვები ინდივიდუალური პასუხებისთვის:

- ▶ ცვლილების რა მაგალითი შეგიძლიათ დაასახელოთ, რომელიც შეიტანეთ თქვენს ცხოვრებაში, როდესაც ღმერთმა დაგანახათ, რომ თქვენი დამოკიდებულება, ჩვევა ან მოქმედება არ იყო საუკეთესო?
- ▶ არის რაიმე თქვენს ცხოვრების წესში, რომელიც იცით, რომ უნდა შეცვალოთ? გააკეთებთ ამას?
- ▶ არის რაიმე თქვენს ცხოვრებაში, რაშიც ეჭვი გეპარებათ?
- ▶ ხართ მზად მისცეთ ღმერთს საშუალება, ლოცვაში დაგანახოთ ნებისმიერი ცვლილება, რაც უნდა განახორციელოთ?
- ▶ თქვით: „მოდით, ვილოცოთ ამ კვირაში გახსნილი გულით, რათა ღმერთმა დაგვანახოს თავისი ფასეულობები და ნებისმიერი ცვლილება, რომლის განხორციელებაც სურს ჩვენს ცხოვრებაში. აიღებთ ამის გაკეთების ვალდებულებას? მომავალ კვირას გკითხავთ, გააკეთეთ ეს თუ არა.“

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მინდა, რომ ჩემი სიყვარული შენდამი გამუდმებით იზრდებოდეს. მინდა უკეთ გავიგო შენი ნება ჩემთვის.

დამეხმარე ვისწავლო იმის გარჩევა, რა არი შენთვის ყველაზე სასიამოვნო, რათა ვიცხოვრო წმინდა ცხოვრებით და დანაშაულის გარეშე.

დამეხმარე დავინახო ჩვევები და დამოკიდებულებები, რომლებიც უნდა შევცვალო და შევიძინო ისეთი ჩვევები და დამოკიდებულებები, რომლებიც შენ განგადიდებენ.

მინდა გამოვიღო ღვთის სადიდებელი ნაყოფი.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ 1 კორინთელთა მე-13 თავი. ეს თავი აღწერს იმ ადამიანის ცხოვრებას, რომელსაც აქვს სიყვარული, რომელიც უნდა ჰქონდეს სხვების მიმართ. მიეცით უფლება ღმერთს გაჩვენოთ, როგორ სურს შეცვალოს თქვენი ცხოვრება, რათა ის სიყვარულს უფრო მეტად შეესაბამებოდეს. ჩამოთვალეთ რამდენიმე ცვლილება, რომლის ნახვაც გასურთ.

გაკვეთილი 8

ბიბლიის შესწავლა ერთგულებით

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღვთის სიტყვა ყოველდღიურად მოქმედებს ჩემს ცხოვრებასა და რწმენაზე.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ ბიბლიის პირადი შესწავლის სწორი მიზეზები და სწორი მიდგომა.

შესავალი

- ▶ რატომ უნდა კითხულობდნენ ქრისტიანები ბიბლიას ყოველდღე?
- ▶ რატომ უჭირს ზოგიერთ ადამიანს ბიბლიის რეგულარული შესწავლა?

ბიბლიის შესწავლის მიზეზები

(1) ღმერთთან ურთიერთობისთვის

118-ე ფსალმუნი, ბიბლიის ყველაზე გრძელი თავი, მოიხსენიებს ღვთის სიტყვას თითქმის ყველა მუხლში. ის ამბობს, რომ ღვთის სიტყვა არის ღმერთის ბუნების გამომხატველი და, მამასადამე, წმინდა წერილი არის ღმერთის შეცნობის საშუალება.

ბიბლიის შესწავლის კიდევ რამდენიმე მიზეზი მოცემულია 2 ტიმოთეს 3:16-ში:

მთელი წერილი ღვთივსულიერია და სასარგებლოა სასწავლებლად, სამხილებლად, გამოსასწორებლად და დასარიგებლად სიმართლეში.

ამ მუხლიდან ვიცით, რომ ბიბლია უნდა შევისწავლოთ:

(2) რათა გავიგოთ და ვირწმუნოთ ჭეშმარიტება

ეს შეიძლება იყოს ბიბლიის შესწავლის მიზეზი, რაზეც ადამიანების უმეტესობა პირველ რიგში ფიქრობს. ეს მნიშვნელოვანია. "მოდღვრება" ეხება ჭეშმარიტებას, რომლისაც ჩვენ გვწამს და ვასწავლით. ბიბლია არის ჩვენი მოძღვრების წყარო. ბიბლია ცხადყოფს ღმერთის ბუნებას, ადამიანურ მდგომარეობას და ხსნას.

(3) ცხოვრების მიმართულებების მისაღებად

„მხილება, გამოსწორება და დარიგება“ არის ღვთის სიტყვის მოქმედებები, რომლებიც გვაჩვენებს როგორ ვიცხოვროთ.

(4) ეფექტური მსახურებისთვის

„მხილება, გამოსწორება და დარიგება“ ხდება არა მხოლოდ პირად შესწავლაში, არამედ მაშინ, როდესაც ღვთის სიტყვას ვიყენებთ სხვების მომსახურებაში.

რათა მზად იყოს ღვთის კაცი და აღჭურვილი ყოველი კეთილი საქმისთვის (2 ტიმოთეს 3:17).

(5) სულიერი სიმწიფისთვის

ვინაიდან დროის მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, უკვე მასწავლებლები უნდა ყოფილიყავით, მაგრამ თქვენ ჯერ ისევ ღვთის სიტყვის პირველსაწყისები გაქვთ შესასწავლი. მაგარი საჭმელი კი არა, რძე გჭირდებათ. რადგან ყოველი, ვინც რძით იკვებება, ჩვილია და არ აქვს გამოცდილება სიმართლის სიტყვის გასაგებად (ებრაელთა 5:12-13).

როდესაც ადამიანი ღვთის სიტყვიდან ჭეშმარიტების გარჩევას ცდილობს, ის იზრდება და ავითარებს თავისში უნარს გამოიყენოს ღვთის სიტყვა სხვების სასწავლებლად.

ბიბლიის ერთგულად შესწავლის არასწორი მიზნები

1. **გამოიგონოს ახალი ინტერპრეტაციები.** ზოგიერთი ადამიანი ეძებს უცნაურ, ახალ ინტერპრეტაციებს, რომლებსაც მცირედი მხარდაჭერა აქვს მონაცემთში. ჩვენ შემოქმედებითად უნდა მივუდგეთ წმინდა წერილის გამოყენებასა და გადმოცემას და არა მის ინტერპრეტირებას. რასაც არ უნდა ნიშნავდეს ეს, ზუსტად იმას ნიშნავს და ჩვენ არ უნდა მივანიჭოთ მას სხვა მნიშვნელობა.

„წმინდა წერილის ამოუწურავობა, მნიშვნელობების მრავალფეროვნებაში არ არის“ (ჯონ კალვინი).

2. **მტკიცებულებების შეგროვება პოლემიკისთვის.** ზოგჯერ ბიბლია უნდა იქნას გამოყენებული პოლემიკაში და ამ მიზნისთვის საჭიროა მისი შესწავლა. თუმცა, ეს არ არის ბიბლიის ერთგულებით შესწავლის მიზანი. თუ ადამიანი ბიბლიას მხოლოდ კამათში გამოყენების მიზნით კითხულობს, მას მხედველობა გაუმრუდდება და შეუძლია დაინახოს მხოლოდ ის, რისი დანახვაც სურს.

3. თავი გამხნევებულად რომ იგრძნოს. რა თქმა უნდა, ბიბლია გვჭირდება იმისთვის, რომ გამხნევება და სიხარული შევინარჩუნოთ, მაგრამ ყველა მონაკვეთი არ არის დაწერილი მხიარული გრძნობების გამოწვევის მიზნით. წმინდა წერილის მიზნები მოიცავს მოძღვრებას, მხილებას, გამოსწორებას და სიმართლის სწავლებას. თუ ადამიანი ყოველთვის სწრაფად გადის მონაკვეთებს და ეძებს მუხლებს, რომლებიც ეხმარება მის გრძნობებს, ის არ აძლევს ბიბლიას მთელი თავისი გზავნილის გადმოცემის უფლებას.

თუ ადამიანი უგულებელყოფს ბიბლიის შესწავლას, ეს იმის გამო შეიძლება ხდებოდეს, რომ მას არ აქვს შესწავლის სწორი მიზეზები, რომლებიც ჩამოთვლილია ამ გაკვეთილის დასაწყისში. თუ მას არ ჰქონდა სწავლის სწორი მიზეზი, შესაძლოა დაეწყოს იმის განცდა, რომ მისი სწავლა წარუმატებელი იყო, ან არ ღირდა დაწყებად.

როგორ შევისწავლოთ ბიბლია ერთგულად

(1) მონაკვეთის გასაგებად, ლოცვით დაიწყეთ.

გაიმზადეთ გული ამ მონაკვეთის რეალური გზავნილის მისაღებად. თქვენ არ სწავლობთ ღვთის ნების მხოლოდ შესაცნობად, არამედ მის შესასრულებლად. თქვენი საწყისი ლოცვა გამზადებთ არა მხოლოდ გაგებისთვის, არამედ მორჩილებისთვის.

(2) ნაწყვეტის ინტერპრეტაცია.

სინამდვილეში რას ამბობს ეს მონაკვეთი? გადმოეცით და ჩამოთვალეთ დამოწმებები. დარწმუნდით, რომ თქვენი განმარტება ემთხვევა იმ მუხლებს, რომლებიც მოცემულია ამ მონაკვეთის წინ და შემდეგ. დარწმუნდით, რომ თქვენი დასკვნები არ ეწინააღმდეგება წმინდა წერილების სწავლებას სხვა ადგილებიდან. დაფიქრდით, როგორ გაიგებდნენ პირველი მკითხველები ამ ნაწყვეტს.

(3) მიუსადაგეთ ნაწყვეტი პირადად.

არის აქ

- ცოდვის აღიარება, თუ თავიდან აცილება?
- მოთხოვნის პირობა?
- ცვლილებებისადმი დამოკიდებულება?
- მორჩილების მცნება?
- მაგალითი, რომ მიჰყვით?
- ლოცვა, რომ ილოცოთ?
- შეცდომა, თავიდან რომ აიცილოთ?

- ცდუნება, თავიდან რომ ავიცილოთ?
- რამე, ღვთის სადიდებლად?

მონაკვეთში შეიძლება რამდენიმე მათგანი იყოს.

(4) ილოცეთ თქვენში ჭეშმარიტების აღსრულებისთვის.

ილოცეთ, რომ ღმერთმა მოახდინოს საჭირო ცვლილება თქვენს გულსა და ცხოვრებაში.

(5) ლოცვით განსაზღვრეთ რას შეცვლით ამ განაცხადის გამო.

კონკრეტული ცვლილება უნდა იყოს:

- **პირადი** - ის, რაც თქვენ თავად უნდა გააკეთოთ.
- **პრაქტიკული** - არა მხოლოდ თეორიული, არამედ შედეგია ის, რაც რეალურად უნდა გაკეთდეს.
- **ანგარიშვალდებული** - იმოქმედოთ დადგენილ ვადაში.

მაგალითები: არა „მეტი ლოცვა მჭირდება“, არამედ „ყოველ დილით 8:00 საათზე დავიტოვებ დროს ლოცვისთვის.“ არა „ადამიანებისგან გამხნელება მჭირდება“, არამედ „დღეს გავამხნევე და დავეხმარები ჩემს ბიძაშვილს, რომელიც მძიმე მდგომარეობაშია.“

ზოგჯერ ჩვენ ვერ შევძლებთ ასეთი სპეციფიკური განაცხადების გაკეთებას, მაგრამ ყოველთვის უნდა ვეძებოთ გზები, რათა გამოვიყენოთ ღვთის ჭეშმარიტება ჩვენს ქმედებებში და დამოკიდებულებებში.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ თქვით: „ჩვენ ვისაუბრეთ ერთგულად შესწავლის ზოგიერთ სარგებელზე. მოგიაზრებიათ ზოგიერთი მათგანი ბიბლიის შესწავლის მიზეზად?“
- ▶ ჰკითხეთ: „რა იქნება თქვენთვის ბიბლიის შესწავლის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი მიზეზი?“
- ▶ თუ ქრისტიანი ეძებს მე-3 საფეხურში ჩამოთვლილის გამოყენებას და იღებს ვალდებულებას განახორციელოს მე-5 საფეხურში აღწერილი კონკრეტული ცვლილებები, მისი ცხოვრება დაიწყებს დიდ განვითარებას. ჰკითხეთ: „თუკი ყოველდღე დაიწყებთ ბიბლიის გამოყენებას თქვენს ცხოვრებაში, რას ფიქრობთ, როგორ იმოქმედებს ეს თქვენზე?“

► სთხოვეთ წევრებს, დაიცვან ბიბლიის ყოველდღიური შესწავლის ეს ნაბიჯები, მინიმუმ ერთი კვირის განმავლობაში, შემდეგ ანგარიში ჩაგაბარონ. მოინიშნეთ დასამახსოვრებლად, რომ ჰკითხოთ მათ მათი შედეგების შესახებ.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა იმ საგანძურისთვის, რომელიც მოგვეცი წმინდა წერილებში.

მადლობა, რომ გაგვიმხილე ჭეშმარიტება იმის შესახებ, თუ როგორ შევიცნოთ, როგორ ვიცხოვროთ და როგორ დავეხმაროთ სხვებს.

დამეხმარე შენი სიტყვის გულმოდგინედ შესწავლაში. მომეცი იმ ჭეშმარიტების გაგება, რაც შენ გამოავლინე. დამეხმარე, რომ მისით ერთგულად ვიცხოვრო.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ 1 თესალონიკელთა მე-5 თავი, ამ გაკვეთილში ჩამოთვლილი ბიბლიის ერთგულად შესწავლის ნაბიჯების მიხედვით. აღწერეთ თქვენს მიერ აღმოჩენილი რამდენიმე პირადი განაცხადი.

გაკვეთილი 9

დავითის მსგავსად ლოცვა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღმერთთან საუბარი ჩემი ცხოვრების ყველა სფეროს სწორ აზრს ანიჭებს.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ, რომ ლოცვა არის ჩვენი ცხოვრების ყველა მოვლენისა და გრძნობის ღვთისადმი გაზიარება და მისი შეხედულების მიღება.

ლოცვა: ღმერთთან საუბარი

ბევრი ფსალმუნი ლოცვაა. ბევრი მათგანი დავითმა დაწერა.

► იცოდით, რომ ერთ-ერთ ფსალმუნში ავტორი ღმერთს თხოვს, ვიღაცის კბილების ჩამტვრევას? ოდესმე შეგიძინებიათ ფსალმუნებში ისეთი რამ, რაც რთული აღსაქმელია?

ფსალმუნები გვამცნობს რაღაც მნიშვნელოვანს ლოცვის შესახებ.

ლოცვა ღმერთთან საუბარია და საუბარს აქვს მნიშვნელობა. უბრალოდ ის ფაქტი, რომ საუბარი გრძელდება, უკვე მნიშვნელოვანია. ის ფაქტი, რომ ზოგიერთი ადამიანი ერთმანეთს არ ელაპარაკება, იმაზე მეტყველებს, რომ ლაპარაკს თავისთავად აქვს მნიშვნელობა.

ერთმა ლიდერმა ომის თავიდან აცილების მიზნით დაგეგმილი მოლაპარაკებების წინ თქვა: „როდესაც ხალხს სიტყვები ელევით, ისინი ხმლებს იშიშვლებენ ხოლმე; მოდი ვილოცოთ, რომ შევძლოთ ვაიძულოთ მათ საუბარი.“ მან იცოდა, რომ როდესაც მოლაპარაკების მონაწილეები შეწყვეტდნენ საუბარს, ეს იმის ნიშანი იქნებოდა, რომ მათ უარი თქვენ შეთანხმებაზე.

თუ თქვენ შეწყვეტთ ღმერთთან საუბარს ან არ გასურთ საუბარი ზოგიერთ საკითხზე, ეს შეიძლება იმიტომ ხდებოდეს, რომ ფიქრობთ, რომ მას ამ საკითხებში ვერ დაეთანხმებით.

ფსალმუნები ყოველთვის პოპულარული იყო პირადი თაყვანისცემისთვის, მაგრამ არის ზოგიერთი რამ, რაც ძნელი გასაგებია. რა უნდა ვიფიქროთ მუხლზე, რომელშიც ღმერთს სთხოვს ვიღაცის მკლავის გადამტვრევას (ფსალმუნი 9:35) ან მუხლზე, რომელშიც ღმერთს სთხოვს კბილების ჩაღეწვას (ფსალმუნი 57:6)?

ფსალმუნები გვიჩვენებს, რომ ღმერთს უნდა ვესაუბროთ ყველაფერზე, რაც ჩვენს ცხოვრებაში ხდება და ასევე ყველაფერზე, რასაც განვიცდით. ფსალმუნებში არის რაღაცეები, რაც შეიძლება აღმაშფოთებელი ჩანდეს, თუ მათ განვიხილავთ, როგორც ოფიციალურ ლოცვებს რელიგიურ თემებზე. მაგრამ, თუ გვახსოვს, რომ ღმერთს ყველაფერზე უნდა ვესაუბროთ, მაშინ მოსალოდნელია, რომ ეს ყველაფერიც იქნება იქ.

რატომ უნდა ვესაუბროთ ღმერთს ყველაფერზე? რადგან ის, რაზეც თქვენ საუბრობთ, აჩვენებს თქვენი ურთიერთობის მასშტაბს.

ურთიერთობა არის ცხოვრების გაზიარება. ჩვენ ყველას გვაქვს შეზღუდული ადამიანური ურთიერთობები. არიან ადამიანები, ვისთან ერთადაც მუშაობთ და შესაძლოა, მათი ცხოვრების მხოლოდ ერთ ასპექტს იზიარებთ. ამის გამო არის ბევრი რამ, რაზეც არ საუბრობ.

► იყო ვინმე ექიმთან ან სტომატოლოგთან ცოტა ხნის წინ? ესაუბრეთ მას თქვენს ფინანსურ პრობლემებზე? ან თქვენს ოჯახურ პრობლემებზე? ან მის ფინანსურ და ოჯახურ პრობლემებზე თუ ისაუბრეთ?

თქვენს ექიმს უზიარებთ ცხოვრების მხოლოდ ერთ ასპექტს და საუბრობთ ამაზე. უჩვეულოა ექიმთან ძალიან პირადი საუბარი იმაზე, რაც არ არის დაკავშირებული თქვენს ფიზიკურ მდგომარეობასთან. ეს იმიტომ, რომ თქვენი ურთიერთობა მასთან შეზღუდულია; ეს ეხება თქვენი ცხოვრების მხოლოდ ერთ ასპექტს.

ღმერთს რაზე ესაუბრებით? აქ მხოლოდ რამდენიმე სახის რამეზეა საუბარი? ღმერთს ისე ეპყრობით, როგორც პროფესიონალს (როგორც ექიმს, მექანიკოსს ან სანტექნიკოსს), რომელსაც გარკვეული სახის პრობლემებით მიმართავთ? ღმერთთან ურთიერთობას მხოლოდ პატარა მონაკვეთზე ინარჩუნებთ, რომელსაც უწოდებთ „რელიგიის ზონას“? რატომ არ უზიარებთ ღმერთს თქვენი ცხოვრების სხვა სფეროებს?

თუ ღმერთთან ბევრი არაფერი გაქვს სასაუბრო, მასთან ურთიერთობა ვიწრო და ზედაპირული იქნება. ზოგიერთი ადამიანი არ ელაპარაკება ღმერთს, თუკი მას „ღვთაებრივი“ პრობლემები არ შეექმნება, რომლითაც უკვე მას უნდა მიმართო.

ახალგაზრდების უმეტესობა, რომლებიც ფიქრობენ, რომ შეყვარებულები არიან, ფიქრობენ, რომ მათ ბევრი დრო სჭირდებათ სასაუბროდ. ისინი ბევრ თემაზე საუბრობენ და ასევე ერთმანეთზე. ყველაფერზე საუბრისას ისინი რაღაცას უხსნიან საკუთარ თავზე და თითოეული უფრო მეტს იგებს მეორის შესახებ.

ურთიერთობაში ზოგჯერ ისეთი რამ ხდება, რაც მათ საზღვრებს უწესებს. ზოგჯერ ქორწინებაში ცოლ-ქმარი ბევრს არ საუბრობენ ერთმანეთთან. ისინი მიზანმიმართულად არ საუბრობენ გარკვეულ საკითხებზე. მათმა ურთიერთობამ ზღვარს მიაღწია.

რას იტყვით ღმერთთან თქვენს ურთიერთობაზე? ის ზედაპირული გამოდის, თუ სალაპარაკო ბევრი არაფერია. ეს შეიძლება ნიშნავდეს, რომ ხედავთ, რომ თქვენი ცხოვრების უმეტესი ასპექტი არ არის დაკავშირებული თქვენს ცხოვრებაში ღმერთის ადგილთან.

ადამიანებს შორის ურთიერთობებში, ზოგჯერ გარკვეული თემები დახურული ხდება. შესაძლოა, თქვენ გინდოდეთ, რომ ადამიანმა რაღაც გააკეთოს ან შეწყვიტოს რაიმეს გაკეთება და მას ეს არ სურს. არაერთხელ განხილვის შემდეგ ეს თემა მგრძნობიარე ხდება და არც ერთი მონაწილე არ აყენებს მას, თუ კამათის დაწყება არ სურს.

ზოგჯერ ადამიანს არ სურს ღმერთთან რაიმეზე საუბარი, რადგან მან უკვე იცის ღვთის ნება და არ იღებს მას. რა მოხდება ღმერთთან თქვენს ურთიერთობაში, თუ განაგრძობთ უარს იმის კეთებაზე, რაც ღმერთს სურს თქვენგან?

► რა აიძულებს ურთიერთობას განაგრძოს ზრდა?

ურთიერთობები ვითარდება, როდესაც ადამიანები უფრო მეტს იგებენ ერთმანეთის შესახებ და ერგებიან ერთმანეთს. ურთიერთობები წყვეტს განვითარებას, როდესაც თითქოს სხვაზე მეტი აღარაფერია ახალი გასაგები, ან როდესაც ადამიანები წყვეტენ ერთმანეთზე მორგებას. ჩვენ შეგვიძლია უფრო მეტად გავიცნოთ ღმერთი, მაგრამ მას არ სჭირდება შეცვლა. ჩვენ უნდა ვიყოთ მზად, განვაგრძოთ ცვლილებები მასთან ურთიერთობით.

ფსალმუნები გვიჩვენებს, რომ ცხოვრების ყველა სფერო უნდა შედიოდეს ღმერთთან ჩვენს ურთიერთობაში, რადგან ფსალმუნების ავტორები ლოცვაში გამოხატავდნენ თავიანთ გრძნობებს ყველაფერის შესახებ, რაც მათ ცხოვრებაში ხდებოდა.

გარდა ყველა საზრუნავისა, რაზეც ადამიანები ჩვეულებრივ ლოცულობენ, ფსალმუნებს აქვთ გარკვეული საზრუნავი, რომელიც შესაძლოა შეუსაბამო ჩანდეს ლოცვისთვის.

რას იტყვით ხალხის მიმართ გაბრაზებაზე და გამართლების სურვილზე? ეს ლოცვები მოუწოდებს ღმერთს აჩვენოს, რომ ის არის სამართლიანობის ღმერთი. გამართლებულია ადამიანს ჰქონდეს ყველა ის გრძნობა, რასაც ფსალმუნებში ვხედავთ? შეიძლება არა, მაგრამ რა მოხდება, თუ ადამიანი ასე გრძნობს თავს? რა უნდა ქნას? ამ ყველაფერზე ღმერთთან საუბარი უკეთესი არ იქნებოდა? მან ღმერთს უნდა მისცეს საშუალება უპასუხოს მის გრძნობებს. ეს უკეთესი იქნება, ვიდრე რაიმე სახის წინდაუხედავი ქმედება.

რა უნდა გააკეთო, როდესაც გეჩვენება, რომ ღმერთი ისე არ გეხმარება, როგორც საჭიროა? ზოგიერთი ფსალმუნი ღმერთს ეკითხება: „რატომ დგახარ ასე შორს ჩემგან, რატომ ხარ დაფარული, როდესაც ასე მჭირდება?“²⁵ ღმერთი ნამდვილად აკეთებს ამას? ჩვენ ვიცით, რომ

²⁵ პერიფრაზირებულია ფსალმუნის 12:1-დან.

ღმერთი ერთგულია, მაგრამ ზოგჯერ არ გვესმის, რატომ არ აკეთებს ისეთ რამეს, რასაც ვფიქრობთ, რომ უნდა გააკეთოს. შეცდომაა ვიფიქროთ, რომ ღმერთი არ არის ერთგული; მაგრამ თუ ასე გრძნობთ, რის გაკეთებაა საუკეთესო გამოსავალი? ესაუბრეთ მას ამის შესახებ. მიეცით მას ახსნის საშუალება. ის დაგეხმარებათ დაინახოთ ყველაფერი ისე, როგორც არის. ეს ბევრად უკეთესია, ვიდრე გაბოროტება.

მართებულია სამართლიანობისთვის ლოცვა, როდესაც სხვები არასწორად გექცევიან? მართებულია ჯილდოს მოთხოვნა თქვენი ერთგულებისთვის, როდესაც ფიქრობთ, რომ იმსახურებთ იმაზე მეტს, ვიდრე იღებთ? სწორია დახმარებისთვის ლოცვა თუნდაც, როდესაც იცით, რომ იმსახურებთ იმ სიტუაციას, რომელშიც აღმოჩნდით? ყველა ეს ლოცვა არის ფსალმუნებში. ფსალმუნები გვიჩვენებს, რომ ღმერთთან უნდა მივიდეთ ჩვენი ყველა საკითხით.

თუ ღმერთთან გვაქვს ურთიერთობა, რომელსაც საზღვრები არ აქვს, ის იზიარებს ჩვენი ცხოვრების ყველა ნაწილს; ყველაფერი მას ეძღვნება. ეს ნიშნავს, რომ ჩვენს ცხოვრებაში ყველაფერი ღვთისგან იღებს თავის ნამდვილ მნიშვნელობას. ის, რაც ჩვენ გვაქვს, მნიშვნელოვანია მხოლოდ ისე, როგორც ის ხედავს მათ. ჩვენ უნდა გავიგოთ ის, რაც ხდება ჩვენს თავს, ამ ურთიერთობიდან გამომდინარე.

ყველაფერი თავის შესაბამის ადგილს და ღირებულებას იძენს მათი შესწორების მიზნით, ღმერთთან მიტანით. თუ ყველაფერზე არ ილოცებთ, მალე ბევრ რამეს აზრი აღარც ექნება. გრძნობები ძალიან არაპროპორციული იქნება. გადაწყვეტილებები იქნება არასწორი. დამოკიდებულებები იქნება არათანმიმდევრული. თქვენ დაიწყებთ იმედგაცრუებას და გაბოროტებას.

ადამიანი, რომელიც არის დებრესიული, შეშფოთებული, იმედგაცრუებული, სხვების მიმართ განაწყენებული ან თუნდაც წარმატებული და არასწორად ორიენტირებული, ღმერთს არ ელაპარაკება ყველაფერზე ისე, როგორც საჭიროა. ადამიანი, რომელიც ბევრს ნერვიულობს, ბევრს არ ლოცულობს; ადამიანი, რომელიც ბევრს ლოცულობს, ბევრს არ ნერვიულობს.

გიტარას დროდადრო სჭირდება აწყობა, განსაკუთრებით მაშინ, თუ მას ატარებენ, რამეს გაართყამენ, დააგდებენ, დააბიჯებენ ან გაკრავენ. ჩვენ ვართ როგორც გიტარები. გვჭირდება მუდმივად გასწორება, რომელსაც ღმერთი აკეთებს, როდესაც წარვუდგებით მას.

ახლოა უფალი გულმოდრეკილებთან და სულით მორჩილებს იხსნის (ფსალმუნი 33:18). ჩვენ უნდა ვიყოთ თავმდაბლები და მორჩილები, წარვუდგინოთ ყოველივე ღმერთს და მივცეთ მას, მისი გზებით, პასუხის გაცემის საშუალება. ჩვენ შეგვიძლია საგნების სწორად განსაზღვრება, როდესაც მათ ღმერთს წარვუდგენთ, მისგან პასუხის მისაღებად.

► რაზე საუბრობთ მასთან? რასთან დაკავშირებით საუბარი გჭირდებათ მასთან?

ჯგუფში გაზიარებისთვის

გამოიყენეთ რამდენიმე შემდეგი შეკითხვა გაზიარებისკენ წასახალისებლად:

- ოდესმე გქონიათ ცდუნება ღმერთზე გაბრაზებულიყავით?
- ოდესმე გიგრძენიათ, რომ ღმერთს რაღაც სხვანაირად უნდა გაეკეთებინა?
- შეგიცვლიათ დამოკიდებულება რამის მიმართ, ამის შესახებ ლოცვისას?
- შეგიძლიათ დაასახელოთ თქვენი ცხოვრების ის სფეროები, რომლებზეც ღმერთთან საუბარს თავს არიდებთ? რატომ?
- არის თქვენს ცხოვრებაში სფეროები, რომლებზეც ლოცვაზე ნამდვილად არ გიფიქრიათ?

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მინდა, რომ სათანადოდ შემიფასო ის, რაც მე მაქვს და იმის მნიშვნელობა, რაც ჩემს თავს ხდება. მინდა გადმოგცე ჩემი გრძნობები ყველაფერთან დაკავშირებით, რათა შენ შემისწორო ისინი.

დამეხმარე, გაგიხსნა ჩემი ცხოვრების ყველა სფერო.

მსურს სრულად შენი ერთგული ვიყო. მინდა შენთან ურთიერთობა მოიცავდეს ყველაფერს ჩემს შესახებ.

დამეხმარე, რომ შევიცვალო შენი უკეთ გაცნობით.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ 33-ე ფსალმუნი. დაწერეთ აბზაცი დავითის ნდობის შესახებ, რომ უფალთან ყველაფრის მიტანაა შესაძლებელი. განსაკუთრებით ყურადღება მიაქციეთ მე-15 და მე-18 მუხლებს.

გაკვეთილი 10

რწმენის დახვეწა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„სულიერად ვიზრდები, რადგან ჩემი რწმენა განსაცდელს იტანს.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის დანახვა, თუ როგორ ამოწმებს და ზრდის ჩვენს რწმენას შვიდი ტიპის განსაცდელი.

რწმენის განსაცდელები

- ▶ ვინმეს გქონიათ რაიმე მძიმე პერიოდი ამ ბოლო დროს?
- ▶ ოდესმე გიფიქრიათ, რატომ დგება მძიმე პერიოდი?

ჩვენ ყველას გვაქვს რთული პერიოდი და თქვენს ცხოვრებაში იქნება რამდენიმე მომენტი, როდესაც თქვენ გაივლით უკიდურესად მძიმე გარემოებებს.

იმის ახსნა, თუ რატომ არის ღირებული მძიმე დღეები, მოცემულია 1 პეტრეს 1:6-7-ში.

ამით გაიხარეთ, თუმცა ამჟამად - თუ საჭიროა - სხვადასხვა განსაცდელით მცირედ გატანჯულნი. რათა თქვენი გამოწრთობილი რწმენა, ცეცხლში გამობრძმედილ, ხრწნად ოქროზე ბევრად ძვირფასი აღმოჩნდეს, ქების, პატივისა და დიდებისთვის იესო ქრისტეს გამოჩენისას.

ოქრო გადის გამოწრთობის ინტენსიურ პროცესს მისი ღირებულების გამო. ქვანახშირი იწონის ტონას; ოქრო იწონის უნციას ან გრამს.

რწმენა კიდევ უფრო ღირებულია და, შესაბამისად, ღირს მისი დახვეწა.

- ▶ რა არის რწმენა?

ზოგჯერ ადამიანები ციტირებენ ებრაელთა 11:1-ს, როგორც რწმენის განმარტებას: „რწმენა არის მტკიცედ დარწმუნება იმაში, რისი იმედიც გვაქვს, დადასტურება იმისა, რასაც ვერ ვხედავთ.“

შეიძლება არსებობდეს სხვადასხვა სახის რწმენა. მაგრამ არის ერთი სახეობა, რომელიც ყველა დანარჩენისთვის არის საფუძველი და ის აუცილებელია ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობისთვის.

ებრაელთა 11-ში ცოტა მოგვიანებით მოყვანილი მუხი იძლევა რწმენის სხვა განმარტებას:

ხოლო რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთისთვის სათნოდ ყოფნა, ვინაიდან ვინც ღმერთთან მიდის, უნდა სწამდეს, რომ ღმერთი არის და ის მიუზღავს მის მამიებელს (ებრაელთა 11:6).

ყველაზე ძირითადი რწმენა არის გწამდეს, რომ ღმერთი პასუხობს მათ, ვინც მას სწორი გზით ეძებს. ეს არის გწამდეს, რომ ღვთის ჯილდო არის მიღწევადი და სხვა ყველაფერზე ფასეული.

ეს რწმენა განსაცდელების დროს იცდება. განსაცდელების დროს გვიჩნდება ცდუნება დავეჭვდეთ, ღმერთი ნამდვილად თუ მოგვცემს იმას, რაც ჩვენთვის საუკეთესოა. ჩვენ გვსურს ვიფიქროთ, რომ რაღაც ქმედება ღვთის ნების მიღმა არის ის, რაც უნდა გავაკეთოთ.

დაუმორჩილებლობა, რწმენის გამო ღვთის კურთხევის, გულმოდგინედ მიების საპირისპიროა. ადამიანი ირჩევს ღმერთის დაუმორჩილებლობას რწმენის ნაკლებობის გამო. როდესაც ადამიანს ცუდი დამოკიდებულება აქვს ღმერთის მიმართ, ეს ასევე რწმენის ნაკლებობაა, რადგან არ ენდობა ღმერთს.

ყოველი განსაცდელი რწმენის გამოცდაა. ეს არის ცდუნება, უარი თქვათ რწმენაზე და ჩაიდინოთ არასწორი ქმედება ან მიიღოთ არასწორი დამოკიდებულება, ღმერთის მიწოდების ნაცვლად. რწმენა არის გამარჯვება ყოველგვარ განსაცდელზე, რადგან რწმენით ვენდობით ღმერთს და ვაგრძელებთ მისი ნების მიებას ღმერთთან და მორჩილებით.

რადგან ყველა, ვინც ღმერთისგან არის შობილი, სძლევს წუთისოფელს; და ეს არის ძლევა და წუთისოფლის მძლეველი - ჩვენი რწმენა (1 იოანეს 5:4).

ქვეყნიერება ღმერთის წინააღმდეგაა მიმართული. ის ცდილობს ყველაფერი რეალობისგან განსხვავებულად გამოიყურებოდეს, არასწორი ნორმალურად ჩანდეს. რწმენით ჩვენ გვახსოვს, რომ ღმერთი უზღავს მათ, ვინც მას გულმოდგინედ ეძებს. ასე რომ, ყოველი განსაცდელი რწმენის გამოცდაა; რწმენა არის ყველა განსაცდელზე გამარჯვება.

რწმენის განსაცდელები გვანადგურებს, თუ ჩვენ დავთმობთ ჩვენს რწმენას, მაგრამ ისინი სარგებელს მოგვცემს, თუ ჩვენი რწმენა გაუძლებს. ჩვენი რწმენა იზრდება და ძლიერდება განსაცდელების გაძლებით. ეს არის ერთ-ერთი მიზეზი, რის გამოც ღმერთი უშვებს ჩვენზე განსაცდელებს. ისინი ამოქმედებენ პროცესს, რომელიც ჩვენ გვჭირდება.

ყოველივე სიხარულად ჩათვალით, ჩემო ძმებო, როცა სხვადასხვა განსაცდელში ვარდებით. რაკი იცით, რომ თქვენი რწმენის გამოცდა მოთმინებას ქმნის; მოთმინებას კი ჰქონდეს სრულყოფილი მოქმედება, რათა იყოთ ზრდასრულნი, სრულქმნილნი, ყოველგვარი ნაკლის გარეშე (იაკობის 1:2-4).

რწმენის განსაცდელები ავითარებს მოთმინებას. მოთმინება არ ნიშნავს მხოლოდ ლოდინის სურვილს. მოთმინება ნიშნავს რწმენით გაძლებას. იაკობმა შემდეგ თქვა: „იოზის მოთმინება გაგიგონიათ“ (იაკობის 5:11). იოზი რაღაც საკითხებში დაბნეული იყო, მაგრამ საშინელი ტრაგედიებისა და გარემოებების მიუხედავად, ღმერთისადმი რწმენას ინარჩუნებდა (იოზის 2:9-10, 42:7).

მოთმინებას მოაქვს ყველა დანარჩენი ქრისტიანული თვისება. რწმენის მეშვეობით გამძლეობა გვავსებს და სულიერად გვამზადებს. თუ ადამიანი აგრძელებს ურწმუნოებას, ის ვერ გაიზრდება რწმენაში. ის არა მხოლოდ მოთმინებას არ გაზრდის, არამედ არ გაზრდის სიყვარულს, პატიოსნებას, თავშეკავებას და სხვა ქრისტიანულ თვისებებს. ზუსტად გამძლე რწმენით მოთმინების წყალობით, მორწმუნე ხდება „სრულფასოვანი, ნაკლოვანების არ მქონე.“

განსაცდელების სახეობები

ცდები შეიძლება დაიყოს მინიმუმ შვიდ კატეგორიად.

- 1. რთული გარემოებები.** რწმენის გამოცდა ცდუნებაა
 - დაემორჩილოთ იმედგაცრუებას ან სიბრაზეს, დაიკავოთ არასწორი პოზიცია
 - გარემოებების შესაცვლელად, დაუფიქრებლად იმოქმედოთ
 - არ დაემორჩილოთ ღმერთს, რათა პრობლემა თქვენი გზით მოაგვაროთ
- 2. უსამართლობა და არასათანადო მოპყრობა.** რწმენის გამოცდა ცდუნებაა
 - მოექცეთ სხვებს არასწორად, რადგან ისინი მოგეგცნენ არასწორად
 - არ გინდოდეთ დაელოდოთ ღმერთის სამართლიანობის აღსრულებას
 - უარი თქვათ პატიებაზე და სიყვარულზე, როგორც ამას ქრისტე აკეთებდა
- 3. ფიზიკური ავადმყოფობა.** რწმენა შეიძლება უსიცოცხლო ჩანდეს; გულმოდგინება შეიძლება სუსტი იყოს. რწმენის გამოცდა ცდუნებაა
 - დაემორჩილოთ დეპრესიას
 - მოძებნოთ ბედნიერება ან გართობა ღვთის ნების მიღმა
- 4. ტრაგედია.** ტრაგედიები არის საშინელი მოვლენები, რომლებიც შეიძლება ჩანდეს, რომ ჩვენს გასანადგურებლადაა. რწმენის გამოცდა ცდუნებაა
 - ეჭვის შეტანა ღვთის სიყვარულსა და სიკეთეში
 - ეჭვის შეტანა იმაში, რომ ღმერთი ყველაფერს აკონტროლებს

5. **დაბნეულობა.** რწმენის გამოცდა ცდუნებაა, დაემორჩილო საკუთარ გონებას ღვთის გაცხადებული ნების საწინააღმდეგოდ.
6. **დევნა.** დევნა არის დრო, როდესაც ჩანს, რომ მიწიერი, ბოროტი ძალების კონტროლს ქვეშაა ყველაფერი. რწმენის გამოცდა ტანჯვის თავიდან აცილების ცდუნებაა.
7. **ცოდვის ჩადენის ცდუნება.** ცოდვის ჩადენის ცდუნება არის დრო, როდესაც ქვეყნიერების მიერ შეთავაზებული რაღაც გეჩვენება უკეთესად, ვიდრე სულიერი სიხარული და მარადიული ჯილდო. რწმენის გამოცდა ცდუნებაა, დაემორჩილო ცოდვის მიზიდულობას.

თითოეულ მათგანს მივყავართ ცდუნებამდე დავეჭვდეთ, არის თუ არა ღმერთის ნების შესრულება და მისგან ჯილდოს მიება, საუკეთესო გზა. ამიტომ არის ეს რწმენის გამოცდა. თუ ქრისტიანი ინარჩუნებს ღვთისადმი მორჩილ რწმენას, რაც არ უნდა მოხდეს, მისი რწმენა გამძლიერდება, რადგან დადასტურდება, რომ ის სწორია.

ღმერთმა იცის ჩვენი საზღვრები. როდესაც ადამიანი გადაწყვეტს დანებებას, ეს იმიტომ კი არ ხდება, რომ ის, რაც მან განიცადა, ძალიან რთული იყო, არამედ იმიტომ, რომ ფიქრობს, რომ ვერ გაუმკლავდება მომავალს. ამიტომაც ადამიანი ამბობს: „მეტის ატანა არ შემძლია“ ან „არ შემძლია უფრო შორს წასვლა.“ ის ნებდება, რათა თავი დააღწიოს იმას, რასაც ფიქრობს, რომ მოხდება. თუ ვენდობით ღმერთის ცოდნას ჩვენი შესაძლებლობების შესახებ და მის მოქმედ მაღლს, ჩვენ შეგვიძლია გავუძლოთ ყველაფერს, რაც არ უნდა მოხდეს, როდესაც გვეცოდინება, რომ ღმერთი მოგვცემს გამარჯვებას.

არ შეგმთხვევიათ განსაცდელი, გარდა ადამიანურისა; ხოლო, ერთგულია ღმერთი, რომელიც არ დაუშვებს, რომ თქვენს შესაძლებლობაზე მეტად გამოიცადოთ, არამედ განსაცდელთან ერთად გამოსავალსაც გაგიჩენთ, რომ გადატანა შემდგომ (1 კორინთელთა 10:13).

იგივე განსაცდელი შეიძლება ბევრჯერ დაგემართოს. ამიტომ, დროებითი დათმობით მას ვერ აიცილებთ. ჩვენ მიდრეკილნი ვართ ვიფიქროთ ზოგიერთ განსაცდელზე, როგორც ერთადერთზე, რომელიც აღარასოდეს განმეორდება. სინამდვილეში, არცერთი განსაცდელი არ არის უნიკალური და ის კვლავ, სხვაგვარად დადგება. რწმენის უარყოფა გასუსტებთ და ზრდის იმის ალბათობას, რომ კვლავაც განიცდით მარცხს. განსაცდელის გადალახვა გაგამძლიერებთ შემდეგი განსაცდელისთვის.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ სთხოვეთ ზოგიერთს, გაგიზიარონ ბოლო დროს გავლილი განსაცდელის შესახებ და რა იყო მისი შედეგი. სთხოვეთ მათ ახსნან, სინამდვილეში როგორი იყო ეს რწმენის გამოცდა.
- ▶ ზოგს შეიძლება სურდეს გაგიზიაროთ რწმენის რა გამოცდის წინაშე დგანან ახლა.
- ▶ ჰკითხეთ: „რა უნდა გახსოვდეთ, რომ რწმენით გაუძლოთ ამ განსაცდელს?“

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა, რომ ყოველთვის ჩემ გვერდით ხარ, ყველა განსაცდელში მეხმარები. დაეხმარე ჩემს რწმენას, რომ იყოს ძლიერი. დამეხმარე მახსოვდეს, რომ მძიმე დრო რწმენის გამოწვევაა და რომ ჩემმა რწმენამ უნდა გაუძლოს.

მსურს შენდამი ნდობა გავაგრძელო, რაც არ უნდა მოხდეს. ჩემს ნდობას გამოვხატავ იმით, რომ ყოველთვის შენდამი მორჩილებაში ვიქნები.

მადლობა რწმენის გაძლიერებისთვის, რაც ხდება განსაცდელებზე გამარჯვების დროს.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ იაკობის 5:7-11. ყურადღება მიაქციეთ მიზეზებს, რომლებიც მოცემულია ჩვენთვის იმისათვის, რომ რწმენით გადავლახოთ. მაგალითებად მოხსენიებულია წინასწარმეტყველები. ვის იცნობთ, ვინც რწმენით გადალახა სიძნეელები? რა იქნებოდა, რომ არ ჰქონოდათ ის?

გაკვეთილი 11

სულიერი დისციპლინების დამკვიდრება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მე ვიღებ ჩემს დროს და ძალისხმევას ღმერთთან ჩემი ურთიერთობის გასაგვითარებლად.“

გაკვეთილის მიზანი

დავინახოთ, როგორ გვეხმარება სულიერად ათი დაგეგმილი პრაქტიკა.

შესავალი

► რით წარმოაჩენს სპორტსმენი, რა არის მისი პრიორიტეტები? და მუსიკოსი? სტუდენტი?

ამ ყველაფერზე პასუხები ერთი და იგივეა. ვინაიდან ისინი სერიოზულად არიან განწყობილნი თავისი პრიორიტეტებისადმი, ისინი დისციპლინირებენ საკუთარ თავს, რათა განვითარდნენ და მიაღწიონ წარმატებას.

► რაც შეეხება სულიერ პრიორიტეტებს? მოითხოვს თუ არა ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა რაიმე მიზანმიმართულ დისციპლინას?

სულიერი დისციპლინები არის ნებაყოფლობითი პრაქტიკა, რომელიც დაგეგმილია და შენარჩუნებულია სულიერი პრიორიტეტების შესანარჩუნებლად და ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობის განვითარების მიზნით. მაგალითებია რეგულარული ლოცვა, ბიბლიის კითხვა და ეკლესიურ მსახურებებზე დასწრება. ჩვენ უნდა დავგეგმოთ ისინი, ვიკისროთ ვალდებულებები და დავგეგმოთ და არ ვივარაუდოთ, რომ ისინი თავისთავად მოხდება. ნებისმიერი ღირებული მიზანი მოითხოვს დისციპლინას.

ამ პრაქტიკებს შეიძლება ეწოდოს „მადლის საშუალებები“ იმ გაგებით, რომ ღმერთმა შექმნა ისინი, როგორც არხები, რომლითაც ის იძლევა მადლს ჩვენი რწმენის საპასუხოდ. ისინი არ იღებენ მადლს მექანიკური გაგებით - თითქოს ლოცვის ოცი წუთი გამოიღებს მადლის ოც გირვანქას. პირიქით, ისინი ეფექტურია მხოლოდ მაშინ, როდესაც მორწმუნის რწმენა გამოხატულია მათი მეშვეობით. აქედან გამომდინარე, თუ ადამიანი მათ უბრალო ფორმალობებად ასრულებს, მათგან ბევრს ვერაფერს მიიღებს.

სულიერი დისციპლინები არ ემსახურება იმ მიზანს, რომ ღვთისთვის მისაღებად გვაქციოს. ჩვენ მიღებულნი ვართ მადლის გამო. თუ ადამიანი არ არის დარწმუნებული ღმერთის პატიებაში, ის ვერ მიიღებს პატიებას სულიერი დისციპლინებით.

ზოგიერთი მოსაზრება სულიერი დისციპლინების შესახებ

- ისინი მიზნის მისაღწევად საშუალებაა და არა თავისთავად მიზნები.
- ისინი არ არიან სულიერი მდგომარეობის ზუსტი საზომები.
- ისინი არ ანაცვლებენ ღვთისადმი მორჩილებას.
- ისინი უნდა იყვნენ ნებაყოფლობითი საუკეთესო შედეგების მისაღწევად.

► რატომ უნდა იყოს სულიერი დისციპლინები ნებაყოფლობითი, საუკეთესო შედეგების მისაღწევად?

ზოგიერთი მიზეზი იმისა, რომ ისინი უნდა იყოს ნებაყოფლობითი:

- იმიტომ, რომ ნამდვილი პიროვნული პრიორიტეტები ნებაყოფლობით დგინდება. თუ ვინმე გაიძულებთ ამის გაკეთებას, ეს მათი პრიორიტეტია და არა თქვენი.
- იმიტომ, რომ სიყვარულზე დამყარებული ურთიერთობა მხოლოდ ნებაყოფლობით ვითარდება.
- იმიტომ, რომ მაღლი ეძლევა მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დისციპლინები გამოხატავენ პირად რწმენას.

სულიერი დისციპლინების ხელშეწყობისთვის, ლიდერმა უნდა აღწეროს მათი სარგებელი და არ უნდა შეეცადოს აიძულოს ხალხი, გამოიყენონ ისინი.

სულიერი დისციპლინების ჩამონათვალი

არ არის აუცილებელი ამ ნაწილში ყველა მითითების მოძიება. სასწავლო დავალება სთხოვს სტუდენტს მოძებნოს ისინი მოგვიანებით. თუ დრო ამის საშუალებას გაძლევთ, შეგიძლიათ აირჩიოთ ზოგიერთი მათგანი სანახავად, გაკვეთილის განმავლობაში.

1. **ლოცვა.** ყველა ქრისტიანს უნდა ჰქონდეს განსაზღვრული ყოველდღიური დრო ლოცვისთვის.
2. **ბიბლიის შესწავლა.** 118-ე ფსალმუნი გვიჩვენებს ღვთის სიტყვის მოქმედებას თაყვანისმცემლის ცხოვრებაში.
3. **მარხვა.** დიდებული ქრისტიანული მაგალითები მთელი ისტორიის მანძილზე, დაგეგმილი მარხვის მაგალითებს ასახავს. ბიბლია შეიცავს უამრავ მაგალითს, როგორ პასუხობს ღმერთი მარხვას. იესო მოელოდა, რომ მისი მოწაფეები იმარხულებდნენ მისი მიწიერი მსახურების დასრულების შემდეგ (მათეს 9:15, მათეს 6:16-18).

4. **ეკლესიურ მსახურებებზე დასწრება.** მორწმუნეები უნდა შეიკრიბონ თაყვანისცემის, ლოცვის, აღზრდისა და წმინდა წერილის შესასწავლად (ებრაელთა 10:25).
5. **უფლის სერობა/ზიარება.** 1 კორინთელთა 11:23-26 აღწერს ქრისტეს მიერ ამ ჩვეულების დაწესებას და აჩვენებს, რომ ეკლესია მას სიტყვასიტყვით ასრულებდა.
6. **სულიერი ანგარიშვალდებულება.** ჩვენ უნდა ვიყოთ წინამძღოლების სულიერი ხელმძღვანელობის ქვეშ (ებრაელთა 13:17). ჩვენ ერთად უნდა ვლოცულობდეთ პირადი სულიერი საჭიროებებისთვის (იაკობის 5:16). ჩვენ უნდა ვიცოდეთ ჩვენი უახლოესი ქრისტიანი მეგობრების საჭიროებები, რათა გავიზიაროთ მათი ტვირთი (გალატელთა 6:2).
7. **გაცემა.** ებრაელთა 13:16 გვეუბნება, რომ გვახსოვდეს ქველმოქმედება და გაცემა. 1 კორინთელთა 16:2 აღწერს ეკლესიას, რომელიც ყოველკვირეულ შესაწირავს სწირავს კონკრეტული საჭიროებისთვის. მეათედის პრინციპი არის ის საშუალება, რომელიც ღმერთმა შექმნა სრული დროით მსახურების მხარდასაჭერად.
8. **მსახურება.** ღმერთმა ქრისტიანებს მისცა სულიერი ნიჭები, რათა გამოიყენონ ერთმანეთის სასარგებლოდ (1 კორინთელთა მე-12 თავი). თითოეულ ადამიანს აქვს თავისი როლი მსახურებაში. მან უნდა მოძებნოს თავისი მოწოდება და დასახოს კონკრეტული გეგმები მის შესასრულებლად.
9. **სულიერი დღიური.** ეს დისციპლინა არ არის მითითებული წმინდა წერილში, მაგრამ მნიშვნელოვანია გვახსოვდეს ღვთის საქმე (ფსალმუნი 77:11). სულიერი დღიური შეიძლება იყოს ბრძოლების, გამარჯვებების, ლოცვებზე პასუხების, მსახურების მოვლენებისა და სულიერი გაკვეთილების ჩანაწერი. ის ასევე შეიძლება იყოს ლოცვების საკითხების მართვის საშუალება, რათა ილოცოთ მიზანმიმართულად.
10. **ერთგულად შესწავლა.** მორწმუნე უნდა წაიკითხოს წიგნები ლოცვის, მოძღვრებისა და სულიერი ზრდის შესახებ.

არ იქნება კარგი, რომ ადამიანმა იამაყოს თავისი დისციპლინით. თუმცა ადამიანმა არ უნდა უარყოს სულიერი დისციპლინები სიამაყის თავიდან ასაცილებლად, ისევე როგორც მუსიკოსმა არ უნდა შეწყვიტოს მეცადინეობა.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

ახლა გამოიყენეთ ფორმა, რომელიც მოცემულია ამ გაკვეთილის ბოლოს, რათა მიიღოთ კონკრეტული ვალდებულებები ამ სულიერი დისციპლინების მიმართ.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

დამეხმარე სულიერ პრიორიტეტებზე ფოკუსირების შენარჩუნებაში ამ სულიერი დისციპლინებისთვის ჩემს ცხოვრებაში ადგილის დამკვიდრებით. მინდა დაგითმო დრო, რომელსაც იმსახურებ.

დამეხმარე, რომ ერთგული ვიყო ჩემს ვალდებულებაში. დამიცავი სიამაყისგან ჩემს სულიერ წინსვლაში.

დამეხმარე მახსოვდეს, რომ ჩემმა სულიერმა დისციპლინებმა უნდა გამოხატოს ჩემი შენდამი სიყვარული და რწმენა.

მადლობა შენი მადლისთვის, რომელიც მოქმედებს ჩემში ყველაფრის მიღმა, რისი გაკეთებაც შემიძლია.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეხედეთ ცნობებს, რომლებიც მოცემულია სულიერი დისციპლინების სიაში. ყურადღება მიაქციეთ, როგორ განიხილება ეს დისციპლინები, როგორც სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი ქრისტიანული ცხოვრებისათვის. (118-ე ფსალმუნი მანამდე იყო შესწავლილი, ამიტომ არ არის საჭირო ამ კვირაში მთელი ამ თავის გადახედვა.)

პიროვნული სულიერი დისციპლინებისადმი ერთგულება

1. **ლოცვა.** მე ვლოცულობ ყოველდღე _____ დან _____ წუთს.
2. **ბიბლიის შესწავლა.** მე ყოველდღიურად შევისწავლი ბიბლიას _____-ზე. მე გავზომავ ჩემს სწავლას _____ (დროით ან სხვა საშუალებით).
3. **მარხვა.** მე ვიმარხულებ ყოველ კვირას _____ (დროის ხანგრძლივობით).
4. **ეკლესიურ მსახურებებზე დასწრება.** რეგულარულად დავესწრები შემდეგ საეკლესიო მსახურებებს და ბიბლიის შესწავლას:
დღე _____ დრო _____
დღე _____ დრო _____
დღე _____ დრო _____
5. **უფლის სერობა/ზიარება.** მე მივიღებ მონაწილეობას ჩემს ეკლესიაში შეთავაზებულ ზიარებაში, რომელსაც სთავაზობენ ყოველ _____ (შეაფასეთ სიხშირე).
6. **სულიერი ანგარიშვალდებულება.** მე მოვახსენებ ჩემს სულიერ მდგომარეობას და მივიღებ სულიერ მიმართულებას _____-ისგან (სპეციფიკური სულიერი მენტორი) ყოველ _____ (დროში).
7. **გაცემა.** მე გადავიხდი მეათედს _____ (მიუთითეთ ეკლესია).
8. **მსახურება.** მე რეგულარულად ვიმსახურებ შემდეგნაირად:
9. **სულიერი დღიური.** მე ვაწარმოებ ჟურნალს, რომელსაც განვაახლებ _____-ჯერ კვირაში.
10. **ერთგულად შესწავლა.** მე შევასრულებ შემდეგ ერთგულ წაკითხვას:

ვალდებულების აღების თარიღი: _____

შენარჩუნებული იქნება: _____

სახელი: _____

გაკვეთილი 12

სულიერი ანგარიშვალდებულების მიღება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღმერთი მავითარებს მჭიდრო სულიერ საზოგადოებაში.“

გაკვეთილის მიზანი

სულიერი ზრდისთვის სხვა ქრისტიანებთან ურთიერთობის აუცილებლობის დანახვა.

შესავალი

მნიშვნელოვანი სამუშაო შეფასებულია ვინმეს მხრიდან. როდესაც ვმუშაობთ, ვიცით, რომ უნდა დავაკმაყოფილოთ ის, ვისთვისაც ვმუშაობთ. როდესაც ჩვენ ვმუშაობთ ადამიანებთან, გვსურს მათ იფიქრონ, რომ ჩვენ კარგ საქმეს ვაკეთებთ. ჩვენ პატივს ვცემთ გარკვეული ადამიანების მოსაზრებებს ჩვენი მუშაობის შესახებ.

ადამიანების აზრი ასევე მნიშვნელოვანია ურთიერთობებში. ყველა ურთიერთობაში ჩვენ ვსწავლობთ ჩვენი მანერებისა და ქცევის კორექტირებას. სხვების რეაქცია გვაჩვენებს, როდის არიან კმაყოფილები და როდის არა.

მაშინაც კი, როცა თამაშს ვთამაშობთ, გვაფასებენ. არსებობს წესები, რომლებიც უნდა დავიცვათ. ჯარიმები, აუტები ან დარტყმები შეიძლება ჩაითვალოს. სხვა მოთამაშეები და მაყურებლები კომენტარებს აკეთებენ. ქულები დათვლილია. მიღწევებს ტაშს უკრავენ და შეცდომებს აკრიტიკებენ.

- ▶ რა იქნება, თუ თანამშრომელს არ აინტერესებს რას ფიქრობენ მისი თანამშრომლები, აკეთებს ის კარგ საქმეს თუ არა?
- ▶ რა ხდება ადამიანში, რომელსაც არ აინტერესებს, თუ ხალხი ფიქრობს, რომ ის უხეშია?
- ▶ რა თამაში მოგწონთ? როგორ მოქმედებს ამ თამაშის წესები იმაზე, თუ როგორ თამაშობთ მას?

რა შეიძლება ითქვას ჩვენს სულიერ ცხოვრებაზე? მნიშვნელოვანია თუ არა სხვების შეფასება? მნიშვნელოვანია თქვენთვის, რას ფიქრობენ სხვები თქვენს სულიერ მდგომარეობაზე? იცით, რას ფიქრობენ თქვენი უახლოესი მეგობრები თქვენს სულიერ მდგომარეობაზე? მზად ხართ

შეფასებულ იქნათ და იმას მოერგოთ, რასაც თქვენ შესახებ მოისმენთ? იცით სად უნდა მოძებნოთ სწორი შეფასება?

ჩვენ გვჭირდება სულიერი ანგარიშვალდებულება.

სულიერი ანგარიშვალდებულება გვაძლევს ზუსტ შეფასებებს მათგან, ვინც დაგვეხმარება ადაპტაციასა და სულიერ განვითარებაში.

სულიერი ანგარიშვალდებულება ნიშნავს ურთიერთობის დამყარებას ადამიანთან ან ჯგუფთან, რომელიც იძლევა სულიერ მიმართულებას.

სულიერი ანგარიშვალდებულების მქონე პირი ანგარიშს აბარებს

- მის სულიერ მდგომარეობაზე
- მის წარმატებებზე და წარუმატებლობებზე სულიერ დისციპლინებში
- მის სამომავლო ვალდებულებებზე

რატომ გვჭირდება სულიერი ანგარიშვალდებულება

სულიერი ანგარიშვალდებულების გარეშე ჩვენ ვერ შევასრულებთ წმინდა წერილის ყველა მცნებას; და ჩვენ ვუგულებელყოფთ საშუალებებს, რომლებიც ღმერთმა შექმნა ჩვენთვის გამარჯვებისა და სულიერი ზრდისთვის.

აღიარეთ ცოდვები ერთმანეთის წინაშე და ილოცეთ ერთმანეთისთვის, რათა განიკურნოთ... (იაკობის 5:16).

ადამიანი არ აღიარებს პირად წარუმატებლობას, გამონაკლისია ის ურთიერთობები, რომელშიც მარტივია ამის გაკეთება. თუ ის არ აღიარებს ვინმეს, ვინც ილოცებს მისი შეცდომებისთვის, ის უგულებელყოფს იმ საშუალებებს, რომლებიც ღმერთმა შექმნა ამ საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად. ამ მუხლში მითითების შემდეგ მოდის დაპირება: „რადგან ბევრი რამ შეუძლია მართლის გაძლიერებულ ლოცვას.“

ზიდეთ ერთმანეთის ტვირთი და ასე აღასრულებთ ქრისტეს რჯულს (გალატელთა 6:2).

თუ ვინმეს კარგად არ ვიცნობთ, ვერ გავიგებთ, რა არის მისი ყველაზე სერიოზული ტვირთი. ადამიანების უმეტესობა დიდ შეკრებაზე არ საუბრობს თავის ძირითად ტვირთზე. ჩვენ არ შეგვიძლია შევასრულოთ ეს ბიბლიური მცნება ისეთი ურთიერთობის გარეშე, რომელიც ამას შესაძლებელს ხდის.

ყურადღებით მოვეკიდოთ ერთმანეთს, წავახალისოთ სიყვარულისა და კეთილი საქმეებისთვის (ებრაელთა 10:24).

ჩვენ გულდასმით უნდა გამოვიკვლიოთ ერთმანეთი, სიყვარულიდან გამომდინარე, რათა დავინახოთ რა სახის წახალისება და მხილებაა საჭირო. წახალისება ზედაპირული იქნება, ხოლო მხილება უარყოფილი, თუკი ჩვენ განსაკუთრებული ურთიერთობა არ გვქმნება იმ ადამიანთან.

მოუსმინეთ თქვენს წინამძღოლებს და დაემორჩილეთ მათ, ვინაიდან ისინი ფხიზლობენ თქვენს სულებზე, როგორც პასუხისმგებელნი (ებრაელთა 13:17).

ბევრ ქრისტიანს სურს იყოს დამოუკიდებელი ნებისმიერი სულიერი ძალაუფლებისაგან. მათ თავისუფლად შეუძლიათ უარყონ თავიანთი პასტორისა და სხვების ნებისმიერი მითითება. ღმერთს სურს, რომ სულიერი ძალაუფლების ქვეშ ვიყოთ. ღმერთი ადგენს მოწიფულ და გამჭრიახ ადამიანებს, რომლებიც პასუხისმგებელნი იქნებიან სხვების სულებზე.

დაუსვით საკუთარ თავს ეს კითხვები, რათა დაადგინოთ არის თუ არა თქვენს ცხოვრებაში სულიერი ანგარიშვალდებულება.

რა ურთიერთობები მაქვს, რაც ამის საშუალებას იძლევა...

- მეხმარება ვინმე ჩემი ყველაზე სერიოზული ტვირთის ზიდვაში?
- ჩემს შეცდომებს ვინმესთან ვაღიარებ?
- ვინმეს ვეხმარები მისი ტვირთის ზიდვაში?
- რეაგირებს ვინმე ჩემს ამჟამინდელ სულიერ მდგომარეობაზე?

არის შემთხვევები, როდესაც ასეთი ურთიერთობის ნაკლებობას ვგრძნობ:

- დრო, როდესაც ვერავის ვეყრდნობი?
- დრო, როდესაც მიხარია, რომ არავინ იცის ჩემი მდგომარეობა?
- დრო, როდესაც არ მსურს ჩემი სულიერი დისციპლინების თაობაზე მოხსენება?

არის ვინმე, ვის სულიერ ავტორიტეტსაც ვაღიარებ?

- როდის დავემორჩილე მის მითითებებს?
- ვითვალისწინებ მის გაფრთხილებებს სულიერი საფრთხეების შესახებ?

მოდით განვიხილოთ, როგორ ჩამოვაყალიბოთ ურთიერთობები, რომლებიც დაამყარებენ სულიერ ანგარიშვალდებულებას.

სულიერი ანგარიშვალდებულება საუკეთესოდ მუშაობს, როდესაც არსებობს...

1. **კონფიდენციალურობა.** თქვენ არ გსურთ, რომ თქვენი პირადულის გაზიარება სხვებისთვის გახდეს ცნობილი.

2. **დარწმუნებულობა, რომ სხვები გიღებენ და ზრუნავენ თქვენზე.** თქვენ არ გსურთ გაიხსნათ მათთან, ვინც შესაძლოა გამოიყენოს თქვენი სისუსტეები თქვენს წინააღმდეგ.
3. **გასაზიარებლად დროის დაგეგმვა.** ეს შეიძლება დაუგეგმავად არ მოხდეს, იმ მომენტებში, როდესაც თქვენ უბრალოდ ერთად ხართ.

ამ სახის სულიერი ანგარიშვალდებულება შეიძლება მოქმედებდეს ცალკეულ პიროვნებებს შორის ან მცირე ჯგუფში.

ვინმეზე სულიერი ანგარიშვალდებულების აღება ნიშნავს, რომ რეგულარულად იკითხავთ...

- როგორ უძღვებით თქვენს სულიერ დისციპლინებს?
- გაქვთ სულიერი გამარჯვება?
- ასრულებთ თქვენს ბოლოდროინდელ ვალდებულებებს?
- რა კონკრეტული ვალდებულებების აღება გჭირდებათ იმ ჭეშმარიტების გამო, რომელიც ახლახან გაიგეთ?

ჯონ უესლიმ შექმნა მცირე ჯგუფები სულიერი ანგარიშვალდებულების უზრუნველსაყოფად. მათ თავიანთი მიზანი და მეთოდი შემდეგნაირად დაასახელეს:

„ჩვენი შეხვედრის მიზანია დავემორჩილოთ ღვთის ბრძანებას: „აღიარეთ ცოდვები ერთმანეთის წინაშე და ილოცეთ ერთმანეთისთვის, რათა განიკურნოთ.“

ამ მიზნის მისაღწევად ჩვენ ვაპირებთ

1. კვირაში ერთხელ მაინც შევხვდეთ.
2. მივიღეთ ზუსტად დანიშნულ დროს, თუ უჩვეულო გარემოებები არ შეგვიშლის ხელს.
3. ზუსტად დადგენილ დროზე დავიწყოთ, გალობით ან ლოცვით.
4. თითოეულმა ნათლად და თავისუფლად აღწეროთ ჩვენი სულის ნამდვილი მდგომარეობა, ფიქრებში, სიტყვებში თუ მოქმედებებში ჩადენილი ნაკლოვანებებით და ცდუნებებით, რომლებიც განვიცადეთ ჩვენი ბოლო შეხვედრის შემდეგ.
5. დავასრულოთ ყოველი შეხვედრა ლოცვით, თითოეული დამსწრე ადამიანის საჭიროებების შესაბამისად.
6. ვისურვოთ, რომ ერთ-ერთმა დამსწრემ პირველმა აღწეროს საკუთარი მდგომარეობა. შემდეგ, დანარჩენებს სათითაოდ დაუსვათ იმდენი საძიებო

კითხვა, რამდენიც საჭიროა მათ მდგომარეობასთან, ცოდვებსა და ცდუნებებთან დაკავშირებით.”

ბევრმა მცირე ჯგუფმა მიიჩნია, რომ სასარგებლოა თითოეულმა წევრმა დასახოს მიზნები პიროვნული სულიერი დისციპლინებისთვის, შემდეგ კი ყოველ კვირას გააზიაროს მისი წარმატება ამ მიზნების მიღწევაში.

ზოგიერთი ჯგუფი დებს შეთანხმებას, რომლის დაცვაზეც თანახმაა თითოეული წევრი. ეს არის ჯგუფური შეთანხმების მაგალითი:

მე პირობას ვდებ, რომ დავესწრები ამ ჯგუფის შეხვედრებს ყოველ კვირას, როდესაც ეს შესაძლებელია. გულწრფელად გავუზიარებ ჩემი ცხოვრების სულიერ მოვლენებსა და მდგომარეობას. ვეცდები მხარი დავუჭირო, მიმართულება მივცე და ანგარიშვალდებული ვიყო ჩემი ჯგუფის წევრების წინაშე. მე გავუღებ ჩემს გულს ღვთის სიტყვის ჭეშმარიტებას, რომელიც სიცოცხლეს ცვლის. მე შევინახავ აბსოლუტურ კონფიდენციალურობაში ამ შეხვედრებზე გაზიარებულ პირად საჭიროებებს. ყოველდღიურად ვილოცებ ჩემი ჯგუფის თითოეული წევრისთვის. სულიერი დისციპლინებისთვის პასუხისმგებლობას დავემორჩილები.

მორწმუნეს სჭირდება სულიერი ანგარიშვალდებულება, იმის მიუხედავად უზრუნველყოფილი იქნება ეს სულიერად მომწიფებული ადამიანის თუ ჯგუფის მიერ. ეს არის ერთ-ერთი საშუალება, რომელსაც ღმერთი იყენებს მადლის მოსანიჭებლად.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ ჰკითხეთ: „ხედავთ თუ არა სულიერი ანგარიშვალდებულების პირად საჭიროებას?“
- ▶ დასვით რამდენიმე შეკითხვა გაკვეთილიდან, რომელიც დაეხმარება ადამიანს გააცნობიეროს ანგარიშვალდებულების საჭიროება.
- ▶ ჰკითხეთ, ფიქრობენ თუ არა, რომ იცავენ ბიბლიურ მცნებებს ერთმანეთის მიმართ სულიერი ზრუნვის შესახებ.
- ▶ მე-8 გაკვეთილი მოიცავდა პერსონალური დისციპლინებისთვის ინდივიდუალური მიზნების დასახვის ფორმას. ჯგუფმა უნდა განიხილოს, თუ როგორ მოახდინოს გაზიარება. ძალიან მცირე ჯგუფში წევრებს უნდა შეეძლოთ ჯგუფისთვის გაზიარება რიგრიგობით. უფრო დიდი ჯგუფი შეიძლება დაიყოს ამისთვის სამ ჯგუფად. თუ ახალი წევრები შეუერთდებიან ჯგუფს, ნუ მოთხოვთ მათ გაზიარების დაუყოვნებლივ დაწყებას. მათ დრო დასჭირდებათ, რომ თავი კომფორტულად იგრძნონ ჯგუფში.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მინდა ვიყო ერთგული და დავიცვა შენი სიტყვის ყველა მცნება. მინდა დავეხმარო ჩემს ძმებსა და დებს ტვირთის ტარებაში; მინდა გავამხნევო ისინი; მინდა ვაღიარო ჩემი წარუმატებლობა მათთან, რათა მათ ილოცონ ჩემთვის.

მსურს მივიღო სულიერი ლიდერები, რომლებსაც შენ მოუწოდე ჩემზე ზრუნვისთვის.

მომეცი თავმდაბლობა, რომელიც მჭირდება, რომ ვაღიარო ჩემი შეცდომები და სიყვარული, რომელიც მჭირდება სხვების შეცდომებში დასახმარებლად. დამეხმარე, რომ არ გავნაწყენდე, როდესაც შემისწორებენ და არ ვაწყენინო, როდესაც სხვებს დავეხმარები გამოსწორებაში.

მადლობა სულიერი ოჯახისთვის, რომელიც მომეცი, რათა დამეხმაროს სულიერ ზრდაში.

ამინ

სასწავლო დავალება

გადახედეთ იაკობის 5:16; გალატელთა 6:2; ებრაელთა 10:24, ებრაელთა 13:17. წაიკითხეთ მონაკვეთი თითოეული ამ მუხლის გარშემო. შეეცადეთ მოიფიქროთ კონკრეტული გზები, რომლითაც დაემორჩილებით ამ მითითებებს. რა ქმედებების განხორციელება შეგიძლიათ, რომ უკეთ დაემორჩილოთ მათ?

გაკვეთილი 13

ლოცვის სარგებელი

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ლოცვა არის არხი ღვთის კურთხევებისთვის.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ ლოცვა ღვთისგან თერთმეტი კატეგორიის კურთხევის მისაღებად.

შესავალი

- ▶ აქვს რაიმე აზრი გვქონდეს იმის ჩამონათვალი, რისთვისაც უნდა ვილოცოთ?
- ▶ შეუძლია ვინმეს აღწეროს, თუ როგორ იყენებს ლოცვების ჩამონათვალს?

ლოცვების ჩამონათვალი სასარგებლოა, რადგან ის შეგახსენებთ გარკვეულ საკითხებს, რაზეც უნდა ილოცოთ. ბევრი ადამიანი ლოცულობს გარკვეული სახის საჭიროებებზე, მაგრამ არა სხვებზე, რომლებიც ასევე მნიშვნელოვანია.

ამ გაკვეთილზე ჩვენ განვიხილავთ ლოცვის სარგებლიანობის ჩამონათვალს. ლოცვის სარგებლის ჩამონათვალით, ჩვენ ვხედავთ ზოგიერთ საკითხს, რაზეც უნდა ვილოცოთ.

მიზეზები, რის გამოც უნდა ვილოცოთ

ჩვენ უნდა ვილოცოთ:

1. **ღმერთის შესაცნობად.** წარმოიდგინე, რომ გყავს მეგობარი, რომელიც არასდროს გელაპარაკება, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც რაღაც აქვს სათხოვარი. ასეთია მრავალი ადამიანის ურთიერთობა ღმერთთან. ისინი არ იჩენენ ინტერესს მისი გაცნობის. მთელი ცხოვრების განმავლობაში, უსასრულო ღმერთის შეცნობა გამუდმებით გაგიხსნის საინტერესო აღმოჩენებს.
2. **ქრისტეს მსგავსებაში/სიწმინდეში გაზრდისთვის.** რამდენადაც უკეთ შევიცნობთ ღმერთს, უნდა გვინდოდეს უფრო მეტად დავემსგავსოთ მას. ჩვენ არ შეგვიძლია ჭეშმარიტად თაყვანი ვცეთ მას (რაც ნიშნავს პატივი მივაგოთ მას ისეთს, როგორიც ის არის) საკუთარ თავში ცოდვილ თვისებებზე ან უწმინდურებაზე მუშაობის გარეშე. თუ ჩვენ ნამდვილად პატივს მივაგებთ ღმერთს მისი მოსიყვარულე, თანამგრძნობი,

მომთმენი ბუნების, სამართლიანობის, და სიწმინდის გამო, უნდა გვინდოდეს, რომ ეს მახასიათებლები გავზარდოთ საკუთარ თავში.

3. **ოჯახის გადარჩენისა და კურთხევისთვის.** ამ ჩამონათვალში მყოფი კურთხევები მოვა თქვენზე, მაგრამ ასევე გადაეცემათ თქვენთვის ყველაზე ახლობელ ადამიანებს. მდიდარი ბიძის ყოლას, უკეთესია თქვენს ოჯახს ჰყავდეს წვერი მდიდარი ლოცვითი ცხოვრებით, სარგებელი, რომელიც ამ ლოცვებს მოჰყვება, განუზომელია. იყავი ის ადამიანი შენი ოჯახისთვის - არხი, რომლის მეშვეობითაც ღვთის კურთხევა მიედინება ლოცვის გამო. ისინი მომავალ თაობებსაც კი მიაღწევს.
4. **პირადი ცხებულების და მსახურების გაფართოებისთვის.** ყველა ქრისტიანს აქვს მსახურება. არა მხოლოდ როგორც პასტორებსა და მასწავლებლებს, არამედ როგორც მშობლებს, მეუღლეებს, მეგობრებს, თანამორწმუნეებს, მოწმეებს, თანამშრომლებს და მოქალაქეებს, ჩვენ გვაქვს პოტენციალი, ვიყოთ კურთხევა სხვების ცხოვრებაში. კურთხევა მოდის სულიწმიდის მოქმედებით ჩვენს მსახურებაში. თქვენს განსაკუთრებულ ნიჭს არ ექნება თავისი სრული სარგებელი, თუ არ იქნება ღვთის მითითებებისადმი დამორჩილებული, მისი სულით გაძლიერებული და მის სადიდებლად გამოყენებული. ეძიეთ ეს კონცენტრაცია და გაზარდეთ ის მუდმივი ლოცვით.
5. **სიბრძნის, გამჭრიახობისა და მმართველობისთვის.** სისუსტის გამო არც კი ვიცით სწორად როგორ ვილოცოთ, მაგრამ სულიწმიდა გვეხმარება. ცხოვრების ყველა სფეროში იგივე ხდება. რა შეცდომების თავიდან აცილებას შევძლებდით, ღმერთის მიერ მოცემული გონიერებისკენ სწრაფვა რომ გვექონოდა? ეს არ ნიშნავს, რომ ჩვენ უნდა ვეძიოთ უჩვეულო ნიშნები ან იმპულსურად მივყვეთ ირაციონალურ იდეებს, არამედ ნება უნდა მივცეთ ღმერთს მოგვცეს სიტუაციების ისეთი გაგება, როგორც ის ხედავს მათ.
6. **ბიბლიის გასაგებად.** იგივე სულიწმიდა, რომელმაც შთააგონა ბიბლია, ახლა ნათელს ხდის მას ჩვენი გონებისთვის. ლოცვაში ჩვენ ვეძებთ არა ახალ გამოცხადებას, არამედ იმას, რომ უკეთ შევიცნოთ ღმერთი და მისი ნება, რომელიც ბიბლიაშია გამოვლენილი. ჩვენ არ ვკითხულობთ მხოლოდ იმისთვის, რომ ვიგრძნოთ კურთხევა ან გამხნეება, არამედ იმისთვის, რომ ამ მონაკვეთმა თავისი გზავნილი გამოაცხადოს ჩვენს ცხოვრებაში.
7. **ფინანსური საჭიროებისთვის.** ჩვენ შეგვიძლია მივიღეთ ღმერთთან ჩვენი საჭიროებებით, რადგან ის არის ჩვენი მამა. როგორც იესომ გვასწავლა მამაო ჩვენოს ლოცვაში, ჩვენ უნდა ვთხოვოთ ღმერთს ყოველდღიური უზრუნველყოფა. ჩვენ

შეგვიძლია ვესაუბროთ ღმერთს ყველაფერზე, რაც გვჭირდება და თუნდაც იმაზე, რაც გვინდა, თუ გვახსოვს, რომ ის გადაწყვეტს, რა არის ჩვენთვის კარგი.

8. **სიხარულისა და სისავსისთვის.** უფლის სიხარული ძალაა. დეპრესია და იმედგაცრუება რწმენის ნაკლებობიდან გამომდინარეობს. რწმენის გარეშე ღვთისგან დიდ საქმეებს არ უნდა ველოდოთ. არ დაემორჩილოთ დეპრესიას. სიხარული ღმერთთან ურთიერთობაში ეძებეთ, და არა სადმე სხვაგან.
9. **მიზნისა და წესრიგისთვის ჩვენს ცხოვრებაში.** ჩვენ საუკეთესოდ ვავლენთ ღვთის პრიორიტეტს ჩვენს ცხოვრებაში ლოცვით. როდესაც ჩვენ მას ვაყენებთ პირველ ადგილზე, ლოცვის პირველ ადგილზე დაყენებით, მთელი ცხოვრება ახალ მნიშვნელობას და წესრიგს იძენს. ჩვენ გვაქვს ჩვენი არსებობის მიზნის შესრულების განცდა.
10. **კონკრეტული პასუხებისა და სასწაულებისთვის.** ღვთის პასუხები ჩვენს ლოცვებზე სასწაულებრივი ჩარევაა, მაგრამ ჩვენ ზოგიერთ მათგანს უკეთ ვხედავთ, ვიდრე სხვებს. ის ცვლის რაღაცეებს იმისდა მიხედვით, თუ როგორი უნდა ყოფილიყო. უნდა იყოს მომენტები, როდესაც მივხვდებით, რომ ღმერთს სურს, გვჯეროდეს მისი კონკრეტული დახმარების. როდესაც ჩვენ ვიგებთ ღმერთის ნებას კონკრეტულ სიტუაციაში და ვენდობით მას, ის ჩვენთვის სასწაულებს ახდენს.
11. **მისიის მეშვეობით ღვთის სამეფოს გაფართოებისთვის.** ღვთის სამეფო ვრცელდება, როდესაც ცოდვილი ინანიებს, იღებს მადლს და ხდება ღვთის თაყვანისმცემელი. ილოცეთ სახარების ეფექტური გავრცელებისთვის, არა მხოლოდ თქვენს საზოგადოებაში, არამედ ყველგან მსოფლიოში, განსაკუთრებით იქ, სადაც იცით, რომ მისიონერი მუშაობს.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ ჰკითხეთ: „არის ამ ჩამონათვალიდან რომელიმე საკითხი, რის შესახებაც არ ლოცულობდით?“
- ▶ „ხედავთ, რატომ უნდა ილოცოთ ამ საჭიროებებზე?“
- ▶ სთხოვეთ წევრებს, ილოცონ ზემოაღნიშნულ საკითხებზე ყოველდღიურად, მომდევნო კვირის განმავლობაში.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა, რომ დამეხმარე იმის დანახვაში, რომ გსურს მაკურთხო ისე, როგორც აქამდე არც კი მიფიქრია.

დამეხმარე, რომ ჩემი ლოცვები იყოს შენი კურთხევის არხი ჩემი ოჯახისთვის და ჩემს გარშემო მყოფთათვის.

ყველაზე მეტად მინდა საუბარი შენთან, რათა უკეთ გაგიცნო.

მადლობა მამა, ლოცვის პრივილეგიისთვის.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ 140-145 ფსალმუნები. ყველა ეს ფსალმუნი ლოცვაა. მოძებნეთ ის, რისთვისაც იქ ლოცულობენ. მოძებნეთ ღმერთზე გაკეთებული მოწმობები, როგორც ლოცვის მიზეზი.

გაკვეთილი 14

იესოს მსგავსად ლოცვა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„საუკეთესოდ ვლოცულობ, როდესაც ვხედავ, რისი გაკეთება სურს ღმერთს.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ ლოცვიდან „მამაო ჩვენო“ ლოცვის მნიშვნელობა, ღვთის ნების შესასრულებლად.

შესავალი

► თუ თქვენ ემზადებით თხოვნის წარსადგენად ხელისუფლების წარმომადგენელთან, რა იქნებოდა სასარგებლო წინასწარ რომ გცოდნოდათ?

სასარგებლო იქნება იმის ცოდნა, თუ რა აწუხებს მას. ასევე სასარგებლო იქნება იმის ცოდნა, თუ რა მიზნები აქვს მას.

იესომ მოგვცა ეს ინფორმაცია, მისი მამის შესახებ. მას ეს სანიმუშო ლოცვის სახით აქვს მოცემული. თუ ვიცით, რისი გაკეთება სურს ღმერთს, შეგვიძლია ვილოცოთ მისი ნების თანახმად და ვიცოდეთ, რომ ის გვიპასუხებს.

ლოცვა, რომელსაც ჩვენ „მამაო ჩვენოს“ ვუწოდებთ, მოწაფეების თხოვნის საპასუხოდ მოხდა: „უფალო, გვასწავლე ლოცვა.“

ლოცვის საბავშვო ბაღი

ეს ლოცვა შეიცავს იესოს პირველ მითითებებს ლოცვის შესახებ, ამიტომ ლოცვის სკოლაში ეს იქნება საბავშვო ბაღის დონე. ეს არ ნიშნავს, რომ დადგება დრო, როდესაც ამ ლოცვაში ასახული პრინციპები ჩვენთვის უმნიშვნელო გახდება. მაგალითად მათემატიკაში, საბავშვო ბაღში ნასწავლი მარტივი მიმატება არასოდეს გახდება უმნიშვნელო, თუნდაც ალგებრაში, მათემატიკურ ანალიზსა ან გეომეტრიაში. ადამიანი, რომელსაც ავიწყდება მათემატიკის ელემენტარული პრინციპები, არ შეუძლია დაკავდეს უმაღლესი მათემატიკით. ასევეა, თუ ადამიანმა არ იცის ის პრინციპები, რომლებიც წარმოადგენს საბავშვო ბაღს ლოცვაში, ის ვერ შეძლებს კარგად ილოცოს.

ჩვენთვის სასარგებლოა დროდადრო ვილოცოთ ამ სიტყვებით, როგორც იესომ თქვა, და მთელი ჩვენი ლოცვა უნდა შეესაბამებოდეს იმ პრინციპებს, რომლებიც მან გვასწავლა ამ მოდელში.

იესოს, ლოცვის გაკვეთილი არ დაუწყია იმ დაპირებით, რომ ღმერთი მისცემდა მათ ყველაფერს, რასაც ითხოვდნენ. თუ ადამიანმა არ იცის, რაზე ილოცოს, იმედგაცრუებული დარჩება. არ უთხრათ ადამიანს, რომ ლოცვით ის ნებისმიერ რამეს მიღებს, რასაც მოისურვებს. წმინდა წერილის სხვა მონაკვეთებში იესომ რამდენიმე დიდი დაპირება გასცა ლოცვებზე პასუხების შესახებ, მაგრამ მლოცველმა უნდა გაიგოს, რა სურს ღმერთს.

მოდით შევხედოთ მათეს 6:9-13-ს.

სანიმუშო ლოცვა

მამაო ჩვენო, რომელიც ხარ ცათა შინა, წმიდა იყოს სახელი შენი.
მოვიდეს მეფობა შენი.
და იყოს ნება შენი, ვითარცა ცათა შინა, ეგრეც ქვეყანასა ზედა.
პური ჩვენი არსობისა მოგვეცე ჩვენ დღეს.
და მოგვიტევე ჩვენ თანანადებნი ჩვენი,
ვითარცა ჩვენ მივუტევებთ თანამდებთა მათ ჩვენთა.
და ნუ შეგვიყვან ჩვენ განსაცდელში, არამედ გვიხსენ ჩვენ ბოროტისაგან.
რადგან შენია მეფობა, ძალი და დიდება, საუკუნეთა მიმართ.
ამინ

„მამაო ჩვენო“ ლოცვის ძირითადი პრინციპი

„მამაო ჩვენო“ ლოცვა შეიძლება გამოყენებულ იქნას მრავალი გზით, მაგრამ ერთი პრინციპი გამოირჩევა: ჩვენ უნდა ვილოცოთ ღვთის პერსპექტივის, ღირებულებებისა და მიზნების გათვალისწინებით.

ლოცვას სამმაგი სტრუქტურა აქვს. სამი განყოფილება აქვს და თითოეული მათგანი სამი ნაწილისგან შედგება.

მოთხოვნათა პირველი სამეული: (1) წმიდა იყოს ღვთის სახელი, (2) მოვიდეს ღვთის მეფობა და (3) აღსრულდეს ღვთის ნება. ეს მოთხოვნები საკმაოდ განსხვავდება იმ მოთხოვნებისგან, რომლებიც ჩვეულებრივ ავსებენ ჩვენს ლოცვისთვის გამოყოფილ დროს. ისინი აჩვენებენ რას ნიშნავს ლოცვა ზეცის თვალთახედვით.

„მამაო ჩვენო“ შეიძლება ოცდაათ წამში ილოცოთ, მაგრამ ჩვენ არასდროს გვაქვს საკმარისი დრო იმისათვის, რომ ვილოცოთ ყველაფერზე, რაც იქ იგულისხმება.

ლოცვა იმაზე, რომ ღვთის სახელი იყოს წმიდა ან პატივდებული გულისხმობს, უპირველეს ყოვლისა იმას, რომ ჩვენ თვითონ გვინდა პატივი მივაგოთ მას. ჩვენ უნდა გვინდოდეს, რომ ყველაფერი ჩვენს ცხოვრებაში და გულში იყოს ის, რაც ღმერთს განადიდებს; წინააღმდეგ შემთხვევაში, დიდი აზრი არ აქვს ლოცვას, რომ მის სახელი წმიდა იყოს. ჩვენ ასევე შეგვიძლია ვილოცოთ ჩვენს ირგვლივ მყოფთათვის, რომ თაყვანს სცემდნენ ღმერთს, რაც ნიშნავს, რომ ცოდვილები მოინანიებენ და ცხოვრება გარდაიქმნება ღმერთის სადიდებლად. ეს ლოცვა იმაზეა, რომ ისინი, ვინც დაუფიქრებლად ცხოვრობენ, თითქოს ღმერთი არ არსებობდეს, ღვთისადმი იმ პატივის მიგებით ცხოვრება დაიწყონ, რაც მათ უნდა ჰქონოდათ.

ლოცვა ღვთის სამეფოს მოსვლაზე ნიშნავს ლოცვას, რომ მისი ძალაუფლება გავრცელდეს ადამიანთა გულებში. გარკვეული გაგებით, ღმერთის სამეფო არის სამყარო და მას აქვს ბატონობა ყოველივეზე. მიუხედავად ამისა, ამ სამეფოში ბევრია, ვინც აჯანყებულია ღვთის ავტორიტეტის წინააღმდეგ. ღვთის სამეფო ფართოვდება ყოველ ჯერზე, როდესაც მეამბოხე კვლავ ღმერთს დაემორჩილება. ირონიული იქნებოდა, თუ ადამიანი ამ ლოცვით ღვთის დაუმორჩილებლობის განზრახვით ილოცებდა. ჩვენ ჯერ იმაზე უნდა ვილოცოთ, რომ მისი სამეფო სრულად შემოვიდეს ჩვენს გულებში და შემდეგ გაფართოვდეს ღმერთის მოწინააღმდეგეების სრულად მისდამი დამორჩილების გზით.

ლოცვა იმაზე, რომ ღვთის ნება აღსრულდეს აქ ისევე, როგორც ზეცაში, მისი სამეფოს მოსვლისთვის ლოცვის მსგავსია. ადამიანს არ შეეძლო ამაზე გულწრფელად ლოცვა იქმდე, სანამ თავად არ გადაწყვეტდა, სრულად დამორჩილებოდა ღმერთს. ძნელად აქვს აზრი ღვთის ნებაზე ლოცვას, თითქოს ეს კარგი იყოს, სანამ საკუთარი გული არ მიიღებს ღვთის ნებას. ამისათვის გულწრფელად ლოცვა იქნება, ლოცვის დაწყება გულის განწყობისთვის.

მორწმუნეს, რომელსაც წმინდა გული აქვს უნდა შეეძლოს ილოცოს ღვთის თაყვანისცემისთვის, მისი სამეფოს მოსვლისთვის და მისი ნების აღსრულებისთვის ისე, თითქოს ამაზე უკეთესი არაფერი შეიძლება მოხდეს, ვიდრე სამყარო იყოს ზუსტად ისეთი, როგორიც სურს ღმერთს. ეს არის ლოცვა ზეცის თვალთახედვით.

პაუზა დასაფიქრებლად

ნამდვილად გწამთ, რომ ღვთის ნების აღსრულება არის საუკეთესო რამ, რაც შეიძლება გაკეთდეს მსოფლიოში, იმ ადგილას, სადაც ცხოვრობთ და მუშაობთ, თქვენს სახლში და თქვენს გულებში?

პირადი საჭიროებებისთვის ლოცვა „მამაო ჩვენო“ ლოცვაში

შემდეგი სამი თხოვნა განკუთვნილია პირადი საჭიროებებისთვის. ეს ლოცვებია ყოველდღიური პურისთვის, მიტევებისთვის და ბოროტისგან დახსნისთვის.

ყოველდღიური პურის თხოვნა შეიძლება გაფართოვდეს ნებისმიერ ძირითად საჭიროებებამდე. ის ფაქტი, რომ ჩვენ უნდა ვილოცოთ ყოველდღიური საჭიროებებისთვის, ცხადყოფს, რომ ღმერთს სურს, რომ მუდმივად მასზე ვიყოთ დამოკიდებული და არა ჩვენს მიერ დაგროვილ რესურსებზე. ბევრ ადამიანს უჭირს ღმერთზე მინდობა, თუ აქვს ის, რაც მისი გადმოსახედიდან მას სჭირდება.

მიტევებისთვის ლოცვა ცხადყოფს, რომ ჩვენ არ ვასრულებთ ღვთის სრულყოფილ ნებას და გვჭირდება მისი ყოველდღიური მადლი.

შემდეგ მოდის თხოვნა, რომ ღმერთმა დაგვიცვას სატანისგან წამოსული ზიანისგან, როგორც სულიერად, ასევე ფიზიკურად.

ლოცვა მთავრდება ამგვარი ლოცვის სამმაგი მიზეზით. მეფობა, ძალა და დიდება ღმერთს ეკუთვნის. ჩვენ გვინდა, რომ ყველაფერი ღვთის სამეფოში შექმნილ მიზანს ემსახურებოდეს. ჩვენ ვიცით, რომ მხოლოდ ღვთის ძალას შეუძლია აღასრულოს ის, რისთვისაც ვლოცულობთ. სამეფოს დიდება და გამარჯვება ღმერთს ეკუთვნის.

ჩვენ გვინდა, რომ ჩვენი ცხოვრებისა და მსახურების ყოველი ასპექტი იყოს ღვთის ნების შესაბამისად დაშვებული ღმერთის მიერ და განადიდოს ღმერთი. ჩვენ ვლოცულობთ ამისათვის და ვემორჩილებით ამ მიზანს.

ეს არის საბავშვო ბაღის გაკვეთილი ლოცვის სკოლაში. ის იძლევა ყველა ჩვენი ლოცვის საფუძველს, რომელიც არასოდეს უნდა დავივიწყოთ.

იესოს მსგავსად ლოცვის პრინციპი ასეთია: ლოცვა გვაიძულებს დავინახოთ ყველაფერი ღმერთის გადმოსახედიდან, ასე რომ, შეგვიძლია ვითხოვოთ ის, რაც კარგია ღვთის თვალში.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► მოგვიყევით ლოცვისადმი ჩვენი მიდრეკილების შესახებ ჩვენივე გადმოსახედიდან; ანუ ვილოცოთ იმაზე, რაც სიკეთედ გვესახება.

► ლოცვას ღვთის ნებასა და სამეფოზე უნდა მივყავდეთ გულის ღრმა გამოკვლევამდე, როდესაც ადამიანი ფიქრობს, ნამდვილად სურს თუ არა, ღვთის ნება სრულად აღსრულდეს მის ცხოვრებაში და მზად არის თუ არა ღვთის ნების სრულად შესასრულებლად. ნამდვილად გწამთ, რომ ღვთის ნების აღსრულება არის საუკეთესო რამ, რაც შეიძლება გაკეთდეს მსოფლიოში, იმ ადგილას, სადაც ცხოვრობთ და მუშაობთ, თქვენს სახლში და თქვენს გულებში?

წევრებმა შეიძლება გააცნობიერონ, რომ საჭიროა ილოცონ თავიანთ გულებში ცვლილებებისთვის, რათა მათ შეძლონ ჭეშმარიტად ილოცონ ზეცის თვალთახედვით.

ლოცვა

ჩვენო ზეციერო მამა,

ჩვენ ვლოცულობთ, რომ შენი სახელი იყოს განდიდებული; რომ შენი სამეფო გაფართოვდეს; რომ ვინც გეწინააღმდეგება, დაგემორჩილონ.

ჩვენ ვლოცულობთ, რომ შენი ნება მთლიანად აღსრულდეს ჩვენს სამყაროში, იმ ადგილას, სადაც ჩვენ ვცხოვრობთ და ჩვენს გულებში.

ყოვედღიურად უზრუნველგვყავი იმით, რაც გვჭირდება.

გვაპატიე, რომ ვერ ვასრულებთ შენს სრულყოფილ ნებას და დაგვეხმარე ვაპატიოთ მათ, ვინც გვაწბილებს.

დაგვიფარე განსაცდელში ჩავარდნისაგან და დაგვიფარე ყველაფრისგან, რასაც ბოროტი განიზრახავს ჩვენს წინააღმდეგ.

რადგან შენია მეფობა; შენია ძალა; და შენია დიდება, საუკუნოდ.

ამინ

სასწავლო დავალება

დაწერეთ ლოცვა „მამაო ჩვენო“, დატოვეთ ადგილი თითოეული სტრიქონის ქვეშ. წაიკითხეთ ლოცვა და ჩამოთვალეთ თითოეული თხოვნის ქვეშ კონკრეტული თხოვნები, რომლებზეც შეგიძლიათ ილოცოთ, რათა პირადად გამოიყენოთ „მამაო ჩვენოს“ ლოცვა.

გაკვეთილი 15

ცოდვაზე გამარჯვების უპირატესობა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ცოდვა ვერ დამამარცხებს, სანამ ღვთის ძალას ვაძლევ უფლებას იმუშაოს ჩემში.“

გაკვეთილის მიზანი

გავაცნობიეროთ, რომ ღმერთი გვაძლევს მაღლს ცოდვაზე გასამარჯვებლად.

ცოდვაზე გამარჯვება

კურთხეულ არს უფალი, ისრაელის ღმერთი, რადგან მოხედა თავის ხალხს და გამოსყიდვა მოუშადა... როგორც ამბობდა დასაბამიდან თავის წმიდა წინასწარმეტყველთა პირით... რომ გვიხსნიდა ჩვენი მტრებისგან... რომ მოგვანიჭებდა ჩვენ, რათა ჩვენი მტრების ხელიდან თავდახსნილთ, უშიშრად გვემსახურა მისთვის, სიწმიდესა და სიმართლეში მის წინაშე, მთელი ჩვენი სიცოცხლის განმავლობაში (ლუკას 1:68-75).

► რა არის ჩვენი ყველაზე ცუდი მტერი?

ეშმაკს ჩვენზე ძალაუფლება არ ექნებოდა, ცოდვილები რომ არ ვყოფილიყავით. ცოდვილები რომ არ ვყოფილიყავით, ჩვენ არასოდეს ვიქნებოდით ღმერთს განშორებულები და სასჯელის ქვეშ. სამყარო არ იქნებოდა კონფლიქტისა და ტანჯვის ადგილი, რომ არა თავდაპირველი ცოდვა და გაგრძელებული ცოდვები.

ჩვენი ყველაზე ვერაგი მტერი ცოდვაა.

ღმერთი გვპირდება, რომ გვიხსნის მტრების ძალაუფლებისგან, რომლებიც ხელს გვიშლიან ვემსახუროთ მას სიმართლითა და სიწმიდით ჩვენი ცხოვრების ყოველ დღეს.

იოანეს პირველი ეპისტოლე ხაზს უსვამს, რომ ჭეშმარიტი მორწმუნის მთავარი მახასიათებელი ცოდვაზე გამარჯვებაა. ეს მახასიათებელი მოცემულია, როგორც ხსნის პირადი დარწმუნებულობის საფუძველი.

მოციქულმა იცოდა, რომ იქნებოდა დრო, როდესაც მორწმუნესთვის საჭირო იქნებოდა ეს დარწმუნებულობა. მან აჩვენა, რომ მორწმუნესთვის მართებულია ეძებოს მტკიცებულება, რომელზედაც დაფუძნებული იქნება მისი დარწმუნებულობა, რადგან ამ მიზნით გარკვეული

მტკიცებულებების მიცემის შემდეგ, როგორც ის ამბობს, შეგვიძლია ჩვენი გულების დარწმუნება.

ამით გავიგებთ, რომ ჭეშმარიტებისგან ვართ და დავიმშვიდებთ გულს მის წინაშე (1 იოანეს 3:19).

იოანე ამ მიზნით ბევრ კრიტერიუმს იძლევა - ის აჩვენებს, რომ კრიტერიუმებს იძლევა გამუდმებული გამეორებით: „ამით გავიგებთ.“ პირადი დარწმუნებულობა ეპისტოლეს ერთ-ერთი მთავარი თემაა. სინამდვილეში, იოანემ თქვა, რომ ეს იყო მისი დაწერის მიზეზი:

ეს მოგწერეთ თქვენ, ღმერთის ძის სახელის მორწმუნენო, რათა იცოდეთ, რომ საუკუნო სიცოცხლე გაქვთ (1 იოანეს 5:13).

კრიტერიუმი, რომელიც ყველაზე მეტად არის ხაზგასმული ამ ეპისტოლეში, არის ცოდვაზე გამარჯვება. მორწმუნის ნორმალური მდგომარეობა ცოდვისგან თავისუფლებაა.

შვილებო! ამას გწერთ იმისთვის, რომ არ შესცოდოთ... (1 იოანე 2:1ა).

აქ მოციქული აჩვენებს, რომ მორწმუნე უნდა ცხოვრობდეს ცოდვის ჩადენის გარეშე და ამბობს, რომ ის წერს, რათა აჩვენოს მათ გამარჯვებული ცხოვრების მნიშვნელობა.

... ხოლო თუ ვინმე შესცოდავს, გვყავს შუამდგომელი მამის წინაშე - მართალი იესო ქრისტე. ის არის ჩვენი და არა მარტო ჩვენი, არამედ მთელი ქვეყნიერების ცოდვების მიმტევებელი (1 იოანეს 2:1ბ-2).

აქ ის აღიარებს, რომ ცოდვა შეიძლება მოხდეს, თუმცა არ არის აუცილებელი. ის გვარწმუნებს, რომ თუ მორწმუნე შესცოდავს, ქრისტეს გამომსყიდველ მსხვერპლს („გამართლებას“) შეუძლია ამ ცოდვის გამოსყიდვა. არ უნდა ვივარაუდოთ, რომ ეს მსხვერპლი ავტომატურად გამოისყიდის ყოფილ მორწმუნეს, როდესაც ის ცოდვას სჩადის. მუხლში უბრალოდ ნათქვამია, რომ მსხვერპლი ხელმისაწვდომია ყველასთვის, მთელი ქვეყნიერებისთვის. ჩვენ ვიცით, რომ მთელი ქვეყნიერება ავტომატურად ვერ იქნება დახსნილი. მონანიებაა აუცილებელი ნებისმიერი ცოდვის მიტევებისთვის, მიუხედავად იმისა, ცოდვილი ოდესღაც მორწმუნე იყო თუ არა.

1 იოანეს წერილის შემდეგი მუხლებიდან ჩანს მისი ხაზგასმა, რომ მორწმუნის დიდი განსხვავება ცოდვაზე გამარჯვებაა. ფრჩხილებში მოცემულ ფრაზებს ემატება კომენტარები.

იმით გავიგებთ, რომ შევიცანით იგი [ეს არის მტკიცებულება], თუ ვიცავთ მის მცნებებს. ვინც ამბობს, შევიცანო იგი, მაგრამ მის მცნებებს არ იცავს, ცრუა და ჭეშმარიტება არ არის მასში (2:3-4).

ცოდვის ყოველი ჩამდენი [იქამდე მორწმუნე იყო თუ არა] ურჯულოებასაც სჩადის; ცოდვა - ურჯულოებაა. ხოლო თქვენ იცით, რომ იგი გამოჩნდა, რათა ეტვირთა ჩვენი ცოდვები, და მასში არ არის ცოდვა. ყოველი, ვინც რჩება მასში, არ სცოდავს; ყოველ შემცოდეს არ უხილავს და არ იცნობს მას (3:4-6).

შვილებო, ნურავინ გაცდუნებთ. სიმართლის მოქმედი მართალია ისევე, როგორც ის არის მართალი [სამართლიანობა რეალურია და არა მოჩვენებითი - ის, ვინც რეალურად აკეთებს იმას, რაც სწორია, მართალია.] ცოდვის ჩამდენი ეშმაკისგანაა, რადგან თავდაპირველად ეშმაკმა შესცოდა. ამიტომაც გამოჩნდა ძე ღვთისა, რომ დაენგრია ეშმაკის საქმენი (3:7-8).

ყოველი, ვინც ღვთისგან არის შობილი, არ სცოდავს, რადგან მისი თესლი იმყოფება მასში და არ ძალუძს შეცოდება, ვინაიდან ღვთისგან არის შობილი (3:9).

მისი მცნებების შემნახველნი, მასში რჩებიან, ის კი მათში. [თუ ის შეწყვეტს ქრისტეში ყოფნას, შესცოდავს. თუ სცოდავს, შეწყვეტს ქრისტეში ყოფნას.] ის რომ ჩვენში რჩება, იმ სულით ვიცით, რომელიც მან მოგვცა (3:24).

იმით გავიგებთ, რომ გვიყვარს ღვთის შვილნი, თუ გვიყვარს ღმერთი და ვიცავთ მის მცნებებს; რადგან ღვთის სიყვარული ის არის, რომ ვიცავდეთ მის მცნებებს (5:2-3). [წამდვილი სიყვარული აღძრავს მორჩილებას. დაუმორჩილებლობა ავლენს სიყვარულის ნაკლებობას.]

რადგან ყველა, ვინც ღმერთისგან არის შობილი, სძლევს ქვეყნიერებას [მის ცდუნებებს და სულს] და ეს არის ძლევა, და ქვეყნიერების მძლეველი - ჩვენი რწმენა (5:4).

ამ მუხლებიდან აშკარად ჩანს, რომ მორწმუნის გამორჩეული თვისება იმაშია, რომ ის ცხოვრობს ღმერთის მორჩილებით. ცოდვაზე გამარჯვება მორწმუნის უდიდესი პრივილეგიაა.

არ შეგმთხვევიათ განსაცდელი, გარდა ადამიანურისა; ხოლო, ერთგულია ღმერთი, რომელიც არ დაუშვებს, რომ თქვენს შესაძლებლობაზე მეტად გამოიცადოთ, არამედ განსაცდელთან ერთად გამოსავალსაც გაგიჩენთ, რომ გადატანა შეძლოთ (1 კორინთელთა 10:13).

ნეტარია კაცი, რომელიც გაუძლებს განსაცდელს, რადგან, რაკი გამოიცდება, მიიღებს სიცოცხლის გვირგვინს, რომელიც თავის მოყვარულებს აღუთქვა ღმერთმა (იაკობის 1:12).

ჯგუფში გაზიარებისთვის

ზოგიერთი ადამიანი აპროტესტებს ამ გაკვეთილის პუნქტებს. შეეცადეთ დისკუსიაში ყურადღება გაამახვილოთ წმინდა წერილებიდან გამოყენებულ მონაკვეთებზე.

► ჰკითხეთ: „თუ თქვენ ებრძვით ცდუნებას, რამდენად მნიშვნელოვანი იქნება თქვენთვის ეს ჭეშმარიტება?“

► სთხოვეთ წევრებს გაგიზიარონ, როგორ მოიტანა მობრუნებამ ხსნა და ცდუნებაზე გამარჯვება.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა მტრებისგან დახსნისთვის, რომლებიც მაკავებდნენ, რომ შენთვის არ მემსახურა და უდიდესი მტრის - ცოდვისგან გათავისუფლებისთვის.

მადლობა, რომ დამეხმარე ცოდვის მოშორებაში, როდესაც მოვინანიე და მოვედი შენთან.

დამეხმარე, მახსოვდეს, რომ შენზე ვიყო მონდობილი, რათა მივიღო მადლი ყოველდღე. მე ვიცი, რომ შენი დახმარებით შემიძლია გავუძლო ცდუნებას და ვიცხოვრო ცოდვაზე გამარჯვებულმა.

მადლობა გამარჯვებით ცხოვრების პრივილეგიისთვის. მსურს ვიყო ერთგული და მივიღო სიცოცხლის გვირგვინი, რომელიც დაჰპირდი მათ, ვისაც უყვარხარ.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ რომაელთა მე-6 თავი. მოძებნეთ დამოწმებები, რომლებიც გულისხმობს, რომ მორწმუნეს უნდა ჰქონდეს სრული ხსნა ცოდვისაგან.

1 იოანეს 1:8-ის განმარტება

ქვემოთ მოცემული მასალა სასარგებლო იქნება, თუ რაიმე წინააღმდეგობა წამოიჭრება.

ზოგჯერ ადამიანები, რომლებიც უარყოფენ, რომ მორწმუნეს შეუძლია განზრახ ცოდვაზე გამარჯვებით იცხოვროს, ციტირებენ 1 იოანეს 1:8: „თუ ვამბობთ, რომ არა გვაქვს ცოდვა, თავს ვიტყუებთ და ჭეშმარიტება არ არის ჩვენში.“ მაგრამ რას ნიშნავს „გვაქვს ცოდვა“? იმას ნიშნავს, რომ მორწმუნეებიც კი განაგრძობენ განზრახ ცოდვას? ეს შესაბამისობაში არ იქნებოდა ზემოთ, მესამე თავში მოყვანილ მტკიცებულებებთან. როგორ შეეძლო იოანეს ეს

განცხადებები გაეკეთებინა მესამე თავში, თუ მან მანამდე თქვა: „ყოველი ადამიანი, მათ შორის ყოველი მორწმუნე, აგრძელებს ცოდვის ჩადენას"? ამას აზრი არ ექნებოდა.

კონტექსტი გვიჩვენებს მნიშვნელობას. მეშვიდე მუხლი გვპირდება ცოდვისგან განწმენდას. ეს განწმენდა მათთვისაა, ვინც „სინათლეში დადის“, რაც ნიშნავს ჭეშმარიტების მიხედვით სიარულს, ღვთის მორჩილებით. ისინი, ვინც ახლა ღვთის მორჩილებით ცხოვრობენ, განიწმინდებიან წარსული ცოდვებისგან ქრისტეს სისხლით.

მაგრამ შეიძლება არსებობდნენ ადამიანები, რომლებიც უარყოფენ, რომ შესცოდეს და განწმენდა სჭირდებათ. სწორედ ისინი ამბობენ, რომ „ცოდვა არ გვაქვს“ და „იტყუებენ“ საკუთარ თავს. ისინი ამტკიცებენ, რომ არასოდეს შეუცოდავთ ან, რომ ცოდვის პრობლემა ქრისტეს გარეშე მოაგვარეს.

კვლავაც, მეცხრე მუხლში არის პატიებისა და განწმენდის დაპირება. მეათე მუხლში ის კვლავ ამბობს, რომ ისინი, ვინც ამბობენ, რომ „არ შეუცოდავთ“, ეწინააღმდეგებიან თვით ღმერთს.

იოანე წერდა იმ ადამიანების შეცდომის გამოსასწორებლად, ვინც არ ფიქრობდა, რომ ქრისტეს მიერ მოწოდებულებს განწმენდა და პატიება სჭირდებოდათ - მათ, ვინც ფიქრობდა, რომ არ სჭირდებოდათ გადარჩენა. ის არ ამბობდა, რომ მორწმუნეებიც კი აგრძელებენ ცოდვას, რადგან ეს ეწინააღმდეგება მის მთავარ აქცენტს და პირდაპირ განცხადებებს ამ წერილში.

გაკვეთილი 16

მისიისადმი მგზნებარება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ცოდვილთა დახსნის მომზადება მაქვს.“

გაკვეთილის მიზანი

გამოვიკვლიოთ მიზეზები, რომლებიც აღგვძრავს გავავრცელოთ სახარება.

შესავალი

- ▶ მართალია, რომ ყოველი ქრისტიანი უნდა შრომობდეს ცოდვილთა გადასარჩენად? ეს ის არის, რაზეც მხოლოდ მქადაგებლები უნდა იყვნენ დაინტერესებულები?
- ▶ კარგი, მაშ პირადად თქვენ რას აკეთებთ ცოდვილთა გადასარჩენად?

მახარებლობა ბიბლიური პრიორიტეტია

▶ სთხოვეთ სტუდენტებს მოძებნონ წმინდა წერილის თითოეული მონაკვეთი ქვემოთ მოცემულ ნაწილში. მუხლების წაკითხვის შემდეგ, ჰკითხეთ: „რით შეგვიძლია დავინახოთ ამ წერილში, რომ მახარებლობა წმინდა წერილის პრიორიტეტია?“ მას შემდეგ რაც ისინი უპასუხებენ, უთხარით წინადადება, რომელიც შეესაბამება წმინდა წერილს.

- **მათეს 9:36-38.** იესო სთხოვდა თავის მოწაფეებს, გაეზიარებინათ მისი თანაგრძნობა ცოდვილთა მიმართ.
- **მათეს 28:18-20.** იესომ დიადი დავალება მისცა ეკლესიას და აჩვენა, რომ ჩვენი ამოცანაა მახარებლობა და მოწაფეობა.
- **საქმეების 4:29.** როდესაც ეკლესიამ პირველად განიცადა დევნა, მათი მთავარი საზრუნავი არ ყოფილა ფიზიკური საფრთხე. ისინი ლოცულობდნენ, რომ დევნას არ შეეჩერებინა ღვთის სიტყვის გავრცელება.
- **საქმეების 11:18.** ებრაული ეკლესია ადიდებდა ღმერთს იმის გამო, რომ ხსნა წარმართებისთვისაც იყო შეთავაზებული.
- **ფილიპელთა 1:18.** პავლეს უხაროდა, რადგან ქრისტეზე იქადაგებოდა მაშინაც კი, როდესაც პავლე ციხეში იყო.

- ეფესელთა 6:19. პავლემ ითხოვა ლოცვა ეფექტური მახარებლობისთვის.
- რომაელთა 10:13-15. პავლემ ხაზი გაუსვა სახარების მაცნეების გადაუდებელ აუცილებლობას, რადგან ხსნა არის მათთვის, ვინც მოისმენს და ირწმუნებს.

მიზეზები, რის გამოც მორწმუნეს უნდა სურდეს დაკარგულის მოქცევა

- მას უნდა სურდეს მიზამოს იესოს მაგალითს, რომელმაც დატოვა სამოთხე, რათა ეცხოვრა და მომკვდარიყო დაკარგულთა გადასარჩენად.
- მას უნდა სურდეს, რომ ღმერთი განდიდდეს აჯანყებულის ღვთის თაყვანისმცემლად გადაქცევით.
- მან უნდა დაინახოს სახარების გავრცელება, როგორც ქრისტეს ტრიუმფი და მისი გამოსყიდვა.
- მას უნდა სურდეს მონაწილეობა იმ საქმეში, რომელიც ღვთის პრიორიტეტს წარმოადგენს.
- მას უნდა ჰქონდეს თანაგრძნობა დაკარგულთა მიმართ, რომლებიც მარადიული სასჯელის წინაშე დგანან თავიანთი ცოდვების გამო.

მიზეზები, რის გამოც ზოგიერთ ქრისტიანს არ ახარებს

ნება მიეცით წევრებმა აღნიშნონ სხვადასხვა მიზეზი, შემდეგ მიაწოდეთ ისინი, რაც სიაში არ იყო ნახსენები.

- ზოგადი სულიერი გულმოდგინების ნაკლებობა
- მახარებლობაზე პირადი პასუხისმგებლობის არ განცდა
- სულიერი საუბრის დაწყების არ ცოდნა
- სახარების მისაღები სახით წარმოდგენის არ ცოდნა
- წინააღმდეგობებზე პასუხის გაცემის შიში
- ქვეყნიერებისგან განსხვავებულად ყოფნის სირცხვილი
- ეჭვის შეტანა იმაში, რომ მისი ძალისხმევა ეფექტური იქნება

► არის ამ მიზეზებიდან რომელიმე საკმარისად კარგი გასამართლებელი საბაზი?

ევანგელიზაციის დასაწყისი

► თუ ადამიანი არაფერს აკეთებს დაკარგულის გადასარჩენად, რა არის საჭირო, რომ მან ეს დაიწყოს?

თუ მორწმუნეს არ აქვს სულიერი მონდომება, მას პირადი განახლება სჭირდება.

თუ ადამიანი სულიერად ცოცხალი და მხურვალეა და აცნობიერებს თავის პირად პასუხისმგებლობას, მონაწილეობა მიიღოს დიადი დავალების შესრულებაში, შემდეგი ორი ფაქტორი, სავარაუდოდ, არის ის, რაც მას სჭირდება ამის დასაწყებად.

1. რწმენა - მან უნდა გააცნობიეროს, რას აკეთებს ღმერთი სახარების გასაძლიერებლად.
2. მომზადება - ის მზად უნდა იყოს სახარების საქადაგებლად.

► თქვენ რა გჭირდებათ იმისთვის, რომ დაიწყოთ?

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► „გვითხარით, რას აკეთებთ სახარების გასავრცელებლად.”

► „კმაყოფილი ხართ იმით, რასაც აკეთებთ?”

► „უკანასკნელი თვის განმავლობაში რამდენმა ადამიანმა გაუზიარა სახარება, ერთ ადამიანს მაინც?”

► „როგორ ფიქრობთ, რა დაგეხმარებათ იმაში, რომ დაიწყოთ სახარების უფრო გულმოდგინედ და ეფექტურად გაზიარება?”

ლოცვა

ზეციერო მამა,

შენ ისე შეიყვარე ქვეყნიერება, რომ გამოგზავნე შენი ძე, რათა ჩვენს გადასარჩენად ის მომკვდარიყო. მსურს ისე მიყვარდე, რომ გავიზიარო შენი სურვილი დაკარგულის გადარჩენის. ვიცი, რომ როდესაც ცოდვილებს სახარებას ვუზიარებ, ამით შენ გაამებ.

მინდა, რომ განდიდდე ცოდვილთა მონანიებით და შენს თაყვანისმცემლებად გახდომით.

მინდა ვიგრძნო თანაგრძნობა, რომელსაც იესო გრძნობდა დაკარგულთა მიმართ.

გთხოვ, მომმართო და გააძლიერო ჩემი ძალისხმევა. დამეხმარე, ვითანამშრომლო სულიწმიდასთან იმ საქმეში, რომლითაც შენკენ მიიზიდავს დაკარგულებს.

ამინ

სასწავლო დავალება

მიმოიხილეთ სახარების პრეზენტაცია, რომელიც ისწავლება მე-6 გაკვეთილზე ან სახარების წარდგენის სხვა მეთოდი, რომელიც თქვენ გირჩევნიათ. განიხილეთ თქვენი ბოლოდროინდელი ინციდენტები სახარების წარდგენისას და შეეცადეთ დაადგინოთ რა დამატებითი შესწავლა ან ტრენინგი გაზრდის თქვენს ეფექტურობას. აიღეთ კონკრეტული ვალდებულება ამის მომზადებისთვის.

გაკვეთილი 17

რწმენა, რომელიც გადარჩება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღმერთისადმი ჩემი რწმენა არ არის დამოკიდებული ტანჯვისგან განთავისუფლებაზე.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის დანახვა, თუ რატომ უნდა გაუძლოს ღმერთისადმი ჩვენმა ნდობამ ყველა მოვლენასა და გარემოებას.

რწმენა რეალური ცხოვრებისთვის

► ოდესმე მოგიყოლიათ ბავშვებისთვის ძილის წინ ზღაპარი?

ეს არის თქვენთვის ძილის წინ ზღაპარი:

იყო და არა იყო რა, იყო ერთი პატარა გოგონა, სახელად ლუსი. ლუსი ძალიან კარგი გოგო იყო. ის არასოდეს ეკამათებოდა მშობლებს და მასწავლებლებს, უყვარდა ბროკოლი და ისპანახი. ის იმდენად კარგი იყო, რომ მისი ქალაქის მერმა სამი ოქროს მედლით დააჯილდოვა: ერთი მოთმინებისთვის, ერთი შრომისმოყვარეობისთვის და ერთი პატიოსნებისთვის. ლუსი ყოველთვის ატარებდა მედლებს.

ქალაქში მდიდარი კაცი კერძო პარკს ფლობდა. ის ბევრს არ აძლევდა იქ სეირნობის უფლებას, მაგრამ მას მოსმენილი ჰქონდა, როგორი კარგი იყო ლუსი, ამიტომ უთხრა, რომ მას ნებისმიერ დროს შეეძლო პარკში სეირნობა. პარკში ბევრი ხე იყო, მაგრამ ყვავილები არ იყო, რადგან მდიდარს ღორები უყვარდა და იქ ბევრი ღორი ჰყავდა. ღორებმა დიდი ხნით ადრე ამოთხარეს ყველა ყვავილი, მაგრამ კაცმა გადაწყვიტა, რომ ერჩინა ყვავილების ნაცვლად, ღორები ჰყოლოდა.

ერთ დღეს ლუსიმ მედლები გააპრიალა და პარკში სასეირნოდ წავიდა. მან დაინახა ლამაზი ხეები და ლამაზი ღორები. იქ ყველა ზომის ღორი იყო. იყვნენ ვარდისფერები, შავები, თეთრები და კოპლებიანები.

მაგრამ შემდეგ ლუსიმ დაინახა რაღაც, რამაც შეაშინა ის. ეს მგელი იყო, რომელიც მოსული იყო, რათა ღორი დაეჭირა და შეეჭამა. მას არ დაუნახავს ლუსი, ამიტომ მან დრო იხელთა და ბუჩქებში გადახტა დასამალად. მგელი მიუახლოვდა და გაჩერდა,

ცდილობდა გადაეწყვიტა რომელი ღორი შეეჭამა. მას ელიმებოდა, როდესაც ფიქრობდა, რამდენად ისიამოვნებდა მისი ვახშმით.

ლუსიმ ბუჩქის უკნიდან გამოიხედა და მგლის ღიმილი დაინახა. დაინახა მისი დიდი კბილები და შიშისგან ოდნავ შეკრთა. სამწუხაროდ, როდესაც აკანკალდა, შრომისმოყვარეობის მედალი პატიოსნების მედალს მოხვდა და მგელმა ხმა გაიგო. ის ბუჩქს გადაახტა და ლუსი იპოვა. ლუსის რომ შეხედა, დაინახა რამდენად კარგი იყო ის. მან გადაწყვიტა, რომ ის ღორზე ბევრად უკეთესი იქნებოდა, ამიტომ ის შეჭამა.

მეორე დღეს, როდესაც პარკის მეპატრონე მივიდა იმ ადგილას, იპოვა ლუსისგან დარჩენილი, მხოლოდ მედალი შრომისმოყვარეობისთვის, მედალი მოთმინებისთვის და მედალი პატიოსნებისთვის.

► მოუყვებოდით თქვენს შვილებს ძილის წინ ასეთ ამბავს? რატომ არა?

ეს არ არის ძილის წინ მოსაყოლი ისტორია, რომელსაც მშობლების უმეტესობა შვილებს მოუყვებოდა. ჩვენ მოგვწონს ისტორიები, რომლებიც ასახავს, რომ არასწორი ქმედება ისჯება და სიკეთე ჯილდოვდება. მშობლებს სურთ, ბავშვებმა იფიქრონ, რომ ჩვეულებრივ ასე ხდება. მაგრამ თუ ჩვენი რწმენა დამოკიდებულია ყველა ამბის ბედნიერ დასასრულზე, ჩვენი რწმენა არ ემთხვევა რეალურ ცხოვრებას.

თუ ცუდი რაღაცეები ემართებათ ადამიანებს, რომლებიც, როგორც ჩანს, არ იმსახურებენ ამას, როგორ უნდა მივუდგეთ ცხოვრებას?

ქრისტიანული რწმენა არ არის:

- ირაციონალური ოპტიმიზმი („ნუ ინერვიულებ, ყველაფერი კარგად იქნება.“)
- მკაცრი სტოიციზმი („ცხოვრება არ არის სამართლიანი, ამიტომ უნდა იყო მკაცრი.“)
- უგუნური გაქცევა („ნუ მახსენებ... არ მინდა ამაზე ფიქრი.“)

რწმენის ყველაზე ძირითადი და ყველაზე მნიშვნელოვანი სახეობაა ღმერთისადმი ძირითადი ნდობა, რომელიც შენარჩუნებულია რაც არ უნდა მოხდეს. ამ მტკიცე რწმენის მქონე ადამიანი აგრძელებს ღმერთის მორჩილებას.

ებრაელთა მე-11 თავი აღწერს რწმენის ბევრ გმირს. ისინი არიან ადამიანები, რომლებმაც რწმენით აირჩიეს ღვთის მსახურება, თუნდაც ამას ტანჯვები მოეტანა მათთვის. ჩვენ გვაქვს სულიერი გმირების მაგალითები, რომლებიც იტანჯებოდნენ არა იმიტომ, რომ მათ არ ჰქონდათ რწმენა, არამედ იმიტომ, რომ მათ ჰქონდათ ის. მათმა რწმენამ მოამზადა ისინი ტანჯვების გადატანისთვის და დაეხმარა მატერიალურის მიღმა დაენახათ უხილავი და მარადიული.

ღვთის სამართლიანობის გამო, იქნება საბოლოო სამსჯავრო. მარადიული ჯილდოები მიენიჭება და მარადიული სასჯელი გამოცხადდება. ღმერთის სამართლიანობის რწმენა გვეხმარება ავითანოთ ის გარემოებები, რომლებიც ყოველთვის არ გამოდგება მოკლევადიან პერიოდში.

► წაიკითხეთ იოხის 1:1, 13-22.

იოხის წიგნის დრამა წარმოდგენილია გამონათქვამებით „იყო კაცი“ და „მოვიდა დღე.“ თავიდან იოხის პერსონაჟი ამაღლებული ტერმინებით არის აღწერილი. ის ღმერთის თაყვანისმცემელი და ბოროტებას განრიდებული იყო. მაგრამ შემდეგ, „დადგა დღე“, როდესაც მას ყველაფერი მნიშვნელოვანი წაერთვა, რწმენის გარდა.

ჩვენი გადმოსახედიდან, ასეთი კაცისთვის ასეთი დღე არასოდეს უნდა დადგეს, მართალია? როდესაც ვინმეს უბედურება ემართება, ჩვენ ყოველთვის ვეძებთ გზას, რომ ამაში ის დავადანაშაულოთ ვისაც ეს შეემთხვა. ჩვენ ამას ვაკეთებთ ნაწილობრივ იმისთვის, რომ დავიცვათ ჩვენი რწმენა, რომ სამართლიანობა მართავს მსოფლიოს, და ნაწილობრივ იმისთვის, რომ შევინარჩუნოთ ჩვენი უსაფრთხოების გრძნობა. ჩვენ გვინდა ვიფიქროთ, რომ ეს არ მოხდება ჩვენს თავს, თუ არ ვიმსახურებთ მას. მაგრამ რწმენა უნდა გაგრძელდეს მაშინაც კი, თუ ეს მოხდება. ბიბლიას იოხი, ურყევი რწმენის მქონე ადამიანის მაგალითად მოყავს (იხილეთ იაკობის 5:11 და იოხის 42:7-8).

რწმენის მტკიცებულებაა, როდესაც მორწმუნე ითმენს და აგრძელებს ღმერთის ნდობას ყველა ვითარებაში. თუ ადამიანს არ ესმის ასეთი რწმენა, ის მხოლოდ ცუდ სიტუაციებში ილოცებს სასწაულისთვის, მაგრამ ღმერთი ყოველთვის არ აგვარებს პრობლემებს სასწაულით. ზოგიერთი ადამიანი იმედგაცრუების გამო ნებდება, რადგან ფიქრობს, რომ მათი რწმენა არ მუშაობს ან რომ ღმერთმა მიატოვა ისინი. ჩვენ უნდა გვახსოვდეს რწმენის მოქმედების სხვა გზები.

კარგმა მწერალმა იცის, როგორ გადაალახინოს თავისი მოთხრობის პერსონაჟებს პრობლემები, რომლებსაც თითქოსდა გამოსავალი არ აქვს. მოთხრობის ბოლოს მწერალი მკითხველს აოცებს. როგორც ჩანს, რეალურ ცხოვრებაში ბევრი სამწუხარო ამბავია, მაგრამ ქრისტიანული რწმენა არის რწმენა იმისა, რომ ღმერთი წერს ისტორიის რეალურ დასასრულს.

პასტორმა და მისმა მეუღლემ ბეთმა, რამდენიმე წლის წინ კალიფორნიაში ეკლესია დააფუძნეს. ეს იყო წარმატებული ეკლესიის დასაწყისი, მაგრამ რაღაც საშინელი რამ დაიწყო რამდენიმე წლის შემდეგ. მათი სახლი დაიწვა. რამდენიმე თვის შემდეგ პასტორი დამნაშავეებმა გონების დაკარგვამდე სცემეს. შემდეგ მას ბრალი დასდეს

დანაშაულებში, ჩასვეს ციხეში და მოგვიანებით მოკლეს, თუმცა სიკვდილის ზუსტი მიზეზი არ გამხდარა ცნობილი. ეს ყველაფერი დაახლოებით ოთხ წელიწადში მოხდა.

რამ გადაატანინა ბეტს მთელი ეს ტრავმა? დიდწილად, ღმერთის ბუნების რწმენამ. მან ეს იცის,

- ვინაიდან ღმერთი ყოვლისმცოდნეა, მან კარგად იცის მისი მდგომარეობა. ღმერთმა წინასწარ იცოდა ყველაფერი, რაც მოხდებოდა.
- ვინაიდან ის უზენაესია, ყველაფერი მის კონტროლს ექვემდებარება. ის ჯერ კიდევ ასრულებს თავის საბოლოო მიზნებს მის ცხოვრებაში. არაფერი მომხდარა ღვთის ნების გარეშე.
- იმის გამო, რომ ღმერთი ყოვლისმომცველია, მას შეუძლია წარმართოს ის, ყველა იმ გადაწყვეტილებაში, რომელიც მან უნდა მიიღოს ახლა, როდესაც მისი ქმარი აღარ არის.
- რადგან ღმერთი ყველგან მყოფელია, ის ყოველთვის მასთან იყო. განსაცდელის უმძიმეს პერიოდშიც კი იცოდა, რომ ის ახლოს იყო და რომ ყველაფერი მის კონტროლს ექვემდებარებოდა.
- ვინაიდან ღმერთი ყოვლისშემძლეა, მას შეუძლია ლოცვაზე დიდებული პასუხების გაცემა. მას შეუძლია დარწმუნებით ილოცოს, რომ ღმერთი დააკმაყოფილებს მის საჭიროებებს, განადიდებს საკუთარ თავს და განადიდებს ღვთის სამეფოს ამ სიტუაციიდან.
- ვინაიდან ღმერთი მოსიყვარულეა, ის ზრუნავს ბეთისა და მისი ოჯახის კეთილდღეობაზე. ღმერთს, მთელი ამ დროის განმავლობაში, შემოხვეული ჰქონდა მათზე თავისი მოსიყვარულე ხელები. ღმერთს მოსიყვარულე განზრახვა ჰქონდა იმ ბოროტი მოვლენების მიმართ, რაც მათ ცხოვრებაში დაეშვა.
- რადგან ღმერთი წმიდაა, მას სურს, რომ ბეთს ჰქონდეს წმიდა მოტივები, ისევე როგორც მას აქვს წმიდა მოტივები. ღმერთს სურს, რომ ბეთმა განაგრძოს მასთან მჭიდრო სიახლოვეში სიარული და ყურადღებით იყოს, რომ არ ჰქონდეს არაწმიდა დამოკიდებულება, ყველა თავისი პრობლემის მოგვარებისას. მას სურს, რომ მან აპატიოს თავდამსხმელებს, ცეცხლის წამკიდებლებს და ბრალმძებლებს.

- ვინაიდან ღმერთი პიროვნულია, ის ეხება ბეთს, როგორც რეალურ პიროვნებას. მას სურს, რომ გააღრმავოს მასთან პირადი ურთიერთობა.

რწმენა არ არის გარანტი იმისა, რომ ჩვენ განვთავისუფლდებით ტანჯვისგან. რწმენა არის დარწმუნებულობა ღმერთის ბუნებაში, რომელიც გვიცავს ტანჯვის დროს, რომლის ახსნაც ჩვენ არ შეგვიძლია.

ჯგუფში განხილვისთვის

ამ გაკვეთილის მიზანი იყო, გამოესწორებინა ჩვენი იმაზე ფიქრის მიდრეკილება, რომ ღმერთმა ყოველთვის უნდა მოაგვაროს ჩვენი პრობლემები და არა ის, რომ მათ გადატანაში დაგვებმაროს.

► სთხოვეთ წევრებს გაგიზიარონ სიტუაციების რამდენიმე მაგალითი, როდესაც რწმენა დაეხმარა მათ გადატანაში.

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მინდა გენდობოდე მაშინაც კი, როდესაც ისეთი რაღაცეები ხდება, რასაც ვერ ვიგებ. ვიცი რომ მუდამ ჩემზე ზრუნავ.

დამეხმარე, მქონდეს ურყევი რწმენა, რათა შემეძლოს შენი გაყოლა ნებისმიერ ვითარებაში.

მადლობა, რომ ერთგული ხარ ჩემდამი.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ ებრაელთა მე-11 თავი. ყურადღება მიაქციეთ, როგორ შეუპოვრად მიჰყვებოდნენ ღვთის მითითებებს სხვადასხვა მორწმუნე ადამიანები, რადგან ენდობოდნენ მას.

გაკვეთილი 18

ჩვენ გვჭირდება ეკლესია

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მე ვერ შევასრულებ ღვთის ყველა განზრახვას, მარტომ რომ ვიმოქმედო.“

გაკვეთილის მიზანი

მორწმუნის ადგილობრივი ეკლესიისადმი ერთგულებაში დახმარება.

შესავალი

► რა დანიშნულება აქვს ეკლესიას?

დაადასტურეთ პასუხების მრავალფეროვნება. გერგერობით ბევრის ახსნა არ არის საჭირო.

► ვინ არის პასუხისმგებელი ეკლესიის მიზნების შესრულებაზე?

ყველა ქრისტიანი პასუხისმგებელია დახმარებაზე.

► ვის სჭირდება ეკლესია? (ეკლესია ყველას სჭირდება.)

ეკლესია ერთია. იესომ თქვა: „ავაშენებ ჩემს ეკლესიას [მხოლოდითი]...“ (მათეს 16:18). ეფესელთა წიგნში საუბარია ეკლესიაზე, როგორც ერთზე.

და ყოველივე დაამხო მის ფერხთა ქვეშ და დაუმორჩილა, და ის დაადგინა ყოველივეზე მაღლა, თავად ეკლესიისა, რომელიც მისი სხეულია, სისრულე აღმავსებლისა ყოველივესი ყოველივეში (ეფესელთა 1:22-23).

ერთია სხეული და ერთია სული, როგორც ხარტ კიდეც მოწოდებულნი თქვენი მოწოდების ერთი იმედით (ეფესელთა 4:4).

ეკლესია საყოველთაოა. ვინაიდან მხოლოდ ღმერთს აქვს წევრების სია და არც ერთი მიწიერი ადამიანური ორგანიზაცია არ მოიცავს მთელს ეკლესიას, მას ზოგჯერ „უხილავ“ ეკლესიასაც უწოდებენ.

თუმცა ეკლესია, ასევე ადგილობრივიცაა. ეკლესიამ უნდა მიიღოს ადგილობრივი ფორმები, რათა შეასრულოს თავისი ამოცანები. მაგალითად, მორწმუნეს არ შეუძლია ყოველდღიური თანაზიარება საყოველთაო ეკლესიასთან ისტორიის მანძილზე; მას მოაზიარებობა კონკრეტულ ადამიანებთან უნდა ჰქონდეს.

ღმერთი იყენებს ინდივიდებს, მაგრამ ის ასევე იყენებს ადგილობრივ ეკლესიას განსაკუთრებული გზებით. ადგილობრივი ეკლესია (არა შენობა, არამედ მორწმუნეთა ჯგუფი) არის ტაძარი, სადაც სულიწმიდა ბინადრობს.

განა არ იცით, რომ ღვთის ტაძარი ხართ და ღმერთის სული მკვიდრობს თქვენში? (1 კორინთელთა 3:16).²⁶

ადგილობრივი ეკლესიის ზოგიერთი მიზანი, რომელიც ახალ აღთქმაში იძებნება

წაიკითხეთ კომენტარი, შემდეგ ვინმემ მუხლი წაიკითხოს.

1. თაყვანისცემა და მრევლის დამოძღვრა (1 კორინთელთა 14:12).
2. დადგენილი მოძღვრების სწავლება (1 ტიმოთეს 3:15).
3. ხალხის წარგზავნა მახარებლობისა და დამოწაფებისთვის (მათეს 28:19-20).
4. პასტორების ფინანსური დახმარება (1 ტიმოთეს 5:17-18).
5. მისიონერების გაგზავნა და მხარდაჭერა (საქმეების 13:2-4, რომაელთა 15:24).
6. გაჭირვებული წევრებისთვის ფინანსური დახმარება (1 ტიმოთეს 5:3).
7. ცოდვაში ჩავარდნილი წევრების დისციპლინა (1 კორინთელთა 5:9-13).
8. ნათლობა და უფლის სერობა (ზიარება) (მათეს 28:19, 1 კორინთელთა 11:23-26).
9. მორწმუნეთა აღზრდა ქრისტიანულ საზოგადოებაში (საქმეების 2:42).

► მნიშვნელოვანია ყველა ეს მიზანი?

► ჩამოთვლილიდან რომელში მიგიღიათ მონაწილეობა ბოლო დროს?

► რა მოხდება თუ ეკლესია არ შეასრულებს ჩამოთვლილი ამოცანებიდან ერთ-ერთს?

ამ მიზნების შესრულება შეუძლებელია, დამოუკიდებლად მოქმედი ცალკეული პიროვნებების მიერ. მორწმუნეთა ჯგუფებმა ადგილობრივად უნდა ითანამშრომლონ, ეკლესიის ამ ბიბლიური მიზნების შესასრულებლად.

ღმერთს აქვს სამოქმედო გეგმა მორწმუნეთა ადგილობრივი ჯგუფებისთვის. ის იძლევა იმას, რაც საჭიროა და მოითხოვს ჩვენგან ერთგულებას.

აქ მოცემულია რამდენიმე მაგალითი იმისა, თუ როგორ მუშაობს ადგილობრივი სხეული:

²⁶ იმის გასაგებად, რომ პავლე მათ ესაუბრებოდა როგორც ადგილობრივ ჯგუფს და არა როგორც ინდივიდებს, იხილეთ 3:9. ცალკეულ მორწმუნეებზე მოხსენიებულია, როგორც სულიწმიდის ტაძრები 1 კორინთელთა 6:19-ში.

აუცილებელი ელემენტი	ღმერთის მოქმედება	წევრისგან საჭირო პასუხი
ლიდერობა	მოუწოდებს პასტორებს	დაემორჩილოს მწყემსობას
ფინანსები	ბრძანებების მხარდაჭერა	ფინანსური დახმარების გაწევა
სულიერი ნიჭები	იძლევა სულიერ ნიჭებს	იყენებს ნიჭებს ჰარმონიაში მსახურებისთვის
თანამშრომლობა	შექმნა "სხეული "	ურთიერთდამოკიდებულების გააზრება

ზოგ ადამიანს მოსწონს, თავს სულიერად დამოუკიდებლად გრძნობდეს. ისინი მოხარულნი არიან, რომ არიან საყოველთაო ქრისტიანობის ნაწილი, მაგრამ არასოდეს უერთდებიან ადგილობრივ ეკლესიას, თავისუფლად ესწრებიან ნებისმიერ კვირის მსახურებას, სადაც მოისურვებენ, უარს ამბობენ ადგილობრივ ეკლესიაში რეგულარულ მსახურებაზე და თავიანთ მეათედს იძლევიან იმისთვის, რაც მათ აინტერესებთ. ყველა ქრისტიანი ასეთი რომ იყოს, არ იქნებოდა ადგილობრივი ეკლესიები.

ზოგიერთი ადამიანი ძნელად თუ ხედავს ეკლესიის საჭიროებას მათ ცხოვრებაში. ისინი იმედოვნებენ, რომ მარტონი მიაღწევენ გადარჩენას. მათ უჭირთ საეკლესიო მსახურებაზე დასწრების სარგებლის დანახვა.

ზოგიერთმა ეკლესიამ მოახდინა თავისი პროგრამების ადაპტირება, ეკლესიაში ვალდებულების არ მქონე დამსწრეების მოსაზიდად და შესანარჩუნებლად. ისინი კონკურენციას უწევენ სხვა ეკლესიებს ისეთი მსახურების ჩატარებით, როგორიცაა სპექტაკლები. მათი მრევლი ყალიბდება აუდიტორიად, რომელსაც აქვს ბევრად ნაკლები კავშირები, ვიდრე კონცერტზე ან ოპერაზე დამსწრე აუდიტორიას.

ყოველმა ქრისტიანმა საკუთარი თავი, რესურსები და შესაძლებლობები უნდა მიუძღვნას ადგილობრივ ეკლესიას, რათა დაეხმაროს მას ბიბლიური მიზნების შესრულებაში. თუ ამას არ აკეთებს, ის არ ასრულებს თავის დანიშნულებას, როგორც ქრისტიანი.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

სთხოვეთ წევრებს განიხილონ შემდეგი კითხვები:

- ▶ პასტორის ძალაუფლების ქვეშ ვარ? კონკრეტულად როგორ?
- ▶ ფინანსურად ვუჭერ მხარს ადგილობრივ საეკლესიო მსახურებას?
- ▶ ვიყენებ ჩემს შესაძლებლობებს ჩემი ადგილობრივი ეკლესიისთვის?
- ▶ მაქვს იმის განცდა, რომ მჭირდება ჩემი ეკლესია?
- ▶ მაქვს იმის განცდა, რომ ვჭირდები ჩემს ეკლესიას?

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობა, რომ მომეცი სულიერი ოჯახი, რომელიც ჩემთან ერთად იზიარებს ცხოვრებას. მადლობა, რომ გამხადე სხეულის ნაწილი, რომელიც ასრულებს შენს ნებას დედამიწაზე.

დამეხმარე მახსოვდეს, რომ მე მჭირდება ეკლესია და რომ ეკლესიას ვჭირდები მე. დამეხმარე იმ ვალდებულებების აღებაში, რაც ადგილობრივ ეკლესიას სჭირდება მისი წევრებისგან, რათა მან შეძლოს თავისი მიზნების შესრულება.

დაგვეხმარე, რომ ერთად ვიყოთ ტაძარი, სადაც სულიწმიდა ცხოვრობს და იძლევა სიცოცხლეს შენი ხალხისთვის.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ 1 კორინთელთა მე-12 თავი. დაფიქრდით სხეულის ნაწილების ურთიერთდამოკიდებულების შესახებ აღწერაზე.

გაკვეთილი 19

ცდუნებაზე გამარჯვება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მე შემძლია გავიმარჯვო ცდუნებაზე სულიწმიდის მმართველობითა და ძალით.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის გაგება, თუ როგორ მოდის ცდუნება და როგორ უნდა დაეყრდნო ღმერთს მასზე გასამარჯვებლად.

ცდუნება

- ▶ გკონიათ ოდესმე ისეთი ცდუნება, რომელსაც გეგონათ, რომ სხვა ვერავინ გაგიგებდათ?
- ▶ ოდესმე გიფიქრიათ, მართლა შესაძლებელია თუ არა ცოდვაზე სრული გამარჯვებით ცხოვრება?

ღმერთი დაგვპირდა მადლს, რომელიც ანაზღაურებს ჩვენს სისუსტეს ცდუნებაში:

არ შეგმთხვევიათ განსაცდელი, გარდა ადამიანურისა; ხოლო, ერთგულია ღმერთი, რომელიც არ დაუშვებს, რომ თქვენს შესაძლებლობაზე მეტად გამოიცადოთ, არამედ განსაცდელთან ერთად გამოსავალსაც გაგიჩენთ, რომ გადატანა შეძლოთ (1 კორინთელთა 10:13).

ეს მუხლი რამდენიმე მნიშვნელოვან რამეს გვაუწყებს.

1. **ყოველი ცდუნება საერთოა კაცობრიობისთვის.** ის მოდის ჩვენი ადამიანობის გამო და თავს ესხმის ადამიანურ სისუსტეს. ეს ნიშნავს, რომ თქვენი ბრძოლა ნამდვილად არ არის მხოლოდ თქვენი.
2. **ის გვეუბნება, რომ ღმერთმა იცის ჩვენი შესაძლებლობების ზღვარი.** მან იცის, რამდენის გადატანა შეგვიძლია. ჩვენ ნამდვილად არ ვიცით რამდენის გადატანა შეგვიძლია, მაგრამ მან იცის.
3. **ღმერთს სურს, რომ ჩვენ გამარჯვებით ვიცხოვროთ.** ეს მუხლი გვაუწყებს, რომ ის არ დაუშვებს იმაზე მეტ ცდუნებას, ვიდრე ჩვენ მისი დახმარებით გადატანას შევძლებთ. ის ზღუდავს ჩვენთან მოსულ ცდუნებებს, რადგან სურს, რომ გამარჯვებით ვიცხოვროთ. ზოგი ფიქრობს, რომ ცდუნებაზე გამარჯვება შეუძლებელია, რადგან ჩვენ

ადამიანები ვართ. ამ მუხლის თანახმად, გამარჯვება შესაძლებელია და მოსალოდნელიც.

4. ღმერთი გვამლევს იმას, რაც გვჭირდება გამარჯვებით ცხოვრებისთვის. ის ქმნის „გაქცევის გზას.“ გამარჯვებული ცხოვრების მაღლი მოცემულია რწმენის საპასუხოდ.

რადგან ყველა, ვინც ღმერთისგან არის შობილი, სძლევს ქვეყნიერებას; და ეს არის ძლევა, და ქვეყნიერების მძლეველი - ჩვენი რწმენა (1 იოანეს 5:4).

თუ გავიგებთ, როგორ ხდება, რომ მორწმუნე ზოგჯერ ცდუნებას ამარცხებს, იქნებ გავიგოთ, როგორ ავიცილოთ ის თავიდან. სასარგებლოა იმ პროცესის ანალიზი, რომელსაც ადამიანი გადის განსაცდელში ჩავარდნისას.

პროცესი აღწერილია იაკობის 1:14-15-ში:

არამედ ყოველი ცდუნდება თავისი გულისთქმით, რომელიც წარიტაცებს და აცდუნებს მას. როცა ჩაისახება გულისთქმა, შობს ცოდვას...

ჯონ უესლიმ შენიშნა, რომ ცოდვისკენ მიმავალი ნაბიჯები ჩვეულებრივ შემდეგნაირად ხდება.²⁷

1. ჩნდება ცდუნება (ქვეყნიერებისგან, ხორცისგან ან ეშმაკისგან).
2. სული აფრთხილებს და სიფხიზლისკენ მოუწოდებს მორწმუნეს.
3. ადამიანი ყურადღებას უთმობს ცდუნებას და ის უფრო მიმზიდველი ხდება მისთვის. (სწორედ აქ უშვებს ადამიანი თავის პირველ შეცდომას ამ პროცესში.)
4. სული ნაღვლიანდება, ადამიანის რწმენა სუსტდება და ღმერთისადმი სიყვარული ცივდება.
5. სული მკვეთრად მამხელს.
6. ადამიანი შორდება სულის *მტანჯველ* ხმას და უსმენს მაცდურის *მიმზიდველ* ხმას.
7. ბოროტი სურვილი იწყება და ავსებს მის გულს; ქრება რწმენა და სიყვარული; ის მზადაა გარეგნული ცოდვის ჩასადენად.

ამ პროცესს შეიძლება დიდი დრო არ დასჭირდეს. ეს შეიძლება სულ რამდენიმე წუთში მოხდეს.

²⁷ პერიფრაზირებულია წიგნში „მარადიული რწმენა: ჯონ უესლი 21-ე საუკუნეში“, რედაქტორი სტივენ გიბსონი.

იმის გამო, რომ ცდუნება ძლიერდება ჩვენი ყურადღების მიპყრობით, ადამიანი, რომელიც დროს უთმობს იმის გადაწყვეტას, დანებდეს თუ არა, საკუთარ თავს უფრო დიდ საფრთხეში იგდებს. იმ მორწმუნეს, რომელიც სერიოზულად ზრუნავს ცოდვაზე გამარჯვების შენარჩუნებაზე, უნდა ჰქონდეს თავისი გული ჩამოყალიბებული, რათა მან დაუყოვნებლივ უარყოს ცდუნება. ადამიანი, რომელიც ყოყმანობს, აჩვენებს, რომ მისი გული ბოლომდე არ არის განწყობილი, აამოს ღმერთს.

ცდუნება ჩვენი რწმენის გამოწვევაა, რადგან ცდუნება გვაძლევს შესაძლებლობას ეჭვი შევიტანოთ, რომ ღმერთისადმი მორჩილება საუკეთესო გზაა ამ მომენტში.

თუ ჩანს, რომ მორწმუნეს არ შეუძლია იცხოვროს ცოდვაზე გამარჯვებით, ეს ალბათ გამოწვეულია ქვემოთ ჩამოთვლილი ერთი ან რამდენიმე პრობლემის გამო.

1. ის ვერ ხედავს, რომ ღმერთი ითხოვს მორჩილებას.
2. ის ვერ ხედავს და არ სჯერა ღვთის დაპირების, მოქმედი მადლის შესახებ.
3. ის არ არის დამოკიდებული ღვთის მოქმედ მადლზე, ნაცვლად პირადი ძალისა.
4. ის ემსახურება ღმერთს შერჩევითი მორჩილებით, სრული უპირობო მორჩილების ნაცვლად.
5. მას არ უცდია მადლის მიერ ჰქონოდა ერთი მოტივი, ღვთის ნების შესასრულებლად (ფილიპელთა 3:13-15).
6. ის არ ინარჩუნებს სულიერ დისციპლინას, რომელიც განამტკიცებს მისი რწმენის გამაძლერებელ ურთიერთობას ღმერთთან.

განხილვის სცენარი

მძლოლად სამუშაოზე სამმა კაცმა შეიტანა განაცხადი. პირველმა, რომელსაც სურდა შთაბეჭდილება მოეხდინა პოტენციურ დამსაქმებელზე, თქვა: „მე ისეთი გამოცდილი მძლოლი ვარ, რომ ხევიდან რამდენიმე ფუტის დაშორებით მაღალი სიჩქარითაც თუ ვივლი, არაფერი გექნებათ სანერვიულო.“ მეორეს არ სურდა ჩამორჩენა, ამიტომ თქვა: „შემიძლია ხევიდან რამდენიმე ინჩის მანძილზე მაღალი სიჩქარით მართვა, მასზე გადასვლის გარეშე.“ მესამე მძლოლმა, მცირე ყოყმანის შემდეგ დამსაქმებელს უთხრა: „ხევთან მიახლოებით თქვენს სიცოცხლეს არ გავრისკავდი“. როგორ ფიქრობთ, სამსახურში ვინ აიყვანეს?

არ უნდა ვეცადოთ იმის გარკვევას, რამდენად შეგვიძლია მივუახლოვდეთ ცდუნებას. ღმერთს სურს მოგვცეს პირადი მითითებები, რომლებიც დაგვიცავს ჩვენი სისუსტის

სფეროებისგან. როდესაც არჩევანი გვაქვს, თავი შორს უნდა დავიჭიროთ ისეთი რამეებისგან, რაც სულიერად გვასუსტებს, მაგალითად არასწორი გართობა.

რა ხდება, თუკი მორწმუნე შესცოდავს?

► თუ მორწმუნე შესცოდავს, რამდენ ხანს უნდა ელოდოს ღმერთთან ურთიერთობის აღდგენას?

თუ მორწმუნე ცოდვას ჩაიდენს, მაშინვე უნდა მოინანიოს და მისი აღდგენა შესაძლებელია ჩვენი შუამდგომელის, იესო ქრისტეს მეშვეობით (1 იოანეს 2:1-2). ის არ უნდა დაელოდოს მომავალ დროს, რომელიც მისი აზრით უფრო მოსახერხებელი იქნება. თუ მას სურს აღდგინება, სულიწმიდა უკვე აძლევს მას ამ სურვილს და აბრუნებს მას ღმერთთან ურთიერთობაში. თუ მონანიება ნამდვილია, მისი აღდგინება შეიძლება დაუყოვნებლივ მოხდეს.

ღმერთმა უკვე განახორციელა უმაღლესი ინვესტიცია ჩვენს გადარჩენაში, იესოს მსხვერპლით. ის არ აპირებს დაუშვას, რომ ეს ინვესტიცია ფუჭად დაიხარჯოს იმიტომ, რომ ვერ მოგვეცეს მადლი, რომელიც გვჭირდება გასაგრძელებლად.

ის, ვინც თავისი საკუთარი ძე არ დაინდო, არამედ გასწირა ჩვენთვის, განა მასთან ერთად ყოველივეს არ გვაჩუქებს? (რომაელთა 8:32).

(წმინდა წერილის შემდეგი ადგილი დაბეჭდილია სტუდენტის სამუშაო ფურცელზე.)

ხოლო ვისაც ძალუმს დაგიცვათ დაცემისგან და უბიწონი წარგადგინოთ თავისი დიდების წინაშე სიხარულით, ერთადერთ ღმერთს, ჩვენს მაცხოვარს ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მიერ, დიდება, სიდიადე, ძალა და ხელმწიფება ყოველთა საუკუნეთა უწინარეს და ახლა და უკუნითი უკუნისამდე. ამინ! (იუდას 1:24-25).

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► გაუზიარეთ თქვენი გამოცდილება იმის შესახებ, თუ როგორ შეუძლია ცდუნებიდან ცოდვამდე ნაბიჯების გაგებას, დაეხმაროს ადამიანს შეაჩეროს ცდუნების მიერ გონების კონტროლი. მიეცით საშუალება, სხვებმაც იგივე გააზიარონ.

► სთხოვეთ ვინმეს გააზიაროს, თუ როგორ შეუშალა მას, ზემოთ ჩამოთვლილი ექვსი პრობლემიდან ერთმა ან რამდენიმემ, გამარჯვებულად ცხოვრებაში ხელი.

► სთხოვეთ მათ, ვინც ცდუნებას ებრძოდა, აიღონ ამ გაკვეთილის სწავლებების განხორციელების ვალდებულება. მაგალითად, „გადაწყვეტთ თუ არა, რომ როდესაც ცდუნება მოვა, არ იფიქრებთ მასზე, არამედ მაშინვე უარყობთ და დაეყრდნობით ღმერთის ძალას?“

ლოცვა

ზეციერო მამა,

მადლობელი ვარ, რომ ჩემს შესახებ ყველაფერი გესმის. შენ იცი ჩემი შესაძლებლობები და სისუსტეები. მადლობა, რომ ზღუდავ ჩემთან მოსულ ცდუნებებს და მადლს მანიჭებ, რათა გამარჯვებით ვიცხოვრო.

დამეხმარე, რომ ყოველთვის მივყვე სულიწმიდის მმართველობას. დამეხმარე ყოველთვის მოვიშორო ცოდვა, როგორც კი გავაცნობიერებ მას.

დამეხმარე, მახსოვდეს, რომ მხოლოდ შენ შეგიძლია ჩემი გულის დაკმაყოფილება.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ გამოცხადების მე-2, მე-3 თავები. ეს თავები შეიცავს წერილებს შვიდი ეკლესიისადმი. ისინი მრავალი განსხვავებული ცდუნებისა და გამოწვევის წინაშე დგანან. ყურადღება მიაქციეთ აღთქმას, რომელიც მოცემულია ყოველი წერილის ბოლოს მითვის, ვინც გაიმარჯვებს.

გაკვეთილი 20

ღვთის წინამძღოლობა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მე ვიგებ ცხოვრებისეულ ბრძოლებს მხოლოდ ჩემი მეთაურის მითითებით.“

გაკვეთილის მიზანია

ვისწავლოთ მგრძნობელობა სულიწმიდის წინამძღოლობის მიმართ.

ლოცვა - კომუნიკაცია ომში

► რა არის დამონტაჟებული ყველა სამხედრო მანქანაში?

ყველა ტანკს, ჯიპს, თვითმფრინავს და ა.შ აქვს რადიოკავშირი. ეს არ არის რადიო მათი საყვარელი მუსიკალური სადგურის მოსასმენად, არამედ რადიო კომუნიკაციისთვის.

კომუნიკაცია აუცილებელია ბრძოლის მოსაგებად. ჯარისკაცები ბრძოლაში ვერ ხედავენ მოქმედების მთელ ველს. მათ შეიძლება არ იცოდნენ სად არიან მათი მეგობრები და სად არიან მათი მტრები. მათ არ იციან რა მიმართულებით ისროლონ და რა მიმართულებით გადაადგილდნენ, გარდა მეთაურისგან მიღებული ბრძანებისა.

არაერთი შემთხვევა ყოფილა, როდესაც ჯარისკაცები დაიღუპნენ „მეგობრული ცეცხლით“, თანამებრძოლების მხრიდან არასწორი მიმართულებით ნასროლი ტყვიებით. ყოფილა შემთხვევები, როდესაც ცუდი კომუნიკაციის გამო რაკეტები და ბომბები მტრების ნაცვლად მეგობრებს დაუშინეს.

თანამედროვე ომში, ჩვეულებრივი სტრატეგიაა მტრის საკომუნიკაციო ცენტრის მწყობრიდან გამოყვანა. მხარე, რომელიც ამაში წარმატებას მიაღწევს, ალბათ გაიმარჯვებს ბრძოლაში.

ჩვენ სულიერ ომში ვიმყოფებით. ეშმაკი გვაცდუნებს და ცდილობს ჩვენს მოტყუებას. ქვეყნიერება ცდილობს მოგვაქციოს თავის ცხოვრების წესსა და ღირებულებებში. ჩვენს ირგვლივ მყოფი ადამიანები ხანდახან თავგზას გვირევენ და ხელს გვიშლიან ღმერთისთვის ცხოვრებაში. ჩვენ მტრულ ქვეყანაში მყოფი ჯარისკაცებივით ვართ, გვყავს მხოლოდ რამდენიმე მეგობარი და ბევრი მტერი.

ღმერთს სურს, რომ ჩვენ სულიერი ომი მოვიგოთ. ლოცვა არის ჩვენი მეთაურთან კომუნიკაციის საშუალება.

წარმოიდგინეთ ჯარისკაცი ბრძოლაში, რომელმაც გადაწყვიტა უგულბელოყოს მისი ბრძანებები და დამოუკიდებლად იმოქმედოს. მას სიკეთის ნაცვლად ზიანის მოტანა შეუძლია; ის შეიძლება ვერ დაეხმაროს მასზე დამოკიდებულ ადამიანებს; და მას დიდი ალბათობით მოკლავენ ან ტყვედ ჩავარდება.

ყოველგვარი ლოცვით და ვედრებით ილოცეთ ყოველ ჟამს სულით და ამაზე იფხიზლეთ მთელი დაჟინებით და ლოცვით ყველა წმიდასთვის (ეფესელთა 6:18).

ეს მუხლი მოყვანილია იმ მონაკვეთის ბოლოდან, სადაც პავლე აღწერდა ქრისტიანის სულიერ საჭურველს მისი ეპოქის სამხედრო აზჯარით. მან თქვა, რომ ჩვენი მტრები არ არიან ფიზიკური, არამედ სულიერი.

შესაძლოა, იმ დროს ჯარისკაცებისთვის რადიოგადამცემები რომ ყოფილიყო ხელმისაწვდომი, პავლე მათ გამოიყენებდა სულიერი ჯარისკაცის აღჭურვილობის კიდევ ერთი ნაწილის - ლოცვის ილუსტრაციისთვის. საჭურველის აღწერის შემდეგ მან ისაუბრა ლოცვაზე, რომელიც სულიერ საჭურველთან ერთად უნა იქნას გამოყენებული.

სანამ სულიერი ბოროტების წინააღმდეგ ბრძოლაში ვდგავართ, ჩვენ უნდა ვილოცოთ, გვექონდეს კომუნიკაცია ჩვენს მეთაურთან. ჩვენ მოწოდებულნი ვართ ვიფხიზლოდ ლოცვაში, ვიყოთ ფხიზლად და დაჟინებულნი.

ღმერთმა აღუთქვა წინამძღოლობა მათ, ვინც მოუსმენს და მიენდობა მას.

მთელი შენი გულით მიენდე უფალს და შენს გონიერებას ნუ დაეყრდნობი. ყოველ შენს გზაზე შეიცანი უფალი და ის მოგისწორებს ბილიკებს (იგავების 3:5-6).

უფლის მიერ წარიმართება კაცის ნაბიჯები (ფსალმუნის 36:23).

ჩვენ ყოველთვის გვჭირდება ღმერთის წინამძღოლობა და ის წარგვმართავს იმ გზებით, რომლებსაც ვერ ვიგებთ ყოველთვის. მას არასოდეს ვავიწყდებით, მაშინაც კი, როდესაც მასზე არ ვფიქრობთ. მაგრამ არის შემთხვევები, როდესაც ჩვენ განსაკუთრებით გვჭირდება მისი მითითების ძიება და უნდა ვთხოვოთ, დაგვხმაროს არჩევანის დანახვაში, როგორიც ის სინამდვილეშია. ღმერთს შეიძლება სურდეს ჩვენი კურსის შეცვლა მოულოდნელი გზებით.

ჩვენ მზად უნდა ვიყოთ მის მოსასმენად ...

1. **ცხოვრების შემცვლელი გადაწყვეტილებების მიღებისას:** ქორწინება, საქმიანობის სფერო, განათლება, ადგილობრივი ეკლესიისადმი ერთგულება.
2. **პრაქტიკული გადაწყვეტილებების მიღებისას:** სამუშაო შესაძლებლობები, სად ვიცხოვრო, მსხვილი შენაძენები.

3. მსახურების დაგეგმვასა და შესრულებისას: პირადი მოწოდება, სად და ვისთან ერთად მსახურება, ქადაგებისა და სწავლების თემები.
4. ეკლესიის ცხოვრებაში მონაწილეობისას: როგორ ვცეთ თავყვანი, რა შევისწავლოთ, რა გავცეთ, როგორ ვიყოთ ქრისტეს სხეულის ნაწილი დედამიწაზე.

გზები, ღვთის წინამძღოლობის უკეთ ამოსაცნობად

1. ლოცვაში ღმერთთან ახლოს დარჩენა. თუ თქვენი ცხოვრების დიდი ნაწილი მოწყვეტილია ღმერთთან საუბარს, მაშინ თქვენ მიჰყვებით თქვენს მიდრეკილებებს და შეზღუდულ აღქმას.
2. ნუ ენდობით საკუთარ მსჯელობას უფრო მეტად, ვიდრე განსაზღვრულ ბიბლიურ ჭეშმარიტებას. როგორც ზემოთ მოყვანილი მუხლი ამბობს: „...შენს გონიერებას ნუ დაეყრდნობი“ (იგავების 3:5).
3. ყოველთვის დაემორჩილეთ იმას, რაც დანამდვილებით იცით, რომ ღვთის ნებაა. ეს გააუმჯობესებს თქვენს აღქმას. ადამიანს, რომელიც არ ემორჩილება ღვთის სიტყვას, ნამდვილად არ სურს ღვთის ნების აღსრულება, რადგან ღმერთი თავის ნებას წმინდა წერილით გამოხატავს. თუ დაემორჩილებით მხოლოდ იმ ნაწილს, რაც იცით თქვენთვის ღვთის ნების შესახებ, უფრო დაიბნევით - სინათლე სიბნელედ გადაგექცევით (ლუკას 11:35).
4. ნუ გადადებთ ღვთის ნებისადმი მორჩილებას. ნუ დაელოდებით გარემოებების შეცვლას, სანამ ღმერთს დაემორჩილებით. თქვენ ვერ განიცდით ღვთისგან საუკეთესოს, თუ არ დარჩებით მის დროში.
5. იყავით მომთმენნი. შეიძლება დაგჭირდეთ ლოდინი, სანამ ღმერთი გახსნის კარებს და მოამზადებს სიტუაციებს თქვენთვის. მოუთმენლობის გამო საქმეებს საკუთარ ხელში ნუ აიღებთ. „დაემორჩილე უფალს და მოთმინებით დაელოდე მას“ (ფსალმუნის 36:7). არასოდეს გააკეთოთ ის, რაც იცით, რომ არასწორია გადაუდებლობის გრძნობის გამო.
6. მოუსმინეთ კარგ რჩევებს, „რადგან ბრძნული მითითებით წარმართავს ომს და მრავალი მრჩევლის წყალობით ექნება გამარჯვება“ (იგავების 24:6).²⁸ როდესაც ღმერთს სურს, რომ მიიღოთ მნიშვნელოვანი გადაწყვეტილება, ის ხშირად აჩვენებს ამას თქვენს ცხოვრებაში სხვა მნიშვნელოვან ადამიანებს. თუ არსებობენ ღვთისმოსავი,

²⁸ ინგლისური სტანდარტული ვერსია

ხანდაზმული ადამიანები, რომლებიც გიცნობენ და ზრუნავენ თქვენზე, არ უნდა გადაწყვიტოთ, რომ გააკეთოთ ის, რაც მათი აზრით შეცდომაა.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ გააზიარეთ გადაწყვეტილების მაგალითი, რომელიც თქვენ იცით, რომ ღმერთმა მიგითითათ. როგორ გაჩვენათ ღმერთმა, რომ ეს სწორი გადაწყვეტილება იყო?
- ▶ სასარგებლო იქნება, თუ თქვენ ასევე გაუზიარებთ არასწორი გადაწყვეტილების მაგალითს. ვერ მიჰყევით ოთხი პრინციპიდან ერთ-ერთს, რათა უკეთ ყოფილიყავით მომართული ღმერთის მიერ? მიეცით საშუალება სხვებსაც ანალოგიურად გააზიარონ.
- ▶ შესაძლოა ვინმე ამჟამად ცდილობს მიიღოს გადაწყვეტილება, რომლის განხილვაც მათ სურთ ჯგუფთან.

ლოცვა

ზეციერო მამა

მოხარული ვარ, რომ იცი, რა შედეგები მოჰყვება ჩემს ნებისმიერ არჩევანს. მადლობა, რომ ჩემთვის კარგი რამეები გაქვს დაგეგმილი. ვიცი, რომ ჩემს ნაბიჯებს იმაზე მეტად მართავ, ვიდრე მე ვხედავ.

დამეხმარე ვისწავლო შენი მითითებების უკეთ შესრულება. დამეხმარე ლოცვაში შენთან ახლოს ყოფნაში. დამეხმარე, მივაქციო ყურადღება იმ ჭეშმარიტებას, რომელსაც შენ მაჩვენებ. დამეხმარე მოთმინებით დაველოდო შენს მიმართულებას.

მსურს მოგენდო ყოველ გადაწყვეტილებაში. მინდა მთელი გულის მორჩილებით მივყვე შენს ნებას.

მადლობა, რომ საუკეთესო გინდა ჩემთვის.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ იგავების 3:1-12. რა ფასეულობები, დამოკიდებულებები და ხასიათი არის აღწერილი აქ, რაც დამახასიათებელია იმ ცხოვრებისთვის, რომელსაც ღმერთი ხელმძღვანელობს და აკურთხებს? როგორ შეგიძლიათ პირადად განავითაროთ ისინი?

გაკვეთილი 21

ბარიერები ლოცვაში

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„თავიდან უნდა ავიცილო შეცდომები, რომლებიც ხელს შეუშლის ჩემს ლოცვას.“

გაკვეთილის მიზანია

ვისწავლოთ დაცვა ცხრა პრობლემისგან, რომლებიც ლოცვას ნაკლებად ეფექტურს ხდის.

ბარიერები ლოცვაში

► რამ შეიძლება შეუშალოს ხელი ადამიანის ლოცვით ცხოვრებას განვითარდეს ისე, როგორც საჭიროა?

ლოცვის მრავალი მიზეზის მიუხედავად, ²⁹ ბევრ ადამიანს უჭირს ღრმა და ერთგული ლოცვითი ცხოვრების ჩამოყალიბება. აქ მოყვანილია რამოდენიმე გავრცელებული, მაგრამ თავიდან აცილებადი დაბრკოლება ლოცვისთვის.

(1) მოტივაციის ნაკლებობა

განთიადამდე, ჯერ კიდევ ღამიანად ადგა, გავიდა და წავიდა უდაბნო ადგილას და იქ ლოცულობდა (მარკოზის 1:35).

ზოგიერთი ადამიანი ლოცვისთვის დროს არ გამოყოფს, რადგან ვერ ხედავს მის მნიშვნელობას. მათ აქვთ განცდა, რომ ზედმეტად დაკავებული არიან იმისთვის, რომ ბევრი დრო დაუთმოთ ლოცვას.

თუ ადამიანი ხშირად გრძნობს, რომ რაღაც ღირებული საქმეების გაკეთება სჭირდება, სანამ დროს ლოცვას დაუთმობს, ან რომ უნდა შეამციროს ლოცვის დრო ისე, რათა დაკავდეს რაღაცით, ის სწორ მნიშვნელობას არ ანიჭებს ლოცვას.

დაკავებული ადამიანი უგულვებელყოფს ლოცვას, რადგან გრძნობს, რომ რასაც ის აკეთებს უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ის, რასაც აკეთებს ღმერთი.

როდესაც ლოცულობ, შეგიძლია მეტის გაკეთება, ვიდრე უბრალოდ ლოცვა, მაგრამ ლოცვაზე მეტის გაკეთება არ შეგიძლია, სანამ არ ილოცვ.

²⁹ იხილეთ გაკვეთილი სათაურით „ღმერთთან ურთიერთობა“ და გაკვეთილი „ლოცვის სარგებელი.“

(2) სულიერების სიამაყე

ნუ მოიქცევით თვალთმაქცეობით, რომელთაც უყვართ სინაგოგებსა და ქუჩის კუთხეებში დგომა და ლოცვა, ხალხის დასანახად. ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მათ უკვე მიიღეს თავიანთი საზღაური. შენ კი, როცა ლოცულობ, შედი შენს ოთახში, ჩაიკეტე კარი და ილოცე დაფარულში მყოფი შენი მამისადმი; და შენი მამა, რომელიც დაფარულში ხედავს, მოგიზღავს შენ (მათეს 6:5-6).

ოდესმე გქონიათ საუბარი, როდესაც ხვდებით, რომ ადამიანი, რომელიც თქვენ გესაუბრებათ, სინამდვილეში სხვის გასაგონად ლაპარაკობს? მსგავსი რამ როგორ განცდას დაგიტოვებდათ? თქვენ ვერ იგრძნობდით, რომ ეს ნამდვილი საუბარი იყო.

ზოგჯერ, როდესაც ადამიანები ლოცულობენ, ისინი სინამდვილეში ღმერთს არ ესაუბრებიან, არამედ ლაპარაკობენ სხვების გასაგონად. მათ სურთ, რომ სხვებმა მოუწონონ ის, რასაც ისინი ამბობენ. ეს ფარისევლების შეცდომის მსგავსია, რომლებიც საჯაროდ ლოცულობდნენ მხოლოდ იმისთვის, რომ ხალხი აღფრთოვანებულიყო მათით. ისეთივე არასწორი იქნება იმის სურვილი, რომ ადამიანებმა იცოდნენ, რამდენად ბევს ლოცულობთ ან რამდენად ადრიანად ლოცულობთ, რომ აღფრთოვანდნენ თქვენით. ეს სულიერი სიამაყეა და ის შეაფერხებს თქვენს ურთიერთობას ღმერთთან.

იესომ თქვა, რომ თქვენი ლოცვის ძირითადი დრო უნდა იყოს განმარტოებულ ადგილას.

(3) უპიროვნო ლოცვა

ლოცვის დროს კი ნუ მოჰყვებით ამაო სიტყვების გამეორებას, როგორც წარმართები იქცევიან, რადგან ჰგონიათ, რომ მრავალსიტყვაობის გამო იქნებიან შესმენილნი (მათეს 6:7).

წარმართულ რელიგიებში ლოცვები ხშირად წარმოადგენს განმეორებულ ფრაზებს. წარმართები იმედოვნებენ, რომ თავიანთი ღმერთების მანიპულირებას მოახდენენ უპიროვნო, მაგიური საშუალებებით.

ჩვენი ლოცვები ღმერთს ვერ ამოძრავებს მექანიკურად. ის არის პიროვნება. ამიტომ, ჩვენ არ ვამბობთ ფრაზებს, თითქოს მათ აქვთ ჯადოსნური ძალა თავისში. ნუ მისცემთ უფლებას თქვენი ლოცვა იყოს უპიროვნო.

(4) მიუტევებლობა

ხოლო თუ თქვენ არ მიუტევებთ ადამიანებს მათ შეცოდებებს, არც თქვენი მამა მოგიტევებთ თქვენს შეცოდებებს (მათეს 6:15).

ამიტომ, ჩემი სურვილია, რომ ყველგან ლოცულობდნენ კაცები... რისხვისა და ეჭვის გარეშე..." (1 ტიმოთეს 2:8).

ადამიანებთან თქვენი ურთიერთობა გავლენას ახდენს ღმერთთან თქვენს ურთიერთობაზე. თუ არ გსურთ აპატიოთ სხვებს, მაშინ ნუ დაელოდებით, რომ ღმერთი მპატიებელი იქნება თქვენს მიმართ. პატიება ნიშნავს, იყო მზად იმისთვის, რომ სასჯელს, რომელსაც ისინი იმსახურებენ გაუქმდეს.

პატიების მაღლის გარეშე ჩვენ ვერ გავაგრძელებთ ღმერთთან ურთიერთობას.

(5) არაღიარებული შეცდომა სხვების მიმართ

ამიტომ, თუ ძღვენს მიიტან სამსხვერპლოზე და იქ გაგახსენდება, რომ შენს ძმას რაიმე აქვს შენი საწინააღმდეგო, მიატოვე შენი ძღვენი სამსხვერპლოს წინ, წადი და ჯერ შენს ძმას შეურიგდი, შემდეგ დაბრუნდი და შესწირე შენი ძღვენი (მათეს 5:23-24).

იესომ თქვა, რომ მსხვერპლი არ უნდა შესწირო ღმერთს, სანამ იცი, რომ დამნაშავე ხარ სხვის მიმართ. თქვენ უნდა წახვიდეთ, მოიხადოთ ბოდიში და აუნაზღაუროთ თუ დავალიანება გაქვთ, მაშინ თქვენი ღმერთისთვის მიტანილი მსხვერპლი შეიძლება იქნას მიღებული.

ჩვენ არ ვწირავთ მსხვერპლს ისე, როგორც მაშინ, მაგრამ თაყვანს ვცემთ ღმერთს. თუ გვსურს, რომ ჩვენი თაყვანისცემა მისთვის მისაღები იყოს, უნდა ვაღიაროთ ნებისმიერი ცოდვა, რომელიც ჩვენ ჩავიდინეთ სხვების წინააღმდეგ.

ასევე თქვენც ქმრებო, გონივრულად მოეპყარით ცოლებს, როგორც უფრო სათუთ ჭურჭლებს, პატივი ეცით, როგორც სიცოცხლის მაღლის თანამემკვიდრეებს, რათა ლოცვა არ დაგიბრკოლდეთ (1 პეტრეს 3:7).

ქმარი ცოლს უნდა მოეპყროს, როგორც ძვირფას და სუსტ არსებას. თუ ის უყურადღებოა მის სისუსტეზე, მისი ლოცვა შეფერხდება.

იგივე პრინციპი ვრცელდება ნებისმიერ სხვაზე, ვისზეც თქვენ გაქვთ ძალაუფლება. თუ ხართ არაკეთილსინდისიერი, დესპოტური, უყურადღებო სხვისი გრძნობებისა და უფლებების მიმართ, ღმერთი არ არის თქვენით კმაყოფილი და გაგიჭირდებათ ლოცვა.

(6) მარცხი შეუპოვრობაში

ითხოვეთ და მოგეცემათ, ეძიეთ და იპოვით, დააკაკუნეთ და გაგელებათ (მათეს 7:7).

ამ ზმნების ბერძნული დროის მიხედვით, ვინც აგრძელებს თხოვნას მიიღებს, ვინც აგრძელებს ძებნას, იპოვის და ვინც აგრძელებს კაკუნს, გაელება.

იესო ხაზს უსვამდა დაჟინებულ ლოცვას. ხშირად ადამიანები ლოცულობენ რაღაცისთვის ერთხელ ან ორჯერ, შემდეგ ივიწყებენ მას. ისინი საკმარისად დიდხანს არ ლოცულობენ იმისთვის, რომ გაარკვიონ, არის თუ არა მათი თხოვნა ღვთის ნების შესაბამისი.

განაგრძეთ ლოცვა სიის გამოყენებით, რათა დაიმახსოვროთ საჭიროებები, რომლებზეც გადაწყვეტთ ლოცვა. სია დაგეხმარებათ ლოცვაზე კონცენტრირებაში იმ დროს, როდესაც დაღლილი ხართ ან ებრძვით მოხეტიალე აზრებს.

დაფიქრდით ამაზე: „შეიძლება ვერ ვისმენ ღმერთისგან ყოველ დღე, მაგრამ ვცდილობ, რომ მან მოისმინოს ჩემგან ყოველდღე.“

(7) დაუმორჩილებლობა

და რასაც კი ვთხოვთ, მივიღებთ მისგან, რადგან ვიცავთ მის მცნებებს და მოსაწონს ვიქმთ მის წინაშე (1 იოანეს 3:22).

ეს მუხლი აჩვენებს, რომ მორჩილება რწმენის საფუძველია. მორჩილება აჩვენებს, რომ გვიყვარს ღმერთი, ამიტომ ის აუცილებელია მასთან ურთიერთობისთვის. დაუმორჩილებლობა აჩვენებს ღვთისადმი სიყვარულის ნაკლებობას, რაც ხელს შეუშლის ლოცვით ცხოვრებას.

(8) ცოდვილი მოტივები

ითხოვთ და ვერ იღებთ, რადგან ბოროტი განზრახვით ითხოვთ, რათა თქვენი გულისთქმებისთვის გაფლანგოთ (იაკობის 4:3).

ცოდვილი სურვილების მქონე ადამიანი ვერ ხედავს მოვლენებს ღვთის თვალთახედვით და გულწრფელად ითხოვს იმას, რასაც ღმერთი ხედავს, როგორც კარგს. მას სურს ქვეყნიერებისგან რაღაცეები და ცდილობს გამოიყენოს ღმერთი, როგორც ამ რაღაცეების მიღების საშუალება.

ქრისტიანს უნდა შეეძლოს ღვთისგან საუკეთესო ისურვოს. სულიწმიდა წარუძღვება მას ღვთის ნების მიხედვით ლოცვაში.

ჩვენ მზად უნდა ვიყოთ დავემორჩილოთ და ვიყოთ მზად, რომ მან თავისი გზებით დააკმაყოფილოს ჩვენი გულები.

(9) ურწმუნოება

ხოლო რწმენის გარეშე შეუძლებელია ღმერთისთვის სათნოდ ყოფნა, ვინაიდან ვინც ღმერთთან მიდის, უნდა სწამდეს, რომ ღმერთი არის და ის მიუზღავს მის მაძიებელს (ებრაელთა 11:6).

არ გწამდეს ღვთის დაპირებების, ნიშნავს მისი ბუნების უნდობლობას. ლოცვაში ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა, ზრდის ჩვენს რწმენას მის მიმართ.

დასკვნითი აზრები

ზოგჯერ ადამიანები ვერ უმკლავდებიან დაბრკოლებას და თითქმის მთლიანად წყვეტენ ლოცვას. ამ დაბრკოლებების თავიდან აცილება შესაძლებელია ღვთის დახმარებით.

ადამიანი უნდა გაჩერდეს და მოძებნოს პრობლემა, როდესაც ხვდება, რომ ლოცვის სურვილი აღარ აქვს, ან თუ ლოცვაში სულიერ ცხოვრებას ხშირად ვერ გრძნობს.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

გააზიარეთ ის, რაც ზოგჯერ შემაფერხებელი იყო თქვენს ლოცვით ცხოვრებაში. სთხოვეთ სხვებს გადახედონ პოტენციური დაბრკოლებების ჩამონათვალს და გააზიარონ ანალოგიურად.

აიღეთ კონკრეტული ვალდებულებები, რომლებიც მიმართულია მიმდინარე დაბრკოლებების გადაჭრაზე.

ლოცვა

ზეციერო მამა

მადლობა, რომ მომეცი შენთან საუბრის პრივილეგია.

მინდა სხვების მიმართ ჩემი დამოკიდებულებით შენ გაამო. მინდა ვიყო თავმდაბალი და მიმტევებელი. მინდა დაჟინებით ვილოცო, ვიდრე არ დამანახებ, რისი გაკეთება გასურს ჩემს თხოვნასთან დაკავშირებით.

მინდა ჩემი მოტივები იყოს გულწრფელი და სუფთა. მსურს რწმენით ვილოცო, რომ შენი ნება შესრულდეს.

მამა, ვაფასებ შენთან ერთად გატარებულ დროს. დამეხმარე თავიდან ავიცილო ის, რაც ხელს შეუშლის ჩემს ურთიერთობას შენთან. მასწავლე როგორ ვილოცო.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ 1 ტიმოთეს 2:1-8. ამ მონაკვეთიდან როგორ აღწერთ იმ ადამიანის ხასიათს, რომელსაც შეუძლია ისე ილოცოს, როგორც ღმერთს სურს?

გაკვეთილი 22

ურთიერთობები

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ღვთის პრინციპები აძლევს მიმართულებას და ადავსებს ჩემს ურთიერთობებს.“

გაკვეთილის მიზანი

სიყვარულის, მშვიდობისა და პატივისცემის პრინციპების გამოყენება.

შესავალი

თქვენ ვერ გეჩნებათ მოთმინებისა და მიტევების ქრისტიანული თვისებები, სხვა ადამიანებთან ურთიერთობის გარეშე.

► კიდევ რა ქრისტიანული თვისებებისა და საქმიანობისთვის არის აუცილებელი სხვა ადამიანებთან ურთიერთქმედება? (სიყვარული, ერთიანობა, მეგობრობა, პასუხისმგებლობა, სიკეთე.)

ეს ყველაფერი ხდება სხვა ადამიანებთან ურთიერთობაში. თვისებების, რომელთა განვითარება და დემონსტრირება შესაძლებელია მხოლოდ ურთიერთობებში. ეს ნიშნავს, რომ ადამიანებთან ურთიერთობა დიდ გავლენას ახდენს ჩვენს სულიერ განვითარებაზე.

წმინდა წერილში სულ მცირე სამი პრინციპია, რომელიც ეხება ნებისმიერი სახის ადამიანურ ურთიერთობას: მშვიდობის, სიყვარულისა და პატივისცემის პრინციპები.

მშვიდობის პრინციპი

ეცადეთ მშვიდობა და სიწმინდე იქონიოთ ყველასთან, ურომლისოდაც ვერავინ იხილავს უფალს (ებრაელთა 12:14).

ეს მუხლი ხაზს უსვამს ურთიერთობების მნიშვნელობას. სიწმინდე მჭიდროდ არის დაკავშირებული ყველას მიმართ მშვიდობის ძიებასთან.

მშვიდობის მისაღწევად, თქვენ თითოეულ ადამიანს მოეპყრობით, სულ მცირე ისე, როგორც გევალებათ. მათთვის, ვისი მადლიერება, პატივისცემა ან მორჩილება გმართებთ, ის უნდა გაიღოთ. თუ ამას არ აკეთებთ, თქვენ ხართ დამნაშავე კონფლიქტის გამოწვევაში. თუ ვერ ასრულებთ თქვენს მოვალეობებს, არ ასრულებთ დანაპირებს ან უხდით სხვებს იმას, რასაც იმსახურებენ, თქვენ არ ისწრაფვით მშვიდობისკენ. როდესაც გააცნობიერებთ, რომ ვერ

გაეცით ის, რაც საჭირო იყო, უნდა მოძებნოთ პატიება და შეძლებისდაგვარად შეასრულოთ თქვენი ვალდებულებები.

მაგრამ მშვიდობისკენ სწრაფვა უფრო მეტს მოითხოვს, ვიდრე იმის გაცემა, რისი ვალდებულებაც გაქვთ. ის მოიცავს იმ სიყვარულისა და სიკეთის გაცემას, რომლის ვალდებულებაც არ გაქვთ.

თუ გსურთ მშვიდობა, მაშინ შერიგებას შეეცდებით კონფლიქტის დროს. თქვენ მზად იქნებით აპატიოთ და იყოთ ნაპატიები. თქვენ არ იჩქარებთ იმაზე ფიქრს, რომ მშვიდობა შეუძლებელია. სამუდამოდ განშორებას ადვილად ვერ მიიღებთ.

იესომ თქვა, რომ უნდა მიხვიდეთ იმ ადამიანთან, ვინც შეურაცხყოფა მოგაყენათ და აუხსნათ, რაც ჩაიდინა. (მათეს 18:15) თუ ფიქრობთ, რომ საქმე უმნიშვნელოა იმისთვის, რომ დამნაშავეს დაუპირისპირდეთ, მაშინ არ უნდა უთხრათ ამის თაობაზე სხვებს და არ უნდა გქონდეთ წყენა მის მიმართ.

იესომ თქვა, რომ მზად უნდა ვიყოთ 70 გზის 7-ჯერ ვაპატიოთ (მათეს 18:21-22). გავრცელებული მიზეზი იმისა, რომ ადამიანები ტოვებენ ეკლესიას და სულიერად ნებდებიან, არის უკმაყოფილება ქრისტიანების მხრიდან არასათანადო მოპყრობის გამო. უკმაყოფილება ხშირად წინ უსწრებს სხვა სახის სულიერ წარუმატებლობას.

როდესაც ადამიანი უარს ამბობს პატიებაზე, ის თავისი ცხოვრების გარკვეულ სფეროში ეწინააღმდეგება ღვთის ძალაუფლებას, რადგან ღმერთი მოითხოვს ჩვენგან პატიებას. ეს სფერო ხდება ტერიტორია, საიდანაც სატანას შეუძლია გავლენა მოახდინოს ცხოვრების სხვა ნაწილებზე. თუ ადამიანი უარს იტყვის პატიებაზე, ის მალე ვერ გაუძლებს ცდუნებებს, რომლებიც შეიძლება ჩანდნენ სრულიად მათთან შეუსაბამოდ.

ყოველი პირადი შეურაცხყოფის საფუძველი არის ჩვენი უფლებების ფასეულობა. იმის გამო, რომ ჩვენ გვჯერა, რომ ვიმსახურებთ გარკვეულ მოპყრობას ან პატივისცემას, შეურაცხყოფილები ვართ, როდესაც ამას არ ვიღებთ. ჩვენ გვჯერა, რომ ვიმსახურებთ იმაზე მეტს, ვიდრე ვიღებთ.

სხვების პატიების გასაღები არის გამოსყიდვის გაგება. გამოსყიდვა ნიშნავს უკან ყიდვას. ვინაიდან ღმერთმა გამოგვისყიდა, ჩვენ მას ვეკუთვნით და ჩვენი უფლებებიც მას ეკუთვნის. ჩვენ შეგნებულად უნდა გადავცეთ ჩვენი უფლებები ღმერთს. შეგიძლიათ ილოცოთ: „უფალო, მე ვიცი, რომ ჩემი ყველა უფლება შენ ეკუთვნის. მინდა, რომ მათზე პასუხისმგებლობა შენ აიღო და მომცე მხოლოდ ის, რაც შენი გადმოსახედიდან კარგია ჩემთვის.“ მაშინ, როდესაც ხალხი კარგად მოგექცევათ, შეგიძლიათ მადლობა გადაუხადოთ ღმერთს, რომ მან ეს პრივილეგია მოგცათ. როდესაც ვინმე ცუდად მოგექცევათ, შეგიძლიათ

გაიხსენოთ, რომ ღმერთი აკონტროლებს თქვენს უფლებებს და მან იცის, რომ თქვენ უკეთესად განვითარდებით ამ დროს, ამ უფლების გარეშე.

ამქვეყნიური მრჩევლები ხშირად გაძლევენ რჩევებს, რომლებიც მიზნად ისახავს დაგეხმარონ, მოახდინოთ მანიპულირება და შეცვალოთ ადამიანი, ვინც პრობლემებს გიქმნით. ეს არ არის პრიორიტეტული.

სხვების პატიებით, თქვენ ემორჩილებით ღმერთს და აძლევთ უფლებას, განგავითაროთ ისე, როგორც მას სურს. თქვენი უფლებების ღმერთისთვის გადაცემის ეს პრინციპი ვრცელდება ყველა ადამიანურ ურთიერთობაზე. (პატიებაზე სხვა მითითებები მოიცავს კოლასელთა 3:13, მათეს 6:15 და რომაელთა 12:19-ს.)

სიყვარულის პრინციპი

ადამიანს, ვისიც არაფერი გგმართებს, მაინც სიყვარულით უნდა მოვექცეთ. ვინაიდან მაღლი მივიღეთ, ღმერთის მოვალენი ვართ. ჩვენ მას ვერ გადავუხდით. მას არ აქვს საჭიროება, მაგრამ გვითხრა, რომ სხვებს მივცეთ დაუმსახურებელი სიყვარული, რომელიც მივიღეთ.

არავისი არაფერი დაგედოთ ვალად, გარდა ერთიმეორის სიყვარულისა... (რომაელთა 13:8).

სიყვარული იმის მტკიცებულებაა, რომ ადამიანი ნამდვილი ქრისტიანია.

თუ ვინმე ამბობს, ღმერთი მიყვარსო, თავისი ძმა კი ეჯავრება, იგი ცრუა; ვინაიდან, ვისაც არ უყვარს თავისი ძმა, რომელსაც ხედავს, არ შეუძლია უყვარდეს ღმერთი, რომელსაც ვერ ხედავს! (1 იოანეს 4:20).

ქრისტიან მორწმუნეებს შორის განსაკუთრებული სიყვარულია და იესო პირადად იღებს თქვენს ქმედებებსა და დამოკიდებულებას სხვა მორწმუნეების მიმართ. განკითხვისას ის იტყვის: „რაც ერთს ამ ჩემს უმცირეს ძმათაგანს გაუკეთეთ, მე გამიკეთეთ“ (მათეს 25:40).

მაგრამ ქრისტიანული სიყვარული უნდა იყოს გამოხატული არა მხოლოდ სხვა ქრისტიანების მიმართ.

მათეს 5:44-45-ში იესომ თქვა,

მე კი გეუბნებით: გიყვარდეთ თქვენი მტრები, ილოცეთ თქვენი მაწყევრებისთვის, კეთილი უყავით თქვენს მოძულეებს და ილოცეთ მათთვის, ვინც გავიწროებთ და გდევნით. რათა იყოთ თქვენი ზეციერი მამის ძენი, რომელსაც თავისი მზე ამოჰყავს ბოროტთა და კეთილთა თავზე და წვიმას უგზავნის მართლებსაც და უმართლოებსაც.

ზოგს უჭირს კეთილგანწყობა მათ მიმართ, ვინც ტკივილს აყენებს მათ, მაგრამ უხეშობის გამართლება არ არსებობს. ჩვენ არ უნდა მოვექცეთ ადამიანებს ისე, როგორც ისინი იმსახურებენ. ჩვენ უნდა მოვექცეთ მათ სიყვარულით და სიკეთით, მიუხედავად იმისა, ისინი ამას იმსახურებენ თუ არა. უნდა გვახსოვდეს, რომ როდესაც ცოდვილები ვიყავით, ჩვენ არ ვიყავით შესაფერისი ღვთის სიყვარულისთვის, მაგრამ მას მაინც ვუყვარდით (ტიტეს 3:2-3).

პატივისცემის პრინციპი

► მე რომ უფასოდ შემოგთავაზოთ ბინძური და დახეული ასდოლარიანი კუპიურა, გენდომებათ? უარს იტყვით, რადგან ჭუჭყიანი და დახეულია?

თქვენ აიღებდით მას, რადგან მას აქვს ღირებულება, რომელიც არ არის დამოკიდებული მის მდგომარეობაზე.

ყველა ადამიანი იმსახურებს პატივისცემას, რადგან ადამიანები ღვთის ხატად არიან შექმნილნი (დაბადების 1:17). ღვთის ხატება თითოეულ ადამიანს ანიჭებს თანდაყოლილ ფასეულობას.

მაშინაც კი, თუ ადამიანს არ აქვს მაღალი ინტელექტი ან მოკლებულია უნარებს, სწავლებას და სხვა ყველაფერს, რაც მას წარმატებულს ან გამოსადეგს გახდიდა ჩვეულებრივი სტანდარტებით, ის ფასეულია, რადგან ღმერთის ხატად შექმნილი ადამიანია.

პიროვნების თანდაყოლილი ფასეულობა რჩება მაშინაც კი, თუ ის სხვა კუთხით ნაკლებად ღირებული გახდა უგუნური არჩევანით. მან შეიძლება მიატოვა სკოლა, გაინადგურა ჯანმრთელობა და ჩამოიყალიბა ცუდი ჩვევები, მაგრამ ის მაინც ფასეულია, როგორც ღმერთის ხატად შექმნილი, უკვდავი სულის მქონე ადამიანი.

ადამიანში ღვთის ხატის თანდაყოლილი ფასეულობის გამო, პატივისცემა უნდა გამოიხატოს ადამიანებს შორის, ყოველი კონტაქტის დროს. როგორც მინიმუმ თავაზიანობა მაინც.

მანიპულირება და მოტყუება არასწორია, რადგან ყველა ადამიანი აკეთებს მარადიული შედეგების მქონე არჩევანს და გადაწყვეტილების მიღებისთვის რეალური ფაქტორები უნდა იცოდეს. არასწორი მიზეზის გამო ადამიანის იძულება გააკეთოს რაიმე სწორად, წარმატებული ვერ იქნება, რადგან მას ჯერ არ გაუკეთებია სწორი არჩევანი.

შემდგომისდაგვარად პატივისცემით უნდა მოვექცეთ ადამიანს მაშინაც კი, როდესაც მისი ქცევა არასწორია. შეცდომების გამოსწორება და დანაშაულის დასჯაც კი (მათ, ვისაც ამის უფლება აქვს) კეთდება იმის შეგნებით, რომ საქმე გვაქვს უკვდავ არსებებთან, რომლებსაც ღმერთის ბუნების ნაწილი აქვთ.

დასკვნა

ბიბლია გვამღევს მითითებებს ურთიერთობებისთვის, რომლებიც დაფუძნებულია მშვიდობის, სიყვარულისა და პატივისცემის პრინციპებზე. აქ მოცემულია მითითებები ცოლ-ქმარს, მშობლებსა და შვილებს, დამსაქმებლებსა და თანამშრომლებს, პასტორებსა და ეკლესიებს, ხანდაზმულებსა და ახალგაზრდებს შორის ურთიერთობისთვის.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

- ▶ ამ პრინციპების გამოყენების უამრავი მაგალითი უნდა იყოს.
- ▶ გაუზიარეთ და სთხოვეთ მაგალითების მოყვანა, როდესაც ვინმე ცდილობდა მშვიდობის დაცვას.
- ▶ გაუზიარეთ და სთხოვეთ წევრებს აიღონ ვალდებულება აპატიონ მათ, ვის მიმართაც უკმაყოფილება გააჩნდათ.
- ▶ ჰკითხეთ სიტუაციის შესახებ, როდესაც ადამიანს შეუძლია იმაზე მეტი სიყვარული გამოავლინოს ვინმეს მიმართ, ვიდრე ის იმსახურებს.
- ▶ იმსჯელეთ რას ნიშნავს პატივისცემით მოექცეთ ადამიანს მაშინაც კი, როდესაც მისი ქცევა არასწორია.

ლოცვა

ზეციერო მამა

დამეხმარე, ვიცხოვრო მშვიდობის, სიყვარულისა და პატივისცემის ბიბლიური პრინციპებით ყველა ჩემს ურთიერთობაში.

მინდა მპატიებელი ვიყო მათდამი, ვინც ჩემს მიმართ არასწორად იქცევა. დამეხმარე შერიგების ძიებაში მათთან, ვინც კონფლიქტშია ჩემთან.

მინდა მქონდეს სიყვარული სხვების მიმართ, რაც სცილდება ჩვეულებრივ ადამიანურ მოთმინებას.

დამეხმარე, პატივი ვცე თითოეულ ადამიანს, როგორც შენს ხატად შექმნილ ადამიანს.

ამინ

სასწავლო დავალება

წაიკითხეთ ეფესელთა 5:22–6:9 სხვადასხვა ურთიერთობებში ქცევის სპეციფიკური მითითებისთვის. ჩამოთვალეთ რა უნდა გააკეთოთ განსხვავებულად თქვენს ურთიერთობებში.

გაკვეთილი 23

გულმოდგინე ქრისტიანული ცხოვრების წესი

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ჩემი ყოველდღიური ცხოვრება ცხადყოფს, რომ სერიოზულად ვარ განწყობილი რათა ღმერთს ვაამო.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ ცხრა პრინციპი, რომლითაც ვიხელმძღვანელებთ ცხოვრების წესის შესახებ კონკრეტულ გადაწყვეტილებებში.

შესავალი

► ოდესმე შეგიმჩნევიათ განსხვავებები ქრისტიანებს შორის, განსაკუთრებით პრაქტიკულ საკითხებში, რას აკეთებენ და რას არ აკეთებენ? რატომ არის ეს განსხვავებები, როდესაც ისინი იყენებენ ერთსა და იმავე ბიბლიას? ვინაიდან ქრისტიანებს შორის ამდენი განსხვავებაა, ნამდვილად აქვს მნიშვნელობა იმას თუ რას ვაკეთებთ? რატომ?

ყველა ქრისტიანი არ ეთანხმება დეტალებს, თუ როგორ უნდა იცხოვროს ბიბლიური პრინციპებითა და ღირებულებებით. ამის მიუხედავად, ქრისტიანი სერიოზულად უნდა მოეკიდოს იმას, რომ იცხოვროს იმის შესაბამისად, რისიც სწამს.

ქცევა, გართობის არჩევანი და ჩაცმულობა, ყველაფერი მეტყველებს გულის მიდრეკილებებზე.

აქ არის რამდენიმე პრინციპი, რომელიც ყველა მორწმუნეს უნდა ახსოვდეს, როდესაც ის ცდილობს გაარკვიოს რა არის საუკეთესო, კონკრეტული ცხოვრების სტილის საკითხებში.

ცხოვრების წესის გადაწყვეტილების პრინციპები

(1) ჩვენ უნდა დავემორჩილოთ, ქრისტიანებისთვის მოცემულ, ბიბლიის ყველა მცნებას.

იესომ მათეს 5:19-ში თქვა,

მაშ, ვინც დაარღვევს ერთს ამ უმცირეს მცნებათაგანს და ისე ასწავლის ადამიანებს, უმცირესი დაერქმევა მას ცათა სამეფოში; ხოლო ვინც აღასრულებს და ისე ასწავლის, მას დიდი დაერქმევა ცათა სამეფოში.

ჩვენ არ შეგვიძლია უბრალოდ ავირჩიოთ ის პუნქტები, რომლებიც ჩვენი აზრით, ყველაზე მნიშვნელოვანია. არცერთი ბიბლიური მცნება არ არის იმდენად უმნიშვნელო, რომ ვუპულებელვყოთ.

(2) ღვთის მცნებები ჩვენთვისაა სასარგებლო.

მეორე რჯულის 10:12-13,

ახლა რას ითხოვს უფალი, შენი ღმერთი შენგან, ისრაელ? მხოლოდ იმას, რომ გეშინოდეს უფლის, შენი ღმერთის, დადიოდე მისი გზით, გიყვარდეს უფალი ღმერთი და ემსახურო მას მთელი შენი გულით და მთელი შენი არსებით; დაიცვა უფლის მცნებანი და დადგენილებანი, რომელთაც შენდა სასიკეთოდ გამცნებ დღეს.

ღმერთი არ გვიმალავს რაიმე კარგს და არ ბრძანებს რაიმეს ჩვენთვის საზიანოს. მისი შეზღუდვების გარეშე ჩვენ ვერ ვიქნებოდით უკეთესები. მისი მითითებების უარყოფა ნიშნავს მის სიბრძნესა და სიყვარულში ეჭვის შეტანას. ჩვენ ვამტკიცებთ, რომ ნამდვილად გვწამს ღმერთის სიკეთე და სიბრძნე, როდესაც ვემორჩილებით მისი სიტყვის მითითებებს, ნაცვლად იმისა, რომ მივყვეთ ადამიანურ იდეებს.

(3) ქრისტიანული თავისუფლება არ არის თავისუფლება ღვთის მორჩილებისგან.

პავლემ ეს მისწერა ქრისტიანებს 1 კორინთელთა 9:21-ში:

ურჯულოთათვის - როგორც ურჯულო, თუმცა არა ვარ ღმერთის ურჯულო, არამედ - ქრისტეს რჯულის ქვეშ მყოფი, რათა ურჯულოები შემეძინა.

ჩვენ გათავისუფლებულნი ვართ რჯულისგან - როგორც მოსეს სისტემისგან, ასევე ღვთის მორალური მოთხოვნებისგან - როგორც გამართლების საშუალება, რადგან მადლით ვართ გადარჩენილნი და არა ღვთის მცნებების აღსრულებით. ჩვენც ასევე განვთავისუფლდებით რჯულის მსჯავრისაგან, რადგან მიტევებულია ჩვენი ჩადენილი ცოდვები.

თუმცა, ჩვენ არ ვართ განთავისუფლებულნი ღვთისადმი მორჩილების მოთხოვნისაგან. როგორც ზემოთ მოყვანილი მუხლი გვიჩვენებს, ჩვენ ღვთის ძალაუფლების ქვეშ ვართ. მისი ნება ჩვენდამი ცხადდება ბიბლიაში.

გათავისუფლდით რა ცოდვისაგან, სიმაართლის მონები გახდით (რომაელთა 6:18).

(4) თუ ჩვენ გვიყვარს ღმერთი, უნდა გვინდოდეს მისი ნების გაგება და არა გვერდის ავლა.

1 იოანეს 5:2-3-ში ნათქვამია

იმით გავიგებთ, რომ გვიყვარს ღვთის შვილნი, თუ გვიყვარს ღმერთი და ვიცავთ მის მცნებებს; რადგან ღვთის სიყვარული ის არის, რომ ვიცავდეთ მის მცნებებს; ხოლო მისი მცნებები მძიმე როდია.³⁰

ღმერთის მოყვარული ადამიანის პირველი კითხვა არ იქნება: „დამდებს ბრალს ღმერთი ამის გამო? არამედ, „რით იქნება ღმერთი ყველაზე მეტად კმაყოფილი?“ (კოლასელთა 1:10).

(5) წმინდა წერილი იძლევა საფუძველს ჩვენი ცხოვრების კონკრეტული წესების დადგენისთვის.

ბიბლია არ იძლევა მხოლოდ ზოგად პრინციპებს. ზოგიერთი მონაკვეთი ჩამოთვლილია სასწავლო დავალებაში, რომლებიც საფუძველს იძლევა გულმოდგინე ქრისტიანული ცხოვრებისათვის. ზოგიერთი მათგანი კონკრეტულ მითითებებს იძლევა ქრისტიანული ცხოვრების წესისთვის.

(6) ცხოვრების დეტალების შესახებ წესები არ არის ჩვენი ყველაზე მნიშვნელოვანი რწმენა.

ფარისევლებმა შეცდომა დაუშვეს, როდესაც ყველაზე მეტი ყურადღება წვრილმანებს დაუთმეს. მათეს 23:23-ში იესომ უთხრა მათ

ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისეველნო, თვალთმაქცნო, პიტნის, კამისა და კვლიავის მეათედს რომ იხდით და ივიწყებთ უმთავრესს რჯულში - სამართალს, წყალობასა და რწმენას. ესეც უნდა გაგეკეთებინათ და არც ის მიგევიწყებინათ.

ეს მუხლი არ ამბობს, რომ არის ჭეშმარიტება, რომელსაც არ აქვს მნიშვნელობა, არამედ ის ამბობს, რომ ზოგიერთი რამ უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე სხვები. ჩვენ ყველაზე მნიშვნელოვან საკითხებზე უნდა ვისაუბროთ.

(7) წესების დაცვა საკმარისი არ არის ღვთისადმი ჩვენი მორჩილების ან სიყვარულის დასამტკიცებლად.

ფარისევლებთან იმავე საუბრისას იესომ თქვა (მათეს 23:25),

ვაი თქვენ, მწიგნობარნო და ფარისეველნო, თვალთმაქცნო, რომლებიც გარედან ასუფთავებთ სასმისსა და ჯამს, შიგნით კი სავსენი ხართ მტაცებლობითა და თავაშვებულებით.

³⁰ ინგლისური სტანდარტული ვერსია

ადამიანმა შეიძლება იცხოვროს ძალიან მკაცრი ცხოვრების წესით, მაგრამ არ უყვარდეს ღმერთი და ბოლომდე არ ემორჩილებოდეს მას. მეორეს მხრივ, ადამიანს შეიძლება უყვარდეს ღმერთი მთელი გულით და მაინც ვერ ხედავდეს ზოგიერთი სტანდარტის აზრს. ამიტომ, მკაცრი ადამიანი სულაც არ არის მეტად სულიერი.

(8) ჩვენი ნდობა სხვების დამოწმებებისადმი არ არის დამოკიდებული მათი ცხოვრების სტილის მცირე დეტალებზე.

რომაელთა 14:10-ში პავლე ეკითხება ქრისტიანებს

მაშ, რატომ განიკითხავ შენს ძმას და ამცირებ, ჩვენ ხომ ყველანი წარვდგებით ღვთის სამსჯავროს წინაშე?!

ეს მუხლი შედის იმ მონაკვეთში, სადაც განიხილება ქრისტიანების განსხვავებული შეხედულებები პრაქტიკულ საკითხებზე. არსებობს გულწრფელი უთანხმოება იმის შესახებ, თუ რა უნდა და რა არ უნდა გააკეთოს ქრისტიანმა.

სხვა მორწმუნე შეიძლება არ ეთანხმებოდეს წმინდა წერილის კონკრეტული მონაკვეთის ჩვენს ინტერპრეტაციას, ან შეიძლება ვერ დაინახოს რაიმე საზიანო იმაში, რაც ჩვენ უარვყავით. შესაძლოა, ღმერთი მისი ცხოვრების სხვადასხვა ასპექტზე მუშაობს ან ღმერთმა ის სხვა კულტურულ კონტექსტში მოათავსა. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ადამიანი ნამდვილი ქრისტიანი არ არის.

(9) განსხვავებული აზრის შემწყნარებლობა არ ამართლებს პიროვნულ უყურადღებობას.

„თითოეული ბოლომდე იყოს დარწმუნებული თავის აზრებში“ (რომაელთა 14:5ბ).

„ხოლო თუ ეჭვით ჭამს, მსჯავრი დაედება, ვინაიდან რწმენით არ იქცევა, რადგან რაც რწმენით არაა, ცოდვაა“ (რომაელთა 14:23).

დგება დამღუპველი შედეგები, როდესაც ადამიანი საკუთარ სინდისს ლახავს. თუ ადამიანი გადაწყვეტს რაღაცის გაკეთებას, რაც მისი აზრით არასწორია, ის დამნაშავეა ცოდვაში. კურთხეულია ადამიანი, რომელიც დადის ღმერთის მიერ მოცემულ სინათლეში (1 იოანეს 1:7).

ჯგუფში გაზიარებისთვის

ამ თემაზე დისკუსიის დაწყება სირთულეს არ წარმოადგენს. ზოგიერთმა სტუდენტმა შეიძლება ხაზი გაუსვას ეკლესიების მიერ ქცევის წესების მოთხოვნის აუცილებლობას. სხვებმა შეიძლება ხაზი გაუსვან განსხვავებებისადმი შემწყნარებლობას.

შეეცადეთ სამართლიანად გაითვალისწინოთ ზემოთ ჩამოთვლილი ცხრა პრინციპიდან თითოეული.

► ჰკითხეთ: „როგორ ფიქრობთ, ამ პრინციპებიდან რომელი ავიწყდება ბევრ ადამიანს?“

► ჰკითხეთ: „ამ პრინციპებიდან თქვენ რომელს დაივიწყებთ დიდი ალბათობით?“

ლოცვა

ზეციერო მამა

დამეხმარე, რომ თანმიმდევრულად ვიცხოვრო შენი სიტყვის მცნებების მიხედვით. ვიცი, რომ ყველაფერი, რასაც შენ ბრძანებ, მნიშვნელოვანია.

დამეხმარე, ვიყო ჩემი სინდისის ერთგული, სხვები რასაც არ უნდა აკეთებდნენ. დამეხმარე, რომ მქონდეს ქრისტიანული დამოკიდებულება მათ მიმართ, ვინც არ მეთანხმება.

მსურს ჩემი რწმენა გამოვლინდეს ყველაფერში, რასაც ვაკეთებ. დამეხმარე ცხოვრების ყველა სფეროში, გავაკეთო არჩევანი, რომელიც ჩემს ცხოვრებას შენი მადლის კარგ მაგალითად აქცევს.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ შემდეგი წმინდა წერილები, რომლებიც საფუძველს იძლევა გულმოდგინე ქრისტიანული ყოფაქცევისთვის:

- 1 კორინთელთა 6:19-20
- 1 კორინთელთა 10:31
- 1 კორინთელთა 11:14-15
- 1 ტიმოთეს 2:9-10
- 1 პეტრეს 3:3-4
- მეორე რჯულის 22:5
- ფსალმუნის 18:14
- ფსალმუნის 100:3

რა პირად სტანდარტებს უნდა დაეყრდნოთ ამ წმინდა წერილებით?

გაკვეთილი 24

ქრისტიანის მეტყველება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„ჩემი საუბრის ბიბლიური პრინციპები არსებობს.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ ცხრა ბიბლიური წესი, რომლებიც ეხმარება ქრისტიანთა საუბარში ღმერთის განდიდებას.

შესავალი

არსებობს ძველი გამონათქვამი, რომელიც ამბობს: „კალამი ხმალზე ძლიერია.“

► რას ნიშნავს ეს?

ეს ნიშნავს, რომ არის ძალა იდეაში, დარწმუნებაში, ურთიერთობაში. ადამიანების მოტივირებით უფრო მეტის მიღწევა შეგიძლიათ, ვიდრე მათი იძულებით. იდეა - კონცეფცია - შეიძლება გავრცელდეს და გავლენა მოახდინოს ბევრ ადამიანზე.

ბიბლია საუბრობს სიტყვების ძალაზე, რომელსაც შეუძლია მოიტანოს როგორც სიკეთე, ასევე ზიანი. ხსნის გეგმა სრულდება სახარების ძალით, რომელიც მინდობილი აქვთ ადამიანთა მაცნეებს.

საუბრის ბიბლიური პრინციპები

როგორ გამოვიყენოთ ჩვენი სიტყვები სიკეთის მისაღწევად და ზიანის თავიდან ასაცილებლად? ბიბლია რამდენიმე პრინციპს იძლევა.

(1) ძალიან ბევრს ნუ ილაპარაკებთ.

მრავალსიტყვიანობს ბრყვი... (ეკლესიასტეს 10:14).

ვინც ბევრს ლაპარაკობს, ცოდვას ვერ ასცდება, თავისი ენის მომთოკველი კი ბრძენია (იგავების 10:19).

მდუმარე ბრყვიც კი ბრძნად ჩაითვლება, ხოლო პირმოკუმული - გონიერად (იგავების 17:28).

ასე რომ, ზევს ნუ ილაპარაკებ. ზედმეტად მოლაპარაკე სათანადოდ არ აფასებს არც საკუთარ და არც სხვის სიტყვებს. ის ამბობს იმას, რასაც წამდვილად არ გულისხმობს და თვლის, რომ სხვა ადამიანებიც იგივეს აკეთებენ. ის ცოდნის გარეშე გამოთქვამს აზრებს. თქვენ არ გჭირდებათ აზრის გამოხატვა იმაზე, რაც არ იცით; ყველა აზრი არ არის ერთნაირად ღირებული.

(2) დაუფიქრებლად ნურაფერს იტყვით.

ნუ მისცემთ უფლებას თქვენს გრძნობებს გაიძულონ გააკეთოთ განცხადებები, რომლებსაც შემდეგ ინანებთ.

ჰოდა, ჩემო საყვარელო ძმებო, ყოველი ადამიანი მოსმენაში იყოს მარდი, სიტყვაში - მძიმე და რისხვაში - ნელი (იაკობის 1:19).

ბრიყვი მთელ თავის შინაგანს გადმოღვრის, ბრძენი კი - თავშეკავებულია (იგავების 29:11).

რისხვაში ნელი დიდად გონიერია, ფიცხი კი სიბრიყვეს ავლენს (იგავების 14:29).

(3) ნუ განსჯით სიტუაციას ერთი შეხედვით.

მოსმენამდე პასუხის გაცემა სიბრიყვეა და სირცხვილი (იგავების 18:13).

თითქოს მართალია დავის წამომწყები, მაგრამ მოდის მისი მოსარჩლე და გამოიძიებს მას (იგავების 18:17).

კონფლიქტების უმეტესობა ემყარება გაუგებრობას. დრო და სიფრთხილე ჩვეულებრივ აგვარებს მათ. თუ პატიოსანი რეპუტაციის მქონე ადამიანი ამბობს ისეთ რამეს, რაც არასწორად გეჩვენებათ, ნუ ჩქარობთ მის განსჯას.

გინდა ძალლი ყურებით დაუჭერია კაცს და გინდა იმ ჩხუბში ჩარეულა, მას რომ არ ეხება (იგავების 26:17).

(4) ფრთხილად გამოიყენეთ იუმორი.

იმის გამო, თუ რა ეფექტი შეიძლება ჰქონდეს სიტყვებს, უკონტროლო იუმორი ჰგავს იარაღს გიჟის ხელში.

რალა ცეცხლის, ისრებისა და სიკვდილის მფრქვეველი გიჟი და რალა ის, ვინც თავის მოყვასს ატყუებს და თან ეუბნება, გეხუმრეო (იგავების 26:18-19).

ნუ აიძულებთ ადამიანებს სერიოზულ შეცდომები დაუშვან, თქვენი ხუმრობის დაჯერების გამო. არ უთხრათ, რომ სერიოზული ხართ, როდესაც არ ხართ - ისინი აღარ დაგიჯერებენ. ნუ

დასცინებთ დეფექტებს, რომლებსაც ადამიანები ვერ გამოასწორებენ. ნუ იხუმრებთ ვინმეს წარუმატებლობაზე. არ თქვა ხუმრობები, რომლებიც ცოდვას წვრილმანებად წარმოაჩენს.

(5) არასწორ ადამიანს არაფერი უთხრათ.

ბევრი სიტუაციაა, როდესაც ეს შეიძლება მოხდეს.

ურთიერთობები სულიერი ანგარიშვალდებულებისთვის მოითხოვს კონფიდენციალობას. თქვენ გაქვთ დიდი პოტენციალი, დაეხმაროთ და განკურნოთ სხვები, თუ შეძლებთ რაღაცეების კონფიდენციალურობაში შენახვას. ადამიანები არ მოგანდობენ პერსონალურ ინფორმაციას, თუ ფიქრობენ, რომ სხვებს ეტყვიან.

არ გაავრცელოთ ინფორმაცია ადამიანების შეცდომებზე.

ამბისტანია ამჟღავნებს საიდუმლოს, ერთგული სული კი ინახავს სიტყვას (იგავების 11:13).

შემის გარეშე ცეცხლი ჩაქრება, ჭორიკანას გარეშე დავა ჩაცხრება (იგავების 26:20).

არის შემთხვევები, როდესაც შეიძლება რაღაცის თქმა დაგჭირდეთ, მაგრამ შეიძლება არ იყოთ ის პიროვნება, რომელმაც ეს უნდა თქვას. თქვენ არ შეგიძლიათ ამის თქმა იმ უფლებამოსილი პირის ნაცვლად, რომელმაც უნდა თქვას.

მშიშარა არასწორ ადამიანებს უყვება თავისი კონფლიქტის შესახებ იმის ნაცვლად, რომ დაიცვას მათეს 18:15-17-ში აღწერილი მოქმედების წესი.

იდავე მოყვასთან შენს საქმეზე, მაგრამ სხვის საიდუმლოს ნუ გაამჟღავნებ (იგავების 25:9).

(6) ფრთხილად გამოიყენეთ კრიტიკა.

არსებობს სწორი დრო და გზა კრიტიკისთვის.

აშკარა მხილება სჯობს დაფარულ სიყვარულს. მეგობრისგან ჭრილობა ერთგულების ნიშანია... (იგავების 27:5-6ა).

დარწმუნდით, რომ თქვენი კრიტიკა მიზნად ისახავს აშენებას და არა განადგურებას. უნდა აჩვენოთ, რომ ზრუნავთ ადამიანზე, რომელსაც აკრიტიკებთ და გსურთ დაეხმაროთ მას. როგორც წესი, ჯანსაღი ურთიერთობაა საჭირო, სანამ თქვენი კრიტიკა შეძლებს დახმარებას.

(7) ნუ მოიტყუებით.

ნუ იცრუებთ ერთიმეორის მიმართ, რადგან შემოძარცული გაქვთ ძველი კაცი მის საქმეებთან ერთად (კოლასელთა 3:9).

მოტყუება უხდება ცოდვილ ცხოვრებას და არა ქრისტიანულს.

ცრუ ბაგეები სიბილწეა უფლის წინაშე, ერთგულნი კი ახარებენ მას (იგავების 12:22).

(8) შეინახეთ თქვენი მეტყველება სუფთად.

... არ შეგფერით ბილწსიტყვაობა, ლაქლაქი და დაცინვა, არამედ, პირიქით, მაღლიერება (ეფესელთა 5:4).

არ ისაუბროთ წარსულ ან ახლანდელ სკანდალებზე, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მიზანშეწონილია ოფიციალურად გაუმკლავდეთ სიტუაციას. ნუ იტყვით ისეთ ხუმრობებს, რომლებიც ფარულად უნდა თქვათ. ქვეყნიური ხალხი, ჩვეულებრივ თავის გამონათქვამებში, იყენებენ სექსუალურ ტერმინებს ან სხეულის ნაწილების გამომხატველ ტერმინებს, მაგრამ ეს არ არის შესაფერისი ქრისტიანისთვის. სტრესის დროს ღმერთის ან იესოს მიმართებაში ტერმინების შემახილის სახით გამოყენება უპატივცემულობაა, თუკი გულწრფელად არ მიმართავთ ღმერთს დახმარებისთვის.

(9) ნუ დააშორებთ ადამიანებს თქვენი ნათქვამით.

უკუღმართი კაცი განხეთქილებას თესავს, ცილისმწამებელი მეგობრებს აშორებს (იგავების 16:28).

ექვსი რამ სძულს უფალს და შვიდი რამ ეზიზღება... [მეშვიდე], მმათა შორის განხეთქილების მთესველი (იგავების 6:16, 19).

ნუ ეცდებით სხვის ხარჯზე უკეთ გამოიყურებოდეთ. ნუ გამოიწვევთ კონფლიქტს სხვებს შორის. ჭორებით ნუ დააზიანებთ ვინმეს მსახურების ეფექტურობას.

სანამ იტყვით, განიხილეთ არა მხოლოდ "ეს სიმართლეა?" არამედ „რატომ უნდა ვთქვა?"

დასკვნა

ქრისტიანი მზად უნდა იყოს ბოდიშის მოსახდელად, თუ მიხვდება, რომ თავისი სიტყვებით ვინმეს ზიანი მიაყენა. ის მზად უნდა იყოს შეასწოროს ყველაფერი, რაც თქვა, თუ მიხვდება, რომ ეს არ იყო ზუსტი.

სხვისი მავნე და შეურაცხყოფელი სიტყვები არ ამართლებს თქვენი მხრიდან არასწორ სიტყვებს.

არის გარკვეული შეცდომები მეტყველებაში, რომლებიც შეგიძლიათ თანდათან გამოასწოროთ. მაგალითად, შეგიძლიათ ისწავლოთ დაფიქრება, საუბრის დაწყებამდე. არის სხვა შეცდომებიც, რომლებიც გვიჩვენებს გულში არსებულ პრობლემას, როგორიცაა თქვენი სიტყვებით ვინმეს ტკივილის მიყენების სურვილი. თუ თქვენ ხართ დამნაშავე ამ სახის მეტყველებაში, თქვენ უნდა სთხოვოთ ღმერთს პატიება და თქვენი გულის განწმენდა ამ მიდრეკილებისგან.

თქვენი საუბარი ბევრ რამეს ავლენს თქვენს გულზე. ნუ დააზიანებთ თქვენს ქრისტიანულ დამოწმებას ისეთი საუბრით, რომელიც არ შეესაბამება ქრისტიანულ ღირებულებებს.

თქვენს მეტყველებას შეუძლია აკუროთხოს გარშემომყოფები. მსახურების დიდი ნაწილი ურთიერთობებისგან შედგება. თქვენი სიტყვების ეფექტი შეიძლება მნიშვნელოვნად გაიზარდოს, თუ დაიცავთ ბიბლიურ პრინციპებს.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► ადამიანების უმეტესობა ხედავს სხვისი მეტყველების ხარვეზებს, მაგრამ არა საკუთარს. ლიდერს შეუძლია გაუზიაროს სხვებს მაგალითი, როდესაც მან ვერ შეასრულა ერთ-ერთი ეს პრინციპი ან შეიძლება აღიაროს, რომელშიც არის ყველაზე სუსტი.

► სთხოვეთ წევრებს აირჩიონ პრინციპი, რომელშიც სუსტები არიან და ღვთის დახმარებით გააუმჯობესონ.

ლოცვა

ზეციერო მამა

დამეხმარე მახსოვდეს რა შედეგები შეიძლება მოჰყვეს ჩემს საუბარს და ავიღო პასუხისმგებლობა ჩემს სიტყვებზე. მინდა, რომ ჩემმა სიტყვებმა სიკეთე მოიტანოს და არა ზიანი.

მინდა, რომ ჩემი დამოწმება შენზე იყოს პატივდებული.

დამეხმარე ვიყო სუფთა, პატიოსანი, კეთილი და გულმოდგინე.

მადლობა შენი ჭეშმარიტების გადაცემის პრივილეგიისთვის.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ იაკობის მე-3 თავი. დააკვირდით აქ აღწერილს, რა დიდი პოტენციალი აქვს საუბარს. ყურადღება მიაქციეთ 13-18 მუხლებში, როგორ გამოდის მეტყველება ბუნებრივად ადამიანის სულიერი მდგომარეობიდან.

გაკვეთილი 25

შრომის ქრისტიანული ეთიკა

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„სამსახურში მაქსიმუმს ვაკეთებ, რადგან ჩემი დამსაქმებელი ღმერთია.“

გაკვეთილის მიზანი

იმის დანახვა, თუ რატომ უნდა მუშაობდეს ქრისტიანი და რა თვისებები გააჩნია ქრისტიან მუშაკს.

შესავალი

► რით უნდა განსხვავდებოდეს სამსახურში, ქრისტიანი ურწმუნოსგან?

პასუხისმგებლობისა და პატიოსნების პრინციპები ქრისტიანებს აძლევს გარკვეულ ეთიკას, რომელიც მათ შეუძლიათ გამოიყენონ თავიანთ საქმიანობაში.

► ქრისტიანმა უნდა იმუშაოს? რატომ?

ქრისტიანული შეხედულება სამსახურზე

ქრისტიანმა უნდა იმუშაოს, რადგან მას აქვს პასუხისმგებლობა საკუთარ თავზე და სხვებზე.

როცა თქვენთან ვიმყოფებოდით, ამას გამცნებდით: „ვისაც შრომა არ სურს, ნურც შეჭამს“ (2 თესალონიკელთა 3:10).

ადამიანი არ უნდა მოელოდეს, რომ სხვები იზრუნებენ მასზე, თუ მას არ სურს გააკეთოს ის, რაც შეუძლია.

ბევრია ისეთი ადამიანი, ვისაც ნამდვილად არ შეუძლია მუშაობა? არა. მაშინაც კი, თუ ადამიანს არ შეუძლია იმუშაოს ჩვეულებრივ სამუშაოზე ხელფასზე, მას მაინც შეუძლია გააკეთოს რაღაც, რათა დაეხმაროს სხვების საჭიროებებს.

მორწმუნე პასუხისმგებელია საკუთარ ოჯახზე.

ხოლო, ვინც არ ზრუნავს თავის ახლობლებზე, უფრო მეტად კი თავისი ოჯახის წევრებზე, იგი განუდგა რწმენას და ურწმუნოზე უარესია (1 ტიმოთეს 5:8).

რა ხდება, თუკი ადამიანის მოთხოვნილებები უკვე უზრუნველყოფილია მისი წინა სამსახურის გამო ან იმის გამო, რაც მას მიეცა, მას თავისუფლად შეუძლია შეწყვიტოს მუშაობა, რადგან მას პირადად არაფერი სჭირდება? არა, მორწმუნეს წმინდა წერილი ავალებს იმუშაოს, რათა შეძლოს სხვების საჭიროებების დაკმაყოფილება.

მომპარავი ნულარ მოიპარავს, არამედ იშრომოს და თავისი ხელით აკეთოს სიკეთე, რათა ჰქონდეს გაჭირვებულისთვის მისაცემი (ეფესელთა 4:28).

ყურადღება მიაქციეთ კონტრასტს მათ შორის, ვინც იპარავს, რაღაცას მუქთათ იღებს; და ვინც მუშაობს ისე, რომ შეუძლია გასცეს. ქრისტიანი არ არის მხოლოდ ის, ვინც არ იპარავს, არამედ ის, ვინც მუშაობს იმისათვის, რომ გასცეს.

ასე რომ, მორწმუნემ უნდა იმუშაოს იმისთვის, რომ უზრუნველყოს საკუთარი თავი და ოჯახი და შეეძლოს მისცეს სხვებს, ვისაც ეს სჭირდება.

ახლა მოდით შევხედოთ წმინდა წერილის რამდენიმე ადგილს, რომელიც გვეუბნება, თუ როგორ უნდა იმუშაოს მორწმუნემ.

პასუხისმგებლობის პრინციპი

► სტუდენტმა ჯგუფს უნდა წაუკითხოს ეფესელთა 6:5-8. განიხილეთ ამ მონაკვეთის მნიშვნელობა, შემდეგ გადახედეთ ქვემოთ მოცემულ სიას, რომ დაამატოთ თქვენი დაკვირვებები.

ეფესელთა 6:5-8,

მონებო, შიშითა და ძრწოლით დაემორჩილეთ თქვენს ხორციელ ბატონებს, გულწრფელად, როგორც ქრისტეს; არა თვალის ასახვევად, როგორც პირმოთენი, არამედ როგორც ქრისტეს მონები, რომლებიც გულით ასრულებენ ღვთის ნებას; გულითადად, როგორც უფლისთვის და არა ადამიანთათვის: იცოდეთ, რომ ყველა, ვინც სიკეთეს სჩადის, მასვე მიიღებს უფლისგან, მონა იქნება ის, თუ თავისუფალი.

ახალ აღთქმაში გამოყენებული ტერმინი მსახურები მონებს აღნიშნავდა. თუმცა, ეს არ ათავისუფლებს თანამედროვე დასაქმებულებს ამ მითითებებისგან. დასაქმებული მუშაკი მონისგან იმით განსხვავდება, რომ ის მეტად თავისუფალია, გადავიდეს სხვა სამსახურში. ეს თავისუფლება საშუალებას აძლევს მას მიიღოს ან უარყოს სამუშაო პირობები. თუმცა, მას შემდეგ რაც ის დათანხმდა მუშაობას გარკვეული სარგებლისთვის, წმინდა წერილი მას სთხოვს, გამოიყენოს გარკვეული ეთიკური სტანდარტები თავის საქმიანობაში, სანამ ის დამსაქმებელთან რჩება.

პრინციპები ეფესელთა 6:5-8-დან:

1. მუშაკი უნდა დაემორჩილოს თავის დამსაქმებელს არა მხოლოდ მაშინ, როდესაც ის თვალს ადევნებს მას, არამედ ყოველთვის. ეს ასევე ნიშნავს, რომ მან არ უნდა უგულებელყოს ის საკითხები, რომლებიც, როგორც იცის, ნაკლებად სავარაუდოა, რომ შემოწმდეს. („... არა თვალის ასახვევად...”)
2. მუშაკმა უნდა შეინარჩუნოს თავისი შრომის ხარისხი და შრომისმოყვარეობა, თითქოს ის ღვთისთვის მუშაობს. („... როგორც ქრისტეს მონები, რომლებიც გულით ასრულებენ ღვთის ნებას ...”)
3. მუშაკი კურთხეული იქნება ღმერთის მიერ, თავისი საქმის ერთგულებისთვის. („... მასვე მიიღებს უფლისგან ...”)

პატიოსნების პრინციპი

► სტუდენტმა ჯგუფს უნდა წაუკითხოს ტიტეს 2:9-10. განიხილეთ ამ მონაკვეთის მნიშვნელობა, შემდეგ გადახედეთ ქვემოთ მოცემულ სიას, რომ დაამატოთ თქვენი დაკვირვებები.

ტიტეს 2:9-10,

მონები ემორჩილებოდნენ თავიანთ ბატონებს ყველაფერში, მოსაწონნი იყვნენ და არა მოკამათენი];

არაფერი მოიპარონ, არამედ გამოიჩინონ სრული ერთგულება, რათა ყოველნაირად შეამკონ ჩვენი მაცხოვარი ღვთის მოძღვრება.

პრინციპები ტიტეს 2:9-10-დან:

1. მუშაკი პატივისცემით უნდა მოეკიდოს დამსაქმებლის მითითებებს („... არა მოკამათენი ...”).
► რა შედეგები მოჰყვება, როდესაც მუშაკი სხვა მუშებს უპატივცემულოდ ესაუბრება თავისი დამსაქმებლის შესახებ?
2. მუშაკმა არ უნდა მოიპაროს თავისი დამსაქმებლისგან, თუნდაც თვლიდეს, რომ მეტ ანაზღაურებას იმსახურებს („... არაფერი მოიპარონ ...”).
3. ერთგულად მუშაობა არის სახარების დამოწმება; ორგულობა სახარების შეურაცხყოფაა („... ყოველნაირად შეამკონ ჩვენი მაცხოვარი ღვთის მოძღვრება...”).

ჯგუფში გაზიარებისთვის

ამ გაკვეთილში, გაზიარების სახელმძღვანელო მოცემულია განაცხადის ქულების ორ სიაში.

წევრმა უნდა გამოიკვლიოს თავი განაცხადის პუნქტებით და განიხილოს არის თუ არა მისი სინდისი სუფთა.

► სთხოვეთ სტუდენტებს გააზიარონ ცვლილებები, რომლის განხორციელების ვალდებულებასაც ისინი აიღებენ ამ მონაკვეთების გამოყენებით.

ლოცვა

ზეციერო მამა

მადლობა მუშაობის უნარისთვის და მუშაობის პრივილეგიისთვის

დამეხმარე, რომ კარგად ვიმუშაო ჩემი დამსაქმებლისთვის, გამოვხატო მის მიმართ პატივისცემა, გავიგო რა სჭირდება მას ჩემი საქმიანობიდან და კარგად ვაკეთო ის, მაშინაც კი, როდესაც ჩემი ნამუშევარი არ მოწმდება.

მსურს ვიყო ერთგული იმით, რასაც გამოვიმუშავე, პასუხისმგებლობა ავიღო ჩემს საქმიანობებზე და გავიღო სხვების დასახმარებლად.

დამეხმარე მახსოვდეს, რომ შენთვის ვმუშაობ და რომ საუკეთესო ჯილდო შენგანაა.

ამინ

სასწავლო დავალება

შეისწავლეთ ეს მუხლები მუშაობისა და სიზარმაცის თემაზე:

- იგავების 6:6-11
- იგავების 10:4-5
- იგავების 12:11
- იგავების 12:24
- იგავების 12:27
- იგავების 13:4
- იგავების 13:11
- იგავების 14:23
- იგავების 18:9
- იგავების 20:13
- იგავების 22:29
- იგავების 24:30-34
- იგავების 26:13-16

გაკვეთილი 26

სწორი გადაწყვეტილებების მიღება

მნიშვნელოვანი მოსაზრება

„მარადიული ფასეულობები წარმართავს ჩემს გადაწყვეტილებებს.“

გაკვეთილის მიზანი

ვისწავლოთ კითხვები, რომლებიც უნდა განიხილებოდეს გადაწყვეტილების მიღებამდე.

შესავალი

ისტორია გვიაშბობს, რომ მქადაგებელი, სახელად ჩარლზ სტალკერი, როდესაც ერთ დილას ლოცულობდა, ღმერთი დაელაპარაკა მას და უთხრა: „მინდა, რომ ჩინეთში წახვიდე.“ სტალკერი გაოგნებული იყო, რადგან იქ წასვლისთვის არც ფული ჰქონდა და არც კონტაქტები. შთაბეჭდილება იმდენად ძლიერი იყო, რომ ჩემოდანი ჩაალაგა და სადგურისკენ წავიდა, სადაც ასეთი მოგზაურობა დაიწყებოდა. იქ მას ვიღაც უცნობი მიუახლოვდა და ჰკითხა: „თქვენ ხართ ჩარლზ სტალკერი?“ შემდეგ მან განაგრძო: „მე გამომგზავნეს აქ ბილეთით, რომ ჩინეთში გაგამგზავროთ.“

- ▶ ჩვეულებრივ ასეთი მოლოდინი უნდა გვქონდეს, რომ ღმერთი თავის ნებას გვაჩვენებს?
- ▶ იქნება თუ არა პრობლემა ადამიანისთვის იმის მოლოდინი, რომ ამ გზით იპოვის ღვთის ნებას თავისი გადაწყვეტილებებისთვის?

ზოგიერთი ადამიანი ყოველი გადაწყვეტილების მიღებისას ზებუნებრივ მითითებებს ელის. ისინი უგულებელყოფენ ნორმალურ მსჯელობას და გარემოებებს, რადგან თვლიან, რომ ღმერთის ნება შეიძლება ეწინააღმდეგებოდეს ყველა მსჯელობას და გარემოებას.

არასწორია დაჟინებული მტკიცება, რომ ღმერთმა უნდა მოგვცეს ზებუნებრივი გამოცხადება ჩვენი გადაწყვეტილებებისთვის, რადგან ის ხშირად არ გამოხატავს თავის ნებას ამგვარად. თუ ადამიანი იგნორირებას უკეთებს მსჯელობას და გარემოებებს, მან შეიძლება იფიქროს, რომ ღებულობს მითითებას ღვთისგან, როდესაც სინამდვილეში მიჰყვება საკუთარ ემოციებს ან წარმოსახვებს.

როდესაც რაღაც აშკარად არის დავალებული ან აკრძალული წმინდა წერილის მიხედვით, ჩვენ ვიცით ღვთის ნება. თუმცა, ცხოვრებაში ბევრი გადაწყვეტილებაა, სადაც ჩვენ გვაქვს ალტერნატივები, რომლებიც კონკრეტულად არ არის დავალებული ან აკრძალული. საიდან

უნდა იცოდეს ადამიანმა სად უნდა იცხოვროს, რა სამუშაო უნდა ჰქონდეს და რაში დახარჯოს ფული?

ზოგიერთი ადამიანი, ვინაიდან ისინი მოელიან, რომ ღმერთის ნება ზებუნებრივად უნდა გამოცხადდეს მსჯელობისა და გარემოებების გარეშე პოულობენ არარაციონალურ მეთოდს, რომელსაც მათი აზრით ღმერთი გამოიყენებს მათთვის მითითებების მისაცემად. მათ შეუძლიათ ღმერთს სთხოვონ რაიმე ნიშნის მიცემა მისი ნების გამოსავლენად ან შეუძლიათ ბიბლია გადაშალონ შემთხვევით მუხლზე, რომელსაც ისინი მიუსადაგებენ თავიანთ სიტუაციას.

პრაქტიკული რჩევები კარგი გადაწყვეტილებების მისაღებად

ჯონ უესლიმ რამდენიმე პრაქტიკული მითითება მოგვცა, თუ როგორ უნდა გავარკვიოთ ღმერთის ნება. მან თქვა, რომ ჩვენ ვიცით ღვთის ზოგადი ნება ჩვენზე, რომელიც ბიბლიაშია გამოცხადებული. ეს არის, ვიყოთ წმინდები და ვთესოთ სიკეთე. აქედან გამომდინარე, კონკრეტული გადაწყვეტილების მისაღებად უნდა განვიხილოთ, რომელი ვარიანტი მოგვცემს საშუალებას ვიყოთ წმიდანი და დავთესოთ უფრო მეტი სიკეთე.

გამოცდილებიდან ვსწავლობთ, რომელი გარემოებებია ჩვენთვის სულიერად გამოსადეგი და რომელია საშიში. ზოგიერთი გარემოება სულიერად საშიშია ყველასთვის; ზოგი საშიშია ზოგიერთი ადამიანისთვის, მაგრამ არა ყველასთვის. რამდენადაც შეგვიძლია, უნდა ჩავდგეთ ისეთ გარემოებებში, რომლებიც დაგვცხმარება ვიყოთ სულიერად ძლიერები და თავიდან ავიცილოთ სიტუაციები, რომლებიც განსაცდელს მოგვითმს (1 კორინთელთა 10:12-13).

მიზეზითა და გამოცდილებით და სხვების რჩევით, ჩვენ ასევე შეგვიძლია განვსაზღვროთ რომელი ვარიანტი მოგვცემს საშუალებას მივაღწიოთ საუკეთესოს.

ღმერთი ჩვეულებრივ არ ავლენს თავის ნებას განსაკუთრებული გამოცხადების საშუალებით. ის მოელის ჩვენგან, რომ გამოვიყენოთ ბიბლიური პრინციპები, როდესაც ყურადღებით ვმსჯელობთ და განვიხილავთ გარემოებებს. სულიწმიდა გვიძლევს მაშინაც კი, როდესაც ამას ვერ ვაცნობიერებთ. გადაწყვეტილებების უმეტესობისთვის ჩვენ არ უნდა ველოდოთ გამოცხადებას, არამედ ვილოცოთ სიბრძნისა და გაგებისთვის.

ადამიანები, რომლებსაც პრეტენზია აქვთ ღვთისგან განსაკუთრებული მითითებების მიღებაზე, ზოგჯერ უარს ამბობენ სხვა ადამიანების მოსმენაზე (იგავების 12:15). ისინი შეიძლება გაბრაზდნენ, როდესაც ადამიანები ეჭვქვეშ აყენებენ მათ გადაწყვეტილებებს. ისინი ავლენენ სიამაყეს და სიჯიუტეს თავმდაბლობის ნაცვლად. იმის გამო, რომ ისინი საკუთარ თავს თვლიან უშუალოდ ღმერთის მიერ განსწავლულებად, ისინი უგულებელყოფენ ყველა ადამიანურ რჩევას, იმის გარდა, რაც მათ თეორიას ეთანხმება.

საკითხებზე, რომლებზეც ბიბლიაში მკაფიო პასუხი არ არის გაცემული, უკეთესი იქნება ადამიანი ყოველთვის არ ამტკიცებდეს, რომ ღმერთმა უთხრა რა უნდა გაეკეთებინა. მისთვის უკეთესია თქვას, რომ ცდილობს საუკეთესო გადაწყვეტილების მიღებას. თუ ის შეცდომას დაუშვებს, ხალხისთვის დამაბნეველი იქნება, როდესაც მას ნათქვამი აქვს, რომ მითითებები ღმერთისგან ჰქონდა. ასევე, ადამიანმა ჩვეულებრივ არ უნდა უარყოს სხვების რჩევა იმის მტკიცებით, რომ მას განსაკუთრებული ცოდნა აქვს ღვთის ნების შესახებ.

უესლის მიერ მოცემული პრინციპების გარდა, თქვენს ვარიანტებზე ფიქრისას გაითვალისწინეთ:

1. **შეესაბამება თუ არა ის მკაფიო ბიბლიურ მცნებებს?** ღმერთს არასოდეს სურს, რომ არ დაემორჩილოთ მის სიტყვას.
2. **შეესაბამება თუ არა ის ბიბლიურ პრიორიტეტებს?** ბიბლია გვიჩვენებს იმას, რაც ღვთისთვის მნიშვნელოვანია. თქვენი გადაწყვეტილება ინარჩუნებს უმთავრესს პირველ რიგში?
3. **შეესაბამება თუ არა ის გარემოებების რეალისტურ ხედვას?** თქვენ უნდა შეგეძლოთ დაინახოთ, როგორ ამზადებდა ღმერთი თქვენს მდგომარეობას ამ გადაწყვეტილების მისაღებად.
4. **არის თუ არა ის გონივრული?** ღმერთმა შეიძლება ზოგჯერ აღგძრათ ისეთი რამის გასაკეთებლად, რაც გონივრულად არ გეჩვენებათ, მაგრამ თუ ასეა, ის ცხადყოფს თავის ნებას. არასოდეს უარყოთ მოსაზრება, როგორც საშუალება, რომელიც დაგეხმარებათ გაიგოთ ღვთის ნება.
5. **ეს ქრისტიანული საქციელია?** ნუ იფიქრებთ, რომ ზოგიერთი სიტუაცია რაღაც გამონაკლისია და რომ თქვენ შეგიძლიათ გააკეთოთ ის, რაც ჩვეულებრივ ღმერთს არ მოეწონება.
6. **შეესაბამება ის სხვებისადმი ისეთივე სიყვარულს, როგორც საკუთარი თავისადმი?** ეგოისტური მოტივები დაამახინჯებს თქვენს გამჭრიახობას.
7. **ექნება მას კარგი გავლენა?** რა მოხდება, თუ სხვები ისევე მოიქცევიან, როგორც თქვენ იქცევით? ეს კარგი იქნება?
8. **დასტურდება თუ არა ეს ღვთისმოსავი მრჩევლების მიერ?** ჩვენ ყველამ ვიცით როგორ მოვძებნოთ მეგობრები, რომლებიც დაგვეთანხმებიან, მაგრამ რას იტყვიან თქვენს გადაწყვეტილებაზე ყველაზე სულიერი და ბრძენი ადამიანები?

როდესაც ღმერთის ნება რაღაც ძალიან უჩვეულოა, მას შეუძლია ეს ეჭვგარეშე გაცნობით თქვენ. ანგელოზი ან ხილვა ან ცეცხლმოკიდებული ბუჩქი, წარსულში ზოგიერთ ადამიანს დარწმუნებულობას აძლევდა. ღმერთმა შეიძლება უბრალოდ მოგცეთ შინაგანი დარწმუნებულობა, რომელიც ეჭვგარეშეა. მაგრამ როდესაც ღვთისგან მკაფიო შეტყობინება არ მიგიღიათ, უნდა მიჰყვეთ სანდო პრინციპებს სწორი არჩევანის გასარკვევად. ნუ დაელოდებით, რომ მიიღებთ განსაკუთრებულ გამოცხადებას ყოველი გადაწყვეტილების მისაღებად. თუ გულწრფელად და ღოცვით მსჯელობთ სწორი პრიორიტეტებით, ღმერთი ერთგული იქნება თქვენი გადაწყვეტილების მართვაში.

რომაელთა 12:1-2-ში პავლე წერდა

ამიტომ, გვედრებით ძმებო, ღვთიური თანაგრძნობის მეშვეობით წარუდგინეთ თქვენი სხეულები ცოცხალ და წმიდა, ღვთისათვის სასურველ მსხვერპლად ანუ თქვენი გონივრული მსახურება და ნუ მიესადაგებით ამ ქვეყნიერებას, არამედ გარდაისახებით თქვენი გონების განახლებით, რათა შეიცნოთ, რა არის ღვთის ნება - კეთილი, სასურველი და სრულყოფილი.

ეს მუხლები გვიჩვენებს, თუ როგორ მოქმედებს ადამიანის სულიერი მდგომარეობა მის გადაწყვეტილებებზე. ღმერთის ნების გასაგებად, პირველ რიგში, თავი მთლიანად უნდა მიუძღვნათ ღმერთს. ქრისტიანის გადაწყვეტილებები ეწინააღმდეგება ქვეყნიერების გადაწყვეტილებებს, რადგან ის არ არის „შესაბამისი ქვეყნიერებასთან“, არამედ გარდაისახება და იღებს გადაწყვეტილებებს „განახლებული გონებით.“

მოტივები ყველაზე მნიშვნელოვანი ფაქტორია ღვთის მიმართულების გასარკვევად. ადამიანი, რომელიც ეძებს ღვთის ნებას მხოლოდ იმისთვის, რომ გადაწყვიტოს შეასრულოს ის თუ არა, სავარაუდოდ დაიბნევა. თუ ადამიანი ეძებს ღვთის ნებას წმინდა წერილისა და გონივრული საშუალებების შესაბამისად და მისი შესრულების გულწრფელი გადაწყვეტილებით, მას არ გამორჩება ღვთის ნება.

ჯგუფში გაზიარებისთვის

► განიხილეთ უესლის პრინციპის რამდენიმე გამოყენება. ზოგიერთი მაგალითი შეიძლება იყოს მეგობრების არჩევა, ვისთან ერთად გაატაროთ დრო, დასაქმების ვარიანტები ან გაცნობითი ურთიერთობები (თუ დაუქორწინებელია). დაფიქრდით: „რა კითარება დამეხმარება ვიყო წმინდა და მოვიმოქმედო ყველაზე კარგი საქმეები?“

► ზოგიერთი ადამიანი, როგორც ჩანს, ვერ ინარჩუნებს თავის ქრისტიანულ იდენტობას, როდესაც ისინი არიან გარკვეულ ადამიანებთან ან გარკვეულ ადგილებში. განიხილეთ მაგალითები.

განხილვის სხვა შესაძლო პუნქტები:

- მოტივაციის როლი გადაწყვეტილების მიღებაში.
- ნიშნის ლოდინის შეცდომა.
- შინაგანი გრძნობების ზედმეტად ნდობის საშიშროება.

ლოცვა

ზეციერო მამა

დამეხმარე ვისწავლო შენი მოსმენა. მინდა ვიყო წმინდა და რაც შეიძლება მეტი სიკეთე გავაკეთო შენი დიდებისთვის.

გაწმინდე ჩემი მოტივები, რათა არ დამაშორონ შენს ნებას. მომმართე ბრძენი მრჩევლების მეშვეობით, რომლებიც შენ გამოგზავნე ჩემს ცხოვრებაში.

დამეხმარე, დავინახო ყველაფერი ისე, როგორც სინამდვილეშია და გავაკეთო სწორი არჩევანი.

ამინ

სასწავლო დავალება

გამოიკვლიეთ იაკობის 4:13-17. ყურადღება მიაქციეთ ღვთის უზენაესობას გარემოებებზე. რა არის ბოროტება, ამპარტავნება, რომელიც მოხსენიებულია მე-16 მუხლში? რას გვეუბნება ეს მონაცემები მომავლის დაგეგმვის შესახებ?